

ELTE TREFORT ÁGOSTON
GYAKORLÓISKOLA

ÉVKÖNYV

a 2008/2009. iskolai évről
az iskola fennállásának 137. évében

1887–2009. Utolsó pillantás erre az udvari épületrészre, amely a következő tanévben beépül

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

ÉVKÖNYV

a 2008/2009. iskolai évről
az iskola fennállásának 137. évében

AZ ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA
ÉVKÖNYVE
A 2008/2009-ES TANÉVRŐL

Szerkesztette: Mohay Péter
A szövegeket nyelvileg ellenőrizte: Fábián László

A borítón látható fényképet – amelyen a Duna, illetve a Kazán-szoros látható –
Filep Bence (12. a) készítette osztálya délvidéki kirándulásán.

Kiadja az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola

Felelős kiadó: Poros András
Nyomdai előkészítés: Szabó László

Nyomdai és kötetészeti munkálatok: Lap Nyomda Kft., Győr, 2010
Felelős vezető: Lehoczky Antal

Készült 850 példányban

Tartalom

A TANÁRI TESTÜLET	7
Az iskola fenntartója és igazgatósága	8
A tantestület	9
Kitüntetett tanárok.	15
Az egyes osztályok tanárai.	16
Az iskola szolgáltató testülete	20
A tanárok publikációi.	21
 A TANÁRJELÖLTEK	 23
 NAPTÁR	 27
Eseménynaptár	28
Trefort-napi előadások, programok	31
Művészeti nap	33
Iskolai szervezésű nyári programok	34
 EREDMÉNYEK	 35
Tanulmányi eredmények	36
Érettségi eredmények	38
A legjobb érettségi átlagok.	39
Versenyeredmények	40
Végzős diákjaink iskolai kitüntetései	46
Tomba József-díj	46
Kolos Dávid Emlékdíj	47
Az iskolánapi vetélkedő eredménye	48
A papírgyűjtés eredménye	49
A sportnap eredményei	50
Iskolai métabajnokságok	54
Diákszínjátzó fesztivál	57
 BESZÁMOLÓK	 59
Matektábor	60
Ez itt a Trefort?!	61
Genfiek Budapesten	63
A Frankofónia ünnepe – Fête de la Francophonie 2009	65
Az örök város és a szónok szülőhelye.	67
Spanyol út 2009	70
Német diákcsera Kölnben	72
A 10. c osztály biciklis tábora	74
A 12. a nyári kirándulása Dél-Erdélyben és a Délvidéken.	76
Kína	78
A 7. c kenutúrája	80
A 8. b nyári biciklitúrája.	83
A 9. a nyári kenutábora	85
Bideford 2009	88
Ökotábor – tőkjótábor, avagy szórakozás a kőbön	90

OSZTÁLYOK.....	93
7. a	94
7. b	101
7. c	104
8. a.....	107
8. b.....	110
8. c.....	113
9. a.....	116
9. b.....	119
9. c.....	124
10. a.....	134
10. b	137
10. c.....	140
11. a.....	144
11. b	147
11. c.....	150
12. a.....	156
12. b	160
12. c.....	161
 AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI	165
A diákönkormányzat munkájáról	166
A felvételi a Trefortba	169
Az iskola nemzetközi kapcsolatai	171
Az iskola számítógépparkja	177
Gyalog Trefort.....	178
Honlap	180
Kosáry Domokos emléktáblájának felavatása	181
Távirat 2008/09-ről	182
Czirák Viktória (1991–2009)	184
 MŰVEK.....	185
Műfordítás	186
Antarktiszból	190
 ISKOLATÖRTÉNETI EMLÉKEK.....	195
Bartal Antal igazgató búcsúja az iskolától	196
Toncsi néni visszaemlékezései.....	198
Az iskolaszerkezet rövid történeti áttekintése.....	200
Részletek egy iskolatörténeti OKTV dolgozatból.....	201
Nyári táborok a nyolcvanas években	208
 AZ ISKOLA ALAPRAJZA	213

A TANÁRI TESTÜLET

Az iskola fenntartója és igazgatósága

Fenntartó:
EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM
1056 Budapest, Szerb utca 21–23.

Az egyetem rektora:
DR. HUDECZ FERENC

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

2008. július 1. – november 30.

megbízott igazgató:
DR. SCHRÓTH ÁGNES

igazgatóhelyettesek:
FERNENGEL ANDRÁS
SALAMON TAMÁS

2008. december elsejétől

igazgató:
POROS ANDRÁS

igazgatóhelyettesek:
DR. SCHRÓTH ÁGNES
FERNENGEL ANDRÁS
SALAMON TAMÁS

Az iskola címe:
1088 Budapest, Trefort utca 8.

Az iskola honlapja:
www.trefort.elte.hu

A tantestület^{*}

ÁBRAHÁM RITA (2008)

- latin: 11. évf.

BODÓ KINGA (2008)

- angol: 7. évf.

DR. BODÓ MÁRTON (1996)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 11. b, magyar: 11. b, 12. a, 11. fakt, társadalomismeret: 11. b

BOGDÁN KRISZTINA (2002)

- vezetőtanár, spanyol: 10. évf., 11. évf., 12. évf., 12. fakt

BOZÓKI GABRIELLA (1996)

- osztályfőnök: 9. c, magyar: 9. b, 9. c, színpálya szó szakkör

BOUQUET MÓNICA (1997)

- könyvtáros

BÖDDINÉ DR. SCHRÓTH ÁGNES (1981)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, kémia: 11. a, 11. fakt, 12. fakt, OKTV-re felkészítő szakkör: 12. évf.

BUGÁN ILONA (2006)

- spanyol: 9. évf., 11. évf., 11. fakt

CHIKÁN ÉVA (1985)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, fizika: 7. c, 8. c, 9. a, 10. a, 11. b, versenyfelkészítő szakkör

CSABA ORSOLYA (2002)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 11. a, angol: 10. évf., 11. évf., 11. fakt, földrajz: 7. a, 8. c, 9. a, társadalomismeret: 11. a, érettségi és versenyfelkészítő szakkör, EU-klub

CSAPODI CSABA (2000)

- vezetőtanár, matematika: 9. c, 10. a, 11. c

^{*} A nevek mellett azt tüntettük fel, hogy az adott tanár melyik évben kezdett a Trefortban tanítani.

CSAPODI ZOLTÁN (1993)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 10. a, történelem: 7. c, 9. c, 10. a, 10. c, EU-klub

DOMOKOS KATALIN (1982)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, francia: 12. évf., 12. fakt, orosz: 10. évf., 11. évf.

EIBEN INGEBORG (1996)

- vezetőtanár, angol: 7. évf., 9. évf., 11. évf., 11. fakt

ELEKES KATALIN (1993)

- vezetőtanár, angol: 10. évf., 12. évf., szókincsfejlesztő szakkör

ÉLTETŐ ÉVA (2008-2009)

- kínai: 9. évf., 10. évf., kínai nyelv kezdőknek szakkör

ÉLTETŐ KATALIN (2000)

- vezetőtanár, spanyol: 9. évf., 10. évf., 12. évf., spanyol OKTV és nyelvvizsga felkészítő szakkör: 11. évf., 12. évf.

FARAGÓ NORBERT (2005)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 10. c, biológia: 7. b, 8. a, 10. a, 10. b, 10. c, 11-12. fakt, biológia versenyre felkészítő szakkör: 9-10. évf.

FÁBIÁN LÁSZLÓ (2004)

- magyar: 7. a, 11. c, 12. b, 12. fakt, filmklub 9-12. évf., média modul

FERENCZ GÁBOR (2006)

- osztályfőnök: 7. a, testnevelés: 7. a, 8. a, 8. b, 11. b, 12. c, dök-tanár

FERNENGEL ANDRÁS (1994)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, osztályfőnök: 9. a, kémia: 9. a, biológia: 9. a, 12. b

FODOR ERIKA (1995)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, kémia: 8. a, 8. b, 9. b, 10. b, 11. b

GASKÓ KRISZTINA (2008)

- pszichológus

GEDEON GÁBOR (2003)

- osztályfőnök: 8. b, biológia: 7. a, 8. b, 9. c, 11. a, matematika: 8. b, biológia versenyre felkészítő szakkör

DR. GERŐCS LÁSZLÓ (1982)

- vezetőtanár, matematika: 10. c, 12. b, 12. c, matematika („Túró Rudi”) szakkör 7-12. évf.

GOMBOS ÉVA (1977)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 7. b, matematika: 7. b, 8. c, 11. a, matematika versenyfelkészítő szakkör

GLATZ JÁNOS (1966)

- testnevelés: 9. a, 10. c, 12. a, foci sportkör 8-9. évf.

GONDA ZITA (1993)

- vezetőtanár, francia: 9. évf., 10. évf., 11. évf., 11. fakt, francia társalgás szakkör 10. évf., francia szakkör kezdőknek: 7. évf.

GÖMBÖSNÉ CSABAY ANNAMÁRIA (1975)

- vezetőtanár, testnevelés: 7. c, 9. c, 10. a, 12. a, kosár házibajnokság: 7-8. évf.

GYERTYÁNFY ANDRÁS (2002)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 12. a, történelem: 8. c, 9. a, 11. a, 12. a, társadalomismeret: 12. a

GYORGYEVICS TAMÁSNÉ (1972)

- könyvtáros

GYÖRFFY KATALIN (2008-2009)

- ének: 8. a, 8. c, 10. a, 10. b, 10. c

GYÖRFFY ZSUZSANNA (2008–2009)

- angol: 7. évf., 8. évf., 9. évf.

HALAS DÓRA (2007)

- ének: 8. a, 8. b, 8. c, 10. a, 10. b, 10. c, a kórus egyik vezetője (7-12. évf.)

KEISZ ÁGOSTON (2004)

- osztályfőnök: 8. a, magyar: 8. a, 11. fakt, 12. fakt, színjátszó szakkör

KELETI ILONA (1997)

- angol: 11. évf., 12. évf.

KÉRI ANDRÁS (1990)

- vezetőtanár, földrajz: 9. b, 10. b, 10. c

KIS KELEMEN ÉVA (1995)

- vezetőtanár, földrajz: 7. b, 7. c, 8. a, 8. b, 9. c, 10. a, versenyfelkészítő szakkör

KOVÁCS ÁGNES (1979)

- vezetőtanár, francia: 9. évf., 10. évf., 12. évf., francia szakkör 10. évf.

KOVÁCS GABRIELLA (1995)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, rajz és művészettörténet: 8. c, 9. c, 10. a, 10. b, 10. c, 11-12. fakt

KOVÁCS GÉZA (2004)

- fizika: 7. a, 7. b, 8. b, 10. c, 11. fakt, versenyfelkészítő szakkör

KOVÁCS KÁROLY (1978)

- vezetőtanár, matematika: 10. c, 12. b, matematika szakkör 10. évf.

KOVÁCS LEHEL (2000)

- rajz: 7. a, 7. b, 7. c, 8. a, 8. b, 9. a, 9. b, rajzszakkör: 7-12. évf.

KRASSER PETRA (2001)

- angol: 7. évf., 8. évf., 9. évf., 11. évf.

KUBICZA JÁNOS (1983)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 12. b, testnevelés: 9. c, 10. a, 10. b, 12. b

KUBOVICS ADRIENN (2007-2009)

- német: 12. évf.

KUTROVÁCS LÁSZLÓ (2002)

- osztályfőnök: 11. c, kémia: 8. c, 9. c, 10. a, 10. c, 11. fakt, biológia: 7. b, 11. c, 12. c, társadalomismeret: 11. c, kémia OKTV szakkör, versenyfelkészítő szakkör

LUKASIK ZSÓFIA (2004)

- néptánc: 7. a, 7. b, 7. c

MAGYAR TAMÁSNÉ (1993)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, testnevelés: 8. c, 9. a, 10. c, 11. c, gyógytestnevelés: 7-12. évf.

MAGYARNÉ ULRICH ZSUZSANNA (2004)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 10. b, magyar: 10. b, történelem: 8. b, 10. b, 11. c., 11. fakt

MÁRIÁSS MÁRTA (2003)

- német: 7. évf., 9. évf., 10. évf., 12. évf., 12. fakt, német felzárkóztató szakkör

MÉSZÁROS PÉTER (2004)

- ének: 7. a, 7. b, 7. c, 9. a, 9. b, 9. c, a kórus egyik vezetője (7-12. évf.), 12. fakt

MIKÓ EDIT (1992)

- vezetőtanár, magyar: 10. c, 12. c, érettségi felkészítő szakkör

MOHAY PÉTER (1986)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 7. c, matematika: 7. c, 10. b, 11. c, matematika szakkör: 7. évf.

MOLNÁR KAROLINA (2008)

- magyar: 10. a, magyar irodalom: 7. c

NIKOLICS NOÉMI (1994)

- vezetőtanár, angol: 9. évf., 10. évf., 11. évf., 12. évf.

PALÓJTAY TAMÁS (1983)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, informatika: 7. b, 7. c., 8. a, 8. b, 8. c, 9. a, 10. a, 10. b, programozás szakkör

PÁL GERGELY (2002)

- osztályfőnök: 12. c, történelem: 7. a., 8. a, 9. b, 12. c, német: 11. évf., 12. évf. társadalomismeret: 12. c

PAPP GÁBOR (2009-2009)

- kínai nyelv: 9. évf., 10. évf.

PENTZ ANNA MÁRIA (2001)

- vezetőtanár, magyar: 7. b, 8. c, 11. a, színházbarátok köre: 9-12. évf.

DR. PILÁTH KÁROLY (2005)

- informatika: 8. b, 9. b, 9. c, 10. b, 10. c

POROS ANDRÁS (2008)

- igazgató, történelem: 11. fakt

REGELE GYÖRGY (1993)

- vezetőtanár, informatika: 7. a, 7. b, 7. c, 9. a, 9. b, 9. c, 10. a, 10. c, videó szakkör: 7-12. évf.

REZSEKNÉ FEHÉR LAURA (2008)

- angol: 7. évf., 8. évf., 9. évf., 10. évf., 12. évf.

SALAMON TAMÁS (2007–2009)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, történelem: 11. b, 12. b

SAPSZON JÓZSEF (1982)

- vezetőtanár, testnevelés: 7. c, 8. c, 9. b, 11. c

SASVÁRI MÁRTA (2002)

- vezetőtanár, magyar: 8. b, 12. a, 12. fakt, magyar nyelvtan: 7. c

SZABÓ ÉVA (1993)

- vezetőtanár, magyar: 8. b, 12. a, 12. fakt, magyar nyelvtan: 7. c

SZÁSZNÉ HESZLÉNYI JUDIT (1975)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, biológia: 7. b, 8. c, 9. b, 11. fakt, 12. fakt, biológia OKTV előkészítő: 11-12. évf.

SZÉNÁSZINÉ DR. STEINER RITA (1998)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 8. c, angol: 8. c., 12. évf., angol beszédkészség-fejlesztő szakkör: 8. c

SZILÁRD GÁBOR (1972)

- vezetőtanár, matematika: 9. c, 11. b, 12. a, matematika szakkör: 9. évf.

SZTRÓKAY ANDRÁS (2008)

- angol: 9. évf., 10. évf.

TOBISCH MÁRTA (2004)

- osztályfőnök: 9. b, matematika: 7. a, 9. a, 9. b, 10. a, 10. b

TÓTH TÍMEA (2007-2009)

- testnevelés: 7. b, 8. a, 8. b, 9. b, 11. a, 12. b

TÓVIZI KATALIN (2007)

- testnevelés: 7. b, 10. b, 11. a, 11. b, 12. c

VARGA GYÖRGY (2002)

- vezetőtanár, matematika: 8. a, fizika: 8. a, 9. b, 9. c, 10. b, 11. a, 12. fakt, verseny-felkészítő szakkör

VESZPRÉMI FERENC (1985)

- vezetőtanár, matematika: 9. a, 11. a, 12. a, 12. c

ZOLLER JUDIT (2008)

- magyar: 9. a

ZSIGMOND ZSOLT (2007)

- történelem: 7. b, 11. fakt, 12. fakt, társadalomismeret: 12. b, történelem szakkör 7-8. évf.

Kitüntetett tanárok

KISSNÉ DR. SPIRA VERONIKA

Németh László-díj

(az oktatási miniszter által adományozott kitüntetés)

DR. PILÁTH KÁROLY

„ERICSSON a matematika és fizika népszerűsítéséért” díj (fizika)
(az Eötvös Lóránd Fizikai Társulat által adományozott kitüntetés)

BÖDDINÉ DR. SCHRÓTH ÁGNES

Pro Universitate Emlékérem ezüst fokozata

(az ELTE TTK kezdeményezésére; az Egyetemi Tanács kitüntetése)

MOHAY PÉTER

Pro Universitate Emlékérem ezüst fokozata

(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

KOVÁCS GABRIELLA

Trefort Ágoston Emléklap

(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

SZABÓ ÉVA

Trefort Ágoston Emléklap

(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

MAGYAR TAMÁSNÉ

Trefort Ágoston Emléklap

(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

Az egyes osztályok tanárai

tantárgy	7. a	7. b	7. c	8. a
magyar	Fábián L.	Pentz A. M.	Molnár K., Sasvári M.	Keisz Á.
történelem	Pál G.	Zsigmond Zs.	Csapodi Z.	Pál G.
társadalomis- meret				
matematika	Tobisch M.	Gombos É.	Mohay P.	Varga Gy.
kémia				Fodor E.
földrajz	Csaba O.	Kis K. É.	Kis K. É.	Kis K. É.
biológia	Gedeon G.	Faragó N., Szászné H. J.	Kutrovác Z.	Faragó N.
fizika	Kovács Gé.	Kovács Gé.	Chikán É.	Varga Gy.
angol nyelv	Bodó K., Eiben I., Rezsekné F. L., Györfy Zs., Sztrókay A., Krasser P.		Szénásiné S. R.	Rezsekné F. L., Györfy Zs., Sztrókay A., Krasser P.
német nyelv	Máriáss M.			Szabó É.
spanyol nyelv				
francia nyelv				
latin nyelv				
orosz nyelv				
kínai nyelv				
informatika	Regele Gy.	Palojtay T., Regele Gy.	Palojtay T., Regele Gy.	Palojtay T.
ének	Mészáros P.			Halas D., Györfy K.
rajz, művé- szettörténet	Kovács L.			Kovács L.
testnevelés	Ferencz G.	Tóth T., Tóvizi K.	Gömbösné Cs. A., Sapszon J.	Tóth T., Ferencz G.
néptánc	Lukasik Zs.	Lukasik Zs.	Lukasik Zs.	

8. b	8. c	9. a	9. b	9. c
Sasvári M.	Pentz A. M.	Zoller J.	Bozóki G.	Bozóki G.
Magyarné U. Zs.	Gyertyánfy A.	Gyertyánfy A.	Pál G.	Csapodi Z.
Gedeon G.	Gombos É.	Tobisch M., Veszprémi F.	Tobisch M.	Csapodi Cs., Szilárd G.
Fodor E.	Kutrovác L.	Fernengel A.	Fodor E.	Kutrovác L.
Kis K. É.	Csaba O.	Csaba O.	Kéri A.	Kis K. É.
Gedeon G.	Szászné H. J.	Fernengel A.	Szászné H. J.	Gedeon G.
Kovács Gé.	Chikán É.	Chikán É.	Varga Gy.	Varga Gy.
Rezsekné F. L., Györfy Zs., Sztrókay A., Krasser P.	Szénásiné S. R.	Eiben I., Rezsekné F. L., Györfy Zs., Sztrókay A., Krasser P., Nikolics N.		
Szabó É.		Máriáss M.		
		Bogdán K., Éltető K.		
		Gonda Z., Kovács Á.		
		Éltető É., Papp G.		
Palojtay T., Piláth K.	Palojtay T.	Palojtay T., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.
Halas D.	Halas D., Györfy K.	Mészáros P.	Mészáros P.	Mészáros P.
Kovács L.	Kovács Ga.	Kovács L.		Kovács Ga.
Tóth T., Ferencz G.	Sapszon J., Magyar Tné	Magyar Tné, Kubicza J.	Gömbösné Cs.A., Kubicza J., Tóth T., Sapszon J.	

tantárgy	10. a	10. b	10. c	11. a
magyar	Molnár K.	Magyarné U. Zs.	Mikó E.	Pentz A. M., Bodó M., Keisz Á.
történelem	Csapodi Z.	Magyarné U. Zs.	Csapodi Z.	Gyertyánfy A., Zsigmond Zs., Poros A., Magyarné U. Zs.
társadalomis- meret				
matematika	Csapodi Cs., Tobisch M.	Mohay P., Tobisch M.	Gerőcs L., Kovács K.	Gombos É., Veszprémi F.
kémia	Kutrovác L.	Fodor E.	Kutrovác L.	Schróth Á.
földrajz	Kis K. É.	Kéri A.	Kéri A.	
biológia	Faragó N.	Faragó N.	Faragó N.	Gedeon G., Faragó N., Szászné H. J.
fizika	Chikán É.	Varga Gy.	Kovács G.	Varga Gy., Kovács G.
angol nyelv	Csaba O., Elekes K., Rezsekné F. L., Györfy Zs., Sztrókay A., Nikolics N.			Csaba O., Eiben I., Keleti I., Krasser P., Nikolics N., Györfy Zs.
német nyelv	Máriáss M., Szabó É.			Szabó É., Pál G.
spanyol nyelv	Bogdán K., Éltető K.			Bogdán K., Éltető K.
francia nyelv	Gonda Z., Kovács Á.			Domokos K., Gonda Z.
latin nyelv				Ábrahám R.
orosz nyelv	Domokos K.			Domokos K.
kínai nyelv	Éltető É., Papp G.			
informatika	Palojtay T., Regele Gy.	Palojtay T., Piláth K.	Piláth K., Regele Gy.	
ének	Halas D., Györfy K.			
rajz, művé- szettörténet	Kovács Ga.	Kovács Ga.	Kovács Ga.	
testnevelés	Kubicza J., Gömbösné Cs. A.	Tóvizi K., Kubicza J.	Glatz J., Magyar Tné	Tóth T., Ferencz G., Tóvizi K.
néptánc				

11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
Bodó M., Keisz Á.	Fábián L., Bodó M., Keisz Á.	Bodó M. Keisz Á. Sasvári M.	Fábián L., Keisz Á., Sasvári M.	Mikó E., Keisz Á., Sasvári M.
Salamon T., Zsigmond Zs., Poros A., Magyarné U. Zs.	Zsigmond Zs., Magyarné U. Zs., Poros A.	Gyertyánfy A., Zsigmond Zs.	Salamon T., Zsigmond Zs.	Pál G., Zsigmond Zs.
		Gyertyánfy A.	Zsigmond Zs.	Pál G.
Szilárd G.	Csapodi Cs., Mohay P.	Szilárd G., Veszprémi F.	Gerőcs L., Kovács K.	Gerőcs L., Veszprémi F.
Fodor E., Schróth Á.	Kutrovác L., Schróth Á.	Schróth Á.		
Szászné H. J. Faragó N.	Kutrovác L., Faragó N., Szászné H. J.	Faragó N., Szászné H. J.	Fernengel A., Faragó N., Szászné H. J.	Kutrovác L., Faragó N., Szászné H. J.
Chikán É., Kovács G.	Kovács Gé.	Varga Gy.		
Csaba O., Eiben I., Keleti I., Krasser P., Nikolics N., Gyórfy Zs.		Elekes K., Rezsekné F. L., Keleti I., Nikolics N., Szénásiné S. R.		
Szabó É., Pál G.		Pál G., Kubovics A.		
Bogdán K., Éltető K.		Bogdán K., Éltető K.		
Domokos K., Gonda Z.		Domokos K., Kovács Á.		
Ábrahám R.				
Domokos K.				
Tóth T., Ferencz G., Tóvizi K.	Sapszon J., Magyar Tné	Glatz J., Gömbösné Cs.A.	Tóth T., Kubicza J.	Tóvizi K., Ferencz G.

Az iskola szolgáltató testülete

Obendorfer Péterné	gazdasági vezető
Deákné Gyenis Ildikó	iskolaitkár
Szorgerné Szabó Ildikó	iskolaitkár
Dely Tibor	gondnok
Bartha László	gondnok
Kovács Zoltán	rendszergazda
Márton Zoltán	technikus
Juhász András	technikus
Kolláth Ilona	laboráns
Versényi Györgyné	portás
Bergovecz József	portás
Németh Attila	takarító
Fenyvesi Klára	takarító
Gulyás István	takarító
Handó Gyuláné	takarító
Hargitai Sándorné	takarító
Olexa Györgyné	takarító
Sárközi Mihályné	takarító
Tasi Józsefné	takarító
Váradi Ildikó	takarító
Váradi Kálmánné	takarító

A tanárok publikációi

A 2006–2009 között nyomtatásban megjelent publikációk

CSAPODI ZOLTÁN

- Szerk.: Történelem írásbeli segédkönyv. Esszégyűjtemény és feladatsorok az érettségire készülőknek, Bölcelet Egyesület, 2007, 2009, 296 p.
- Társszerzővel: Történelem szóbeli tételek a 2007-ben emelt szinten érettségizőknek. 40 témakör – 42 tétel. Bölcelet Egyesület, 2007, 254 p.
- Társszerzőkkel: Történelem érettségi adattár közép- és emelt szintre készülőknek. Bölcelet Egyesület, 2009 (harmadik kiadás), 176 p.

ELEKES KATALIN

- Társszerzőkkel: Solutions Pre-Intermediate, Munkafüzet érettségi felkészítő feladatokkal, Oxford University Press, 2008, 120 p.

FÁBIÁN LÁSZLÓ

- Médiaértés és filmértés a középiskolában, Bp., Kobak könyvsorozat, Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat, 2008, 165–171 p.
- Társszerzővel: Érettségi tudástár magyar nyelv és irodalomból, Bölcelet Egyesület, 2007, 374 p.
- Társszerzővel: Magyar nyelv és irodalom, Írásbeli feladatsorok az emelt szintre készülőknek, Bölcelet Egyesület, 2006, 158 p.
- Társszerzővel: Magyar nyelv és irodalom, Az írásbeli feladatsorok mintamegoldása, Bölcelet Egyesület, 2006, 150 p.

DR. GERŐCS LÁSZLÓ

- Egyenes út az egyetemre – emelt szintű feladatsorok 1. kötet, DFT-Hungária Kiadó; 2007, 198 p.
- Egyenes út az egyetemre – emelt szintű feladatsorok 2. kötet, DFT-Hungária Kiadó; 2007, 196 p.
- Társszerzőkkel: Gyakorló és érettségire felkészítő feladatgyűjtemény 1. (Halmazok, logika, algebra), Nemzeti Tankönyvkiadó RT, 2008, 235 p.
- Társszerzőkkel: Gyakorló és érettségire felkészítő feladatgyűjtemény 2. (Kombinatorika, függvények), Nemzeti Tankönyvkiadó RT, 2008, 281 p.
- Középszintű matematika érettségire – feladatgyűjtemény, Scolar Kiadó, 2009, 224 p.
- Emelt szintű matematika érettségire – feladatgyűjtemény, Scolar Kiadó, 2009, 236 p.

- Mindentudás középiskolája – ami a középiskolai tananyagból kimaradt – Matematika, Treff Kiadó, 2008
- Egy emelt szintű feladatsor; Kömal, 2008. január, 3 p.
- Egy emelt szintű feladatsor; Kömal, 2009. április, 6 p.

GONDA ZITA

- Le grand Pique-nique ou comment monter une simulation globale? in: Actes de Vienne 2006 (Premier congrès européen des professeurs de français), 439–443 p., FIFE, 2008

KOVÁCS GÉZA

- Fizika feladatgyűjtemény középiskolásoknak, közép- és emeltszinten érettségizőknek, Bölcsélet Egyesület, 2009, 408 p.

MOHAY PÉTER

- Szerk.: ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola évkönyvei 2005/2006 (200 p.), 2006/2007 (212 p.), 2007/2008 (212 p.)
- Fordítás: Jean-Charles Gille-Maisani: Az írás pszichológiája (La psychologie de l'écriture), Flaccus Kiadó, 2008, 333 p.
- Közösségformáló játékok tizenéveseknek, harmadik kiadás, Flaccus Kiadó, 2009, 72 p.

SZABÓ ÁDÁM

- Hegyi mesék (elbeszélések) Budapest, Korona Kiadó, 2007, 213 p.
- Halottak napja (novella), in: Jelenkor, 2007. május, 6 p.
- (Át)változat (novella), in: 2000, 2007. május, 4 p.
- Az út Canudosba – Márai Sándor regényének keletkezéstörténete (tanulmány), in: 2000, 2007. október, 11 p.
- Lámpafényes oldal (elbeszélés), in: Jelenkor, 2008. április, 20 p.
- Vonatút (elbeszélés), in: Jelenkor, 2009. május, 23 p.
- Lehel (kiállítás-megnyitó), in: Kovács Lehel katalógusa, Ráday Galéria, 2007, 2 p.

SZÉNÁSZINÉ DR. STEINER RITA

- Az önálló tanulói szokások kialakítása az idegennyelv-oktatásban, in: Az iskola korszerű funkciói (szerk. dr. Bábosik István), 127-137 p., Budapest, 2008, Okker Kft.

A TANÁRJELÖLTEK

Vezetőtanár		Tanárjelöltek	
angol, amerikanisztika	Eiben Ingeborg	Aradi László	Kovács Ágnes
		Horváth Ágnes	Sánta János
		Kallay Katalin	Smidéliusz Petra
	Elekes Katalin	Darányi Ildikó	Lakatos Georgina
		Deák Hajnalka Zsófia	Pápa Ágnes
		Dombai Lilla	Vagdalt Eszter
	Nikolics Noémi	Hartmann Szilvia Adrienn	Pallingerné Bartal Katalin
		Jakab Gergely László	Wärmer Júlia
		Magyar Adrienn Veronika	
	Szénásiné Steiner Rita	Forgó Marietta	Krajczár Melinda
Horváth Katalin		Mráz Attila	
Jankovics Borbála		Nagy Zsuzsa	
biológia	Faragó Norbert	Pethő Gergely	Ujfalussy Balázs
		Szilágyi Eszter	
	Szászné Heszlényi Judit	Gulyás Szilvia	Tauber Tamás
		Luterán László	
fizika	Chikán Éva	Kardos Tibor	Szelle Zsófia
	Varga György	Szentesi Imre Illés	
földrajz	Csaba Orsolya	Bali Mihály	Szilágyi Adrienn
	Kéri András	Juhász Viktor	Nánay Mihály
	Kis Kelemen Éva	Hettmann Andrea	Kelemen András
		Horváth Ádám	Kutrucz Tamás
		Horváth Mónika	
francia	Domokos Katalin	Boros Júlia	Iván Ágnes Rita
		Falus Sára	Gurszky Adrienn
	Gonda Zita	Forgó Marietta	Győri Blanka
		Földes Judit	
	Kovács Ágnes	Bálint Petra	Sebők Éva
		Heits Anita	Takács Eszter
	Nagy Hajnalka Dóra		
kémia	Fodor Erika	Pethő Gergely	
	Schróth Ágnes	Karlik Zsuzsanna	Tarnawa Veronika

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
könyvezettan	Chikán Éva	Bali Mihály	Hock Ferenc
	Faragó Norbert	Rausch Péter	
	Fernengel András	Tassy Zita	
	Fodor Erika	Dorottya Olga	Kovács Nóra
		Kossár Janka	
	Kéri András	Kalmár Anett	
	Kis Kelemen Éva	Hanczvikkel Adrienn	Székely Erzsébet Árnika
	Kutrovác László	Kernya Linda Katalin	
	Szászné Heszlényi Judit	Kurcz Mónika	Rauth Éva
	Varga György	Bándy Renáta	Szabó Attila
magyar	Bodó Márton	Czifrik Piroska	Nagy Eszter
		Hermann Veronika	Simon Gábor
		Kubovics Adrienn	
	Mikó Edit	Bukovenszki Emőke	Kovács Krisztina
		Korpos Anikó Dóra	
		Brassnyó Veronika Anna	Sváb Ágnes
	Pentz Anna Mária	Mészáros Anna	Szabó Ágnes
		Seidl Eszter	Végh Zsuzsanna
		Borsos Levente	Kvaszta Ádám
matematika	Csapodi Csaba	Erneyi Kitti	Kálcza Tamás
		Halmágyi Réka Flóra	Nagy Norbert
		Bajor Boglárka	Ujváry-Menyhárt Mónika
	Gerőcs László	Horváth Ágnes	
		Szabó Zsuzsanna	Tóth Zita Veronika
		Szentesi Imre Illés	
	Gombos Éva	Hozleiter Éva	Sánta János
		Hubai Szabolcs László	
		Dombai Lilla	Nánási Gabriella
műv. t.	Mohay Péter	Kardos Andrea	Szelle Zsófia
		Kardos Tibor	Mersich Dóra Mária
		Kiss Gergely	
	Szilárd Gábor	Kovács Péter Norbert	Sonn Valéria
		Mentes Ferenc	
	Veszprémi Ferenc		
média	Fábián László	Hering Orsolya	
műv. t.	Kovács Gabriella	Gyócsi Brigitta	Mecséri Annamária
		Hédi Fanni	Petró Zsuzsanna

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
német	Máriáss Márta	Bera-Bogár Eszter	Mészáros Éva
		Illés Anna	
	Szabó Éva	Bukus Beatrix	Kollár Dóra
		Horváth Katalin	Pálfi Emese
		Jankovics Borbála	
orosz	Domokos Katalin	Klabacsek Rita	Szántó Sarolta Katalin
spanyol	Bogdán Krisztina	Dömötör Andrea	Smidéliusz Petra
		Sauermann Erika	Tóth Eszter Melinda
	Éltető Katalin	Boda Benjamin Gábor	Marosházi Linda
		Borsos Levente	Réti Anna Borbála
számítástechnika	Palojtay Tamás	Erneyi Kitti	Soós Péter
		Molnár József	Struba Edina
		Nagy Norbert	Takács Valéria
	Regele György	Bársony Attila	Kovács Péter Norbert
		Hubai Szabolcs László	Márton Balázs
		Kálcza Tamás	Szatzmári Boglárka Etelka
	Siegler Gábor *	Aros Emese	Feleki Mónika
		Berényi Melinda	Zolnai László
testnevelés	Gömbösné Csabay Annamária	Hortobágyi Andrea	Oháti Ildikó
		Láng Viktória	Sztarenszky Magdolna
		Mesterházi Emese	
	Kubicza János	Bene Miklós	Schauer Balázs
		Bíró Gábor	Turzó Balázs
		Kozák György	Zsíros István
	Magyar Tamásné	Kis Dóra	Szőke Judit
		Nagy Kitti	Tébi Márta
		Szabó Katalin	
	Sapszon József	Beh Gábor	Pinczés Norbert
		Papp Zsolt	Somogyi Péter
történelem	Csapodi Zoltán	Nánay Mihály	Soós Eszter
		Osvai Katalin	Spiegel Eszter
		Pap Dániel	Szilágyi Adrienn
	Gyertyánfy András	Feró Eszter	Mabda László
		Hámornik Balázs Péter	Magyar Adrienn
		Horváth Mónika	
	Magyarné Ulrich Zsuzsa	Boda Benjamin Gábor	Lakatos Georgina
		Komjáti Bianka	Pechnyó Péter
		Krajczár Melinda	Szakács Tamás József
	Salamon Tamás	Borsai György	Simon Gábor

* Csillaggal jelöltük iskolánk ún. külső vezetőtanárainak a nevét. Ők nem a Trefortban tanítanak.

NAPTÁR

Eseménynaptár

szept. 1.	évnyitó
szept. 1.	elindult a szelektív hulladékgyűjtés
szept. 16–17.	kémiaverseny Brüsszelben (Takács Hajna, Holányi Péter, 9. b)
szept. 27.	verébavató
október 8.	iskolnap a Budai hegységben (48. o.)
október 8.	III. iskolai métabajnokság (54. o.)
október 16.	Komoly és finom
október 18.	Trefort nap (31. o.)
október 22.	(multimédiás) iskolai megemlékezés az 1956-os forradalomról
október 23.	Gyalog Trefort túra
okt. 23.–nov. 2.	őszi szünet
okt. 24–26.	matektábor Kismaroson (60. o.)
nov. 3.	elindult az iskolában az első elektronikus napló (csak a jegyek beírására)
nov. 10.	szaktanári fogadóóra
nov. 16.	Gyalog Trefort túra
nov. 18–19.	iskolai pingpongbajnokság (168. o.)
nov. 21.	Dr. Kosáry Domokos emléktáblájának avatása (181. o.)
nov. 24.	szaktanári fogadóóra
nov. 27.	igazgatói tájékoztató a felvételizők szüleinek
nov. 28.	szalagavató bál a Sportmax II sportcsarnokban
dec. 1-től	Poros András az iskola igazgatója
dec. 6.	németesek bécsi kirándulása
dec. 6.	Gyalog Trefort túra
dec. 8.	kínai kulturális program
dec. 12.	karácsonyi koncert az ELTE Jogi Kar aulájában
dec. 15.	iskolai szépkiejtési verseny
dec. 15–20.	karácsonyi vásár
dec. 20.	Komoly és finom
dec. 21.–jan. 4.	téli szünet
jan. 23.	félévi bizonyítványosztás, 14 órától a hatodikosok írásbeli felvételije

- jan. 24.–febr. 1. síszünet
- jan. 25–30. iskolai sítábor Ausztriában
- febr. 2–4. nyílt napok az iskolába felvételizők és szüleik számára
- febr. 3. német OKTV második forduló (Pacsuta Dávid, 12. a)
- február 5. angol OKTV második forduló (Tegze Borbála, 12. b)
- febr. 5–6. nyílt napok diákjaink szülei számára
- febr. 7. informatika OKTV második forduló (Novák Gergely, 11. b)
- febr. 11. kémia OKTV második forduló (Tegze Borbála, 12. b; Prokop Susanne, Kéri Zsófia, 11. c)
- febr. 13. Trefort-bál az ELTE Jogi Kar aulájában (59. o.)
- febr. 14. Gyalog Trefort túra
- febr. 16. biológia OKTV második forduló (Szél Zsuzsanna, 12. b; Dékány Szilvia, 12. a)
- febr. 17. spanyol OKTV második forduló (Hernyes Anita, 12. c; Tegze Borbála, 12. b)
- febr. 19. ART-rendezvény az iskolában, majd Komoly és finom (167. o.)
- febr. 20. a műfordítási verseny eredményhirdetése
- febr. 28.–márc. 1. játékos ismerkedés a felvételizőkkel
- márc. 12–18. Európai Parlament Modell (MEP) nemzeti ülése Szegeden (61. o.)
- márc. 13. iskolai megemlékezés az 1848/49-es eseményekről
- márc. 14. Gyalog Trefort túra
- márc. 19. Kenguru matematikaverseny
- márc. 24. latin OKTV döntője (Kéri Zsófia, 11. c) (40. o.)
- márc. 28. művészeti nap (33. o.)
- márc. 30.–ápr. 2. papírgyűjtés (49. o.)
- márc. 30.–ápr. 5. svájci diákcsere (magyarországi program) (63. o.)
- márc. 31. Varga Tamás matematikaverseny országos döntője (Papp Dóra, 7. c; Nagy Jenő, 8. c)
- ápr. 3. a Frankofónia ünnepe (65. o.)
- spanyol OKTV döntő (Tegze Borbála, 12. b; Hernyes Anita, 12. c) (40. o.)
- ápr. 4–15. francia diákcsere (franciaországi program)
- ápr. 6. szaktanári fogadóóra, földrajz OKTV döntője (Rosner Dániel, Siska Veronika, 12. a) (40. o.)

ápr. 8–9.	1000 perces kosár, foci és röplabda (54. o.)
ápr. 9–14.	tavaszi szünet
ápr. 17.	nyugdíjas tanári találkozó
ápr. 18.	iskolai színjátszó fesztivál az Ódry színpadon (57. o.)
ápr. 18.	XVI. Országos Spanyol Nyelvű Vers- és Prózamondó Verseny
ápr. 20.	szaktanári fogadóóra
ápr. 21–28.	német diákcsere (magyarországi program)
ápr. 22.	a Föld napja (kiállítás a harmadik emeleten)
ápr. 23.	Arany Dániel matematikaverseny országos döntője (Takács Hajna, 9. b; Irmalós Bence, 9. c)
ápr. 24–25.	gyakorlóiskolák körustalálkozója Egerben
ápr. 25.	Gyalog Trefort túra
ápr. 30.	ballagás
máj. 3–5.	Mikola Sándor fizikaverseny országos döntője (Takács Hajna, 9. b)
máj. 4-től	írásbeli érettségik
máj. 6.	iskolai sportnap a Margitszigeten (50. o.)
máj. 15.	IV. iskolai métabajnokság (56. o.)
máj. 15.	egy 1956-os projekt lezárása (az 1958-ban végzett osztály felújított tablójának kihelyezése)
máj. 15–16.	Hatvani István fizikaverseny országos döntője
máj. 15–17.	Nemzetközi Cicero verseny Arpinoban (Kéri Zsófia, 11. c) (67. o.)
máj. 16–17.	Gyalog Trefort túra
máj. 19–25.	a 9. a osztály nomád tábora
máj. 25–30.	a 9. b osztály nomád tábora
máj. 27.	országos kompetenciamérés
jún. 3–8.	a 9. c osztály nomád tábora
jún. 9.	a kórus koncertje az udvaron sötétedés után
jún. 11–15.	osztálykirándulások, erdei iskolai programok
jún. 13.	ötvenéves érettségi találkozó
jún. 17.	évváró ünnepség az udvaron
jún. 17–23.	középszintű szóbeli érettségi
jún. 23.–aug. 30.	tizenharc iskolai szervezésű, többnapos nyári tábor (34. o.)

Trefort-napi előadások, programok

(2008. október 18., szervező: Domokos Katalin tanárnő)

Tolerancia

- Vári György irodalomtörténész, a Holocaust Emlékhely munkatársa: A zsidók és nem zsidók együttélése Magyarországon
- Labrisz Egyesület: Melegség és megismerés (interaktív foglalkozás, melynek célja a melegekkel szembeni előítéletek eloszlatása)
- Mészáros György, az ELTE oktatója: Rosszarcúak? – élmények hátrányos helyzetűnek mondott fiatalok között
- Csókay László pszichológus: Gyerekek veszélyben – veszélyes gyerekek? Intézeti gyerekek beilleszkedési problémái (beszélgetés)
- EPTO: Kisebbségek és előítéletek (interaktív foglalkozás)
- Bozóki Gabriella tanárnő: Maradatok távol (drámajáték az előítéletekről)
- Jelenits István piarista szerzetes, tanár, teológus, egyetemi oktató: Vallási tolerancia
- A változatosság gyönyörködtet. Beszélgetés Barabás Lőrincsel, az egykezű trombitással, az Elektrik együttes tagjával
- Pécsi Katalin irodalomtörténész, a Holocaust Emlékhely oktatási igazgatója: A szőke bombázótól a plázacáciáig – a nők megjelenítése a magyar médiában (beszélgetés)
- Szabó Éva, a Gyermek Ház tanítója: A Gyermek Ház, ahol természetes az elfogadás (beszélgetés)
- Ashley Fidler: Tolerance from the point of view of an American
- Farkas Ágnes, a Népszabadság újságírója: A romákról egy roma újságíróval (beszélgetés)
- Titkok és hazugságok (játékfilm, rendezte Mike Leigh), a filmvetítés utáni beszélgetést Molnár József filmrendező vezette
- Berepülési engedély angyaloknak – a Baltazár színház, Magyarország első és egyetlen sérült fiatalokból álló professzionális színtársulatának előadása
- Dollenstein János kémia-fizika-számítástechnika szakos tanár: Együtt élünk – épített környezetünk és az esélyegyenlőség egy kerekesszékes szemüvegén át (beszélgetés)
- Haver Alapítvány: Tolerancia és zsidóság (interaktív foglalkozás)
- Pécsi Katalin irodalomtörténész, a Holocaust Emlékhely oktatási igazgatója: Kék-szeműek-barnaszeműek – egy szociálpszichológiai kísérlet a kirekesztésről (beszélgetés)
- Mozgássérült Emberek Rehabilitációs Központja: Túlélőtábor és mindennapi élet – fiatalok kerekesszékekkel (beszélgetés)

- Billy Elliot (játékfilm, rendezte Stephen Daldry), a film utáni beszélgetést Fábián László tanár úr vezette
- Falusi szerelem (dokumentumfilm, rendezte Bódis Kriszta), a film utáni beszélgetést Gordon Agáta író, a film egyik szereplője vezette
- Feigl Zsuzsa, volt tanárjelölt: Akik nem a szemükkel látnak – mit jelent látássérültnek lenni a mai világban? (beszélgetés)
- Halas Dóra tanárnő: Más kultúrák zenéje (interaktív zenei foglalkozás)
- Bodó Kinga tanárnő: Kongó fehéren és feketén (élménybeszámoló a kongói önkéntes munkáról)
- Kende Anna, a Károli Gáspár Református Egyetem oktatója: Előítéletek kívülről és belülről – nekünk vannak előítéleteink? (beszélgetés és játék)
- David McCall: Martin Luther Kingtől Barack Obamáig – az amerikai rasszizmus változásai
- Világ bölcse – a Föld Színház előadása cigány mesék alapján

Fizika

- Zoletnik Sándor: Az ember álma, a fúziós energia megvalósításának reménye
- Sükösd Csaba: Csernobil huszonkét éve
- Horváth Dezső (CERN): Az isteni (az istenverte) részecske keresése

Művészeti nap

(2009. március 28., szervező: Mészáros Péter tanár úr)

Afrika és Ázsia

AKTÍV FOGLALKOZÁSOK

- Ladányi Gabriella: Az érzékelés birodalma
- Jancsárik Irén: A jóga: életforma. Önismeret felsőfokon
- Sasvári Márta: Haiku-író verseny
- Mariama és Mbaye Ndiaye: Afrikai spirituális és gyógyító táncok
- Kovács Gabriella: Szobrászat
- Tóth Árpád: Origami
- Csaba Orsolya: Ökoszoba
- Mohay Péter: Go – egy ősi ázsiai táblás játék
- Bozóki Gabriella: Meseszcenizálás 1.
- Bodó Márton: Meseszcenizálás 2.
- Sztrókey András: Reading Nigerian short stories
- Egyed Gyöngyvér: Mandalafestés
- Konfúciusz Intézet: Kínai kalligráfia
- Rév Dániel (Eurosport): Carrom
- Hajdú Ágnes: Jóga
- Yusuke Fukui: Japán kalligráfia
- Halas Dóra, Mészáros Péter: Afrikai és távol-keleti dallamimprók
- Monojlovits Eszter: Afrikai törzsi szokások

PASSZÍV FOGLALKOZÁSOK

- Németh Gábor, Térfy András (balinéz bambusz xilofon), Bernáth Atom Tamás (ukulele), Sintho Déry (jávai ének), Zsinka Felícia (balinéz tánc): Indonézia zenéje
- Film: Tavasz, nyár, ősz, tél... és megint tavasz
- Fábíán László: Ázsia és Afrika a filmművészetben
- Zenehallgatás: African Sanctus
- Chikán Éva: Afrika, Ázsia (vetítés)
- Do Dinh Laura: Sárkánytánc víztükörben (vietnami vízi bábszínház)
- Film: A Musza Dag negyven napja
- Sinkovics Ede: „Made in China”
- Film: Pofonok földje
- Minich Eszter: Bollywood és Hollywood
- Pap Gábor: A kínai Selyemút

Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben)

időpont	idő- tartam (nap)	a program	helyszín	a résztve- vők köre	gyerek- létszám	szervező tanár és kísérők	beszá- moló
jún. 17. – júl. 1.	14	nyelvtanu- lás és utazás	Spanyolország	10–11. évf.	11 (és mások)	Bugán I.	70. o.
jún. 22–29.	7	diákcseré	Németország	8–10. évfolyam	13	Szabó Éva	
jún. 23–25.	3	kórustábor	Balatonszéplak	10–12. évf.	35	Halas D., Mészáros P.	
jún. 25–27.	3	kerékpáros tábor	Velencei-tó	7. a	20	Ferencz G., Fábián L.	
jún. 26. – júl. 1.	6	biciklitúra	Tisza-tó	10. c	18	Faragó N., Kutrovácz L.	74. o.
jún. 30. – júl. 3.	4	biciklitúra	Balaton	9. c	20	Bozóki G., Mészáros P.	
jún. 30. – júl. 5.	6	osztályki- rándulás	Dél-Erdély, Délvidék	12. a	27	Gyertyánfy A., Chikán É.	76. o.
júl. 6–10.	5	biciklitúra	Balaton	8. a	20	Keisz Á., Pál G.	
júl. 6–16.	11	kultúrtörté- neti tábor	Görögország	7–10. évf.	13 (és mások)	Regele Gy., Csabay A.	
júl. 10–12.	3	nyári tábor	Esztergom	9. b	12	Tobisch M., Varga Gy.	
július 10–15.	6	biciklitúra	Balaton	11. a	28	Csaba O.	
júl. 12–18.	7	kenutúra	Felső-Tisza	7. c	24	Mohay P.	80. o.
júl. 13–19.	6	biciklitúra	Balaton	8. b	31	Gedeon G., Halas D., Tóth T.	83. o.
júl. 15–20.	6	Gyalog Trefort ván- dortábor	Zemplén	9–11. évf.	7	Ferencz G., Faragó N.	
júl. 24–27.	4	biciklitúra	Velencei-tó	11. c	25	Kutrovácz L., Faragó N.	
aug. 7–13.	7	kenutúra	Szigetköz	9. a	20	Fernengel A.	85. o.
aug. 12–21.	10	nyelvtan- folyam	Anglia	7–8. oszt.	22	Nikolics N.	88. o.
aug. 16–19.	4	ökotábor	Visegrád	9–12. évf.	30	Szászné H. J., Schróth Á., Kutrovácz L., Faragó N.	90. o.

EREDMÉNYEK

Tanulmányi eredmények

tantárgyak	7. a	7. b	7. c	8. a	8. b	8. c
magyar irodalom	4,24	4,59	4,63	4,09	3,97	4,53
magyar nyelvtan	4,62	4,35	4,22	3,50	3,91	4,21
történelem	4,18	4,44	4,34	3,66	4,19	4,15
angol	4,59	4,71	4,63	3,90	3,89	4,82
német	3,50	4,67	5,00	4,00	5,00	
francia						
latin						
spanyol						
orosz						
kínai						
matematika	4,29	3,91	4,38	3,66	4,00	3,94
fizika	4,91	4,94	4,50	3,44	4,13	4,24
kémia				4,28	4,59	4,88
biológia	4,29	4,35	4,50	3,63	4,38	4,29
földrajz	3,97	4,35	4,66	4,06	4,06	4,09
ének	3,97	4,00	4,34	4,25	4,19	4,26
rajz/művészettörténet	4,94	4,85	5,00	4,69	4,81	4,71
testnevelés	4,74	4,41	4,84	4,22	4,56	4,26
informatika	4,71	4,59	4,38	4,09	4,41	4,18
néptánc	4,68	4,47	4,94			
társadalomismeret						
média modul	4,91	4,94	4,85			
magatartás	4,24	4,20	4,50	3,70	4,40	4,30
szorgalom	4,15	4,20	4,40	3,80	4,40	4,00
átlag (mag., szorg. nélkül)	4,44	4,50	4,61	3,96	4,29	4,35

9. a	9. b	9. c	10. a	10. b	10. c	11. a	11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
4,21	4,22	4,03	4,39	3,97	4,17	4,58	4,56	4,39	3,97	4,16	4,33
4,04	4,19	4,09	4,03	3,76	4,34	4,41	4,63	4,35	4,06	4,47	4,33
3,79	4,22	3,96	4,12	3,94	4,11	4,38	4,50	4,29	4,24	4,44	4,61
4,48	4,59	4,43	4,41	4,70	4,51	4,72	4,59	4,44	4,85	4,81	4,68
4,25	4,40	4,40	4,14	4,70	4,50	4,30	4,60	4,20	3,93	3,50	4,22
3,50	5,00	4,67	4,55	4,50	3,90	3,75	4,67	4,50	3,11	3,55	4,75
						3,50	5,00	4,00			
4,46	4,30	4,42	4,44	4,13	4,71	4,18	4,08	4,29	4,60	4,31	3,33
	3,75		4,00		4,14	4,00	4,00	4,33			2,00
3,00		4,33	3,67	4,00	5,00						
3,93	3,69	3,88	3,73	4,06	3,57	3,93	3,72	4,13	3,55	3,50	3,85
4,14	3,75	3,56	4,03	3,74	3,97	3,83	4,24	3,94	4,40	3,00	3,50
3,89	4,56	3,15	4,00	3,94	4,11	3,96	4,16	4,42	4,50	4,66	5,00
3,82	4,31	3,78	3,91	4,00	3,94	4,48	4,34	4,58	4,78	3,47	3,94
4,57	4,34	4,12	4,24	4,35	4,09						
3,39	3,47	4,00	4,82	4,91	4,97	5,00	5,00	5,00			
4,86	4,84	5,00	4,85	4,79	4,80	5,00		5,00		5,00	5,00
4,70	4,68	4,51	4,56	4,36	4,79	4,54	4,47	4,80	4,70	4,66	4,81
3,54	4,28	4,00	3,67	4,03	4,26	5,00	4,88				
						4,80	4,75	4,84	3,30	4,38	4,27
			5,00	4,79	4,34					4,87	
4,10	4,34	4,21	4,50	4,30	4,10	4,38	4,56	4,50	3,80	3,91	4,20
3,60	3,88	3,78	4,20	3,90	4,10	4,12	4,13	4,20	3,90	3,78	4,00
4,03	4,27	4,14	4,24	4,26	4,33	4,35	4,48	4,44	4,15	4,19	4,17

Érettségi eredmények

tantárgyak	12. a				12. b				12. c			
	vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag	
	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép
magyar nyelv és irodalom		33		4,39	1	31	5,00	4,79		33		4,67
történelem	4	29	5,00	4,38	8	24	4,63	4,83	9	24	4,89	4,63
matematika	1	32	5,00	4,47	4	28	5,00	3,89	9	24	5,00	4,42
fizika	4	1	5,00	5,00	2	2	5,00	4,00	3	4	5,00	4,50
kémia	2	8	5,00	4,75		3		4,67	1	3	5,00	5,00
biológia	9	2	4,78	4,00	3	2	4,67	5,00	5	4	5,00	4,75
földrajz		4		5,00		3		5,00		5		5,00
angol	10	21	4,80	4,81	7	20	5,00	4,90	2	29	5,00	4,83
német	2	1	5,00	5,00		2		5,00	2	5	5,00	4,60
francia	1	2	4,00	4,00		2		5,00		1		5,00
latin												
spanyol	3	2	4,67	5,00	3	2	4,67	4,50				
orosz		1		5,00								
társ. ism.						4		4,75				
ének		1		5,00						1		5,00
informatika		4		4,00	1	2	4,00	4,50		5		4,80
testnevelés									1		4,00	
műv. történet		1		4,00		2		5,00				
rajz és vizuális kultúra										1		5,00
mozgókép-kultúra és médiaismeret						9		5,00				
érettségi átlag			4,82	4,59			4,75	4,72			4,86	4,78

A legjobb érettségi átlagok

Azon diákok nevei olvashatók itt, akiknek az érettségi vizsgákon elért százalékos eredményeinek átlaga legalább 90 százalék. Zárójelben a tanulók emelt szintű, majd a középszintű érettségi vizsgáinak száma van feltüntetve.

Siska Veronika (12. a) (1, 5)	96,3
Tegze Borbála Ágnes (12. b) (2, 3)	96,3
Maiyaleh Péter (12. a) (2, 4)	93,8
Rosner Dániel (12. a) (1, 4)	93,4
Filep Bence (12. a) (1, 4)	93,0
Hernyes Anita (12. c) (1, 5)	93,0
Szász Nóra (12. a) (1, 4)	92,8
Major Zsófia (12. a) (1, 5)	91,8
Klein Zsófia (12. c) (1, 4)	91,4
Doszpod Zita (12. a) (1, 4)	90,8
Monori Dorottya (12. c) (1, 5)	90,7
Kalishky Péter (12. b) (1, 4)	90,2
Litváni Lilla (12. c) (2, 3)	90,0
Süvegh Eszter (12. c) (2, 3)	90,0

Versenyeredmények

[Szögletes zárójelben a felkészítő tanár neve olvasható]

Nemzetközi eredmények

IFJÚ FIZIKUSOK NEMZETKÖZI VERSENYE

PROKOP SUSANNE (10. c) bejutott az ötfős csapatba, amely Magyarországot képviselte a júliusban Kínában rendezett nemzetközi versenyen (melyen 21 ország vett részt), a csapat itt a 16. helyezést érte el. [Kovács Géza, Rajkovics Zsuzsa]

Országos eredmények

ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY

SPANYOL NYELV

TEGZE BORBÁLA (12. b)	4. helyezés	[Bogdán Krisztina]
HERNYES ANITA (12. c)	19. helyezés	[Éltető Katalin és Bogdán Krisztina]

FÖLDRAJZ

ROSNER DÁNIEL (12. a)	11. helyezés	[Kéri András]
SISKA VERONIKA (12. a)	42. helyezés	[Kéri András]

LATIN NYELV

KÉRI ZSÓFIA (11. c)	18. helyezés	[Ábrahám Rita, Lenkefi Myrtil]
---------------------	--------------	--------------------------------

KÉMIA

TEGZE BORBÁLA (12. b)	26. helyezés	[Schróth Ágnes]
-----------------------	--------------	-----------------

ARANY DÁNIEL ORSZÁGOS MATEMATIKAVERSENY

9. oszt.

IRMALÓS BENCE (9. c)	a döntőbe jutott	[Szilárd Gábor]
TAKÁCS HAJNA (9. b)	a döntőbe jutott	

CICERO ORSZÁGOS LATINVERSENY

KÉRI ZSÓFIA (11. c)	3. helyezés	[Ábrahám Rita, Lenkefi Myrtil]
---------------------	-------------	--------------------------------

Ezzel az eredménnyel Kéri Zsófia bejutott a hétfős csapatba, amely Magyarországot képviselte a májusban Olaszországban rendezett arpinói nemzetközi versenyen.

MIKOLA SÁNDOR ORSZÁGOS FIZIKAVERSENY

TAKÁCS HAJNA (9. b)	12. helyezés	[Varga György]
---------------------	--------------	----------------

SZILÁRD LEÓ ORSZÁGOS FIZIKAVERSENY

SISKA VERONIKA (12. a)	8. helyezés	[Chikán Éva]
------------------------	-------------	--------------

HERMAN OTTÓ ORSZÁGOS BIOLÓGIAVERSENY

VARGA GYÖRGY (7. b)	13. helyezés	[Szászné Heszlényi Judit és Faragó Norbert]
---------------------	--------------	--

HORVÁTH MIHÁLY TÖRTÉNELEM TANULMÁNYI VERSENY

GUBICZ FLÓRA (10. c) az első fordulóban 762 diák között a 25. helyezést érte el.
[Csapodi Zoltán]

HATVANI ISTVÁN FIZIKAVERSENY**8. oszt.**

BEREGSZÁSZI LILLA (8. b)	4. helyezés
SCHIEN BALÁZS (8. b)	8-9. helyezés
PAP REGINA (8. b)	8-9. helyezés

9. oszt.

TAKÁCS HAJNA (9. b)	11. helyezés
---------------------	--------------

LONDON BRIDGE ORSZÁGOS ANGOLVERSENY

BALOGH ANDRÁS (8. c)	1. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
KISÉRY TÍMEA (8. c)	3. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
NAGY JENŐ (8. c)	6. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]

„TITOK” ORSZÁGOS ANGOL FELADATMEGOLDÓ VERSENY**8. évfolyam**

ZAHARIEV OLGA (8. c)	1. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
SZABÓ ORSOLYA (8. c)	4. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]

ORSZÁGOS SPANYOL NYELVŰ VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY**kötelező próza**

PALOTAI ESZTER (9. a)	10. helyezés	[Éltető Katalin]
-----------------------	--------------	------------------

szabadon választott próza

PALOTAI ESZTER (9. a)	9. helyezés	[Éltető Katalin]
-----------------------	-------------	------------------

KENGURU MATEMATIKAVERSENY

FÁBIÁN BENEDEK (8. b)	14. helyezés	[Gedeon Gábor]
-----------------------	--------------	----------------

ZRÍNYI MATEMATIKAVERSENY

PENHA FELIZÁRDO DÁNIEL (7. b) a döntőbe jutott [Gombos Éva]

ORSZÁGOS DIÁK FOTÓPÁLYÁZAT

RESZKETŐ RÓBERT (11. c) 2. helyezés

A SZÉPMŰVÉSZETI MÚZEUM ANTIK GYŰJTEMÉNYÉNEK Eos**VERSENYE**

7. b OSZTÁLY CSAPATA 6. helyezés [Zsigmond Zsolt]

10. a OSZTÁLY CSAPATA 4. helyezés [Csapodi Zoltán]

KAZINCZYRÓL ELNEVEZETT „SZÉP MAGYAR BESZÉD” VERSENY

KRICSFALUSY MÁRK (10. b) a Kárpát-medencei döntőbe jutott
[Magyarné Ulrich Zsuzsanna]

TAEKWONDO

korosztályos bajnokság A/III-51 súlycsoport

BRAUN TÍMEA (7. a) 1. helyezés

VITORLÁZÁS (MAGYAR TENGERI NAGYHAJÓS BAJNOKSÁG)

TAKÁCS LEVENTE (7. c) (csapatával) 3. helyezés

ATLÉTIKA

800 méteres síkfutás

KENESEI ZSANETT (10. a) 1. helyezés

400 méteres síkfutás

KENESEI ZSANETT (10. a) 3. helyezés

TÁNCVERSENY

Junior I., latin tánc, D kategória

TRAORE SIBIEN YOUSOUF (7. c) (párjával) 2. helyezés

SHOTOKAN KARATE

kata és kumite kategóriákban

JACKLI ZSÓFIA (7. b) 1. helyezés

*Budapesti eredmények***DIÁKOLIMPIA***kosárlabda*

fiúcsapat: 1. helyezés BAÁN TAMÁS (7. a), GYŐRI-MOLNÁR BENCE (7. a), PALOTÁS PÉTER (7. a), BENDA KRISZTIÁN (7. c), GRÓF DÁNIEL (8. a), HEGEDÜS BALÁZS (8. b), MESZERICS ANDRÁS (8. b), NAGY ÁBEL (8. b), BALOGH ANDRÁS (8. c), SÁROSI ÁRON (8. c), VÁRALJAI LÁSZLÓ (9. c) [Ferencz Gábor]

VARGA TAMÁS MATEMATIKAVERSENY

PAPP DÓRA (7. c) 1-3. helyeztként bejutott az országos döntőbe [Mohay Péter]
 NAGY JENŐ (8. c) bejutott az országos döntőbe [Gombos Éva]

PEST-BUDA PETŐFIJE

csapat: 3. helyezés FEHÉR VANDA, MÜLLER BARBARA, PALOTÁS PETRA,
 SALGÓ ESZTER (10. b) [Magyarné Ulrich Zsuzsanna]

CSAPODY VERA BIOLÓGIAI ÉS KÖRNYEZETVÉDELMI VERSENY

csapat: 3. helyezés BARBORJÁK ZORKA (10. a), JUHOS FANNI,
 TÓTH BENCE (10. c), KÉRI ZSÓFIA, TÓTH ESZTER (11. c)

KENGURU MATEMATIKAVERSENY

MIHALOVITS MÁTÉ (11. c) 4. helyezés [Csapodi Csaba]
 PINTÁCSI DÁNIEL (11. c) 5. helyezés [Csapodi Csaba]

FŐVÁROSI INFORMATIKA ALKALMAZÓI VERSENY*11-12. oszt.*

NOVÁK GERGELY (11. b) 10. helyezés [Regele György]
 IFJ. REGELE GYÖRGY (11. b) 14. helyezés [Regele György]

*Kerületi eredmények***SIMONYI ZSIGMOND HELYESÍRÁSI VERSENY***7. oszt.*

BERECZKI MÁRK (7. c) 2. helyezés [Sasvári Márta]

8. oszt.

GINTER TAMÁS (8. a) 1. helyezés [Keisz Ágoston]

KAZINCZYRÓL ELNEVEZETT „SZÉP MAGYAR BESZÉD” VERSENY

SZABADOS MÁRTON (7. c) 3. helyezés [Sasvári Márta]

*Iskolai eredmények***IMPLOM JÓZSEF HELYESÍRÁSI VERSENY****9. oszt.**

ÉRDI GÁBOR (9. c) 1. helyezés

10. oszt.

FÜZIK MÍRA (10. a) 1. helyezés

SIMONYI ZSIGMOND HELYESÍRÁSI VERSENY**7. oszt.**

BERECZKI MÁRK (7. c) 1. helyezés

8. oszt.

GINTER TAMÁS (8. a) 1. helyezés

KAZINCZY SZÉPKIEJTÉSI VERSENY**7-8. oszt.**

SZABADOS MÁRTON (7. c) 1. helyezés

UNGER ÁGOTA (8. b) 2. helyezés

SIPOS ÁGOTA (7. c) 3. helyezés

9-12. oszt.

KRICSFALUSY MÁRK (10. b) 1. helyezés

GENCSI KATALIN (9. c) 2. helyezés

ISKOLAI NÉMET MŰFORDÍTÁSI VERSENY**I. kategória**

SZABADOS MÁRTON (7. c) 1. helyezés

JÁNOSI KINGA (7. c) 2. helyezés

PALCHUBER ENIKŐ (7. a) 3. helyezés

II. kategória

SCHIEN BALÁZS (8. b) 1. helyezés

III. kategória

BOLONYAI FLÓRA (11. a) 1. helyezés

MAGYAR ESZTER (11. a) 2. helyezés

SCHUSZTER ZOLTÁN (11. b) 3. helyezés

MÁTHÉ VIRÁG (11. b) 3. helyezés

ISKOLAI ANGOL MŰFORDÍTÁSI VERSENY**7-8. oszt. (próza)**

SOÓS BLANKA (7. b) 1. helyezés

KISÉRY TÍMEA (8. c) 2. helyezés

NÉMETH ROLAND (8. c) 3. helyezés

ÉNZSÖL TAMÁS (8. c) 3. helyezés

7-8. oszt. (vers)

TAKÁCS KRISTÓF (8. c)	1. helyezés
SOÓS BLANKA (7. b)	2. helyezés
UZONYI ANNA (7. b)	3. helyezés

9-10. oszt. (próza)

FÜLÖP PÉTER (10. a)	1. helyezés
---------------------	-------------

9-12. oszt. (vers)

TÓTH ESZTER (11. c)	1. helyezés
FÜLÖP PÉTER (10. a)	2. helyezés
BALASKÓ DÁVID (10. b)	3. helyezés

11-12. oszt. (próza)

MAGYAR ESZTER (11. a)	1. helyezés
TÓTH ESZTER (11. c)	2. helyezés
FÜLÖP PÉTER (10. a)	3. helyezés

ISKOLAI FRANCIA MŰFORDÍTÁSI VERSENY

KAZAI VIKTOR (12. b)	1. helyezés
BALOGH PATRÍCIA (10. a)	2-4. helyezés
KRAUSZ SARAH (11. a)	2-4. helyezés
RESZKETŐ RÓBERT (11. c)	2-4. helyezés

ISKOLAI SPANYOL MŰFORDÍTÁSI VERSENY

LÁZÁR NÓRA (12. b)	1. helyezés
DANYI ESZTER (11. b)	2. helyezés
MOCSÁR FRUZZSINA (11. a)	3. helyezés
DOSZPOD ZITA (12. a)	3. helyezés

„TAVASZI ZSONGÁS” BIOLÓGIAI TÉMÁJÚ CSAPATVERSENY

a 7. b OSZTÁLY CSAPATA	1. helyezés
------------------------	-------------

Sporteredmények

KENESEI ZSANETT (10. a)	IAAF Ifjúsági Világbajnokság 2009, Bressanone (Olaszország), 800m síkfutás, 1993-as korosztály, 9. helyezés
	Fedett pályás felnőtt országos bajnokság, Budapest, 800m síkfutás, 2. helyezés
	114. felnőtt magyar bajnokság, Budapest, 800m síkfutás, 3. helyezés

Végzős diákjaink iskolai kitüntetései

*Április 30-án a Nemzeti Múzeum előtt rendezett ballagási ünnepségen
Poros András igazgató úr a következő végzős diákoknak adott át kitüntetést
hat éves iskolai munkájukért, példamutatásukért, szorgalmukért.*

Trefort Ágoston emlékérem

FILEP BENCE (12. a)
TEGZE BORBÁLA (12. b)

Trefort Ágoston emléklap

HORVÁTH DÁNIEL (12. c)
REITER PETRA (12. c)
ROSNER DÁNIEL (12. a)
SISKA VERONIKA (12. a)
SÜVEGH ESZTER (12. c)

Tompa József-díj

I. SZENTGYÖRGYI BÁLINT (10. b)
II. RÉPÁS SZILVIA (11. b)

Kolos Dávid Emlékdíj

2007 nyarán iskolánk 11. b osztályos tanulója, Kolos Dávid egy ausztriai osztálykiránduláson tragikus balesetet szenvedett. Szülei és hozzátartozói létrehozta egy alapítványt és a Kolos Dávid Emlékdíjat, azzal a céllal, hogy Dávid emlékét megőrizzük, ébren tartsuk. A díjat minden évben egy (esetleg megosztva több) tizenegyedikes trefortos diák kaphatja meg.

A díj elnyerésének nem feltétele a kimagasló tanulmányi-, sport-, művészeti eredmény, annak odaítélésekor Dávid emlékéhez legméltóbbnak azt a diákot tartja a Kuratórium, aki a közösségért, az osztályért, a barátokért a legtöbbet tette és teszi, aki tehát az emberi kapcsolataiban mutat fel hosszú időn keresztül valami kiemelkedőt. A három tizenegyedikes osztály javaslatot tesz a Kuratóriumnak, amely ezek alapján eldönti, hogy ki kapja az emlékdíjat. A Kuratórium az alapítvány számlájára beérkezett adományok éves kamatát osztja ki tárgy-, illetve pénzjutalom formájában kb. ötvenezer-százezer forint értékben.

A tanévzáró ünnepélyen, 2009-ben a következő tanulók kaptak Kolos Dávid Emlékdíjat

I. FOKOZAT

Kovács Dorina (11. c)

II. FOKOZAT

Mocsár Fruzsina (11. a) és Répás Szilvia (11. b)

Az iskolanapi vetélkedő eredménye

oszt.	csapatnév	pontszám	évfolyamon belüli helyezés	helyezés
7. a	Első csapat	96,5	III.	III.
	Második csapat	101,75		
7. b	Egyesek (lányok)	124,5	II.	II.
	Kanny-team	115,5		
7. c	Pókmalac	118,25	I.	I.
	Csucsus	130		
8. a	8. a/1	71	II.	XII.
	8. a/2	85		
8. b	Sajt	97	I.	VI.
	Kornyika néni és kórusa	84		
8. c	Nyóccé	77	III.	XV.
	Cucc	63		
9. a	9. a/1	96	I.	X.
	Antiméták	64,5		
9. b	Hát a csapat neve	105	II.	XI.
	9. b/2	54		
9. c	9. b/2	70	III.	XIII.
	A	85		
10. a	Az Ábel	93,5	II.	V.
	Őzlábgomba	97,5		
10. b	Süt a nap	99	I.	IV.
	Kecskék	97,5		
10. c	Kakas	75,5	III	VIII-IX.
	Gézu	96		
11. a	11. a/1	75,5	II.	VIII-IX.
	11. a/1	96		
11. b	Balalajka	77	III.	XIV.
	11. b/2	77,5		
11. c	1S	95,5	I.	VII.
	11. c/2	76,5		
12. a	12. a/1	31	I.	XVI.
	12. a/2	77		
12. c	12. c/1	47	II.	XVII.
	12. c/2	6,5		

A papírgyűjtés eredménye

Az összegyűjtött papírmennyiség (kg)

	ősszel	tavasszal	összesen	helyezés
7. a	433	793	1226	4.
7. b	1210	2628	3838	1.
7. c	896	2155	3051	2.
8. a	672	100	772	7.
8. b	321	701	1022	6.
8. c	645	383	1028	5.
9. a	248	70	318	10.
9. b	0	119	119	13.
9. c	385	203	588	8.
10. a	68	27	95	14.
10. b	147	0	147	12.
10. c	218	293	511	9.
11. a	201	0	201	11.
11. b	0	1	1	16.
11. c	1321	883	2204	3.
12. a	0	63	63	15.
12. b	0	0	0	17-18.
12. c	0	0	0	17-18.
összesen	6765	8419	15184	

A papírgyűjtést Kiss Marina, Kéri Zsófia és Tóth Eszter (11. c) szervezték. Nagy figyelemmel és felelősségteljesen készítették elő és irányították ősszel is, tavasszal is a hét eseményeit.

A győztes osztály jutalma minden évben egy tanítás nélküli nap, melyet az osztály együtt tölt el.

A sportnap eredményei

SÚLYLÖKÉS	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Rajkai Krisztián	8. b	10,50
		2.	Baán Tamás	7. a	10,45
		3.	Schien Balázs	8. b	10,06
		4.	Fábián Benedek	8. b	9,70
		5.	Földesi Csaba	7. a	8,50
		6.	Sow Ábrahám	7. a	8,30
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Fodor Péter	11. c	12,65
		2.	Kis Márton Örs	9. a	11,30
		3.	Császár Attila	9. a	11,25
		4.	Dankházi Ádám	10. a	11,00
		5.	Szomolányi Arnold	9. a	10,30
		6.	Gregorics Balázs	10. b	9,40
TÖMÖTTLABDA VETÉS	7–8. évfolyam (leány)	1.	Mészáros Hanna	8. a	8,80
		2.	Darvas Júlia	8. b	7,75
		3.	Sörfőző Nóra	7. a	7,15
	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Sárosi Áron	8. c	9,60
		2.	Schien Balázs	8. b	9,50
		3.	Németh Roland	8. c	8,85
	9–11. évfolyam (leány)	1.	Várhalmi Borbála	11. a	10,70
		2.	Kacsó Fanni	10. a	10,30
		3.	Palotai Eszter	9. a	10,05
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Sebesi Tamás	11. c	10,25
		2.	Fodor Péter	11. c	9,85
		3.	Dankházi Ádám	10. a	9,85
KISLABDAHAJÍTÁS	7–8. évfolyam (leány)	1.	Horkay Alexandra	8. b	44
		2.	Mészáros Hanna	8. a	42
		3.	Ábrahám Enikő	8. b	35
	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Rajkai Krisztián	8. b	57
		2.	Fabók Norbert	8. a	52
		3.	Palotás Péter	7. a	51
	9–11. évfolyam (leány)	1.	Kéri Adrien	9. a	41
		2.	Pistyán Judit	10. c	41
		3.	Lengyel Flóra	11. a	39
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Mester Barnabás	10. c	60
		2.	Kovács Márton	11. b	57
		3.	Csáthy Barnabás	11. c	56

TÁVOLUGRÁS	7–8. évfolyam (leány)	1-2.	Valovics Ágnes	8. a	3,44
		1-2.	Nagy Gabriella	7. a	3,44
		3.	Palchuber Enikő	7. a	3,10
	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Fabók Norbert	8. a	4,48
		2.	Horváth May Dániel	8. a	4,40
		3.	Nagy Jenő	8. c	4,30
	9–11. évfolyam (leány)	1.	Palotai Eszter	9. a	3,90
		2.	Palotás Petra	10. b	3,48
		3.	Barborják Zorka	10. a	3,16
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Szűcs Gergely	10. b	4,92
		2.	Hatlaczki Ádám	10. b	4,52
		3.	Dankházi Ádám	10. a	4,37
MACASUGRÁS	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Nagy Jenő	8. c	133 cm
		2.	Dobreff Árpád	8. c	130 cm
		3.	Németh Roland	8. c	127 cm
	9–11. évfolyam (leány)	1.	Tungli Katalin	11. c	130 cm
		2.	Palotás Petra	10. b	120 cm
		3.	Szémán Szidónia	10. b	105 cm
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Szűcs Gergely	10. b	145 cm
		2.	Trombitás Péter	9. a	140 cm
		3.	Győri Balázs	9. b	135 cm
100 M SÍKFUTÁS	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Nagy Jenő	8. c	13.15
		2.	Fabók Norbert	8. a	13.18
		3.	Lantos Viktor	7. b	13.45
		4.	Baán Tamás	7. a	14.00
		5.	Palotás Péter	7. a	14.12
		6.	Győri-Molnár Bence	7. a	14.37
	7–8. évfolyam (leány)	1.	Horkai Alexandra	8. b	14.43
		2.	Zanathy-Pintér Anna	7. b	14.84
		3.	Takács Luca	8. b	15.11
		4.	Braun Tímea	7. a	15.18
		5.	Nagy Gabriella	7. a	15.24
		6.	Gay Katalin	7. a	15.26

100 M SÍKFUTÁS	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Győri Balázs	9. b	12.37
		2.	Váraljai László	9. c	12.97
		3.	Heim Ágoston	9. c	12.89
		4.	Szunyogh András	11. b	12.98
		5.	Kassai Richárd	9. c	13.04
		6.	Deák Tibor	10. b	13.12
	9–11. évfolyam (leány)	1.	Tungli Katalin	11. c	13.07
		2.	Kenesei Zsanett	10. a	13.78
		3.	Juhos Fanni	10. c	14.97
		4.	Barborják Zorka	10. a	15.47
		5.	Sinka Gabriella	10. c	15.79
800 M SÍKFUTÁS	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Palotás Péter	7. a	2.31
		2.	Demszky András	7. b	2.48
		3.	Varga György	7. b	2.53
		4.	Veibli-Magyari Ágost	7. c	3.13
		5.	Orbán Balázs	7. c	3.24
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Kriván András	9. a	2.16
		2.	Novák Gergely	11. b	2.19
		3.	Sebesi Tamás	11. c	2.20
		4.	Pápai Lőrinc	10. a	2.22
		5.	Erdősi Balázs	9. b	2.35
		6.	Szilvai Zoltán	10. c	2.38
600 M SÍKFUTÁS	7–8. évfolyam (leány)	1.	Braun Tímea	7. a	2.05
		2.	Horkay Alexandra	8. b	2.09
		3.	Kocsis Orsolya	7. c	2.10
		4.	Szakolczai Diána	8. a	2.15
		5.	Szőke Zsuzsanna	7. a	2.16
		6.	Valovics Ágnes	8. a	2.18
	9–11. évfolyam (leány)	1.	Kenesei Zsanett	10. a	1.41
		2.	Tungli Katalin	11. c	1.46
		3.	Honecz Lujza	9. b	2.08
		4.	Máthé Virág	11. b	2.12
		5.	Várhalmy Borbála	11. a	2.13
		6.	Bognár Petra	10. c	2.13

10X100 M VÁLTÓ	9–11. évfolyam (fiú)	1. 11. c 2.24	RÖPLABDA	7–9. évfolyam (leány)	1. 8. a
		2. 10. a 2.25			2. 9. b
		3. 9. c 2.26			3. 7. a
		4. 10. c 2.27		10–11. évfolyam (leány)	1. 10. a
		5. 11. b 2.29			2. 11. b
		6. 10. b 2.30			3. 11. c
4X100 M VÁLTÓ	7–8. évfolyam (leány)	1. 8. b 1.02		7–9. évfolyam (fiú)	1. 9. c
		2. 8. a 1.05			2. 7. a
		3. 7. b 1.07			3. 9. a
		4. 7. c 1.18		10–11. évfolyam (fiú)	1. 11. c
	9–11. évfolyam (leány)	2. 11. c 1.02			2. 10. c
		3. 9. c 1.05			3. 10. b
		4X100 M VÁLTÓ		7. évfolyam (fiú)	1. 7. b 0.59
2. 7. a 1.00	2. 7. c				
3. 7. c 1.03	3. 7. b				
7–8. évfolyam (fiú)	1. 8. c 0.56		7. évfolyam (fiú)	1. 7. a	
	2. 8. b 0.59			2. 7. b	
	2. 7. a 0.59			3. 7. c	
	4. 7. a 1.00		8–9. évfolyam (leány)	1. 9. a	
	5. 7. c 1.03			2. 8. b	
9–11. évfolyam (fiú)	1. 11. b 0.52			3. 8. a	
	2. 11. c 0.54		10. évfolyam (fiú)	1. 10. c	
	2. 9. c 0.54			2. 10. a	
	4. 10. a 0.55			3. 10. b	
	4. 10. b 0.55		10–11. évfolyam (leány)	1. 10. c	
LABDARÚGÁS	7. évfolyam	bajnok 7. a		2. 11. a	
	8. évfolyam	bajnok 8. b		3. 10. a	
	9. évfolyam	bajnok 9. b	11. évfolyam (fiú)	1. 11. b	
	10. évfolyam	bajnok 10. c		2. 11. c	
	11. évfolyam	bajnok 11. b		3. 11. a	

A PONTVERSENY VÉGEREDMÉNYE	1.	8. b	264
	2.	7. a	234
	3.	10. a	191
	4.	11. c	158
	5.	10. b	149
	6.	8. a	139
	7.	7. b	137
	8.	9. a	127
	9.	9. c	125
	10.	10. c	120
	11-12.	7. c	115
	11-12.	8. c	115
	13.	9. b	85
	14.	11. a	72
	15.	11. b	61

1000 PERCES MÉRKŐZÉSEK (ÁPR. 8-9.)	kosárlabda	
	sárgák	kékek
	517	548
	foci	
	sárgák	kékek
	106	85
	röplabda	
	kékek	zöldek
	45	44

Iskolai métabajnokságok

Harmadik métabajnokság

2008. október 8-án az iskolanap keretében bonyolítottuk le a budakeszi Vadaspark közelében levő réten a harmadik métabajnokságot három kategóriában. A) hetedik osztályok, B) nyolcadik és kilencedik osztályok, C) tizedik és tizenegyedik osztályok

7. osztályosok					
7. a/1	7. b/1	csoportmérkőzések		7. a/2	7. b/2
27	16			48	40
7. b/1	7. c/1			7. c/2	7. b/2
62	13			46	15
7. a/1	7. c/1			7. c/2	7. a/2
15	2			35	3
1.	7. a/1	a csoportokon belüli sorrendek		1.	7. c/2
2.	7. b/1			2.	7. a/2
3.	7. c/1			3.	7. b/2
az I.-II. helyért		a III.-IV. helyért		az V.-VI. helyért	
7. a/1	7. c/2	7. b/1	7. a/2	7. c/1	7. b/2
18	12	46	4	26	0
végeredmény					
I.	II.	III.	IV.	V.	VI.
7. a/1	7. c/2	7. b/1	7. a/2	7. c/1	7. b/2

8-9. osztályosok					
8. a	8. b	csoportmérkőzések		9. a	9. b
-15	16			78	49
8. b	8. c			9. c	9. b
36	2			33	22
8. c	8. a			9. c	9. a
32	29			75	70
1.	8. b	a csoportokon belüli sorrendek		1.	9. c
2.	8. c			2.	9. a
3.	8. a			3.	9. b
az I.-II. helyért		a III.-IV. helyért		az V.-VI. helyért	
9. c	8. b	9. a	8. c	8. a	9. b
21	5	13	10	20	0
végeredmény					
I.	II.	III.	IV.	V.	VI.
9. c	8. b	9. a	8. c	8. a	9. b

10-11. osztályosok					
	10. b	10. c	11. c	10. b	
	12	8	10	6	
A bajnokság objektív és szubjektív okok miatt csonka maradt.					

Negyedik métabajnokság

2009. május 15-én délután került sor három korcsoportban a negyedik iskolai métabajnokság lebonyolítására. A) a hetedik a és a hetedik c osztály két-két, továbbá a hetedik b egy csapata, B) a három nyolcadik osztály, C) a kilencedik a, a kilencedik b és a tizedik b csapatai. A játék a margitszigeti Nagyréten volt 15 órától 18 óráig.

7. OSZTÁLYOSOK

A 7. a és a 7. c két-két csapata először egymás ellen játszott, a győztesek a 7. b-vel körmérkőzéses rendszerben játszottak az első három helyért, míg a két vesztes a 4-5. helyért játszott egy mérkőzést.

7. a / 1 – 7. a / 2 54–32	7. c / 1 – 7. c / 2 80–46	7. a / 1 – 7. b 63–50
7. c / 1 – 7. b 96–73	7. c / 1 – 7. a / 1 75–55	7. c / 2 – 7. a / 2 68–58

Végeredmény: első: 7. c / 1, második: 7. a / 1, harmadik: 7. b, negyedik: 7. c / 2, ötödik: 7. a / 2.

8. OSZTÁLYOSOK

A három csapat körmérkőzést játszott.

8. b – 8. a 73–65	8. b – 8. c 92–70	8. c – 8. a 88–62
----------------------	----------------------	----------------------

Végeredmény: első: 8. b, második: 8. c, harmadik: 8. a.

9-10. OSZTÁLYOSOK

A három csapat körmérkőzést játszott.

9. a – 9. b 25–7	9. b – 10. b 22–20	10. b – 9. a 20–14
---------------------	-----------------------	-----------------------

Végeredmény: első: 9. a , második: 10. b, harmadik: 9. b.

Diákszínjátzó fesztivál

2009. április 18.

A XI. diákszínjátzó fesztiválnak ismét az Ódry színpad adott helyet. Az egész délutánt és estét betöltő program – ahogy a korábbi években is – nagyon jó hangulatú és igen színvonalas volt. A következő előadásokat láthattuk:

- 8. b A pokol négy kapuja – rendezte Halas Dóra
- 7. b Pacacaré – rendezte Kovács Ágnes
- 7. c Pinocchio – rendezte Molnár Karolina
- 8. a A korsó – rendezte Keisz Ágoston
- 8. c Lear & Lír – rendezte Pentz Anna Mária
- 9. a Herkules Bonbon – rendezte Kéri Adrienn és Veress László
- 9. c Bab Berci – rendezte Bozóki Gabriella
- 10. a Zavarban – rendezte Fülöp Péter
- 11. a Zanza-Finito – rendezte Pentz Anna Mária
- 11. c Jóbarátok – rendezte Kutrovács László

A zsűri a következő díjakat, okleveleket adta át a fesztivál után:

7–8. OSZTÁLYOSOK

arany fokozat	8. b
ezüst fokozat	7. b
bronz fokozat	8. c

9–11. OSZTÁLYOSOK

arany fokozat	9. c
ezüst fokozat	11. a
bronz fokozat	9. a

AZ ÖSSZES ELŐADÁS KÖZÖTT

a legjobb rendezés	a 9. c osztály darabjái
a legjobb díszlet	a 8. a osztály darabjái
a legjobb női szereplő	Gencsi Katalin (9. c)
a legjobb férfi szereplő	Fabók Norbert (8. a)
a legjobb epizodista	Meszerics András (8. b)
Benjamin-díj	Szabados Márton (7. c), Valovics Ágnes (8. a)
a legjobb imázs	a 11. c darabjái
a legeredetibb darab diákszerzővel	a 10. a darabjái
a legtöbb ötletet tartalmazó darab	a 8. b darabjái
közönségdíj	a 9. c osztályé
a következő Budapesti Gyermekszínház Fesztiválon indulhatnak	a 7. b és a 7. c osztály a bemutatott színdarabjaikkal
a következő Budapesti Diákszínház Fesztiválon indulhatnak	a 8. b és a 9. c osztály a bemutatott színdarabjaikkal
az ART fesztiválon indulhat	a 11. a osztály a bemutatott színdarabjával
vándordíj	Bab Berci a városban (9. c)

BESZÁMOLÓK

Matektábor

(2008. október 24–26.)

Hosszú szünet után immár második alkalommal szerveztük meg ebben a tanévben az iskola 9-12. évfolyamos diákjainak az ún. matektábort. Szinte a teljes matematika munkaközösség és mintegy harminc diák vett részt a programokon.

Sokat gondolkodtunk azon, hogy mit is lenne célszerű csinálnunk a három nap alatt. Az érdeklődő diákoknak érdekességekkel, játékokkal akartunk szolgálni. Szerettük volna elmélyíteni az iskolában tanultakat, ki akartunk térni olyan részletekre is, amelyekre nincs idő a hétköznapi rohanásában. Cél volt persze az is, hogy jó legyen a hangulat, mindenki – tanár és diák egyaránt – jól érezze magát, olyanok is megismerkedjenek egymással, akiknek ez az iskolában nem sikerült.

Elmondható, hogy a szándékaink szerint alakultak a dolgok.

Milyen programokat szerveztünk?

Meghívott vendégünk Lénárt István tanár úr volt, aki bevezetett bennünket a gömbi geometria rejtelmibe. A tanár úr jeles specialistája Magyarországon, sőt határainkon túl is a témakörnek, a témakör tanításának. Vásároltunk is néhány ún. Lénárt-gömböt azzal a szándékkal, hogy a tanítási gyakorlatunkban is helyet keresünk ennek a fontos és érdekes területnek. Komoly fizikai munkát végezve elcipelünk egy teodolitot, s bemutattuk, megtanítottuk, hogy a gyakorlati életben (térképészet, hadsereg, stb.), hogyan mérik meg távoli pontok távolságát a szög mérés felhasználásával. Természetesen erre az ifjabbakat fel kellett készíteni, az idősebbekkel pedig tábla és kréta segítségével végigcsináltuk a számításokat. Volt előadás a számírás történetéről, meséltünk a kúpszeletekről (Dandelin-gömbök). Nem hiányozhattak a feladatmegoldó szemináriumok sem korosztályonkénti bontásban. A kilencedikesek megtudhatták, hogy mi is a Matematika Határok Nélkül verseny, ismerkedhettek a feladataival. Az esték vidáman teltek. Magunk főztük a vacsorákat, sőt meg is ettük. Stratégiai játékokat játszottunk, lehetett filmet nézni, volt vetélkedő is értékes jutalmakkal. Volt lehetőség kötetlen beszélgetésekre is.

Fáradtan, de feltöltődve jöttünk haza, s elhatároztunk, hogy a következő tanévben is – figyelembe véve az észrevételeket – megszervezzük a tábort.

Gombos Éva

Ez itt a Trefort?!

Beszámoló az Európa Klub és az Európa Parlament Modell 2008/2009-es tanévéről

A tanév elején minden osztályfőnök kihirdeti, hogy milyen szakkörök indulnak majd. Az idei listán a következő rejtélyes mozaikszó is szerepelt: MEP. Korábban is hallottam már róla, de nem érdekelt különösebben a dolog, egyike volt azon szavaknak, amelyek ha jól is hangzanak, kissé misztikus, mégis enyhén unalmas benyomást keltenek bennem. Aztán a mellettem ülő Kriszti feltette a kezét, mert jelentkezett a szakköre. Én csak kérdőn néztem rá, mire azt mondta, hogy olyan, mint egy vita-szakkör. Na, ez már jól hangzik, gondoltam, vitatkozni szeretek.

Annyi már a legelején kiderült számomra, hogy valamikor tavasszal lesz egy jelentős esemény, egy fontos ülés, ami több napig fog tartani. Ott majd különféle bizottságok, meg delegációk is tanácskoznak egymással, sőt még plenáris ülés is várható, ahol majd megszavazhatjuk a határozati javaslatokat. Hát jó, gondoltam, és nem rémültem meg a helyzettől. Már csak azért sem, mert minden olyan távolinak tűnt. Addigra biztosan kiderül, hogy mi is ez az egész pontosan. Hát nem derült ki. Pedig Csapodi tanár úr és a tapasztalt MEP-esek is nagyon sokat magyarázták, hogy mi az a plenáris, és hogy mi történik ott.

De végső soron nem is számított. Ezek a hivatalos szavak mindössze keretet adtak annak az eseménysornak, ami így utólag, visszanézve, életem egyik legizgalmasabb

hete volt. A készülés ideje alatt kicsit aggódtam, hogy nem lesz ez így jó, miért nem beszélünk a hivatalos témákról, a doppingról, meg a diszgráfiáról, diszkalkuliáról és minden egyébről, ami még az országos MEP-en majd előkerül.

Ehelyett hazai és külföldi aktuálpolitikai eseményekről vitáztunk páronként vagy csoportban (általában lányok kontra fiúk) fél órán keresztül, vagy két percben. A MEP-es órák semmihez nem fogható hangulata teljesen különbözik egy történelem órától.

Senki nem jegyzetel (aki azonban mégis erre vetemedne, az vicc tárgyává válik) és nem a száraz tudásanyag halmozása a cél, hanem az, hogy az ismert információkat több irányból közelítsük meg, hogy megfelelően tudjuk őket tárolni egy érvrendszer részeként, és főként, hogy kiismerjük a vitapartnerünket, meg persze önmagunkat. Ez pedig, akárhog is nézzük, az élet minden területén hasznos.

Aztán eljött a nagy nap. A szegedi út. A kollégium. Szállásunkról nem is ejtenék sok szót, bár az is igaz, hogy az egész emeletre, ahol a lányok laktak, csak egyetlen tükör jutott.

A megnyitóra a városházán került sor, aztán ki-ki „aludni” tért. Másnap kezdődött a MEP. Két napig tízes csoportokban dolgoztunk, minden iskolából egy-egy diák, itt állítottuk össze a már említett határozati javaslatokat az adott témában, az utolsó két napban pedig részt vettünk a plenáris üléseken, ahol száz ember előtt kellett megvédeni a határozati javaslatot.

Ne szépítsük, ez elsőre elég félelmetesnek tűnt. Mintha kilencven cápa egyszerre akarna tíz kicsi heringet felfalni. Darabokra szaggatnak, esténként pedig – mivel a napi tízórás menetek után már nehezünkre esett levetközni a hivatalos hangnemet – meglehetősen udvariasan, magázódva szidta ki-ki a saját bizottságát két korty innivaló között.

És végül a lényeg. Megismertem néhány olyan embert, akik majd a jövőben „történelmet fognak csinálni.” Azóta sem jutott eszembe jobb módja annak, hogy miként lehetne összehozni száz vadidegent egymással, és közösségé gyúrni őket, kevesebb, mint egy hét alatt.

Büszkén állíthatom, hogy a trefortos diákok megállták a helyüket, és nem csak azért, mert iskolánkból négyen nyertek brüsszeli utazást, hanem, mert valamelyik éjszaka folyamán a trefortos fiúkat kereső trefortos lányok kérdése legendássá vált, és a záróünnepélyt is a vásznon szereplő az „Ez itt a Trefort?!?” kérdéssel nyitották meg.

Hogy miben volt hatással rám a MEP? A Szegedet követő első héten komoly nehézséget jelentett, hogy amikor órán felszólítottak, ne így válaszoljak: „Köszönöm a szót, tisztelt Elnök Asszony”.

Kovács Vera (10. b)

Genfiék Budapesten

(2009. március 30. – április 5.)

Délután három óra múlt öt perccel. Az „érkezők” feliratú kapu előtt várakoztunk a rep-téren... immáron 2 óra óta. Mindenki ideges volt, mindenki félt: Vajon mit gondolnak majd rólunk? Miről fogunk beszélgetni? És ha nem ismerjük meg egymást?

Negyed négy. Egy kis csoport jött ki a rettegett kapun, és kissé bizonytalanul megállt előtte. Kezdetben nem igazán mertünk egymáshoz közelíteni, ám végül mindenki rátalált cserepartnerére, és hazafelé vette az irányt. Miután körbevezettük vendégeinket otthonainkban, és feltáltuk nekik első jellegzetesen magyar ebédjüket – mely majd mindenkinél gulyáslevesssel kezdődött –, összegyűltünk az Altairben, ahol egy remek hangulatú estét töltöttünk együtt.

Második napi program gyanánt a genfiék megismerkedtek második otthonunkkal, a Treforttal. Számukra az órák igen unalmasnak bizonyultak, hiszen nem értettek belőlük egy kukkot sem – kivéve persze a francia órát, ahol részt is vehettek a „munkában”: egy történetet kellett illusztrálnunk csoportokban. A legérdekesebbnek azt tartották, hogy Magyarországon a diákok cseverészhetnek óra közben – na igen, azt hiszem, ehhez inkább nem fűzök semmit... Délután ellátogattunk a Mai Manó Házba és a Széchenyi Fürdőbe, mely cserediákjaink szerint a hét legizgalmasabb, s egyben legfárasztóbb programja volt, így hosszas tanakodás után úgy döntöttünk, ezúttal inkább hazamegyünk, és kipihenjük a nap fáradalmait esti találka helyett.

Szerdán – mialatt mi újabb ismeretekkel gyarapítottuk tudásunkat az iskolapadban – külföldi barátaink megcsodálhatták a magyar Parlamentet. A délután kettő órás iskolai találkozót követően csoportunk a Vár felé vette az irányt. A magyarok a múzeumlátogatást kihagyták, így többen kihasználták az időt arra, hogy barátaikkal, barátnőikkel töltsenek néhány órát, hiszen a heti program nagyon sűrűnek bizonyult. Mások a Várban maradtak, a fűbe heveredtek, s egy doboz jégkrém köré gyűltek frissen vásárolt kanalaikkal, míg a többieket várták. Este a Kontroll című magyar film megnézésével zártuk volna a napot – legalábbis a program szerint –, ugyanis a technika megakadályozta a tervet, így más esti elfoglaltság után kellett néznünk: a Szimpla Kert nevű hely mellett döntöttünk, ahol mind jól éreztük magunkat.

Csütörtökön iskola helyett Nóri és én kísértük el a genfieket aznapi programjaikra, végén a Hősök terével és a Mucha-kiállítással. Ezután az iskolai találkozóig rendelkezésünkre álló szabadidőben a csoport nagy része ellátogatott a Váci utcába, ám akadtak néhányan, akik inkább a Városligetben tett sétával ütötték el idejüket. A délután a szigetbecsei André Kertész – kiállítás megtekintésével telt (ez csak tíz-tizenöt percbe telt mindenkinek). Ezután ismét a Váci utca lett néhányunk úti célja, ugyanis cserediákjaink be akarták szerezni családjuk számára az ajándékokat, souvenirket, este pedig beugrottunk egy pohárra a közeli Gödörbe.

Péntek délután az iskolában megtartottuk a Frankofónia ünnepét, amelyen meghallgathattuk Kincses Károly előadását André Kertészről, illetve munkásságáról, mely egy cseppet hosszúra sikeredett, ám kitartásunk jutalmául végre megtekinthettük egymás fotóit, fogalmazásait, rajzait, valamint videóit, melyeket a művész fotói ihlettek. Este a Morrison's2-ben akartunk kikapcsolni egy kicsit, ám sajnos éveink csekély száma miatt más szórakozóhely után kellett néznünk. Végül a Kaméleon nevű helyre esett a választásunk, az egyetlen probléma csak az volt, hogy kifogtuk a salsa-estet, vagyis nem olyan stílusú zene szólt, mint amilyenre számítottuk.

Szombaton először a genfiak, majd mi, magyarok vettünk részt a sétán, mely során a VIII. kerület legérdekesebb részeit mutatta meg nekünk két szimpatikus fiatal, sőt egy cigány család otthonába is betekintést nyerhettünk, ahol elbeszélgethettünk a ház asszonyával, és feltehattuk a minket már régóta foglalkoztató kérdéseinket neki, melyekre szívesen válaszolt is. Este remek magyar ételekkel és persze elmaradhatatlan beszédekkel búcsúztattuk vendégeinket. A genfi fiataloknak azonban mindez nem volt elég búcsúzóul, javasolták, hogy ismét keressük fel első napi téazónkat. Ám mivel az 10 órakor bezárt, úgy döntöttünk, a Szimplában folytatjuk utolsó esténket, ahol tánccal fokoztuk a hangulatot.

Végül elérkezett a vasárnap, melyet egyesek margitszigeti bringóhintózással, mások cserediákjaik kérésére Váci utcai vásárlással töltöttek – ismételten. Délben elfogyasztottuk utolsó közös ebédünket, majd szomorúan vettük tudomásul, hogy ideje indulni a reptérre. Egy utolsó csoportkép, majd búcsút vettünk egymástól. Az utolsó pillanatban azonban adódott egy komoly probléma: Csipke Ferinek (félreértés ne essék, ő is svájci) lejárt az útlevele. Kénytelen volt Budapesten tölteni még néhány napot, így a többiek gépe nélküle szállt fel. Szerencsére mára már Feri is otthon van Genfben, hiszen szülei érte jöttek Magyarországra.

Összességében a hét izgalmasan telt, és úgy hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, jól éreztük magunkat, és örülök, hogy a genfiak ellátogattak hozzánk. Türelmetlenül várom már a svájci viszontlátást szeptemberben.

Liebe Rebeka (11. b)

A Frankofónia ünnepe – Fête de la Francophonie 2009

(2009. április 3.)

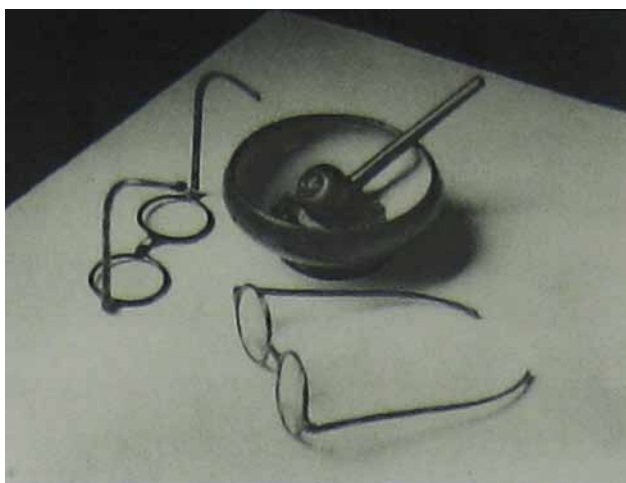
ANDRÉ KERTÉSZ-PROJEKT

A Frankofónia Napját 2009. április 3-án a világhírű magyar származású fotográfus, André Kertész fotóival és genfi barátainkkal ünnepeltük.

A genfi Collège de Saussure-rel 2006 óta működő francia nyelvű iskolai cserekapcsolat keretében 22 svájci diák és 2 tanár érkezett március 30-án egy hétre Budapestre. A genfi és budapesti diákok előzetesen azt a feladatot kapták, hogy André Kertész szabadon választott fotójából inspirációt merítve hozzanak létre egy új alkotást.

A projekt során született alkotásokból (történetekből, versekből, fotókból, rajzokból, képregényekből, plakátokból) a Frankofónia Napján a Kodály-teremben kiállítást rendeztünk. Kincses Károly fotótörténész André Kertészről tartott bevezető előadást, majd megnéztük a Kertész-fotók nyomán készült filmeket, ill. a színpadra állított jeleneteket. Különösen érdekes volt látni ugyanannak az André Kertész-fotónak eltérő értelmezéseit, feldolgozásait.

A projekthez kapcsolódott három további program is. Elutaztunk Szigetbecsére, az ottani André Kertész Fotómúzeumba, ahol Kertész korai, magyarországi fotóit tekinthettük meg. Budapesten a Mai Manó Házban jártunk, amely jelenleg a Magyar Fotográfusok Házaaként működik, és részt vettünk egy VIII. kerületi rendhagyó idegenvezetésen (Beyond Budapest), ennek során eljutottunk egy szobrászműterembe, amelynek gazdája még személyesen ismerhette André Kertészt.

Végül íme egy az elkészült munkák közül.

L'ESCALIER

Je vais au quatrième étage. Il n'y a pas d'ascenseur. Je monte à pied.

Au premier étage ça sent le savon. Il y a un silence de mort, juste une machine à laver fait du bruit.

Je continue à monter les marches d'escalier usées et jaunes.

À l'étage suivant on entend des cris. Un homme et une femme se disputent, la porte claque.

Le parfum d'un gâteau frais se répand dans la cage d'escalier.

Des enfants courent au troisième. Le soleil inonde le palier par la fenêtre, tout est jaune.

Je suis au milieu de la lumière. Il n'y a qu'une porte. Je ne dois pas frapper. La porte est ouverte. À côté de la porte, il y a une table. Sur la table, dans un vase, il y a une seule tulipe rouge. La pièce est toute sombre. Quelqu'un pleure. Sur le lit une femme est couchée, immobile. Au coin, une petite fille pleure. Je vais vers elle, je lui caresse la tête.

Silence.

C'est la vie.

Varga Boglárka (10. a)

A. Kertész: *Chez Mondrian,*
Paris (1926)

Az örök város és a szónok szülőhelye

(2009. május 12–18.)

Egyesek azt mondják, a vakáció június közepén kezdődik. Nos, ez nagyjából igaz is lenne, kivéve azt a tizenkét szerencsés diákot és kísérőiket, akik Magyarországot képviselhetik a májusi Nemzetközi Cicero Fordítóversenyen. Rekkenő hőségben fordítani az ókor talán legkacifántosabb latin mondatait, első hallásra nem tűnik üdülésnek, de ha mindehhez hozzátesszük, hogy a versenyt a híres szónok szülővárosában, az olaszországi Arpinóban rendezik, gondolom, máris érthető, miért is vágnak neki oly sokan a hazai válogatásnak. Az pedig már csak hab a tortán, hogy a magyar csapat minden évben a „Ha már úgyis kifizettük a „repjegyet”, miért ne menjünk egy kicsit Rómába is?” felkiáltással vág neki az útnak, akárhány érettségire is kellene készülnie a négynapos városnézés helyett.

Idén sem lehetett ez másképp. Május 11-én, hétfőn kora hajnalban verődött össze lelkes csapatunk a Ferihegyi repülőtéren: kedves, de ismeretlen diákok az ország minden tájáról (máig nem értem, hogy tudtak odaérni reggel fél hatra, mondjuk Szegedről) és három kísérő, köztük Ábrahám Rita tanárnő a Trefortból, akit egyébként rajtam kívül mindannyian diáknak néztek. Miután elmagyaráztuk a pesti ellenőröknek, hogy Zsolt papucsából nem szándékozunk bombát készíteni, s az Appenninek légiszemléje után még a Fiumicino repülőtérrel is kijutottunk valahogy, már azt hihettük volna: végre biztos helyre érkezünk. Ó, a boldog tudatlan lélek! Ugyan mikor volt az olasz tömegközlekedés „biztonságos”?

A leselkedő zsebtolvajokat és agresszív kéregetőket leszámítva még mindig ott marad a római vezetők világhíres stílusa. Azt, hogy a villamos kétszer indul el a megállóból (elsőre csak ránt egyet, mintegy ébresztőként), és hogy a buszon állva minden kanyar előtt úgy érezzük, a következő pillanatban már a sarki kőkerítés elemeibe olvadunk bele, viszonylag hamar megszokja az ember. De arra például csak pár nap múltán jöttünk rá, hogy a busz teljes sebességgel húz el a legtömöttebb megálló előtt is, mindaddig, míg valaki halált megvető bátorsággal ki nem áll az útra, és le nem inti.

Kisebbségi sokkhatás után érkezünk meg tehát kijelölt szállásunkra, a főként magyaroknak kiadott Szent István-házba. Egy rövid bemutatkozó kör után pedig azonnal megragadtuk a hátizsákunkat, s nekivágtunk röpké négynapos sétánknak az örök város macskakövein.

Róma talán legszebb tulajdonsága, hogy a történelmi városnézéshez nem kell feltétlenül a múzeumok folyosóin ácsorogni. Ebben a városban még egyetlen buszjáratból is megcsodálhatjuk Traianus oszlopát a dákok elleni hadjáratról, és az egymással vetekedő méretű császárfórumokat. Ha viszont éppen barokk templomokat nézni támad kedvünk, elég, ha elmegyünk a következő utcasarokig – az úton holtbiztosan belebotlunk egybe.

A sikátorok zaja, az utcai pizzériák illata, a zenészek és mutatványosok tömege, az épületek hol kétezer, hol „csak” pár száz éves köveiből áradó légkör együtt adja meg

a császárok és pápák városának magával ragadó, egyedülálló hangulatát. Ez az, amitől Róma minden maketten csak értékének felét mutatja, ez az, amiért a városnézés élményét nem adhatják vissza sem a képek, sem a szavak.

Persze a kószálás a sikátorokban egymagában nem elégítheti ki az ember kíváncsiságát, főleg akkor nem, ha – mint esetünkben – túlművelt latinusokról van szó, akik lassan már a Via Sacrát is jobban ismerik, mint a szomszéd utcát. Nem nagy csoda hát, hogy majd' egy egész napot töltöttünk a központi római emlékek felkeresésével. Keresztül-kasul bejártuk a Forum Romanumot: megkerestük, hol hagytak helyet a játékkockák a Julius Caesar építtette bazilika kövein, meghallgattuk, miért is került egy barokk homlokzat Antoninus Pius császár bazilikája elé... Azért, hogy a bulvársajtót pótoljuk, egy oldalnyíláson belestünk a császárkor talán leghíresebb és legkeményebb sorsú asszonyainak, a Vesta-szüzeknek kertjébe is. A Palatinus-dombon, a császári paloták romjai közt felfedezhettük, hogy az ókorban négyszögletes stadionban futottak versenyt, a pontot az i-re pedig a három nagy diadalív és Colosseum tette fel, zseniálisan tervezett belső szerkezetével.

A maradék három nap egyikén a Vatikáni Múzeumot jártuk be. A pápai palota attrakcióját nem csupán Raffaello vagy Michelangelo festményei adják, hanem a római mitológiát és történelmet megjelenítő szobrok (az isten- és politikusportrék, nem is beszélve mondjuk a Laokoón-szoborcsoportról), és a keletről gyűjtött egyiptomi és mezopotámiai dísz tárgyak is. A folyosónyi méretű gobelinek, és a falra festett térképek csak apróbb díszítésként szolgálnak...

Aki még nem járta le a sarkát is, az ellátogathatott a Róma falain belüli négy nagy bazilika mindegyikébe (a monumentalitás itt garantáltan lenyűgöző): a Pantheonba, a capitolumi múzeumokba, a Circus Maximushoz (amit mostanság közparkként használnak a fiatalok), valamint – Labancz Zsolt tanár úr, első kísérőnk szervezésében – a piarista rend első iskolájába. Itt még azzal is szembesülhettünk, hogy az ember sosem tudhatja, mikor találja meg egy szent több száz éves sírját a felújítás alkalmával.

Jóból is megárt a sok – szokták mondani. Bár nekünk nem igazán ártott meg a dolog, csütörtökön mégis kénytelenek voltunk elhagyni az örök várost, hogy a várva-várt (vagy inkább kevésbé várt) megmérettetés színhelyére, Arpinóba utazzunk. A nap nagy részét Cicero-életrajzok, szónoki alakzatok és filozófiai tanok biflázásával töltöttük, amelynek egy haszna mindenképpen volt: egy életre megjegyeztük, micsoda szónoki lángelme volt ez az ember, milyen óriási műveltséget halmozott fel, s hogy sajnos mennyire kevésbé értett a valós politikai helyzetfelismeréshez.

A házigazdákra annyiban nem lehet panasz, hogy az idegességünket a lehető leghamarabb igyekeztek eltüntetni. Az ötórás verseny, melyen egy szokatlanul hosszú, és nem kevésbé nehéz szöveggel kellett megbirkóznunk, s hozzá elemző kommentárt írni, már az első napon lement. A maradék két napban pedig, ahogyan azt az olaszoktól elvárhattuk, bőven maradt még időnk félretenni a hétköznapi szűrkeségét, maradéktalanul megsemmisíteni a verseny keltette feszültséget, és addig szórakozni, amíg el nem dőltünk a fáradtságtól.

A három nap folyamán mindvégig buszokkal szállítottak minket, amelyeken német versenytársainkkal, köztük egy magyarul is kiválóan beszélő, Pécsről származó lánnyal, Héjjas Lilivel is megismerkedhettünk. Amikor épp nem utaztunk, középkori műemlékeknel szálltunk le a buszról, ahogy egy ciszterci, vagy a híres Monte Cassino-i bencés apátság esetében is tettük. Ez utóbbiban az apát tiszteletünkre latin nyelvű beszédet tartott. Esténként a házigazdák kiadós, természetesen unalomig ismert paradicsomszószos vacsorával, majd az Arpinóban az év eseményének számító bulival kedveskedtek nekünk.

A verseny javítási sajátosságainak köszönhetően már az eredményhirdetés előtt is tudhattuk, idén nem sorolnak majd magyar nevet az első tíz helyezett között. Így hát többórás ücsörgés helyett (ahol négy helyi politikus ünnepi, olasz nyelvű beszédét hallgathattuk volna anélkül, hogy egy szót is értenénk belőle) úgy döntöttünk, felfedezzük Arpinót, és úgy ülünk majd fel a hazafelé tartó buszra, hogy az út egyetlen percét sem vesztegettük el.

Vasárnap délután, a pályaudvartól a reptérig vezető úton még vethettünk egy utolsó pillantást Rómára. Aztán mindannyian hazatértünk, ki-ki a maga dolgára: volt, aki az év vége miatt igyekezett még utoljára jól behúzni, volt, aki a másnapi francia emelt szintű érettségire készült, jómagam pedig a Trefort falai közé tartottam.

De egyvalami biztos: nem a landolás után láttuk egymást utoljára...

Kéri Zsófia (11. c)

Spanyol út 2009

(2009. június 17–28.)

2009. június 17-én kora reggel a Múcsarnok mögött várt a busz a tizenegy trefortos (és jó sok, másik iskolából érkező) diákra, hogy elindulhasson velük egy hosszú-hosszú útra. (Megjegyzem, tényleg hosszú volt, teljes huszonöt óra.) A fáradt, ám annál izgatottabban érkező diákokat Bugán Ilona és Éltető Katalin tanárnők várták a busznál, bár utóbbi sajnos nem vehetett részt az utazásban, de mosolyával és jó tanácsaival segítette az utazókat. (Ízelítőnek néhány példa: Olaszországban kávé, Franciaországban reggelit érdemes fogyasztani).

A hatalmas autóbusz egyetlen perc késés nélkül indult a tenger felé. A buszút leírásától eltekintenek, csupán az érintett országokat említeném meg, Szlovéniát, Olaszországot, Franciaországot és a végcél, Spanyolországot.

Mikor huszonöt óra, kényelmesnek kevéssé mondható utazás után leszálltunk a buszról és megpillantottuk Cale Llevado (szállásunk és nyelvóráink helyszíne) tengerpartját, nem kellett sok idő hozzá, hogy elfelejtsük a hosszú út megpróbáltatásait. Várt ránk a hihetetlenül tiszta, hűvös víz és a napos, forró part. Cale Llevado Barcelonától mintegy ötven kilométerre fekszik, Lloret de Mar (a szórakozóhelyek városa) és Tossa de Mar (óvárosáról híres kisváros) között.

Ettől kezdve a napok összefolynak, így bocsásson meg az olvasó, hogy nem naplószerű pontossággal, sőt a sorrendet sem tökéletesen tartva írok az eseményekről.

A programban szerepelt húsz óra nyelvoktatás is, amely négyszer öt órában oszlott el. Az órák jó hangulatban teltek, a másik két iskola tanulóival közösen, kedves, fiatal tanárok vezetésével.

A nyelvtanulás mellett volt alkalmunk felkeresni Katalónia nevezetességeit. Így jutottunk el Monserrat-ba, ahol megérinthettük a csodatévő Fekete Madonnát (az érintés az akkor elgondolt kívánság, kérés teljesülése miatt volt fontos). Ugyanezen a napon visszatértünk Barcelonába (merthogy egy napot már eltöltöttünk a katalán fővárosban), hogy meglátogassuk a BL győztes Barca stadionját.

Itt kettévált a csoport, a rajongók hosszabb túrára indultak, érintve többek közt az öltözőket és a Camp Nou fűvét is, nem mellesleg ez idő alatt volt a stadionban tartandó U2 koncert hangbeállása is. Azok, akik kevesebbel is beérték „csupán” a lelátót és a klub múzeumát tekintették meg. Ezután a trefortosok egy kis csoportja visszatért a városba Antonio Gaudí egyes műveinek megtekintésére (és valljuk be őszintén, egy kis szétnézésre a Corte Inglés nevű nyolcemeletes bevásárlóközpontban).

Mint említettem, jártunk már egyszer Barcelonában, megnéztük a Sagrada Familiát, a Parque Güell-t, a Ramblas-t (sétálóutca) és Miró mozaikját az utcán, valamint egy Szent Euláliának szentelt templomot, amelynek kerengőjében tizenhárom hófehér liba lakik. Ez csak néhány nevezetesség azok közül, amiket egy rövid nap alatt megtekinthettünk.

Távolabbi városokba is ellátogathattunk, együtt utaztunk Geronába, ahol a zsidónegyedet több száz évre befalazták a spanyol inkvizíció idején (a XV. században), majd a tizennyolcadik században kibontották a falakat, a lakosság pedig újra birtokba vette. Innen néhányan elmehettünk Figueras-ba, a Dalí Múzeumba.

Egy napon, reggeli után felkerekedtünk és átsétáltunk Tossa de Mar-ba, ahonnan a part mentén hajóval eljutottunk Lloret de Mar-ba, majd városnézés után visszahajóztunk a kempingbe.

Az utazás legmozgalmasabb momentuma talán Szent Iván éjszakája volt, amely a spanyolok számára hatalmas ünnep, ezt pedig Lloret de Mar-ban, a szórakozóhelyek fellegvárában élhettük át (legalábbis részben), az ünneplő helyiek között.

Ha valamit kihagytam (a lehangolóan hosszú hazaút leírásától ismét eltekintenek), bocsánatot kérek, aki úgy érzi, hogy valamit feltétlenül el szeretne még mesélni, mondja el társainak, a történetek ismeretében nem hiszem, hogy süket fülekre találna, aki pedig hallana még a történetekről, keresse föl azokat, akik ott voltak.

Német diákcseré Kölnben

(2009. június 22–29.)

Nyolcadikosként senki sem hiszi el könnyen magáról, hogy már elboldogul olyan környezetben, ahol senki sem beszéli az ő anyanyelvét. Így voltunk ezzel mi is, mikor megtudtuk, hogy részt vehetünk a 2008/2009-es tanév kölni diákcseréjén. Eleinte kissé meg voltunk illetődve, hiszen nálunk csak idősebbek voltak a csoportban, de hamarosan megjött az önbizalmunk.

Idén először a német diákok látogattak el hozzánk, mi pedig büszke házigazdaként vezettük körbe őket az iskolában és a városban. Együtt voltunk a Gellért-hegyi csúszdánál és a Várban, elvittük őket néhány tanóránkra, és egyik nap elolvastunk és feldolgoztunk egy német novellát. Cserepartnereink még a Vidámparkban is voltak, mi azonban nem tarthattunk velük, helyette boldogtalanul bámultunk ki a tanterem ablakán. Szombaton kirándultunk Tihanyba: még az until ismert apátság is egészen más színben tűnt föl így, hogy házigazdaként kellett bemutatnunk. A csoport együttes erővel felélesztette a tihanyi visszhangot, bár csak néhány szótag erejéig. Vasárnap minden család maga szervezhetett programot a vendégnek. Sok ötlet merült fel, akár egy hétre is elegendő. Voltak, akik a gödöllői kastélyba látogattak el, voltak, akik a szentendrei skanzenbe... Végül egy keddi reggelen búcsút vettünk új barátainktól Ferihegyen, és bár tudtuk, hogy néhány hónap múlva újra találkozunk, szomorúan integettünk, amikor eltűntek a korlát túloldalán.

Aztán eljött a várva várt június, és felszállt velünk a reggeli kölni gép. Mint nyolcadikosoknak összeszorult a gyomrunk a gondolatra, hogy hamarosan már csak németül tudjuk majd megértetni magunkat. Nemsokára azonban feloldódtunk. A reptéren a cserepartnereink vártak; kis eligazítás után már mehettünk is haza a fogadó családhoz.

A kint töltött hét programja változatos volt. Ellátogattunk a cserepartnereink iskolájába, körbesétáltunk a városban, végigkóstoltgattuk a Csokoládémúzeumot, meglátogattuk a hatalmas kölni vidámparkot, ami nem is park, hanem ország: „Phantasialand”. Szombaton kirándulást tettünk Bonnba és megnéztük a „Haus der Geschichte” (Történelem háza) kiállítását.

A német nyelvvel könnyebben megbirkóztunk, mint hittük volna. Cserepartnereink és családjuk türelmesen viselte nyelvtani botlásainkat, sőt, ha kértük, ki is bogoztak minket a rosszul összefűzött tagmondatokból. Tagoltan és egyszerű kifejezéseket használva beszéltek velünk, így a gondosan bepakolt szótár fölösleges tehernek bizonyult.

De ez alkalommal is elérkezett a cseppet sem várt nap. Csomagjainkat elvitte a futószalag, megkaptuk a szállókártyánkat és már „csak” a búcsúzkodás volt hátra. Ezúttal még az sem vigasztalt, hogy hamarosan találkozunk. Helyette csak azt mondhattuk: „Gyertek jövőre is!”

Rohály Sára (8. a)

A 10. c osztály biciklis tábora

(2009. június 26. – július 1.)

Idén a Tisza-tóhoz mentünk biciklizni, vagyis inkább fürdeni. Tizenhatan indultunk útnak (Jula, Emese, Fanni, Zsani, Gabi, Nusi, Jutka, Tibi, Gyuri, Barnabás, Andris, Kristóf (Kullancs), K. Kristóf, Bálint, Kanga, Lilla) Faragó Norbert és Kutrovác László tanár urak felügyelete alatt.

Mikor leszálltunk a vonatról, felpattantunk a bicikljainkra és útnak indultunk Kutrovác tanár úr vezetésével. Hangsúlyozom, hogy a tanár úr ment elől és térkép is volt nála, így minden adott volt ahhoz, hogy szerencsésen eltévedjünk. Nem, mindenki rosszul gondolja, nem a tanár úr tájékozódott rosszul, a térkép volt rossz, ezért kellett dupla távot megtennünk.

Megérkeztünk. Sátorverés, kipakolás, minden ami ilyenkor időszerű. Mire feleszméltünk, kémia tanárunk már nem volt sehol. Később sikerült kiderítenünk, hova tűnt, s lelepleztük féltett titkát. Megtudtuk, hogy egy horgász veszett el benne... jó mélyen.

A szokásos vihart megint nem úsztuk meg, de szerencsésen túlélésztük. Éjszaka, hogy ne féljünk, fejlesztettük énekhangunkat, s sorra vettük mindenki kedvenc dalát. Mi a vihar miatt, a tábor többi lakója pedig a fülsüketítő ricsajunk miatt nem tudott aludni. Sebj, legalább jól szórakoztunk, és ha szépen kértek, nektek is előadjuk kedvenc számainkat.

Többi napunk viharmentesen, szerencsésen telt, már akinek sikerült napi tíz négy-levelű lóherét találnia. A többiek se panaszkodhatnak, hiszen rengeteget fürödtünk, úsztunk, napoztunk, kártyáztunk, ettünk, ittunk, táncoltunk.

A legmelegebb napon mi sem tudjuk, hogy miért, de nem a strand felé kanyarodtunk. Hiba volt, mert így a biciklis tábor egy napját biciklizéssel töltöttük. Elkerekeztünk egy közeli arborétumhoz, ahol aztán erdőn-mezőn összecsíptettük magunkat a számunk-

ra még idegen szúnyogokkal. Megismerkedtünk egy-két különlegesebb fával, majd egy osztályfotó – ami nálunk nagy szó, ha összejön –, s már megint a bicikliken ültünk. Visszafelé megálltunk egy boltban is, ahol „sok-sok mindent” lehetett kapni, épp csak szénsavmentes ásványvíz nem volt a polcokon. Negyven fok melegben, tűző aszfalton, életünket veszélyeztetve az út szélén visszagurultunk sátrainkhoz, majd irány a strand!

Egyik reggel átkompoztunk a szemközti szigetre, hogy megtudjunk egyet s mását a helyi vadállományról. Már az elején tudtuk, hogy ezt a kirándulást nem ússzuk meg szárazon. Ezt Faragó tanár úr is megérezhette, mert csónakon se mert vízre ereszkedni. Igaza volt. A nyugodt tavirózásás tó hamarosan a 10. c-sek vízi csatájának helyszínévé változott. Aki szárazon ment be, vizesen jött ki, aki vizesen ment be, még vizebben jött ki. Ez nagy öröme szolgált a helyi szúnyog kolóniának.

Voltak, akik még visszatértek a szigetre a hajnal leple alatt, míg a többiek téli álmot aludtak. Nem, senki ne gondoljon rosszra, ők csak madarászni mentek. Mások kipróbálták az evező rendeltetésszerű használatát, s kenuzni indultak. Nem is mi lettünk volna, ha nem borulunk bele a legnagyobb sulyokba. Párszor még nekimentünk a partnak és a belógó faágaknak, de mindenki szerencsésen túlélte, kivéve Kanga törlőközőjét.

Mivel mi egy sportos osztály vagyunk, nem hagyhattuk ki a Brazil-USA focimeccset, így vacsora után megkértük a csinos pincérnőt, hogy nézhessük még egy kicsit a tévét.

Hazafelé utunk vidáman telt, még a biciklis kocs hiánya ellenére is. Mikor a vonat lassított, búcsúzkodni kezdtünk egymástól, ki boldogan, hogy hazaért, ki szomorúan, hogy vége van, Jutka pedig egy évvel öregebben.

Ne búsuljon az se, aki nem nyert a táncgépén, az se, akit utolsó nap bedobtak a vízbe, és azok se búsuljanak, akik lemaradtak. Faragó tanár úr se, hogy vége lett, és a nyár hátralevő részében nem élvezheti a társaságunkat, mert nemsokára itt a szeptember, s utána gyorsan eljön a július, és mi új kalandokra szomjazva ismét útnak indulunk.

Farkas Kinga, Jánosi Lilla

A 12. a nyári kirándulása Dél-Erdélyben és a Délvidéken

(2009. június 30. – július 5.)

Június 30-án, kedden kezdetét vette osztályunk utolsó kirándulása az Al-Dunához. Erdélyben már jártunk egy évvel korábban, de a nagy sikerre való tekintettel ofőnk újra (majdnem) erre a környékre vitt el bennünket. Az érettségi hajtás után mindenkire ráfért ez a kis pihenő, és jó volt még így, utoljára, együtt kirándulni.

Utunk első állomása sok óra buszozás után a Vajdahunyd vára volt, ami osztatlan sikert aratott. Vera egyből megkereste a számára legmegfelelőbb lakosztályt (legfelső torony kandallós szobája, ő márpedig oda akar költözni), és párszor átgázoltunk egy esküvői fotózáson lépcsőzés közben. Aznap még több óra buszozás után Algyógyon aludtunk, (nagyon kellemes volt, kiránduláson ritka az ilyen finom vacsora), ahol meglepő módon jól tolerálták a hajnali tivornyát. Itt kezdett ofőnk szoktatni minket a tegezésére, minden „szervusz”-t egy koccintással nyomatékosítva.

Másnap a kimaradt alvást a buszon bőven volt lehetőségünk pótolni, közben körülnéztünk Gyulafehérváron. Ellátogattunk még Nagyszebenre, ahol az utcákat helyenként nagyon hangulatos kis árkádok helyettesítik. Másik kedvenc városunk Brassó volt, ahova kora délután érkeztünk meg, és felmehettünk a város melletti hegyre, melyen egy jókora Brassó felirat díszeleg, Hollywoodra hajazva (nem győz-

tem betelni vele). A kilátás nagyon szép, még a tériszonyos osztálytársak is felmerészkedtek a „siklóval” és aránylag halálfélelemtől mentesen tértek vissza. Este a hotelben találtunk egy kellően balesetveszélyes, de annál hangulatosabb teraszt, ami alkalmas volt a közös, „minőségi” időtöltésre.

Másnap elhagytuk Erdélyt és egy hosszú, halálközeli élményekkel (román út menti vécé) tarkított buszút után a román határon szálltunk meg Orsovában (ezen a ponton nagyon hálásak voltunk a háromcsillagos hotel nyújtotta körülményekért).

Másnap álldogáltunk egy darabig a szerb határon, mire beengedtek minket, de az út következő szakasza olyan gyönyörű volt (Duna-szoros), hogy sokkal több várakozást is megért volna. A Kazán-szorosnál kiszálltunk a buszból, a tanár úr leültetett minket egy sorban, szólt néhány szót az osztályról, majd pár percig csendben ültünk, néztük a Duna folyását és kicsit elmélyültünk gondolatainkban. Akkor gondoltam bele igazán, hogy közeledünk az együtt töltött idő végéhez, a jelekből ítélve más is ilyesmit élt át.

Utunk alatt ezen a napon volt a legszebb az idő és a táj is, Galambóc váránál például úgy kiszélesedik a Duna, hogy tónak is beillene. (Meglepő volt, hogy ez itt egy folyó, az pedig, hogy ugyanezt látjuk itthon naponta, szinte hihetetlen.) Maga a vár is gyönyörű, a sok érett felnőtt meg is mászta rögtön a romokat. A jelenet egy régi kirándulás emlékét idézte fel bennem, hetedik elején a tanár úr csapatépítő célzattal elvitt minket az állatkertbe. Alig ismertük egymást, mindenki nagyon jó és felnőtt benyomást akart kelteni, de ez a törekvés abban a pillanatban megszűnt, amint megláttuk a játszóteret... Ahogy most elnéztem Danit, a várfalon mászva, hihetetlennek tűnt, hogy eltelt hat év.

Aznap egy magyar faluban aludtunk (Székelykeve), de előtte még útba ejtettünk egy tavat, amibe az erdélyi esetet felidézve, páran a zuhogó eső dacára is bemerészkedtek. Az utolsó közös esténket kellően megünnepeltük a faluban, ahogy illik.

Másnap hazafelé eltöltöttünk egy kis időt Belgrádban, ami engem egészen lenyűgözött. Számomra a kirándulás egyik fénypontja volt az a fotókiállítás, amire a tanár úr és Chikán tanárnő véletlenül bukkantak rá.

Belgrádból már egyenesen hazafelé vezetett az út, a hosszú buszozás során aránylag sikeresen próbáltam elterelni a gondolataimat a közeledő elválásról, mígnem tanár úr hivatalosan is elbúcsúzott mindenkitől. Szerencsére a közösség azóta is összetart, az egyetem mellett is van alkalmunk találkozni a barátainkkal. A helyzet tehát nem olyan szomorú, mint amilyennek akkor tűnt, de úgy érzem, mindenképpen szükségünk volt még erre a búcsúkirándulásra.

Virág Laura

Kína

(2009. július 11–17.)

A nyáron egy fantasztikus utazásban lehetett részem, mivel hazánkat képviselhettem az Ifjú Fizikusok 22. Nemzetközi Versenyén, amelyet idén egy számunkra távoli kultúra országában, Kínában rendeztek meg.

Az ide vezető út nehezebb volt, mint feljutni a Kínai Nagy Fal legmagasabb pontjára. Pedig az sem könnyű feladat. A válogatóversenyre való felkészülés már 2008 őszén elkezdődött, amikor is három fizikai probléma megoldásáról kellett beküldeni egy pályázatot. Ez alapján részt vehettem a szóbeli fordulón is, amelyen a nemzetközi versenyhez hasonlóan, 12 perces előadást kellett tartani angolul, amit a zsűri kérdései követtek. A megoldandó fizikai problémák meglehetősen bonyolultak voltak, és sok mérést igényeltek, de nekem Kovács Géza tanár úr időt és energiát nem sajnálva mindenben segített. Vele még a legkilátástalanabb helyzetekben is sikerült a legjobbat kihozni a mérésekből, vagy éppen a pályamunkából.

A legjobbnak bizonyult öt tanuló az ELTE Anyagfizikai Tanszékén folytatta még a nyáron is a felkészülést. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy frissen, kipihenten indulhattunk útnak, ugyanis a verseny előtti utolsó időszakban szinte minden napot az egyetemen töltöttünk, ahol két kísérőtanárunk próbált minket bevezetni a fizika és az angol szaknyelv rejtelmeibe, több-kevesebb sikerrel. Eleinte kissé félve néztem szembe a röpké tizenegy órás repülőúttal, de az idő velünk együtt gyorsan elröpült. A viccet félretéve, mire észbe kaptunk, már egy másik kontinensen landolt a gépünk. Még a nagy időeltolódás miatti fáradtság sem szeghette kedvünket, és amikor csak lehetett, többször késő éjszakába nyúlóan is az előadásainkat csinostígtattuk. Szerencsére nem hiába, ugyanis a magyar csapat nagyon sok pozitív visszajelzést kapott, s a kísérőtanáraink is nagyon meg voltak elégedve a teljesítményünkkel. A verseny öt fordulóból állt, a magyar csapat végül a mezőny első harmadában, tizenhatodikként zárt. Természetesen nagyon sokat tanultam a többi előadásból, sok új fizikai jelenséggel és magyarázattal találkoztam, de számomra talán az egyik legjobb tapasztalat mégis az volt, hogy a világ minden tájáról érkező tanulók és tanáraik (Nigériától Anglián és Koreán keresztül Iránig) a legkisebb probléma vagy ellenségeskedés nélkül megfértek egymást mellett. Nagyon sokat tanulhatunk egymás szokásaiból és kultúrájából, és kiderült az is, hogy ennyire különböző nemzetekből származó embereket is összekötnek a közös érdeklődési körök (például a fizika), és életre szóló barátságok szülehetnek.

A verseny mellett lehetőségünk nyílt magából az országból, Kínából is ízelítőt kapni. Szó szerint ízelítőt, ugyanis vendéglátóink bőségesen elláttak minket reggel, délben, este helyi specialitásokkal. A fizika feladatok eltörpültek a kínai konyha adta nehézségek mellett, mivel a rizshegyek megmászása és a félig mozgó ételek becserkészése nem egyszerű feladat, főleg nem evőpálcikával.

Ez a hatalmas ország egyszerre idegen és lenyűgöző. Mi a Csendes-óceán partján, egy Tianjin nevű városban laktunk, amely messze nem tartozik a legnagyobb városok közé, de lélekszáma így is bőven meghaladja egész Magyarországot. A helyi nevezetességek, és az ősi templomok megtekintése mellett, mi is, mint minden rendes turista, megmáasztuk a Nagy Falat. Megpróbálhatnám leírni a leírhatatlant, de azt hiszem elég, ha csak annyit mondok, hogy nem véletlenül az ókori világ hét csodájának egyike.

Az évnek ebben a szakaszában nemcsak a látvány, hanem az időjárás is felejthetetlen. A 30°C az állandóan magas páratartalommal biztosítja a huszonnégy órás gőzfürdőt. Ha ez nem lett volna elég, egyik reggel beköszöntött a monszun, ami három napos szünet nélküli esőt, szúnyoginváziót, és térdig érő vizet jelentett az utcán. Kína nem éppen a magas fokú környezetvédelméről híres, így a szmog körülbelül egy méteres látótávolságot engedélyez a járókelőknek.

Bátran állíthatom, hogy ez volt életem legélménydúsabb tíz napja. A versenyen nemcsak fizikát tanulhattam, hanem barátokat és vegyes tapasztalatokat gyűjthettem. Annyi biztos, hogy ebbe az országba egy szép napon még visszatérek.

Prokop Susanne (11. c)

A 7. c kenutúrája

(2009. július 12–18.)

Július 12. vasárnap. Reggel 8 órakor izgatottan vártuk a vonat indulását. A tanár úron kívül még négy kísérőnk volt: Nóri (Blanka nővére), Gergő, Gábor és Dani. Vásárosnaménynél szálltunk le a vonatról, ahol már várt minket Tomi anyukája, betettük a csomagjainkat az autójába. Az utunkat gyalog folytattuk a gergelyiugornyai strandig.

Míg vártuk a kenukat addig a tanár úr elmondott még néhány fontos dolgot a kenutúráról és beosztottuk a sátrainkat. Mikor megérkeztek a kenuk és lepakolták őket az autóról, mindenki választott evezőt és hordót. A holmiainkat sittes zsákokba és hordókba raktuk. A csónakbeosztás után kenutúránk végre megkezdődött. Néhány kilométerrel lejjebb egy meredek partnál kötöttünk ki éjszakai sátorhelyet keresni. Fent egy mezőt találtunk, amit derékig benőtt a gaz. A hordóinkat és sittes zsákjainkat láncban fölalogattuk. A sátrakat leverni nem bizonyult könnyű feladatnak, de végül ezt is megoldottuk. A vacsorát Dani a naposok segítségével főzte meg. Vacsora után a tábortűznél beszélgettünk és kihúztuk, hogy ki kinek legyen az őrangyala. Ezután mindenki elment aludni.

Hétfő reggel a napsugarakra és a fiúkra ébredtünk. Reggeli után egy köteles komp közelében kötöttünk ki, ahol találtunk egy fákkal körülvett árnyas helyet. Míg néhányan elterelték Sára figyelmét, a többiek előkészítették a szülinapi tortáját, amit a szülei I. Marciékkal küldtek el. A torta nagyon finom volt, de letettük a földre és ezért evés közben faleveleket, botokat és egyéb, a földtől származó dolgokat szedtünk ki a szánkból és a tortaszletekből. Később útközben néhányszor megálltunk fürdeni, majd mikor találtunk egy táborozásra alkalmas homokpadot, kikötöttünk. A homokpad egyik felén nagyon sekély volt a víz és futóversenyt lehetett rendezni, a másik oldalán pedig jól lehetett ugrálni, mert hamar mélyült. Még este tízkor, a vacsora után is voltak páran, akik ott ugráltak. Mikor mindenki elkészült, akkor leültünk a tábortűzhöz. Sokat beszélgettünk és énekeltünk majd nyugovóra tértünk.

Kedd reggel nagy riadalomra ébredtünk. Sokan azt kiabálták kínjukban röhögve, hogy „kiraboltak, kiraboltak”. Először azt hittük, hogy csak tréfálnak, de aztán rájöttünk, hogy ez a színtiszta igazság. A tolvajok néhány hordót és egyéb cuccokat vittek el. Szerencsére a többségtől nem vittek el semmit, és akiket kiraboltak, azok is próbáltak pozitívan hozzáállni a dologhoz. Míg vártuk a rendőrséget, ugrálással ütöttük el az időt. Miután a rendőrség kikérdezte az érintetteket, Danit elvitték a faluba, hogy felvegyék a jegyzőkönyvet. Ezalatt mi folytattuk utunkat. Első kihívás a kormányosok számára egy pontonhíd alatt való átkelés volt. Miután leküzdöttük a híd által okozott „lelki traumát”, kikötöttünk egy homoknyúlványon fürdeni. Kis evezés után megálltunk ebédelni egy magas, homokos parton. Itt néhányan élve eltemették Gergőt. Később egy

hídnál fegyveres őrök irányítottak minket a folyó bal partjára, mivel az ukrán-magyar határon voltunk. Békés evezésünk közben az ukrán oldalon egyszercsak kidőlt egy fa. Legközelebbi megállónk Záhonynál, majd a Tisza közepén, a hármashatárnál volt. Fürdés után még hosszú út várt ránk. Estefelé végül egy kilométerkő mellett kötöttünk ki, ami egy erdőnél volt. A sátrakat egy gazzal benőtt szűk ösvény mentén vertük fel a pókok között. A vacsora ismét finomra sikeredett. A szokásos tábortűznél mindenki elmondta, hogy szerinté őt ki húzta. Miután az őrseget beosztották a fiúk, mindenki elment aludni.

Szerda reggel gyerekzsivaj verte fel a 621-es folyamkilométerkőnél az erdei úton táborozó osztályt. Elindult az evezés. Tizenkét km után kikötöttünk, és a naposok előpakolták az ebédet, „legügyesebb” tagjuk (Kala) sikeresen belelépett a párizsiba mielőtt elkezdhetjük volna az evést, ezért egy kicsit később teríthettünk. Aztán megint eveztünk, evezünk, fürdöttünk, evezünk és pár óra múlva megérkeztünk egy hídhöz, ahol felvertük sátrainkat. Egy idő után osztályunk túlmozgásos tagjai egy rendkívül érdekes játékot kezdtek el játszani, melynek neve 15 passz volt. Eközben az osztály kevésbé aktív tagjai vacsorát készítettek (virslipucolás, borsófőzelék készítés) a többiek pedig csodálhatták Iritz Marci által a homokba rajzolt arcképeket. A vacsora után a tábortűznél kicsit beszélgettünk, aztán kidőltünk.

Csütörtökön arra ébredtünk, hogy egy autó megbetegedett Sáránkért begördült a táborhelyre. Mindenki könnyes búcsút vett tőle, és sokaknak eszébe ötlött, hogy járvány van. Aztán összepakoltunk. Elindultunk a folyón egy kemping felé, ahol zuhanyzási lehetőséget ígértek nekünk. Mikor 8 km múlva megérkeztünk, páran felkiáltottak: „Lépcső! Civilizáció!” És a kemping lakossága csak annyit vett észre, hogy hat lány veszettül rohan a zuhanyzók felé. A takarítónő veszekedett velünk, hogy a zuhanyzás nem ingyen van, de aztán bocsánatot kért, mert kiderült, hogy Mohay tanár úr már fizetett. Amikor mindenki megtisztult, megérkezett a szélvihar, és mi bemenekültünk a nagyszínpadra rántott húst enni (nagyon jó volt). A szél nem akart alábbhagyni, ezért szeles időben indultunk el következő táborhelyünk felé. Az óriási szél és az „óriási” sodrású Tiszán való evezés fáradalmi után végre kikötöttünk az Ibrányi kempingben. Itt a büfések kihívtak minket röpipárbajra, ami hol így, hol úgy végződött. Egyszer a hazai pályán játékosok győztek, majd a lelkes trefortosok. Vacsora után tábortűz volt, itt egymást masszíroztuk, majd áttelepültünk a csónakok fölé, ahol jógáztunk, cigánykerekeztünk, beszélgettünk, pacsítottunk a homokba, aztán Mohay tanár úr elküldött minket aludni.

Péntek. Ez a nap két rossz eseménnyel kezdődött. Andi rosszul lett és Gyöngyi elvesztette apukája svájci bicskáját. Míg egyesek a csomagokat pakolták a kenuba, mások az eltűnt bicskát keresték (eredménytelenül), a többiek pedig röpztek egyet még indulás előtt. Fél óra evezés után megálltunk egy part menti boltnál, ahol Andit várták a nagyszülei. Miután Andiek elmentek, mindenki kapott egy üveg ice-teát. Ezek után többször megálltunk csurogni és fürödni. Ebédelni egy kisebb réten álltunk meg. Már a desszertnél tartottunk (ami fejenként egy banán volt), amikor Tomi jelezte, hogy

a hajók elúsztak. Eleinte senki nem hitt neki, de amikor Nóri és a tanár úr is megerősítették a hírt, mindenki a partra rohant. Gábor és Gergő a csónakok után úsztak és rövidesen minden kenu ott sorakozott a parton. Újra útnak indultunk a Tiszán lefelé evezve. Útközben most is, aki akart, fürödhetett. A szálláshelyünkre körülbelül hétkor érkezünk meg. Dani kiszállt, hogy a csónakokat kikösse, és a sártól 30 cm-rel alacsonyabb lett. A csomagokat láncban feladogattuk, Gergő és Gábor kihozta a kenukat a partra. Pakolás közben Robi rosszul lett. Felvertük a sátrakat és páran elmentek rögzíteni. Estefelé már többen rosszul lettek: Anna, I. Marci, Kinga, Nóri, Blanka. Este csökkent létszámmal elfogyasztottuk „kedvenc” vacsoránkat ketchuppal. Vacsora után megbeszéltük az anygalkás játékot, utána pedig énekeltünk. Utolsó este mindenki fáradtan, szűnyegcsipésekkel tele hallgatta Mohay tanár úr beszédét. Azután mindenki elment aludni, azonban az éjszaka eseménydúsabb volt, mint azt vártuk.

Szinte senki nem aludt, vagy a betegsége miatt, vagy a betegek hangjai miatt. Reggel mindenki elcsigázottan kelt fel. A cuccokat a hajóba a szokásosnál kicsit lassabban pakoltuk be. Utolsó nap megfogyatkozva, de sikeresen elértük a megváltoztatott végállomásunkat. Szülők sokasága ujjongva üdvözölt és segített bennünket. Pár szülő az elszállításban, pár a hajók tisztításában, mások a csomagolásban segítettek nekünk. A vonatúton az óriási vihar és késés ellenére mindenki azonosult a mondással: „Mindenhol jó, de legjobb otthon!” Otthon a szülők nagy örömmel kérdezték mindenkit, de csak annyit tudtunk kinyögni: Háát... jó volt...

Pár nap elteltével megfellelkeztünk a betegségről, az összes nehézségről és boldogan gondoltunk vissza a közös élményekre.

Blázsovcics Petra, Cynolter Zsófia, Hoffmann Ráhel,
László Dániel, Papp Dóra, Rekvényi Kamilla

A 8. b nyári biciklitúrája

(2009. július 13–19.)

Július közepén a mi kis csapatunk összeszedte biciklijeit, sátrakat és hamuba sült pogácsát csomagolt, megígérte anyucinak, hogy egészben hazaér, és elindult két keréken megkerülni a Balatont. Forróságban tekerni nem volt éppen kellemes, ezért minden nap az első adandó alkalommal belecsobbantunk a hideg vízbe.

Első nap igyekeztek könnyíteni rajtunk, a nagyobb csomagokat kocsival vitte, hogy ne purcanjunk ki. Mi mégis azt tettük. A szálláson éhesen és fáradtan faltuk a friss pogácsát, majd a pörköltet. Este pedig megint tele voltunk energiával, hogy elmehessünk a „közeli” akvaparkba. Csúszdáztunk – már aki nem félt tőle – a gyerekekmedence vad sodrásában lubickoltunk, fuldokoltunk a hullámok között és harcoltunk az úszógumiért két német lánnyal, akiket hangosan kifütyült a bunkóságukért az összes magyar strandoló. Tíz körül indultunk vissza, útközben elnyalogattunk pár gombóc fagyit, és éjszaka egy kevésbé jót aludtunk a füledt sátrainkban.

Másnap tekertünk a legtöbbet, a tervezett hatvan km helyett a hetvenvalahányadiknál érkeztünk a második házhoz. Útközben felforgattuk a strandot Tihanyban, és elégedetten folytattuk utunkat Zánkára. Este elmentünk strandolni, ez tetszett egy csúnya, perverz, öreg bácsinak, mert az utolsó kanyarig követett visszafelé.

Harmadik nap a délelőttöt és a délután egy kis részét is az előző esti strandon töltöttük. Oda hoztuk az ebédet, a májkrémes és lekváros kenyereket, amiket rettentően untunk már a túra végére. Kisebb eltérések után megtaláltuk Boriék nyaralóját, egy mesebeli várra hasonlító, növényekkel körbenőtt házikót. Vacsora után vetélkedőset játszottunk, Halas tanárnőék állították össze a kérdéseket. Megtudtuk, hogy a tanár úr autójának „szaharabézs” színe van, Halas tanárnőnek pedig Vespája, Tóth Tímea tanárnőnek zöld súpja. Az éjszakát Ádám és mi hárman, lányok a teraszon töltöttük, viharban, két hiperaktív macska társaságában.

Negyedik nap egy kis biciklizés után megmártóztunk a Balatonban, véres harcokat vívtunk egy összecsomózott fehér pólóért, majd egy kislabdáért. És akik ilyen ügyes gyerekek voltak, jutalmul dinnyét kaptak, amit csöpögve, csurogva, vigyorogva hamar megettünk. Estére Rezibe értünk, miután felszenvedtük magunkat egy hosszú-hosszú emelkedőn. Jólesett a meleg pizza vacsorára, és aznap először nyugodtan aludtunk a sátorban. Későn is keltünk reggel, kapkodnunk kellett az összepakolással.

Úgy tűnik, elbíztuk magunkat, mondván, megúsztuk gubancok nélkül (eltekintve az általános kagylóvágásoktól és fájó fenekektől), ugyanis két defektünk is volt, és egy barna hídra kanyarodva Szandi nagyot esett. Kórházba kellett vinni, de délutánra újra csatlakozott hozzánk, kis segítséggel hősieken besétált a vízbe is. A közeli szupermarketben feltöltöttük a „nassolnivaló-készletünket”, bár csak innivaló vásárlására kaptunk engedélyt (bocsánat, tanár úr).

Ábeléknél készen várt már a babgulyás, és hamar elkészült a házi lángos is, mindkettő isteni volt, csak ismert okokból kifolyólag a babból nem akartunk sokat enni.

Tábortüzet raktunk, Luca nagy öröme órákig énekelgettünk, aztán mi, az emeleten alvók felmentünk lefeküdni. Sokan hamar elaludtak, páran viszont sokáig szórakoztunk az agybeteg játékunkon (amiről később a minapi kvíz a nevét kapta), miszerint filmcímek egy-egy szavának helyére a Dezső nevet helyettesítjük be, így kaptuk a Dezsők a klubból-t, a Dezső wars-t, a Dezsők a gatyában-t és a Dezsőt (mint Bambi).

Reggel kiderült, hogy vihar várható, bár akkor még sütött a nap és meleg is volt. Nem sokkal indulás után azonban másodpercek alatt hideg lett, és fújni kezdett a szél, az eső pedig csöppögni kezdett. A vihar homokot és ágakat fújt ránk, mellettünk a Balaton óriási hullámokat vetett, a bicikliket meglehetősen nehéz volt egyenesben tartani. Végre megérkeztünk a vonatállomáshoz, felrohantunk a fedett teraszra, akkorra ugyanis már zuhogott. Páran átöltöztünk melegebb ruhába, majd megeszegettük maradék szendvicseinket.

Örökkévalóságnak tűnt, mire megérkezett a vonat, gyorsan felszálltunk rá, és kényelembe helyeztük magunkat. A hazaút hosszú volt, mi pedig fáradtak voltunk, de még így is kiszúrtuk a legviccesebb utasokat, és gonosz módon halálra nevtük magunkat rajtuk.

Mire lekászálódunk cuccostul-biciklistül a vonatról, a szülők már vártak minket. A szokott körben állós kézgyémásratétellel elkészöntünk egymástól, és mindenki hazament.

Azt hiszem, mindenki nevében mondhatom, hogy három dologban biztosak voltunk: ránk fért egy forró fürdő, nem ülünk biciklire, míg minden porcikánk meg nem gyógyul, és hogy egy életre elég volt a pörköltből és a lekváros kenyérből.

Beleznai Csenge

A 9. a nyári kenutábora

(2009. augusztus 7–13.)

Közös megegyezés alapján, 2009 nyarán, mikor még 9. a osztályosok voltunk, kenuzni mentünk a Szigetközbe és annak környékére. A két évvel ezelőtti tapasztalatok alapján nagy reményekkel vágtunk neki az egy hétig tartó túrának.

Vonattal mentünk Rajkára, ahonnan egy kisebb gyaloglással egy kempingbe érkeztünk. Gyorsan neki is láttunk a sátrak felállításának, mert az eredeti terv alapján még aznap megérkeztek volna a kenuk, és kicsit feleleveníthettük volna megfakult tudásunkat, de ehelyett csak röpiztünk, tollasoztunk, és ami a nap fénypontja volt, elkészítettük a „paprikás pincepörkölt retro rajkai módra á la Trefort”-ot. Elkészítése egyszerű: Vegyünk egy nagy fazekat! Félig tegyük tele hagymával! Mikor a hagyma már alig észlelhető, tegyünk bele fél fazék krumplit és húst, majd ha kellően eltűnt a krumpli, de a hús még nem főtt meg, akkor tegyünk bele még egyszer annyi krumplit, égessünk oda az alján jó 5 cm-t és már kész is. Jól megtömtük a hasunkat, sőt, még maradt is egy kevés ebből a mennyei finomságból, amikor aludni tértünk... Azaz csak tértünk volna, ha egy kedves és aranyos, fiatalokból álló szlovák társaság, tőlünk úgy húszméternyire, nem tombolt volna az éjszaka jelentős részében. Nem először találkoztunk már kirándulásokon ilyen jótét lelkekkel, tudtuk, hogy ha valaki aludni akar, akkor az fog is.

Másnap nekivágtunk az evezésnek. Lefelé mentünk a Mosoni-Dunán, csak kétszer álltunk meg. Előző kenuzásunkon a Tisza sem volt semmi, de a Mosoni-Duna ezt messze felül múlta. Csodás tájakon keresztül, hol csak csurogtunk, hol pedig, mint a villám, süvítettünk a kanyargós szakaszon. Néhol kifejezetten erős volt a sodrás, és úgy tűnik, a cápák nagyon szeretik az ilyen helyeket, mert az egyik bal kanyarban egy példány elragadta az egyik evezőt. Mindenki örült, mikor megérkeztünk a kempingbe. Sátorállítás, megrendelt vacsora, alvás.

Másnap még mindig a Mosoni-Duna kanyargós ágát szeltük. Megtapasztalhattuk, hogy milyen egy átemelés az egyik pihenőnél, és egy újabb cápatámadást kellett átvészelnünk.

A nap vége felé borúsra váltott az idő, és mikor már alig 1 km-re voltunk az újabb kempingtől, elkezdett csöpörögni az eső. Sietnünk kellett a sátrak felállításával, nehogy beázzanak, de szerencsére ilyen problémája senkinek sem adódott. Milánói markaróni volt az aznapi vacsora, bécsi szelettel. Ezek után mindenki vagy olvasott, vagy hatalmas kártyapartiba kezdett, majd 10 óra körül a sátrak felé vettük az irányt, hogy nyugovóra térjünk.

Reggelre nyoma sem volt az esőnek. Gyors csomagolás után busszal mentünk el egy nagyobb kempingbe Dunakiliti mellé. Innentől a Szigetközben eveztünk a Kalandor Bt. vezetésével, mert abban a „(vízi)labirintusban” nem lett volna nehéz eltévedni.

Ezen a napon nem haladtunk olyan sokat, mert már nem volt sok időnk. Sodrásirány-nyal ellenkezőleg indultunk el, így kissé nehezebb volt a dolgunk.

Nem egy veszélyes helyen keltünk át, de minden akadályt gond nélkül vettünk. A célunk a hidraállat élőhelyének elérése volt, melyet sűrű nádasok kerülgetésének közepette tudtunk elérni. Ezek a kis víziállatok azonban nem szeretik, ha zavarják őket, így hát nem mutatták meg magukat.

A hely, ahova megérkeztünk, viszont kiválóan alkalmas volt a borulás, pontosabban a borulás utáni teendők gyakorlására. Kikötöttünk, egy-két kenuból kipakoltunk, majd ezután, a vállalkozó szelleműek beveztek a vízre, felálltak a kenuban és pár másodpercen belül megtapasztalták, hogy milyen érzés, mikor a hullámok kifognak az emberen. Miután kellően vizes lett az, aki akart, elindultunk visszafelé, és már tervezgettük a Marci elleni merényletet, ami egy hatalmas hajsza után, a céltól nem messze, egy beborítás formájában be is következett. Így jár, aki a tömeget lefröcsköli.

Megérkezésünk után fát gyűjtöttünk, tüzet raktunk és elkészítettük a vacsorát. Na, az aztán megint nem volt semmi. Mindenki hozzájárult a tojásos lecsó elkészítéséhez, volt, aki fát gyűjtött, akadt, aki a tűzre vigyázott, néhányan pedig felvágták a paprikát,

paradicsomot, és persze az ízekért feleltek páran. Miután mindenki jóllakott, egy kicsit még beszélgettünk, utána aludni mentünk, készülve a holnapi keményebb megpróbáltatásokra.

Számomra a következő nap volt a legérdekesebb, amelyiken ugyan páran nem vettek részt az előző nap fáradalmi miatt, de így is élvezetes volt. Egy olyan érintetlen helyre mentünk, ahol egy mocsár kialakulását lépésenként

megfigyelhettük. Szűk betoncsatornán, három átemelésen és keskeny, kanyargós folyamokon keltünk át. A hely mindenkinek nagyon tetszett. Megérte.

Délután egy nagy, mesterségesen felállított fáról ugráltunk a vízbe a kemping mellett. Többen is nekiveselkedtek a kétméteres ugrásnak, bár nem mindenkiben volt annyi elszántság a végén, mint mikor a partról nézte, de aki egyszer odáig eljutott, annak már nem volt visszaút. Egyrészt úgy imbolygott a fa, hogy az ember már annak is örült, ha odáig eljutott, másrészt pedig választani lehetett: vagy ugrik az illető, vagy a mögötte álló türelmetlenebbek lökik be őt.

Aznap meglátogattuk még a duzzasztóművet is. A mű igazgatója vezetett minket végig, ugyanis nem sok dolga volt aznap, csakúgy, mint a legtöbb átlagos napon. Eleinte az építmény és az egész rendszer alapelvéről és működéséről beszélt, majd később megmutatta nekünk magát a szerkezetet is. Ötemeletnyi magasságból nézni a karbantartó járatból egy rácson keresztül, a tizenöt méterről alázuhanó vizet, továbbá azon ágakat is, melyeket porrá zúz a víz, eleinte kissé megdöbbenő, sőt félelmetes látvány. Miután megbékéltünk a helyzetünkkel, előkerültek a fényképezőgépek is és eszméletlen jó képek készültek. A duzzasztóműtől visszaérve megvacsoráztunk, majd lefeküdtünk aludni.

Vészesen közeledett a tábor vége. Összepakoltunk, és elindultunk utolsó táborhelyünkre. A szúnyogok lényegében élve felfaltak minket. Bármerre mentünk, mindig ott zümmögtek körülöttünk és várták a megfelelő alkalmat, hogy alattomosan a vérünket szívhassák. Sokat eveztünk, megnéztünk egy hallépcsőt, amikor pedig megérkeztünk, még egyszer, utoljára felállítottuk a sátrakat, pingpongoztunk, megvacsoráztunk, végül aludni mentünk.

Elérkezett az utolsó nap. Minden időt ki akartunk használni, ezért utoljára vízre szálltunk. A cuccokat már összepakoltuk, hogy mikor visszaérünk, ezzel már ne kelljen kínlódnunk. Sűrű erdőben húzódó kis folyamokon eveztünk, felfaltak a szúnyogok annak ellenére is, hogy telefűjtük magunkat szukuval.

A nap célja az volt, hogy megnézzünk egy olyan részt az Öreg-Dunán, ahol majdnem a folyó közepéig be lehetett gyalogolni, hiszen annyira sekély volt ott a víz. Mi mást is tehetnének a tinédzserek, mint hogy elkezdjék egymást fröcskölni, mikor amúgy sem volt túl meleg a víz? A párbaj kiváltójának kiléte még mindig tisztázatlan, és szerintem ez örökre így is fog maradni, ugyanis csak a csata végét sikerült lencsevégre kapni, de ez is pont elég volt ahhoz, hogy egy Boci csokit be lehessen hajtani az illetőn. Nem messze a tábortól elkezdett zuhogni az eső. Mire a buszmegállóba értünk, bőrig áztunk.

A sok cucc, ami mindenkinek az idegeire ment már, nem könnyítette meg a dolgunkat. Felszálltunk a buszra, elmentünk a vonatállomásra, majd vonatoztunk egészen Budapestig. Furcsa módon ezen a nyáron nemhogy kétládányi közös cuccot, de még egyetlen darab akármit sem sikerült elhagynunk!

Hiába az a két evező, a fáradságos evezés, a néha már egymás agyára menő csónaktársak, a ronggyá ázás, összességében szerintem megérte. Később úgyis inkább a szép dolgokra fogunk emlékezni, ahogy az lenni szokott, és szerintem nem ez volt az utolsó közös vízitúránk.

Baróti Tamás

Bideford 2009

(2009. augusztus 12–21.)

A hajnali negyed ötös gyülekező után tízkor indult Pozsonyból a gépünk, fedélzetén huszonkét – többségében trefortos – diákkal és két kísérőtanárral, hogy elrepítsen bennünket az ecetes-chips hazájába, Angliába.

A repülő röpke kétórás késéssel érkezett (a szlovákok nem a pontosságukról híresek, ellentétben a britekkel), de legalább tipikus angol időjárás fogadott minket. Londonon éppen csak átsuhantunk, hogy felvegyük bolgár barátainkat, akik velünk tartottak Bideford-ba, sőt, később nem egy közülük lakótársa lett néhányunknak. Érthető tehát, hogy az együtt töltött tíz nap alatt igencsak a szívünkhöz nőttek.

A késés miatt Stonehenge és Windsor odafelé kimaradt, ráadásul a Devon megyei Bideford-ba így is szinte az éj leple alatt érkeztünk. A parkolóból már ki-ki a saját családjával távozott, azaz az este ismerkedéssel (és főként alvással) telt.

Másnap délelőtt már rendesen megkezdődtek az órák a Tantons hotel termeiben, Alison-nal és Tim-mel. Mindent megtettek, hogy kommunikációra buzdítsanak bennünket, bár a legelején nem jártak sikerrel, szerencsére nem adták fel, sőt! A végén, a kalózos játékban már mindenki (legalábbis a túlnyomó többség) nagy élvezettel vett részt. Az órák közötti szünetekben a legtöbben megpróbálták megbarátkozni a családjuktól kapott ebédcsomagjukkal, de a brit és a magyar ízlés közötti különbség néhány esetben, például a gyanús színű kék löttyök esetén, kibékíthetetlennek bizonyult.

A délután már a kirándulásról szólt. Alison szívélyes és jókedvű vezetésével sokfelé eljutottunk. Jártunk Devonon belül (Exeter és a katedrális; a „szamaras” Clovelly; Lynton és Lynmouth, ahol a kizárólag vízzel működő cliff railway-t próbálhattuk ki; Woolacombe és Ilfracombe, ahol először lehetett az óceánban fürdeni; Barnstaple, a sok virággal városszerte, múzeumában a zseniálisan kivitelezett tűzzel, no és persze itt kóstoltuk meg a fudge-ot, a hagyományos angol édességet is Alison ajándékaként), de Arthur király várának feltételezett helyéért és egy Arthur-show-ért még Tintagel-be, azaz egy másik megyébe, Cornwall-ba is elugrottunk. Innen hazafelé megálltunk, és másodszor kaptunk egy félórás lehetőséget a fürdésre.

Mind a kétszer, amikor fürödhettünk, lenyűgöző tengerparton volt erre lehetőségünk. Az óceán (többen is először léptek bele) elsőre talán egy kicsit hidegnek tűnt, de ez gyorsan átváltozott simogató langyossággá. Viszont másodszor nagyon kevés időt kaptunk, de ez szerencsére nem volt nagy baj, ugyanis szinte viharos szél támadt fel. Meglepő csak a mellettünk levő angolok hihetetlen elszántsága volt, akik még így is bemerészkedtek a vízbe...

Úgy elrepült ez a röpke tíz nap, hogy szinte észre sem vettük. Jött az utolsó teljes nap az előadásokkal, amit a nagyjából öt főből álló csapatoknak kellett megírniuk és megrendezniük. (Néhány példa, ízelítő gyanánt: egy zseniális meteorológus, két, kissé

zavart szakács, a Piroska és a farkas csupa fiúval előadva, Arthur király és különös elmeállapotú lovagjai, valamint Bárányos Matyi a London Eye-on.) Kaptunk oklevelet, majd az utolsó kirándulás után hazamentünk, hogy elbúcsúzzunk családjainktól.

Én személy szerint nagyon vendégszerető emberekhez kerültem – egy kétgyerekes családhoz –, akiknél (számomra kissé meglepő módon) még az öt éves Erin és a másfél éves Millie is szívesen beszélgetett velem, sőt, még a házi feladatban is segítettek. A macskafélékért rajongó Gerry-vel a házi feladat kapcsán nagyokat beszélgettünk, és az is ő volt, aki a Mermaid névre hallgató fiúnyulat bemutatta nekem. Kedvességüket azonban mi sem bizonyítja jobban, mint az a zacskónyi csoki, lekvár és tea, amit az utolsó napon kaptam tőlük.

Hazafelé végre eljutottunk Stonehenge-hez is (mindenki megdöbbenve tapasztalta, milyen kicsi), aztán megérkeztünk Londonba.

Itt kaptunk egy „az-égyvilágon-semmire-nem-elég-órácskát” a csak több nap alatt bejárható Natural History Museum-ban, ahol mindenki másfelé indult – én az emlősöknél kezdtem, de visszafelé eltévedtem a humánbiológiában. Ezután még lóhalálában keresztülrohantunk pár főbb turistalátványosságon, például a mókusoktól hemzseggő St. James parkot is átszeltük.

Innen aztán kicsit túl korán kiértünk a repülőtérre, de gyorsan „becsekkoltunk”, és már csak várakozni kellett, nagyjából háromnegyed órát. Mindenki megpróbálta pillanatok alatt elfogyasztani illetve szétosztogatni ebédcsomagját, hiszen a kézipoggyászban már nem vihető fel étel és ital a gépre, bár én egy szendvicset odafelé (teljesen véletlenül) felcsempésztem.

A gép itt pontosan indult, és így éjjel negyed tizenegykor már Ferihegyen is voltunk.

Szabó Orsolya (8. c)

Ökotábor – tőkjótábor, avagy szórakozás a köbön

(2009. augusztus 16–19.)

Az idei nyáron büszkén indultunk az Ökotáborba, ugyanis osztályunk (természetesen a 9. c) tábori létszáma meglehetősen kibővült; a tavalyi egy fő helyett ebben az esztendőben kettő élvezhette a tábor jobbnál jobb programjait... De kezdjük a legelején...

Egy borús nyári délután, éppen 7. órára sietek fel a 3. emeletre, osztálytársaimmal együtt. Kémiaóra lesz. Fürgén ugrálunk fel a lépcsőfokokon. Még néhány másodperc és becsöngetnek. 3...2...1... A csengőszóra épp átlépjük a terem küszöbét, majd elfoglaljuk helyeinket a padokban. Az óra izgalmasan telik. Kitöltünk egy – a nomád táborral kapcsolatos – kérdőívet, majd rátérünk az évvégi jegyek megbeszélésére. A teremben lévő zajok sokaságát nemsokára teljesen elnyomják a fejemben szélesebben cikázó gondolatok. Nagy dilemmában vagyok. Nemsokára itt az ökotáborba való jelentkezés határideje. Menjek, vagy ne menjek?

Tulajdonképpen magam sem értem, mi lehet az akadály, hiszen mind a biológiát, mind a kémiát nagyon szeretem, és a földrajzzal sincs semmi bajom, de valamiféle belső erő mégis visszatart. Amint ezen töröm a fejem, azt veszem észre, hogy kicsöngetnek, s egyik osztálytársam, Dorka (aki már tavaly is megtapasztalta a tábor szépségeit) kézen fog, s egészen a tanári asztalig húz. Pár perc elteltével azon kapom magam, hogy vele együtt én is jelentkeztem a táborba! Már nincs visszaút...

Teltek, múltak a hetek, mígnem eljött a nagy nap. Visegrád a Duna hatalmas kanyarulatának egyik leggyönyörűbb és legérdekesebb települése, valamint az idei ökotábor helyszíne. A szállás nem volt messze a buszmegállótól, csak bő negyedóránnyira. Eleinte nem aggódtunk, hiszen Faragó tanár úr minden kanyarnál azt mondta, hogy: „a következő kanyarnál balra, és ott vagyunk”. Ám, mikor már fél órája ezt a megnyugtató kitalált mondatot hallgattuk, elszállt minden reményünk.

Végül azonban megérkeztünk. Az erdei iskolában volt a lakhelyünk. A portás bácsinak tökéletes volt a memóriája, mert este hatra meg is érkezett volna, hogy kinyissa nekünk az épület ajtaját, ha nem szóltunk volna, hogy már legalább fél órája itt vagyunk. (Mindez 11 óra körül történt).

Alig, hogy lepakoltunk, rögtön indultunk is tovább, hogy újabb élményekkel gazdagodjunk. Első közös programként ismerkedős játékot játszottunk. Ez abból állt, hogy Pomi piros fonalgombolyagából hatalmas pókhálót alkotva tanultuk meg egymás nevét. A játék után felkerekedtünk, hogy századszorra is körbejárjuk Visegrád büszke várát, hogy utána egy kérdőív kitöltésével csapatokban bizonyíthassuk, hogy a koszon kívül ragadt ránk valami más is. Késő délután, mikor már kellően kifáradtunk, visszamentünk a szállásra, ahol újabb feladatokkal találtuk szembe magunkat. A tábor western hangulatát megalapozva, mindegyik csapatnak egy-egy kiválasztott bandita

(Wyatt Earp; Billy, a kölyök; Jesse James; Buffalo Bill) életét kellett színdarabban feldolgoznia, s közben különböző, előre megadott szavakat beleépítenie, például olyanokat, mint lócsiszár, mákosguba, csikóbőrös kulacs és még sorolhatnám.

Persze a tanári csapat sem maradt ki a mókából, nekik ugyanis másnap az ügynevezett „Kucó bandita” életének főbb eseményeit kellett előadniuk. Ezt követően jött az újoncok beavatása, amelyen minden első táborosnak színre kellett lépnie, s együtt elénekelni a „Volt nekem egy kecském”-et. Az előadások után – a sok nevetéstől már-már zsibbadt ajkainkat masszírozva – a kacsintós-gyilkosos játék következett. Éppen a játék befejeztével toppant be Kutrovács tanár úr, aki csak az este folyamán jött utánunk a tábor helyszínére. Még jó, hogy este jött és nem csupán másnap, különben reggel nem élvezhattuk volna a „csodás hangján” felzendülő szokásos ébresztőt.

A második nap szintén nagyon érdekesen telt, ugyanis reggeli után, illetve délután, két-két órás szakmai program volt, amelyeket csapatokban hallgathattunk végig. Ezeket követően szabadidős tevékenység gyanánt kosárlabdát ragadtunk, s két csapatot alakítva megkezdődött a nagy küzdelem. Nagyon szoros volt a mezőny, ám – szokás szerint – nem a mi csapatunk győzött, habár beleadtunk apait-anyait! A mérkőzés befejeztével hatalmas plakátokat készítettünk, és vállainkra – megjegyzem szemceruzával – áthúzott csillagokat rajzoltunk, a seriff (aki egyébként Faragó tanár úr volt) leváltásának érdekében, ugyanis gyanú ébredt bennünk, hogy esetleg az ellenséggel szövetezik. Így történt, hogy a gyereksereg fellázadt, s egyre csak azt kiáltottuk, hogy: „Csak ne Norbi!”, illetve: „Le a korrupst seriffel!”

Hát, azt hiszem, senkit nem lep meg, hogy seriffünk, Csak Norbi egy idő után megelégte ezt, s félelmetes robaj közepette puffogatott össze-vissza rozsdás pisztolyával. Ezután persze meghúztuk magunkat, és vacsoráig elő sem dugtuk az orrunkat.

Este kaszinót rendezett a tábor, ahol csapatonként gyűjtögettük a lencsét, s az a csapat nyerte a versenyt, amelyiknek a legtöbb volt. A lencse beszerzéséhez nagyban hozzájárult Kutrovác tanár úr is, akit amőbapárbajra hívhattak ki a magukat esélyesnek érzők. Úgy tűnt, a szerencse ezúttal nem kedvezett a tanár úrnak, hiszen – lila tollai ellenére – ő is kikapott 3:0-ra, csakúgy, mint kedvenc csapata. Vele ellentétben, azonban a BAS nevezetű kockajáték asztalánál Dénes úgy gyűjtögette be tőlünk a lencsét, mintha az élete forogna kockán.

Véleményünk szerint ez az esti program sikerült a legjobban.

Másnap reggel nyolckor újra felharsant a már oly jó ismert „Jóó reggeelt!”, ám mi már tudtuk, hogy mi a teendő, s félkor kisurrantunk, nehogy aztán jajveszékelésünkkel megzavarjuk a tanár úr énekét.

A reggelit követően, valamint a délután folyamán ismételten szakmai programok következtek, így a tábor alatt összesen négy előadást hallgattunk végig, melyek mindegyike, vagyis majdnem mindegyike a négy őselem egyikéről szólt. Köszönet érte Heszlényi tanárnőnek (levegő), Schróth tanárnőnek (víz), Csaba Orsolya tanárnőnek (folyó-kvíz), Dollynak (világ keletkezése), Kutrovác tanár úrnak (tűz), illetve Faragó tanár úrnak (Menő Manó).

Vacsi után végre eljött az idő, hogy megrendezzük a várva várt bátorságpróbát. Remélem, nem sértek meg senkit, ha azt mondom, meg sem érdemes próbálni Faragó tanár úr részeg seriff alakítását eljátszani, hiszen a nyomába sem lehet érni!

Miután jókat neveltünk a próba egyes részletein, következett a buli, amelynek az elején még kicsit félénken táncolgattunk... Később azonban már szinte le sem lehetett állítani minket. Sőt! Aludni sem akartunk, legszívesebben átmulattuk volna az egész éjszakát.

Az utolsó nap délelőttjén minden csapat beszámolót tartott az ökotáborban hallottakról, utána pedig – híven a hagyományokhoz – megrendeztük az olimpiát. Itt elég, ha csak a Kóla és kekszet emlitem, vagy a tojásdobálást...

Azt hiszem, rengeteg új tapasztalatot szereztünk a tábor során, s olyan élményekkel gazdagodtunk, amelyeket nem is igen lehet szavakba önteni. Így ez a fogalmazás is csak egy kis ízelítő, mely arra szolgál, ha az olvasó sok-sok év múlva fellapozza e könyvet, emlékeiben felelevenedjen, mit is jelentett nekünk ez a néhány nap...

Ökotábor, tőkjtábor!

Juhász Dorottya, Váradi Szonja (9. c)

OSZTÁLYOK

7. a*Osztályfőnök: Ferencz Gábor*

1. Baán Tamás	18. Kertész Virág
2. Beke Péter Tamás	19. Mályinkó Lóránt
3. Berky Attila Zsolt	20. Medveczky Fanni
4. Borbíró Ádám	21. Nagy Gabriella Alexandra
5. Bózsing Szabolcs Botond	22. Oláh Tímea
6. Braun Tímea Ildikó	23. Palchuber Enikő Zsófia
7. Darvas Flóra	24. Palotás Péter Bence
8. Erdélyi Dániel	25. Papp Trixi
9. Földesi Csaba Rudolf	26. Petri-Lukács Simon
10. Garamvölgyi Eszter	27. Ritli Zsanett
11. Gay Katalin	28. Seo Anna
12. Gombos Krisztián	29. Sklánitz Péter
13. Gyetvai Dániel	30. Sow Ábrahám Péter
14. Győri-Molnár Bence Soma	31. Sörfőző Nóra
15. Gyurkovics Zoltán	32. Stark Livia Zsuzsanna
16. Kalota Domonkos	33. Szladek Katalin
17. Kása Barnabás	34. Szőke Zsuzsanna

A LEGJOBB TANULÓK:

BORBÍRÓ ÁDÁM 5,00
GYETVAI DÁNIEL 5,00
PALOTÁS PÉTER 5,00
STARK LÍVIA 5,00
OLÁH TÍMEA 4,93

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

augusztus 26–27.	verébtábor
szeptember	métázás (Margitsziget)
szeptember 26.	verébavatás
október	osztálykirándulás (Pilisborosjenő)
november	kiállítás (a Láthatatlan kiállítás)
december 20.	osztálykarácsony
január	kirándulás (Budai-hg.)
február 7–8.	osztálykirándulás (Börzsöny)
március	állatkerti látogatás
április	színházlátogatás (Abigél)
május	kerékpározás (Szentendre)
május	métázás (Margitsziget)
június 11–13.	erdei iskola (Bakony)
június 25–27.	nyári kerékpáros és színjátszó tábor (Velence)

AZ OSZTÁLYRÓL

A tavalyi év elején, mikor még a verébavatás is hátra volt, közös métázásra indultunk a szülők kíséretében. A Margitszigeten állítottuk fel a pályát, majd kezdetét vette a bemelegítés. Eleinte csak a labda elütését gyakoroltuk, majd a szülőkkel közösen csapatokat alkottunk, és kezdődhetett a játék. Ideáig minden szép és jó volt, míg meg nem történt a „baleset”. Dudi mögött következtem a sorban. Miután elütötte a labdát, hátradobta az ütőt, ami pont a szemem sarkánál landolt.

Másnap szép lilás-zöldes monoklival érkeztem az iskolába.

Sz. Zs.

Hát igen... A kis verebekből lassan vérebekké nőtt osztálykánk még mindig mosolyogva gondol vissza a jeles és trefortos életünkben meghatározó eseményre. Az egész korán reggel kezdődött, mikor veszedelmes kalóz öltözkében átkeltünk a metrók, buszok és egyéb közlekedési eszközök óceánján, és megérkeztünk főhadiszállásunkra, a Trefort utca nyolcba. Addigra mindannyian túlestünk pár szörnyülködő pillantáson, „ezek biztos elszöktek a diliházból” megjegyzésen, de mi élveztük, hogy kitörhetünk a megszokott napi rutinból.

A suliba érve „felépítettük” veszedelmes hajónkat, kineveztük Simont és Bereszt kapitánynak. Lóci, a papagáj élethűen játszotta szerepét, mert szokás szerint be nem állt (most fogalmazunk így) a csőre. Feszült izgalommal vártuk a tanítás végét, hogy végre „igazi trefortossá” avassanak minket. Pár pontozó nyolcadikos látogatása után el is indulhattunk a nagy kincsvadászatra (jelen esetben inkább pontvadászatra).

Meglepve tapasztaltuk, hogy mi sokkal jobban kiborítottuk szegény nyolcadikosokat, mint ők minket, és poénnak fogtunk fel minden „szivatós” feladatot. Az osztály „nagydumásainak” köszönhetően elértük, hogy amíg a szenvedő nyolcadikosok a hajukat tépték, amiért „velünk nem lehet bírni”, mi igen jól szórakoztunk, elsősorban rajtuk. Sok jó feladatot kaptunk a kissé hosszúra nyúlt verébavatásunk során, de a végén letehattuk az esküt, és óriási élménnyel térhettünk haza, tudva, hogy teljesítettük kalózküldetésünket.”

S. N.

Az őszi szünet egyik napján a Batthyány téren találkoztunk az osztállyal. Annak reményében keltünk útra, hogy HÉV-vel Csillaghegyig megyünk, majd utána egy kis túrával megnézzük az egri vár másolatát Pilisborosjenőn.

Az időjárás azonban most is közbeszólt. Amint leszálltunk a HÉV-ről elkezdett szakadni az eső, úgyhogy szavazást tartottunk és arra jutottunk, hogy lefűjjük ezt a túrát, tehát visszafordulunk. Ez még nem is lett volna bosszantó, de mire hazaértem, a nap már hétágra sütött.

B. T.

Egy esős délutánon, tanítás után elmentünk ebédelni, majd fociztunk egy fél órát. Három órára összegyűlt a díszes 15-20 fős társaság, hogy elindulhassunk a „Láthatatlan kiállításra”. Ez a kiállítás egy hosszú sötét pincerendszerben van, ahol az élet több területét mutatják be úgy, hogy pontosan azt érzékeljük, amit egy „nem-látó” ember.

Három helyszínre emlékszem pontosan: egy parasztház udvarára, egy konyhára és egy büfére. Minden percben egymás lábára léptünk, és nekimentünk a tárgyaknak. A büfében fémpenzsekkel lehetett fizetni, amely elég nehéz feladatnak bizonyult. A kiállítás nagyon hasznos volt, mert megtapasztaltuk, hogy a vak embereknek milyen nehéz közlekedniük, főleg egy teljesen ismeretlen helyen.

S. Á.

Az első közös osztálykarácsony jól sikerült. Előtte pár héttel kihúztuk, hogy ki kinek fog ajándékot venni. Az osztályfőnökünk megkért mindenkit, hogy mindenki hozzon otthonról egy darab, saját készítésű karácsonyfadíszet, amit majd felakasztunk a műkarácsonyfára.

Miután feldíszítettük a fát, mindenki pár mondatos jellemzéssel odaadta az ajándékot a másíknak. Az ajándékozás után megettük azt a sok sütit és rágsálnivalót, amit hoztunk, megittuk az üdítőket, és az egy üveg gyerekpezsgőt. Kitaláltuk, hogy a nép-

tánc órákon nagyon megszeretett „gyilkosost” kell játszani, így ezzel múltattuk tovább az időt. Az ünnepség végén alig akartunk hazamenni, de másnap még iskola volt.”

K. V.

Imádok táncolni, jó, igazából nem tudok, csak úgy érzésből, de akkor is. Emlékezetes ünnepély, az egyetem színpada, fények, tömeg, kíváncsi szülők. Izgalom, hogy vajon mennek-e majd a betanult táncok. Hát persze, hogy össze-vissza lépkedünk, meg persze, hogy nem egyszerre, de az biztos, hogy nagyon élvezzük. Még a táncot tagadó – nevezzük őket egyszerűen „az anti-dance”-szekta tagjainak – még ők is, ha nyilvánosan nem is vallják be, de ők is mindent beleadnak. Hogy hogyan sikerült? A szülőknek nagyon tetszett. És akkor jön az esemény legnagyobb csodája: leoltott lámpáknál, gyertyafényben mindenki együtt énekl a magyarosan csak „Van-e barackfa?” című afrikai dalt!”

Gy. D.

Mondanom sem kell, az egész hetes száraz idő után aznap reggel borult, esősnek ígérkező időjárásra ébredtünk, de azért találkoztunk a műjégpálya előtt. Az ofön kívül velünk jött Mészáros tanár úr, Simon anyukája, és egy kedves oktatónéni is.

Miután felvettük a korcsolyákat és betettük a holminkat a ruhatárba, elindultunk végre a jégre, ahol már szállingózott valami csapadékféle. Félve léptünk a jégre, de hamar belejöttünk, és mivel kevesen voltak, kimeréskedtünk a számunkra elkerített részről is. Nagy örömünkre Ábi sem terrorizált minket (annyira), de hihetetlen gyorsasággal és jégtáncosokat megszégyenítő mutatványokkal cikázott közöttünk. Körülbelül fél óra után már mindenki kisebb-nagyobb esések közepette vígan csúszkált a jégen. Aztán elkezdtünk jégfogózni, ami odáig fajult, hogy egymásról szedtük le a sapkákat és a kesztyűket.

Ábitól persze semmit sem sikerült visszaszerezni, de nagyon élveztük a játékot. Már ovis szintre „süllyedtünk”, amikor a tanár urak szóltak, hogyha így folytatjuk, nem jutunk haza épségben. Akkor már mindenki csupa víz volt, mivel a zuhogó, havas eső egyre elszántabban hullott ránk. Hazaindultunk, fáradtan levettük a korcsolyánkat, és örültünk annak, hogy még az időjárás sem tudta elmosni a programunkat.

S. N.

Mikor a félórás utat megtettük, megérkeztünk a szállásra. A laza ebéd után a fiúk természetesen elmentek focizni. Mi, lányok végig csak beszélgettünk, miközben társasjátékoztunk. Egy csomó mindenkit kibeszéltünk a háta mögött, ami nem túl kedves dolog, de jólesett. Egy-két órát így játszottunk, majd az osztályfőnök összehívott minket. Nagyon mókásat játszottunk. Olyasmit, mint a „Mi lenne ha?”, csak kicsit átvariálva. Például a kártyán az volt a kérdés, hogy ha az Anna étel lenne, melyik lenne közülük? Spagetti, kuglóf, gulyásleves, paprikás krumpli? Anna kiválasztotta azt, amelyik ő szeretne lenni, majd a többiek is megtippelték. Ha ugyanazt választották, akkor pontot kaptak...

Másnap a kisvasút végállomásától, Királyréttől kirándultunk tovább. Hála a természetnek, előző nap esett az eső, ezért tiszta sár volt az egész út. Simonnak egyszer bele is ragadt a cipője a trutymóba, a lányok pedig időnként felsikongattak, hiszen rengetegszer elnyelte lábukat a sár.

S. A.

Az 1000 perces kosár is érdemel néhány szót. Kezdjük azzal, hogy rengeteget kosaraztunk. Mindenki valahogy sokkal jobb formában volt, mint egy sima tesiórán. Ebben valószínűleg fontos szerepet játszott a hatalmas szurkolótábor. Legalábbis eleinte, ugyanis a végén már olyan hangosan kiáltoztak, hogy az már zavaró volt.

Amikor nem játszottunk, akkor másoknak szurkoltunk, ordítottunk teli torokból. Ugyanis nem pusztán kosármeccsek voltak, hanem focizni és röplabdázni is lehetett. Aztán eljött a „lefekvés” ideje. Igaz, hogy már bőven elmúlt éjfél, de senki sem érez-

te álmosnak magát. Mérgesek voltunk, mert a hetedikeseknek még „aludniuk” kellett. Persze, ahogy azt a sok idézőjel is mutatja, nem pont így történt. Eleve egy nagyon koszos, büdös termet kaptunk, ahol, ha akartunk, sem tudtuk volna aludni. Chipset ettünk és beszélgettünk egész éjszaka. Az osztályfőnök többször bejött, volt, hogy nem is vettük észre...

Livia természetesen most is könyvet olvasott a telefonja fényénél, aztán megint bejött az ofő, és így ment ez egészen reggelig. Ekkor néma csendben pakoltuk össze a cuccunkat, mindenki félig lecsukott szemmél, falfehéren kódorgott a teremben. Életemben először maradtam fönn éjszaka, és mikor kosarazni kellett reggel, többször rápattintottam a labdát a lábamra, majd nekidobtam a palánk helyett az ablaknak. Nem tudom, hogyan jutottam haza, de többször majdnem elaludtam, s csak arra emlékszem, hogy másnap reggel a földön ébredtem a szobámban, és szörnyű izomlázam volt.

O. T.

Állatkerti látogatásunk alkalmával nem volt könnyű dolgunk. Nem csupán azért, mert Simon is a csapattársunk volt és állandó eltűnéseivel hátráltatta a csapat munkáját, hanem azért is, mert a kecskék ellenséges magatartást tanúsítottak két osztálytársunk iránt is.

Az állatsimogatóban az éhes kiskecskék nekitámadtak Zsuzsinak. Nem sokkal ezután hasonló dolog történt Trixivel is. A mulatságos eseményeket Flórának sikerült lefilmeznie, így később már mindenki láthatta a kecskék rajongását a két lány felé.

G. E.

Az osztály első biciklitúrája Szentendrére vezetett. Nagyon szép, napos időnk volt. Nehéz volt kerékpárjainkat eljuttatni a Batthyány térre, de végül mindenkinek sikerült ezt megoldania. Néhányan, más okok miatt HÉV-vel tették meg az utat, viszont akik biciklivel jöttek, azoknak nagyobb élményben volt részük.

A város egy részén, jobban mondva az út elején, kicsit nehezebb volt átjutni a sok kereszteződésen, ám a Duna mellett haladó kerékpárúton már simán ment minden. A parton megálltunk pihenni, tízóraitunk is egyet. Jól esett pihenés gyanánt beszélgetni, kacsákat etetni és egyszerűen csak bámulni a vizet. Megújult erővel pattantunk fel a drótszamárra. A hosszú út még tartogatott számunkra szemet gyönyörködtető tájat, bár az erőpróba végén az emelkedő kevesebb örömet okozott. A lányok számára a kerékpárutat a fiúk „sünös játéka” tette izgalmasabbá. Ennek lényege a bekerítősdi volt, ami végül is a lányok gyorsasága miatt mindig meghiúsult.

Fáradtan, de vidáman érkezünk Szentendrére. Itt pihentünk egy kicsit, majd megtekintettük a skanzenet. Utaztunk egy kicsit az új kisvonattal is, ám nekem különösen a szappanok tetszettek. Maradt idő játékokra is, majd „nagyon sajnáltuk”, hogy a sokadik múzeumot már időhiány miatt nem tudtuk megnézni, viszont a fagyaltozás elmarádása kapcsán kifejezetten szomorkodtunk. Sietnünk kellett, hogy időben hazaérjünk.

Hazafelé még akadt némi technikai probléma Artilla járművével, amit az osztályfőnökünk sikeresen megoldott. Mindannyian fáradtan, de élményekkel telve érkezünk vissza.

B. T.

Nyáron a biciklis–színjátós táborban találkoztunk a Velencei-tónál. Végre megint volt három napunk, hogy focizzunk, viccelődjünk, játszunk egymással. Az első nap, míg a csapat egyik része fürdött, addig mi fociztunk egy-két órát, majd cseréltünk. A vízben nem csupán fürödtünk, hanem kosaraztunk is, mert volt a tóban kosárgyűrű. A parton felfedeztük a strandfoci-pályát és onnantól kezdve csak azon játszottunk.

A második napon elindultunk körbetekerni a Velencei-tavat. A táv felénél letértünk az eredetileg tervezett útról, és egy tóparti földúton mentünk tovább, ami többeknek nagyon megtetszett, ugyanis a terep inkább emlékeztetett a mocsárra, mint egy útra. Mikor a végére értünk, a sok sártól már nem lehetett felismerni, hogy ki kicsoda. Pákozdok, a Katonai Múzeumban mindenféle katonai ruházatot felfróbáltunk, miközben a tárlatvezető minden második mondata végén elmondta: „ja, és a büfé is nyitva van”.

Félúton visszafelé természetesen az eső is eleredt, de mikor megérkeztünk a szálláshoz, egy gyors fürdés még ebben az időben is „jólesett”.

Este táborüzet gyújtottunk, amihez Tomival igen érdekes módszerekkel daraboltuk fel a fát. Lefekvéskor miután Bence elaludt, megtréfáltuk egy kicsit, ugyanis egy biciklis sisakot raktunk a fejére.

P. P.

7.b*Osztályfőnök: Gombos Éva*

1. Demszky András	18. Oláh Bence
2. Gallwitz Ádám	19. Papp Ádám
3. Gaskó Judit	20. Paulovics Dániel
4. Gáti Stefánia	21. Penha Felizardo Dániel
5. Gergely Noémi	22. Princz Ákos
6. Glavinics Judit Réka	23. Provits Gergely
7. Hegyvári Gábor Sándor	24. Soós Blanka
8. Jackli Zsófia	25. Szabó Dea Réka
9. Kalapos András	26. Szatmári Eszter
10. Kiss Barnabás	27. Szűcs Evelin
11. Kovács Boglárka	28. Török Dóra
12. Lantos Viktor	29. Tran Hoang László
13. Magyar Márta Szilvia	30. Uzonyi Anna
14. Majoros Káldor	31. Varga György
15. Marouf Dániel	32. Várhelyi Hanga Ráhel
16. Mógor Fruzsina	33. Városi Dominika
17. Nagy Ádám	34. Zanathy-Pintér Anna

A LEGJOBB TANULÓK:

GLAVINICS JUDIT 5,00
VARGA GYÖRGY 5,0
UZONYI ANNA 5,00
MAGYAR MÁRTA 4,93
PENHA FELIZARDÓ DÁNIEL 4,93
SZABÓ DEA 4,93
SZATMÁRI ESZTER 4,93
SZŰCS EVELIN 4,93
TÖRÖK DÓRA 4,93
VÁROSI DOMINIKA 4,93
ZANATHY-PINTÉR ANNA 4,93

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

augusztus 26–27.	verébtábor (Nagykovácsi)
szeptember 20.	métázás (Margitsziget)
szeptember 26.	verébavatás
október 4.	látogatás az Állatkertben
november 15.	kiállítás (Az örök reneszánsz)
november 27.	színház (Figaró házassága)
december 17.	színház (Tartuffe)
december 20.	osztálykarácsony
január 24.	osztálykirándulás (Pilis)
február 7.	kiállítás (A Másik)
április 17.	színház (Vesztegvár a Grand Hotelben)
május 2–4.	osztálykirándulás (Zemplén)
május 25.	osztálykirándulás (Apátkuti völgy, Visegrád)
június 11–15.	erdei iskola (Kismaros)
július 8.	nyári osztálytalálkozó

EGY TREFORTOS ÉV

Hozzávalók:

34 db 13-14 éves gimnáziumi tanuló

Tantárgyanként minimum 1 tanár + 1 db osztályfőnök

Maga az iskola, az ELTE Trefort

Elkészítési idő: Egy tanév

Elkészítés:

Fogd a 34, előzetesen a verébtáborban összeszedett gyereket és rakd őket egy osztályterembe, ha lehet a 3. emeletre, valahova a sarokba, a lényeg, hogy sokat kelljen lépcsőzniük. Az órarend alapján küldj be hozzájuk tanárokat, lehetőleg egyszerre csak egyet. Fiatalabbak is jöhetnek, de őket egy hónapnál tovább ne alkalmazd. Ha már nagyon nyavalyognak (természetesen a tanulók), hívj segítségül egy évvel idősebb gyerekeket, tanítsák meg nekik, milyen is a Trefort. A módszereket bízd rájuk.

Ha mindezt túléltek, túlestek az avatáson, megérdemelnek egy nagy túrát valahol a Budai-hegységben, amit aztán egy metabajnoksággal koronázhatnak meg.

Ezek után talán képesek lesznek több ideig figyelni, ezért szervezz nekik előadásokat, például a toleranciáról. Ha akarod, vihetsz kultúrát is unalmas életükbe, tetszés szerint viheted színházba, múzeumba őket.

Karácsonyra meg jöhet egy kis néptánc, hát taníts nekik koreográfiákat, majd mutasd meg őket minél több ember előtt, jöhet akár az egész család is. Néha azért adj nekik szünetet, különben nyűgösek és fáradtak lesznek, mellesleg tiltakoznak minden ellen.

Persze a szüleiket se felejtse el tájékoztatni – jegyek formájában – arról, hogy itt azért tanulnak, és nem is keveset.

Bálba is vihetsz néhány gyereket, hátha kedvet kapnak a tánchoz. Mozogni mindenképpen kell, akár 1000 percen keresztül is, aki még bírja, büfés is lehet közben.

Ezek után, ha pihenni hagynánk őket, ellustulnának, hát taníts meg nekik egy darabot, elő is adhatják minimum annyi ember előtt, ahányan a néptáncukat látták.

Ha tetszett nekik a métázás, elküldheted őket még egyszer, az se baj, ha veszítenek, végül is a részvétel a fontos.

Ennyi mozgás után igazán megérdemelnek egy kis filmnézést, néha bent tarthatod őket délután mozizni. Persze azért jegyzeteljenek is közben.

Viheted kirándulni is őket, egy, három, vagy akár öt napra. Természetesen itt is métázhatnak, pingpongozhatnak, vagy egyszerűen csak hagyhatod, hogy megrohamozzák és kifosszák az összes helyi kisboltot.

Végül, egy kiadós bizonyítványírással zárhatod az évet, remélve, hogy nyáron találkoznak majd egymással, és jövőre is legalább ilyen jól fogják magukat érezni itt.

Várhelyi Hanga

7. c*Osztályfőnök: Mohay Péter*

1. Benda Krisztián	17. Máriáss Blanka
2. Benke Kristóf	18. Nagy Róbert
3. Bereczki Márk	19. Nyikos Olívia
4. Blázsovcics Petra	20. Ocskay Eszter
5. Császár Tamás	21. Onodera Daigoro Péter
6. Cynolter Zsófia	22. Orbán Balázs
7. Hoffmann Ráhel	23. Papp Dóra
8. Horváth Lilla	24. Rekvényi Kamilla
9. Hőgye Bence	25. Sipos Ágota
10. Iritz Márton	26. Szabados Márton
11. Jánosi Blanka	27. Szabó Andrea
12. Jánosi Kinga	28. Szikszai Anna
13. Kocsis Orsolya	29. Takács Levente
14. Krizsán Sára	30. Traore Sibien Youssouf
15. Laczkovszki Gyöngyvér	31. Turóczi Fanny
16. László Dániel	32. Veibli-Magyari Ágost

A LEGJOBB TANULÓK:

NAGY RÓBERT 5,00

PAPP DÓRA 5,00

REKVÉNYI KAMILLA 5,00

SZABADOS MÁRTON 5,00

CYNOLTER ZSÓFIA 4,93

HORVÁTH LILLA 4,93

NYIKOS OLÍVIA 4,93

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

augusztus 30.	ismerkedési délután
szeptember 26.	verébavatás
október 11.	osztálykirándulás (Börzsöny)
november 25.	kiállítás (Az örök reneszánsz)
december 20.	osztálykarácsony
február 7–8.	téli túra (Mátra)
február 21.	szánkózás (Harangvölgy)
március 21.	színház (A fősvény)
május 2., 4. és 23.	kenuzás a Dunán
május 16.	biciklizés (Szentendre)
június 11–14.	osztálykirándulás, biciklitúra (Szob, Malomvölgy)
július 12–18.	kenutúra (Tisza)
augusztus 29.	osztálykirándulás

AZ ÉV KRÓNIKÁJA

Telt-múlt az idő, s egyszer csak rá kellett ébrednünk, hogy felcseperedtünk, hetedikeseink lettünk, és egy új iskolába, új közösségbe kerültünk, ahol mi vagyunk a legkisebbek.

Új osztálytársaink és tanáraink lesznek, akikkel meg kell barátkoznunk. Azért, hogy könnyebben induljon az év, Mohay Péter tanár úr augusztus 30-ára összehívott minket egy közös játékos délutánra. Itt az volt az első dolgunk, hogy öt perc alatt mind a harminckét leendő osztálytársunk nevét megtanuljuk. Ezek után játszottunk, s közben ismerkedtünk egymással.

Így könnyebben indult a tanév. Az osztály összeismerkedett, de hátra volt még a tanulás. Az első hetek főképp a tanárokkal való ismerkedésről, az elvárásokról, az új szabályokról szóltak. És ekkor jött a „kiszúrás”: a verébavatás. A kicsik megtréfálása a nyolcadikosok részéről sikeres volt.

Ezek után (mivel már ténylegesen trefortos diákok lettünk) valóban el kellett kezdenünk tanulni. A tanárok szorosabbra húzták a gyeplőt, nekünk pedig alkalmazkodnunk kellett ehhez. Volt, akinek ez jól sikerült, s volt, akinek kevésbé. Mohay tanár úr azonban októberben még egy közös Börzsönyi kirándulással igyekezett „enyhíteni” a komolyabb tanórai követelményeken.

A sok tanulás némileg lefárasztott minket, s bevallhatjuk: jókor jött a téli szünet. De ne feledkezzünk meg az ezt még megelőző osztálykarácsonyról, ami igen jól sikerült!

Mindenki kapott ajándékot, majd közösen játszottunk különféle, jobbnál jobb társasjátékokat. Örültünk az együttlétnek, s azt hiszem, vártuk, hogy újra találkozassunk.

A szünetünk pihenés szempontjából szerencsésen alakult, mert ebben az évben kivételesen csak január 5-én kellett újra iskolába mennünk. Mindannyian kipihentük magunkat (legalábbis nekem így tűnt), és újult erővel vágtunk neki a tanulásnak.

Az első nagyobb (kétnapos) osztálykirándulásra február elején mentünk, mégpedig a Mátrába. Hideg tél volt, ennek ellenére nagyon jól alakult a kirándulás, és remek volt az esti szórakozás.

Április elején szervezték meg az iskolában az „1000 perces kosár” rendezvényét, amit nemcsak a sport miatt, de a Trefortban töltött éjszaka okán is rendkívül élveztünk. Következő reggel ugyan fáradtan, de jókedvűen mentünk haza (s utána a tavaszi szünetben ki is alhattuk magunkat).

A szünet után a következő nagy kihívást a diákszínhátszói fesztivál jelentette. Sokat készültünk rá, s ennek meg is lett az eredménye: Szabados Marci Benjamin-díjat kaptott Pinocchio-alakításáért.

A tavasz gyorsan telt: egyszer csak azt vettük észre, hogy újra fény van a teremben, pedig a villany nincs is fölkapcsolva. S ekkor egymás után jöttek az osztály- és az iskolai szintű programok. A művészeti napon sok érdekes dolgot csinálhattunk és figyelhattunk meg. De még jószerint véget sem ért, jöttek a gyakorlások a kenutúrára, majd a sportnap, ahol (attól függ, kihez képest), egészen jól teljesítettünk. (Persze helyezést nem értünk el.)

A tanév utolsó hónapjában (június 11-14.) az osztállyal közös táborba, illetve kérekpártúrára mentünk a Malomvölgybe. Rengeteget bicikliztünk, pingpongoztunk és viccelődtünk: jó volt! (Bár a biciklinek egy-két napig maradt némi fájó nyoma...)

Az évzárón is mindenki a túra élményeiről beszélgetett. A bizonyítványosztásról már csak a nyári szünet miatt is örömmel mentünk haza, de akárki akármit mond: szerintem a hetedikes év nagyon klassz volt!

Horváth Lilla

8. a*Osztályfőnök: Keisz Ágoston*

1. Bálint Katalin	17. Németh Pálma
2. Fabók Norbert	18. Novák Balázs
3. Farkas Gergely Mátyás	19. Paál Orsolya Réka
4. Gerszi Dóra	20. Pákozdi Dávid
5. Ginter Tamás	21. Peterdi János
6. Gróf Dániel András	22. Rohály Sára Mária
7. Horváth May Dániel	23. Simon Tamara
8. Horváth Réka	24. Szakolczai Diána
9. Iványi Barbara	25. Szegedi Dóra
10. Kassai Klaudia	26. Tornyai József
11. Király Orsolya	27. Tóth Bendegúz Áron
12. Kovács Tamara	28. Trautmann Gábor
13. Mag Levente	29. Valovics Ágnes
14. Mendly Miklós	30. Vargha Tamás
15. Mészáros Gergő	31. Vész Barbara Viktória
16. Mészáros Hanna	32. Zenzerova Anna

A LEGJOBB TANULÓK:

MÉSZÁROS GERGŐ 5,00

VALOVICS ÁGNES 5,00

VÉSZ BARBARA 5,00

GERSZI DÓRA 4,85

NOVÁK BALÁZS 4,85

ROHÁLY SÁRA 4,85

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

augusztus 30.	osztálykirándulás és kertiparti
szeptember 26.	verébavatás lebonyolítása
október 28.	métázás (Margitsziget)
november 21.	színházlátogatás (Fogat fogért)
december 17.	kiállítás (a Láthatatlan kiállítás)
december 19.	osztálykarácsony
március 20.	kiállítás (Da Vinci – A Géniusz)
május 5.	biciklis kirándulás (Szentendre)
június 11–14.	erdei iskola (Várbükk)
július 6–10.	kerékpártúra (Balaton)

AZ OSZTÁLYRÓL

Mindenekelőtt el kell mondanunk, ez egy tuti év volt – legalábbis Dóri szavaival élve. Ez így egy kicsit tömör, úgyhogy kénytelenek vagyunk bővebben kifejteni.

Nyáron ugyan nem volt táborunk, de kárpótlásul ofőnk összehozott egy nyárvégi kirándulást, egy kis libegőzéssel fűszerezve. Utunk Vész Barbiék kertjébe torkollott. Így nyitottuk meg az évet.

Ezt már igazi osztályként kezdtük, és már az első hetekben olyan osztályközösségünk lett, amit hetedikben nem is gondoltunk volna. Nehéz ezt így megfogalmazni, ennek az alapja talán az, hogy mindenki őszinte egymással és közben önmagát adja. Ezt a tanárok is észrevehették, hiszen volt alkalmuk megismerni igazi énünket, még ha az kicsit furcsának is tűnt. Gondolunk itt például arra, amikor Jani irodalomórán előkapta hímzését, majd serény munkába fogott. Hát igen, az ilyen eseteket nem annyira csípték a tanárok. Meg a padon alvást sem. Meg a repkedő leveleket és papírrepcsiket sem. De azért a kedvencük mégiscsak a minden órához hozzátartozó fuldokló röhögés maradt.

Ezek mellett kulturálódunk is együtt. Bementünk a Láthatatlan kiállítás sötét labirintusába és Da Vinci műveit is megnéztük. A métabajnokságon természetesen hoztuk szokásos formánkat – megtartottuk utolsó helyünket. Viszont előrelépésként könyvelhetjük el, hogy az ezerpercesen megnyertük a lány focit és röpit (azért a fiúk is kitétek magukért) és néhány sérüléssel ugyan, de végül mindenki hazajutott. Az idei sportnap nem végződött túl szerencsésen számunkra, hiszen egyik osztálytárunkat baleset érte. Színjátshón, ha a darabunk nem is, de a díszletünk, főszereplőnk és egyik mellékszereplőnk sikeres volt.

Erdei suliba idén Várbükkre mentünk, ahova nagy örömünkre Varga tanár úr is elkísért minket (akiről később kiderült egy titkos tulajdonsága: imádja a gumicukrot). Miután keserves munkával fölállítottuk az osztály új röpihálóját, éjjel-nappal játszottunk, és persze a számháború alatt szerzett sérüléseink is rajtunk díszelnek még.

Aztán megtörtént a csoda: vége lett a sulinak.

Pár hét múlva már viszont is láttuk egymást a Déliben, ahonnan elindult első közös Balcsi körüli bicajturánk. Pizzáztunk, fürödtünk, eláztunk, beáztunk, völgybe le, hegyre föl (főleg az utóbbi), defektünk is akadt egy pár, de ott volt Bende, így nincs kár. Sajnos az utolsó 45 km-t már nem tehattük meg, mert ránk szakadt az ég. Kárpótlásul viszont interjút adtunk a Zalai Hírlapnak. Aztán elhagytuk Keszthely iszapos strandját és négy óra alatt hazaszáguldoztunk a Keletibe.

Hát kb. ezek voltunk mi 2008/2009-ben.

Valovics Ágnes, Gerszi Dóra, Simon Tamara

8. b

Osztályfőnök: Gedeon Gábor

1. Ábrahám Enikő	17. Klein Lilla
2. Balázs Lili	18. Klinda Roland
3. Balogh Kevin János	19. Maracskó Ádám
4. Beleznai Csenge	20. Meszerics András
5. Bellér Gábor	21. Nagy Ábel
6. Beregszászi Lilla	22. Németh Marcell
7. Csóka László	23. Pap Regina
8. Csuja Nándor Miklós	24. Pataki Tamara
9. Darvas Júlia	25. Rajkai Krisztián
10. Durucskó Dorottya	26. Schien Balázs Rudolf
11. Fábián Benedek	27. Szauer Janka
12. Fazekas Máté	28. Szél Daniella
13. Fehér Mária Melinda	29. Takács Luca
14. Hegedüs Balázs	30. Tokaji Máté
15. Horkay Alexandra	31. Udvardy Bence
16. Karancsi Borbála	32. Unger Ágota

A LEGJOBB TANULÓK:

BEREGSZÁSZI LILLA 5,00
PAP REGINA 5,00
FÁBIÁN BENEDEK 4,92
FEHÉR MÁRIA MELINDA 4,92
DURUCSKÓ DOROTTYA 4,85
NAGY ÁBEL 4,85
UNGER ÁGOTA 4,85

VINYEBESZÁMOLÓ

2009. június 11-én, hajnali 6.25-kor, nagyon álmos 14-15 évesek tűntek fel a Keleti pályaudvaron. Valahogy úgy nézhettünk ki, mint akik energiatallal a kezükben és nagy táskákkal a hátukon aludva jártak, majd hirtelen felébredtek egy pályaudvaron. De voltak sorstársaink is: a 7. a-sok, akik szintén hajnali vonatozásra kényszerültek, és még a cél is ugyanaz volt: Vinye.

Az utazás – mint általában – túltengő energiával indult, de a végére „ott vagyunk már?”-hangulattá változott. A vonatról leszállva elhaladtunk a vinye.hu büfé mellett, ahová csak harmadik nap sikerült kijutnunk (bár voltak, akik már az érkezés után kilógtak „megyünk focizni” szlogenrel). A táborban azonnal otthon éreztük magunkat: a kertben csúszda, libikóka és hinták vártak minket, s mindenki gyorsan felelevenítette azt a régi, kedves gyerekkort.

A pingpongasztal felfedezésének időpontjától egészen a hazaindulásig folyamatosan kemény küzdelmek zajlottak, éjjel-nappal. Emellett néha egy-két focizó egyén megzavarta a komoly röplabdázást, de izgalmasabb ezen a napon nem történt. Chilis bab kukoricával – az első vacsora, melyet sokan nem találtak jó ötletnek, s azonnal figyelmeztették szobatársaikat, hogy készüljenek fel a korántsem kellemes mellékhatásokra. Az egész napos „szinte” semmittevés és a vacsora elkészítése mellett persze jutott időnk a kötelezőre is: mindennapos egészségtan modul, mellyel az elején még nem tudtunk megbarátkozni.

Viszont másnap, mikor az elsősegélynyújtást a nemiség témája váltotta fel, mindenki „örült a fejének” – ahogy Luca szokta mondani. Roland és Dorka a téma hivatalos szakértői voltak: Dorka csak a Cosmopolitannek, Roli pedig pusztán kíváncsiságának köszönhette tudását. A közös anatómia után fiú-lány csoportokra bomlottunk, a könnyebb beszélgetés kedvéért. Mondanom sem kell, hogy a fiúk mindent megpróbáltak, hogy bejussanak a lány-beszélgetésre, persze sikertelenül.

Az esti szalonnasütnésnél rengeteget pazaroltunk, mikor hagytuk Daniellának, hogy szadizmusát a pirítás-képződményeink szénné égetése során élje ki, s szó nélkül – olykor persze felnevetve – néztük végig, ahogy Bence barátunk hagymája lángra kap, persze ezután ezt feltűnően sok hagyma követte. A szalonnázás után a mindenki által úgy várt éneklés következett, gitárral és dobbal. Nem sok olyan osztályfőnököt ismerek, akivel úgy lehet Kispált és Quimby-t énekelni, hogy nem kérdezi meg, „ez micsoda?” Az „alváshoz” készülődés minden este érdekes volt: három darab zuhanyzó, plusz harminc ember, plusz harminc perc – de mindig megoldottuk.

Szombat reggel talán a tábor legemlékezetesebb eseménye történt: a tanár úr fergeteges ébresztője. Hagy idézzek: „Kakukk, kakukk!” Ez olyasvalami volt, amit tényleg hallani kell (bár Juli kicsit parodizáló verziója is igen jól sikerült). Reggelinél tapasztaltuk az előző nap pazarlását, épphogy összekapartunk valami kaját, majd szabadfoglalkozás következett. Néhányan feltaláltuk magunkat, lekvár, háztartási keksz, majd

instant kávé, amelyet szó nélkül használtunk, így Gedeon tanár úr ideges lett... volna, ha nem kárpótoljuk azzal, hogy kapott ő is egy csészével. Eleinte örült, majd amikor belekóstolt, meglepve tapasztalta, hogy vele ellentétben mi jó sok cukorral isszuk. Mikor Halas tanárnő és a Szandi visszaérkeztek (ők pénteken mentek el, a tanárnő koncertezni, Szandi ballagásra), elindulhattunk kirándulni. Az alapból hat órára tervezett kiruccanást végül három órára csökkentettük, hogy az előző nap kiosztott csapatfeladatokat is meg tudjuk csinálni. Az osztály egyik fele felment a várba, ők Halas tanárnő vezérletével barlangásztak, míg a többiek hirtelen felindulásból félúton visszafordultak. Az utóbbi csoportnak négy, a „várasoknak” pedig hat-hét órára bővült a három órás kirándulás időtartama. Amíg vártuk a várban lévőket, a rögtönzött semmittevés mellett kihasználtuk, hogy volt hangfalunk, s maximum hangerőn bömböltettük Dorca zenéit.

A fiúk nem tudtak olyan dalt választani, ami nekünk, lányoknak ne tetszett volna, mi viszont bőven találtunk olyat, amit nem bírtak végighallgatni. Viszont meglepődve tapasztaltuk, hogy a fiúk nagyon kedvelik a népszerű „küldök neked egy cuppanós...” kezdetű nótát Lily baba, vagy tudjuk is kicsoda előadásában. Nagyon szépen táncolnak rá, és Baláznak is van két saját sora. Szerencsére az éneklést és a táncot Szél Daniella megörökítette mobiltelefonjával.

A csapatfeladatokból pedig nem lett semmi. Este várva várt számháború, majd a várbükki kirándulásról jól ismert 100 kérdéses csapatjáték, amely most annyiban változott, hogy házon belül és kívül is találhattunk cetliket, s a sötétség miatt zseblámpa nélkül aligha boldogulhattunk volna. Ez volt az utolsó esténk, így hát rengeteg mindent kitaláltunk, például hajnali négykor kakukkoló ébresztőt a tanár úrnak meg a fiúknak, de annyira fáradtak voltunk, hogy inkább hagytuk az egészet.

Utolsó reggel kilenckor kelhettünk. Ez a nap főként a csütörtökre hasonlított, a „punnyadás” miatt, de volt még röpizés, cuccok összepakolása, rendrakás, no meg persze egészségtan-dolgozat, hogy mindenki igazságosan kapja meg a „jól megfelelt”, „megfelelt” és a „jöhetsz nyáron” minősítését. Őszintén szólva fogalmam sincs, melyik nap, de megszületett a hivatalosnak tűnő osztályhymuszunk „Megette a Marci a szivacsot” címmel (természetesen az Ellopták az oroszok a tankot kezdetű dalocska átköltött verziójaként).

A hazaút nagyon hasonlított az odafelé vezető úthoz, csak kibővítettük tabuzással, s néhány osztálytárstól még a Déli előtt, Kelenföldnél búcsúztunk. A többiekkel pedig a már megszokott osztály-elköszönés, ami két év alatt a „gagyi” szervusztokból mára kakukká nőtte ki magát. Persze voltak olyanok is, akik az ébresztő helyett a tábor legmeghatározóbb „kifejezését” hangoztatták, a négy nap alatt milliószor megtekintett Family Guy részből, miszerint: ssssz... áááá...

8. c

Osztályfőnök: Szénásiné Steiner Rita

1. Bakos Máté	18. Koczor Nóra
2. Balaton Tamás	19. Nagy Jenő
3. Balogh András	20. Németh Miklós
4. Balogh Eszter	21. Németh Roland
5. Berger Zsófia Anna	22. Óry Kornél
6. Blazsán Dóra	23. Pákozdi Dóra
7. Boczkó Zita Laura	24. Rudas Dorottya
8. Burján Máté	25. Ruzsonyi Csenge
9. Dobreff Árpád Imre	26. Sárosi Áron
10. Enzsöl Tamás	27. Solymos Eszter
11. Fodor Katalin	28. Szabó Barnabás
12. Forgó Barnabás	29. Szabó Orsolya
13. Földi Viktóra	30. Szlovák Máté Ákos
14. Ható Fanni	31. Takács Kristóf
15. Jenes Vanda	32. Valovics Nikolett
16. Kadi Lyes	33. Wittmann Franciska
17. Kiséry Tímea	34. Zahariev Júlia Olga

A LEGJOBB TANULÓK:

BALATON TAMÁS 5,00
KÍSÉRY TÍMEA 5,00
ZAHARIEV JÚLIA OLGA 4,92
BALOGH ANDRÁS 4,85
VALOVICS NIKOLETT 4,85

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

augusztus	piknik (Margitsziget)
szeptember	múzeumlátogatás (Mai Manó Múzeum)
november	kétnapos osztálykirándulás (Visegrád)
november	színház (Christmas Carol)
december	karácsonyi ünnepség
január	kiállítás (Tükörben a világ)
március	játékdélután
március	színház (Iskola a határon)
május	kétnapos kirándulás (Mátrafüred)
május	színház (Rómeó és Júlia)
június	kerti parti
június	kerékpáros tábor (Sarud)

AZ OSZTÁLYRÓL

Nyóccé. Jól hangzik, rövid és hatásos. Tökéletes megnevezése a magunk mögött hagyott időszaknak. Remélem, jövőre is hasonlóan jól csengő megnevezésünk mellé csatolhatunk egy méltó évet. Na, de ne rohanjunk, azt majd szeptemberben, a metró után...

Szeptemberben, még a nyári emlékeket idéző napsugaras időben indultunk teljes harci díszben csatába. Kinőttük a hetedikeseeknek járó megszokott figyelmet, és némi tapasztalattal tarsolyunkban lépkedtünk felfelé a lépcsőkön. A terembe érvén kivont karddal, ám mégis barátságosan foglaltuk el megfelelő helyünket. Ez azonban nagy kihívás volt, mivel új taggal bővült az éppenhogy összeszokott csapatunk. Tapasztalt harcos volt, s később számtalan hasznos tudnivalóval látott el bennünket.

Elérkezett az első próbatétel, melynek keretein belül ifjú társainknak szerezhettünk néhány felettebb kellemes emléket. Bár a vadászterület csökkent, az ötletek záporoztak és a megvalósítás sem ütközött leküzdhetetlen akadályba.

Így éldegéltünk, viszonylagos békében egyik óráról a másikra. Egyhelyben ültünk, s mégis beutaztunk egész Európát, jártunk képzeletbeli szigeteken, valamint az egyes és kettes tengelyen. Persze vándoroltunk egyéb más helyre is. Egyik ilyen célunk volt Visegrád. Sajnos az elemes széf közelségének hiányát kénytelenek voltunk akceptálni, azonban így is kitűnő légkörben telt rövidke portyázásunk. Együtt főztünk tésztát (forráztuk le egymást), vágunk hagymát (sírtunk) és persze nevelgettük Jyrkit, az

apró olajfoltot. Majd pediglen fellapoztuk a fegyverek könyvét, de az antióchiai szent kézigránát nélkül vetéldedtünk különböző erős s embert próbáló feladatok közepette.

Csatától kimerülten ugyan, de tetterre készen vetettük vissza magunkat a minden napokba. Okosodtunk, szenvedtünk, rohantunk és egyéb izgalmas dolgokat műveltünk. Volt alkalmunk például egyébként is fantasztikus táncstudásunkat tökéletesíteni

a Trefort bálon. Vagy egy osztálykerácsony keretein belül megcsillogtathattuk gasztronómiai ismereteinket, saját készítésű süteményeinken keresztül. Ez alkalommal megismertük legújabb társunkat, aki később mindannyiunk éves nevetésadagját felhasználta.

A második félévben gyors időutazáson vettünk részt. Napjainkból egy gyors „hátrabukfencben” érkezünk a történelem előtti időkbe. Innen aztán piramisokon, fáraókon és olimpiákon

keresztüljutván kezdtünk új portyázásba. Megtudtuk azt is, hogy mindennek forrása a Legyek ura, valamint, hogy Galilei egy show-man. Nap mint nap újabb kihívásra ébredtünk és hiába rettegünk, mint a sajtburger Etiópiában, felülkerekedtünk az ellenészen. Bár be kell ismernem, számtalan alakot ölthetett. Lehetett kérdezetgetés a kémia óra elején, három oldalas angol témazáró, vagy akár egy kézenállás.

Az idő melegebbre fordult, s mi egyre kevesebb páncélzatot túrtunk meg magunkon. Pedig a megmászandó hegy egyre növekedett. Elbúcsúztattuk legidősebb társainkat, és bár így pár emberrel kevesebb állt sorba a büfénél, azért észrevettük távollétüket. De hát szálltak a nappalok s éjszakák, és mi egyre közelebb értünk a célhoz. Mikor megérkeztünk, lehetett akár tünde, szcientológus vagy hippi, együtt örült a vidám kompánia. Elköszöntünk néhány tanárunktól és társunktól is. Utóbbi egy nagyszabású biciklitúrának álcázott táborban tehettük meg. A szintér a Tisza-tó volt. Közélről is megnéztük, mikor vízre ereszkedtünk néhány kenu segítségével. Flottánk még a legádázabb nádtenger közepette is magabiztosan tört előre. Persze szigorúan csak vezetőink után. Egyikőjük igen jól álcázta magát vízitúra-kísérőnek, de mi azért rájöttünk, hogy a Metallica énekes.

Azért szárazföldön is műveltünk különböző érdekes dolgokat. Példának okáért saját kezűleg dekorált tortáink segítségével mértük össze „fakanál-kezelő” képességeinket. Hazafelé pedig elkészült a híres „téged sunáználak” fotósorozat. Köszönjük a képek készítőjének, s persze az összes résztvevőnek, köztük osztályfőnökünknek. Igaz, neki nem csak ezt a bizonyos képet kell megköszönnünk...

Pákozdi Dóra

9. a

Osztályfőnök: Fernengel András

1. Balogh Dániel	17. Lakner Krisztina
2. Baróti Tamás	18. Palotai Eszter
3. Császár Attila	19. Perjés Fanni
4. Cseh Péter	20. Ridly Tünde
5. Doszpod Gergely	21. Sapszon Péter
6. Fehér Anna Gyöngyvér	22. Schliszka Sára
7. Górnagy Zsófia	23. Seregi Henrietta
8. Gyalog Eszter	24. Szabó Bence
9. Hetesy Gabriella	25. Szabó Luca
10. Hollós Lázár	26. Szabó Natasa
11. Kelemen Márta	27. Szent Orbán Csanád
12. Kéri Adrienn	28. Szolnoki Péter
13. Kiss Márton Örs	29. Szomolányi Arnold
14. Kósik Anita	30. Szomolányi Brigitta
15. Kovács Márta	31. Trombitás Péter
16. Kriván András	32. Veress László

A LEGJOBB TANULÓK:

KÉRI ADRIENN 5,00
KOVÁCS MÁRTA 5,00
FEHÉR ANNA GYÖNGYVÉR 4,71
KÓSIK ANITA 4,71

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

január 16–18.	téli túra (Nagybörzsöny)
május 4–5.	zománczóüzem látogatása és kerékpártúra (Velencei-tó)
május 18–24.	nomád tábor (Bakony)
június 6.	kirándulás a szülőkkel (is) (Börzsöny)
augusztus 7–13.	kenutábor (Mosoni-Duna és Szigetköz)

A KILENCEDIK PRÓBATÉTEL

Üdvözlök minden egyes és minden kettes olvasót, alant a hajdani 9. a osztály legendás és mindennapi, illetve kevésbé mindennapi kalandjait regélem el. Pontosabban írok róla, hiszen az évkönyv, azt hiszem, nem hangoskönyv.

Hol is kezdjem? Talán a legjobb lesz, ha az elején. Mivel a tanév általában évnnyitóval szokott kezdődni, gondolom ez is azzal kezdődött. Igazából nem tudom pontosan, az évszázó mindig jobban megmarad bennem, de utána néztem, és valóban volt ilyen rendezvény!

Az évnnyitó után következtek a szürke hétköznapiak. Az eseménydús szüneteket (általában) unalmas tanórák szakították félbe, és így ment ez egész éven keresztül. A tanórákon felhalmozódott fölösleges energiát többféle módon vezettük le: egyesek métáztak, mások az 1000 perces kosár, foci és röplabda alkalmával végigjátszották egy egész éjszakát, de volt természetesen olyan is, aki kibújt a saját bőréből. (Itt a színjátészó fesztiválra gondolok, ahol az osztály az előkelő harmadik helyet szerezte meg.)

A kilencedik osztály több szempontból is más, mint a többi, például idén mindenki felvette a második nyelvet, továbbá ez volt az első év, amikor a verébavatásban nem vettünk részt, sem beöltözve, sem pedig gonoszul vigyorogva a hetedikesekre. De több szó ne is essék az ódon (?) falakon belül történetekről, inkább nézzük sorra, hogy mi mindent csináltunk még tavaly.

Mint minden évben, most is részt vettünk a csillagtúrán októberben, ahol – idén először – tanár nélkül tévedhettünk el. Pontosabban tanár nélkül próbálhattuk volna meg a helyes útirányra való rálelést. Végül ez nem igazán sikerült, így sokan a buszt választottuk.

Telt, múlt az idő, és valaki szólt az osztálynak december közepén, hogy tél van. Erre nagy szükség volt, hiszen az időjárásból ítélve ezt senki nem mondta volna meg. Mindezenre elérkezett a téli szünet, illetve előtte még az osztálykarácsony. Az osztálykarácsony alkalmára mindenki húzott valakit, akit megajándékozott. Természetesen senki nem mondta meg senkinek, hogy kit húzott (khm...), így mindenki kíváncsian várta az ajándékozást. Az ajándékozás után még különböző vetélkedőken volt alkalmunk utoljára megmozgatni az agyunkat, a téli szünet előtt.

A téli szünet is hamar eltelt – ahogy az összes többi szünet is –, így döbbenten jöttünk rá, hogy ismét megszokott székünkön ültünk, a megszokott padtársunk mellett, sőt, még a tanárok is a régiiek voltak. Az első félév tehát el is szállt, azt azért nem állítanám, hogy gyorsan, de az ember utólag mindent szépnek lát.

Január végén az osztály fele kiruccant Ausztriába „sítábor” címszó alatt, de természetesen nem csak sieltünk, hanem igen sok órát töltöttünk az uszodában, a szaunában, illetve a hüttékben, ahol mindenki saját rekordjait döntögetve ette a gőzgombócot, és itta az Almdudlert. (Tudom, ez nem a reklám helye.) Az időjárás finoman fogalmazva nem tökéletes „sielős idő” jellegű volt, de azt gondolom, aki elment, az nem is bánta meg.

A nomád táborra való ráhangolódásképpen a Velencei-tó körül biciklitúrát tettünk – a körül alatt egy 20-30 km-es szakaszt értek –, majd ellátogattunk egy gyárba, ahol a zománcozás rejtelseibe vezettek bennünket be.

Ezután következett a régen várt nomád tábor. A táborról magáról is lehetne egy fogalmazást írni, de igyekszem összeszedni pár sorban a történeteket. A kulcsszavak: táborépítés, sátor, tábortűz, kulancs, csalán, patak, kondér, napos, mákos guba, röpi, gyilkosozás, térkép, iránytű, kis séta, nagy séta, tájséta. Sokszor a táplálékhoz jutásért is meg kellett harcolni, túrógombócot mindenki csak a turistajelek ismeretéért cserébe kapott. A tájséta a tábor utolsó teljes napján volt, amikor párokban elindulunk az erdőbe, a megadott útvonal alapján. Többé-kevésbé elértük a tájékoztató pontokat, és mindenki túlélte a természet viszonyosságait. Úgy gondolom, a táborban a legtöbben jól éreztük magunkat, ugyanakkor már mindannyian vártuk a modern elektronikus világgal való találkozást. Mindenesetre érdemes volt megízlelni az életnek ezt a formáját is.

A nomád tábor után már nem sok dolog történt, a maradék három héten még igyekeztünk olyanra formálni az év végi jegyeket, hogy ne kelljen sokat magyarázkodni értük otthon.

Röviden és tömören ez volt a tavalyi évünk. Pontosabban a tavalyi évünknek tömörített változata. Akinek nem tetszik, járjon utánam.

Szolnoki Péter

9.b*Osztályfőnök: Tobisch Márta*

1. Antal-Jakab Erik	17. Kakas Dóra
2. Bálint Lea	18. Katona Réka
3. Berta Éva	19. Kővári Zsombor
4. Braghini Luciana Rozina	20. Lengyel Norbert
5. Csepura Zsolt	21. Maiyaleh Petra
6. Darancó Stefánia	22. Nagy Dániel
7. Dombi András	23. Nagy Krisztina
8. Erdősi Balázs Máté	24. Obrítón Szabolcs
9. Gáspár Ramóna	25. Sándor Soma
10. Ghimessy Attila	26. Schmolcz Gergely
11. Győri Balázs	27. Sklánitz Réka
12. Habina Nikolett	28. Soponyai Viktória
13. Holányi Péter	29. Szénási Barbara
14. Honecz Lujza	30. Takács Hajna
15. Hosszú Klaudia	31. Tóth Sally Ágnes
16. Ipacs Emese	32. Török Réka

A LEGJOBB TANULÓK:

CSEPURA ZSOLT 5,00
ERDŐSI BALÁZS 5,00
SKLÁNITZ RÉKA 5,00
TAKÁCS HAJNA 5,00
BÁLINT LEA 4,79
DOMBI ANDRÁS 4,79
NAGY DÁNIEL 4,79

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

szeptember 13–14.	osztálykirándulás (Szentendre, Leányfalu)
március 21–22.	osztálykirándulás (Visegrád)
április 8–9.	teaház az 1000 perces kosáron
május 4.	látogatás egy mentőállomáson és a Csodák Palotájában
május 5.	séta és méta (Hármashatár-hegy)
május 24–29.	nomád tábor (Bakony)
július 10–12.	nyári kirándulás (Esztergom)

OSZTÁLYBESZÁMOLÓ

2009 őszén a nyári élményektől túlcserdülő szívvel léptünk be az iskola kapuján, már „hivatalosan” is gimnazistaként.

A kilencedikes év az egyre nehezedő tanulmányi követelmények mellett sok-sok izgalmas eseményt tartogatott. Ilyen volt például az osztályunk két büszkeségének, Petinek és Hajnának a nemzetközi kémiaversenyen elért második helyezése is, Brüsszelben. A verseny után az osztály többi tagja meglepetten konstataulta, hogy az egyik közismert magazin is leköszölt róluk egy rövid cikket. Az iskolánkban már hagyománynak számító Trefort-nap szintén érdekes programokkal kecsegtetett. Voltak filmvetítések és a Baltazár Színház vendéglőadása is izgalmas volt. A novemberben megrendezésre került szalagavatót osztályom több lány tagja is nagy lelkesedéssel fogadta. Sokan közülük már egy héttel előtte ruhákról és cipőkről beszélt, illő módon akarták elbűcsúztatni a 12. évfolyamosokat. Persze egyikük fejében sem fordult meg különböző férfifogó praktikák alkalmazása, mert a szalagavató bál nem erről szól, ugye?

Az osztály németes csoportjának egy részével, csatlakozva a többi német nyelvi sávban tanuló diákhöz és az ott tanító tanárokhöz, Mikulás-napján látogatást tettünk Bécsben. Nem volt mindegyikünknek újdonság a Christkindlmarkt, de a hóval borított Bécs gyönyörű látványáért is érdemes volt odautazni.

Elérkezett a várva-várt Trefort-bál napja is. Idén a 9. c osztály rendezte és koordinálta az eseményt, amely összességében jól sikerült, hiszen nagyjából zökkenőmentesen lebonyolították, amiért hálás köszönet nekik. Még külön tánccal is készültek, ami nagyon látványosra sikeredett. Gyönyörű lányok és elegáns fiúk sorjáztak a teremben a táncitanításokkor. Többen azt állították, hogy ez a Trefort-bál jobb volt, mint a tavalyi, és persze ezzel néhányan nem értettek egyet, de abban mindannyian megállapodhatnak, hogy láthatóan mindenki jól érezte magát.

A művészeti nap idei témája Afrika és Ázsia volt. Én két előadáson voltam, egy indiai filmkultúráról szóló prezentáción és egy afrikai táncitanításon, amely a jelen lévők

értékelése alapján zseniális, fantasztikus volt. Az egész iskola zengett az afrikai doboktól. A lányok mindegyike hamar levetkőzte a gátlásait az ősi ütemek feldübörgésekor, sőt, még afrikai dalt is tanultunk!

Fontos történet volt még a tradicionális 1000 perces kosár, ami már focival és röplabdával is bővült. A 9. b nagy erővel készült (főleg Sally és Réka) a teaház megszervezésére. Az iskola teljes területén impozáns plakátok hirdették a teaházunkat. Sajnos, a nem tökéletesen átgondolt kiadások és az osztálytermünk épületbeli elhelyezkedése miatt a bevételeink éppen csak fedezték a kiadásainkat, de mi már annak is örültünk, hogy Rozi protekciójának is köszönhetően megkaptuk a rendezés jogát.

Májusban az osztály lázban égett, és egyesek már számolták vissza a napokat a nomád táborig. Sokunkat félelemmel teljes várakozás töltött el, milyen lesz a szállás, hogy fogunk tisztálkodni? Több rémhír is szárnyra kelt a kullancsok inváziójáról. Én sajnos nem voltam jelen a táborban, de mint utólag számomra is kiderült, mindenki nagyon pozitív élményként élte meg a tábort, nagyon összekovácsolta az osztályt ez a hosszan együtt eltöltött idő.

A tábor után mindenki teljes gőzzel bevetette magát a nyári fesztiválok, külföldi utazások és bulik forgatagába. Persze senki sem felejtett el a nyár folyamán kedves tanáraitra és iskolájára gondolni.

Ipacs Emese

SZÍNDARAB – HARMADIK JELENET

Szereplők: az előbbieik, valamint Dóri és Kriszti

Helyszín: ugyanaz

Rendező: Köszöntök mindenkit a harmadik jelenetben! Ez egészen más lesz, mint az előbbieik. Két új szereplő érkezett. Na, meg a jelenet végén lesz egy csattanó, a nomádtábor. Akkor tetőzik a történet. Az afféle végső próba lesz, amikor a gyengék „elhullnak”, és csak a legéletrevalóbbak maradhatnak továbbra is a színpadon. Azután jön majd a legvége, az év végi dolgozatok, amikor már mindenki, a közönség és a színészek is haza akarnak menni, de még nem lehet, csak úgy vibrál majd a feszültség, folyik a vér, izzadság gyöngyözik a homlokokon, és végül évről évről fejezzük be a jelenetet. Addigra megnyugszik a történet, elcsendesül a vihar és kisimulnak a redők az arcon. Érthető? Na, kezdjük az elején...

Diákok: (egyelőre gyanútlanul beszélgetnek a nyári szünetről)

Tanárok: (belépnek, megzavarják az idillt, össze-vissza kezdenek beszélni) Thalész-tétel... Bizonyítsd be!...

Diákok: (halk sikolyok, látszik a gyötrődés és a harciasság az arcokon)

Tanárok: (vérszomjasan) Kovalenszkötés! Spanyolcsizma! Mennyi az omega? Tíz guggolás! Ziccer! És-ha függvény! Excel-táblázatok! Nyeld le a nátriumot, nem hallod?

Diákok: (jajveszékelés, halálsikoly)

Rendező: Ki a színpadról! Most a vidám rész jön!

A háttérben Leányfalu házai jelennek meg, énekelve, nevetve bevonulnak a diákok

Diákok: (vidáman métáznak, kürtöskalácsot esznek, láthatóan jól érzik magukat, majd nekilátnak gyümölcslevest főzni. Erdő belenyomja Hajna fejét a gyümölcslevesbe...)

Gyümölcsleves: (Az oldalát fogja, mindjárt elvérzik) Jaj nekem! Az oldalamba egy nagy fejet mélyesztettek, jaj nekem, meghalok! (elvérzik, meghal)

Rendező: Remek, a diákok meglátogatták a skanzenet. Vissza a drámához!

Tanárok: (továbbra is zagyaságokat beszélnek)

Diákok: (tűrnek és állnak minden próbát, egyesek versenyekre mennek, hősök lesznek, felhangzik egy eposz, mindenki tapsol...)

Egyszerre minden elcsöndesül, belép Tél Tábornok.

Tél Tábornok: (minden elsötétül, csak a diákok vacogása hallatszik, a tábornok körbejár, mindenki haptákban áll, végül a tábornok leül a sarokba, olvadni kezd a feszültség, a diákok csevegni kezdenek, majd lemennek a Trefort-kertbe hógolyózni)

Rendező: Oké, mindjárt jön a szeretet ünnepe, egy időre kibékülhetnek az ellenséggel, vegyetek nekik ajándékokat. Aztán egymásnak is. Mindenkit eltölt a szeretet, „boldog-ártatlan” kifejezés tükröződik az arcokon. Ezután rövid szünet.

Mindenki: Na végre!

Öt perc szünet

Rendező: Remélem, mindenki kipihente magát. Most folytatódik a jelenet. A diákok továbbra is tűrik a megpróbáltatásokat. A tanárok még mindig kísérletet tesznek együttérzés nélkül dolgoztatni a diákokat.

Tanárok: Bennünk van együttérzés!

Diákok: (sóhajtozva) Hát persze, hogy van...

(Ekkor megjelenik a Tavasz, pillangók repkednek körülötte, virágillattal telik meg a levegő, Tél Tábornok eloldalog a színpadról)

Tavasz: Hát, ti meg mit csináltok itt? Miért nem mentek a szabadba? Olyan gyönyörű vagyok! Nem akartok táncolni velem?

Tanárok: (lekergetik a tavaszt a színpadról) Micsoda modor! Ledér nőszemély, tűnés innen! Itt komoly dolgok folynak! (folytatják) Morfémák, oldott immunogének, körmozgás...

Rendező: Most jöjjön egy másik díszlet, mert ez már unalmas.

*A háttérben a visegrádi vár jelenik meg
Csatazaj, kiabálás*

Rendező: A diákok megmásszák a hegyet, meghódítják a visegrádi várat. Sok vér kell, hogy izgalmas legyen a darab.

Várvédők: Jaj nekünk, jaj nekünk!

Diákok: Nincs kegyelem, nincs kegyelem!

Rendező: Jó, elég. Most vissza. Na jó, még vesetek egy pillantást a királyi palotára is, aztán megint tanulás.

Diákok: Neeee! Megint minden a régi.

Tanárok: Témazáró! (Az arcukon kemény kifejezés ül, szigorúan bevonulnak a tanárikba, ahol gonoszán, vérfagyasztóan felkacagnak)

Néhány halálsikoly

A próba folytatódik.

Minden tök uncsi.

A háttérben sátrak jelennek meg egy erdőben...

Rendező: Itt, a nomádtáborban majd megtanultok tájékozódni. Éjszakánként majd megfagytok a sátrakban, kékre színeződik a lábatok. De jól fogjátok érezni magatokat, és megszeretitek a természetet.

Természet: Mi lehet szebb a vidám gyermekhadnál?

Vidám gyermekhad: Mi lehet szebb a Természetnél?

Lágy muzikaszó, madárcsicsergés. Végül mindenki a pajzsával tér haza.

Folytatódik a kínzás.

Feszültség: (fokozódik)

Dolgozatok: Váá, váá!

Diákok: Jaj, jaj!

Tanárok: Ha-ha!

(Belovagol Nyár Herceg fehér lovon. Aranyos kardján a napfény csillog.)

Nyár Herceg: Én vagyok a szabadság! Sütke-rezzetek fényességemben! Élvezzétek az életet!

Tanárok: Mit képzelsz magadról öntelt lovag, lovagolj haza, itt tanítás folyik!

Nyár Herceg: Na de, kérem! Ha így bánnak velem, hát elmegyek! (elnyargal)

Diákok: Neeee!

Év vége: Ne aggódjatok, jövök! (jön)

Rendező: Nagyon jó, most mindjárt jön a finálé. Mindenki ünneplőbe!

Diákok: Hurrá! Hurrá! Győzött a jó! Vesszen a gonosz! Nyár Herceg!

Nyár Herceg: (kivont karddal beront) Éljen!

Rendező: Na jól van emberek, ez a jelenet egész jó volt, most jöhet a következő!

vége

Bálint Lea

9. c*Osztályfőnök: Bozóki Gabriella*

1. Ács Norbert	17. Lengyel Róbert
2. Bali Zita	18. Ligety Hanna
3. Bárdi Bálint	19. Magyar Ágnes Krisztina
4. Csáthy Dorottya	20. Martin Kovács Ákos
5. Érdi Gábor	21. Palotás Ákos
6. Farkas Zsuzsanna	22. Schuszter Eszter
7. Gencsi Katalin	23. Sütöri Boglár
8. Halász Anna	24. Szabó Dávid
9. Heim Ágoston	25. Szentes Zsófia
10. Herceg Dóra	26. Sziráki Botond
11. Inotay Réka	27. Tasnády Kinga
12. Irmalós Bence	28. Tóbiás Dóra Krisztina
13. Juhász Dorottya	29. Tóth Hanga
14. Kalmár Dóra	30. Váradi Szonja
15. Kassai Richárd	31. Váraljai László
16. Kiss-Leizer Márton	32. Vörös Kristóf

A LEGJOBB TANULÓK:

CSÁTHY DOROTTYA 5,00

MAGYAR ÁGNES 5,00

LIGETY HANNA 4,90

VÁRALJAI LÁSZLÓ 4,80

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

szeptember	családi kirándulás (Pilisszentiván)
október	kétnapos kirándulás (Kisirtáspusztá)
december	osztálykarácsony
február	Trefort-bál szervezése
március	kétnapos kirándulás (Csattogóvölgy)
május	háromnapos kirándulás (Veránka)
június	ötnapos nomád tábor
július	biciklitúra (Balaton)
augusztus	négynapos kirándulás (Balatonfüred)
év közben	színházi programok (öt előadás)
egész évben	beteg gyerekek meglátogatása a Heim Pál Gyermekkórházban

PILISSZENTIVÁN

Még egy 2008 tavaszi szülői értekezleten merült fel, hogy jó volna a 9. c-ben egy olyan közös kirándulás, amelyen a gyerekek és a szülők együtt töltenek az osztályfőnökökkel egy délutánt. Szerettük volna közelebről megismerni egymást, és látni azt a közeget, amelyben a gyerekeink kortárscsoporthként kötődnek egymáshoz.

Mivel a mi családunk egy ideális kirándulóhelyhez közel lakik (Budai-hegység, Szénások, Pilisszentiván), örömmel adtunk helyet a bulinak. Végül a rengeteg program miatt egy szeptemberi hétvégében állapodtunk meg.

Bozóki tanárnő már nyár végén elkezdte mozgatni a társaságot, és egy vasárnap délután meg is jelent az osztály kétharmada, szülőkkel, testvérekkel Pilisszentivánon. Az ügyes kezű anyukák és lányok fantasztikus süteményekkel kényeztettek el minket. Jó volt együtt látni a „nyüzsgő-zsongó”, süteményt majszoló, teát szürcsölő szülő-diák-tanár csapatot. Míg a gyerekek többsége az édességekkel volt elfoglalva, mi szülők lázasan próbáltuk beazonosítani kinek ki is a porontya. Közben, némelyeket (és nem elsősorban szülőket) végkimerültségbe hajszolva, egy óra alatt felsétáltunk az Ördög-órom nevű csúcsra, ahonnan a borús idő ellenére is be lehetett látni a Pilisi-medencét (Dobogókőtől a Hármashatár-hegyig).

Visszatértünk után Bozóki tanárnő útmutatásai alapján a közeli réten Ereklje nevű játékban vívtunk nagy csatát a gyerekekkel. Nem az állóképesség, hanem a taktikai készség győzedelmeskedett: a szülők sajnos vereséget szenvedtek. Kirándulás előtt és után, játék közben és azt követően, ki-ki megtalálta beszélgetőtársát, és persze a témákat. Tisztázódtak különféle történetek, láthattuk egy kicsit kívülről-belülről, amikor

a gyerekeink az osztályközösségben jól érzik magukat, és ahogyan az osztályfőnökhöz viszonyulnak (mindenki sajnálta, hogy Mészáros tanár úr nem tudott eljönni). Megismerhettük a gyerekeink barátait, az addig csak hírből ismert nevek személyessé váltak. Semmi különös nem történt, pusztán a bizalom szerveződött.

Gulyás Erika (szülő)

FAGYOS KILENC-HARMINC...

2008. október 11–12-én kirándulni voltunk Kisirtáspusztán, egy úgynevezett „kulcsosházban”.

Ha emlékeim nem csalnak, az odaút egész könnyen ment, nem késett a vonat, nem hagytunk el senkit és semmit, és a csatlakozásokat is sikerült elérni. Egyszerrel eddig semmi extra, leszámítva azt, hogy az utazás utolsó részét egy kisvonattal tettük meg, melyen egy talpalatnyi hely sem volt számunkra, úgyhogy egymás lábán és félig kilógva utaztunk, de ez még nem szegte kedvünk.

Mikor végre odaértünk, reményeinkkel ellentétben egy hideg, csupán néhány szobából álló házra bukkantunk, kis kerttel, a kert végében pedig budival. Ebből következően első dolgunk volt (persze az emeletes ágyak „stípi-stopizása” után), hogy megpróbáljuk begyűjtani a kályhákat, ám ez elsőre nem sikerült. Hát jó, majd később... Majd este, jelentettük ki, és inkább elmentünk kirándulni Mészáros tanár úr vezetésével. A kirándulás a tervezettnél hosszabbra sikerült, és közben elhagytuk Bozóki tanárnő-éket, akik végül visszamentek a házba, vacsorát főzni nekünk, melyért nagyon hálásak voltunk, sőt, még nagyjából ki is takarították átmeneti szállásunkat.

A vacsora, a közös mosogatás és a fürdés (csak Csáthy vállalta be a hideg vizes fürdést, hajmosással megkoronázva, ezért tehát minden tisztelet az övé), majd az újabb kályhagyújtásos kísérletek után – melyeknél már dezodorral, WC-papírral, a tanárnőnél lévő Nők Lapja újsággal is próbálkoztunk, ám az eredmény nem volt valami fényes és meleg – közösségépítő játékokat játszottunk két csoportban. Természetesen kedvenc játékaink kerültek elő ezen a fázós, 2-3 pulcsis estén. Játsoztunk elnök-jegyzőt, rabszolgát.

A kirándulás, főzés, mosogatás rendesen lefárasztotta osztályunkat, egy idő után az elnök-jegyzős játékban már óriási hibákat követtünk el, melyeken utána sírva nevetünk. Ilyen volt például a „kilencharminc”, meg a „tízhót”. Amikor már teljesen elfáradtunk, a tanárnő takarodót fűjt, majd mesékkel küldte álmovilágba az osztályt.

A második napot a reggeli készítésével kezdtük, majd Incsi vezetésével gyakoroltuk a szalagavatós Herkules-táncunkat. A délelőtt további részében ebédet főztünk. A közös érkezés, na meg a mosogatás után, az udvaron játszottunk és beszélgettünk.

Szerencsére a hazaút is zökkenőmentesen zajlott. Ez a kirándulás is, bármilyen hűvös és szokatlan körülmények közt telt, nagyon jól sikerült... Mint mindig.

Tasnády Kinga

HANG ÉS FÉNY – SZÍNHÁZLÁTOGATÁSOK '08-'09

Bozóki Gabriella tanárnő (osztályfőnökünk és irodalom tanárunk egyben) szervezésében majd egy tucat darabot tekinthettünk meg e tanévben. A tanárnő által gondosan kiválogatott előadások általában hétköznapi este voltak, ennek ellenére mindig voltunk vagy tízen-tizenöt-en az osztályból, és még ugyanennyien a 9. b-ből, ami azt hiszem nem rossz arány.

A Bárka színház rendezője, Vidovszky György két darabját is láttuk. Mindkét felolgozás a kamaszkori lázadók életét próbálja bemutatni fiatal, mondhatni gyermek színészek segítségével.

Az egyik darabot Ottlik Géza Istentelen ifjúság című regénye ihlette. A történet szereplői kamaszkorú fiúk, akik egy század eleji bentlakásos katonaiskolában tapasztalják meg a hierarchikus rendet és a szigorú fegyelmet.

A másik darab Ödön von Horváth művének adaptációja. 1942 körül játszódik a történet Németországban. Egy középiskolai földrajztanár egyik óráján azt mondta, hogy a néger is emberek. Ezért a tanulók a menesztését kérik az iskolaigazgatótól, és itt kezdődnek a bonyodalmak. A darab teljesen kerek, misztikummal, szimbólumokkal és szerelemmel teli, középiskolás fejfel abszolút felfogható. Mindkét darab után maradtunk egy közel egyórás drámafoglalkozásra, amit a rendező tartott a darab kapcsán. Zárójelben megjegyezném, hogy mostanában, szeptember végén mutatták be Vidovszky új darabját, a Zendülőket. Ott a helyünk!

Nagyon érdekes előadást láthattunk a Nemzetiben is. Egy akkoriban éppen bezáró lengyel színház társulata adta elő a Pál utcai fiúkat. A darab lengyelül ment, magyar felirattal. A színpadon a vég és az örömjáték furcsa egyvelegét láthattuk, amint a többségében már öszülő színészek nosztalgizálva játszották a cselekményt a saját színházuk történetére. A keserédes darab betekintést engedett a Lengyel Nemzeti Színház Stúdiószínházának életébe.

Megemlíteném még az Augusztus Oklahomában című darabot, amit én sajnos nem láttam, de osztálytársaim meglegedésükről számoltak be nekem. A darab apropója, hogy egyik évfolyamtársunk – Rozi, a 9. b-ből – is játszik benne.

Végül ajánlanám az összes fent említett darabot mindenkinek, és ha valamit kifejeztem volna a felsorolásból, az nem a darab felejthetőségét, hanem az én hanyagságot jelentheti.

Bárdi Bálint

HERKULES, AVAGY A MÁSODIK OSZTÁLYTÁNC

Talán nem éppen a legmegszokottabb zene a szalagavatón Herkules zenéje, de a választásnak természetesen komoly oka van.

Először is, megint valami újat és szokatlant szerettünk volna csinálni, ami vicces és látványos, de ez csak a magyarázat egyik fele. A másik része az, hogy én imádom a Disney-rajzfilmeket, így a kettőt együttes hatására született meg bennem az ötlet. Addig minden rendben ment, hogy kitaláltuk, mit is szeretnénk tenni, de a zenevágásnál már jöttek a gondok. Mégis miből vágjam össze, ha nincsenek meg a számok? Az első feladat az volt tehát, hogy a kiválasztott számokat összegyűjtsük. Miután ez megtörtént, a zenevágás már semmi nehézséget sem okozott.

Ha kész a zene, kezdődhetnek a próbák a már megszokott módon: emberek összeszedése, időpontválasztás, osztályterem rendezése, küzdés a spenótért, magnószerzés, koreográfiatanulás, térformázás, gyakorlás, gyakorlás, gyakorlás. Mindezek mellett az állandó „hülyéskedés” sem maradhatott el, meg persze a „Réka-féle szigor” sem. A poénok sorozata már ott elkezdődött, mikor Tonka megvette Tiffanyt, a rózsaszínű magnót.

A koreográfia kész, mindenki a topon, de hogy is fogunk pontosan kinézni? Milyen lesz a ruhánk, hajunk, sminkünk? Sorban jöttek a kérdések mindenkitől. Igen, már szorított az idő, el kellett kezdeni gondolkodni, így hát hazamentem és ötleteltem. Elkezdtem nézni a szekrényeimet, a kiegészítőimet, de semmi sem bizonyult megfelelőnek. A végén még az ágyneműs szekrénybe is benéztem, és akkor jött az ötlet: lepedő.

Már írtam is a körlevelet, hogy mindenki szerezzen be egy szétszabdalásra alkalmas, nagy, fehér lepedőt. Az elkövetkezendő délutánokon elindítottuk az osztályszintű varrósakkört, mindenki szabott, vágott, tűzött. Miután kész voltak a lepedők, amivel már az egész osztályunkat ki tudtuk volna tapétázni, mindenki hazavitte a fellépő ruhájának szánt anyagcafatot, és megfűzött valakit, hogy varrja neki össze. Miután a varrónő is megvarrta a „saruinkat” és a szalagok is elkészültek, kész lett a ruha, kész a tánc, jöhetett a fellépés.

Idén a készülődést már utolsó óráinkon el kellett kezdeni, mivel a haj előállítása sem volt egy egyszerű dolog. Zoknikkal kellett kitömní belülről a kontyokat, hogy normális méretűek legyenek, és ezt még stabilizálni is kellett egy nagy adag lakkal, zselével, csattal. A formáció az előkészületek után átvonult az iskolából a Sportmax 2-be, ahol mindenki felkapta a görög ruháját, és elkezdődött végre előbb a fotózás, majd a helyszíni próba.

Az idő nem akart telni, csak vártuk, vártuk, hogy mikor jövünk, ám egyszer csak, egy év után ismét sok-sok ember előtt álltunk, elindult végre a zene. Onnantól kezdve mindenki fellélegzett, már nem számítottak a bakik, csak az, hogy élvezzük, amit csinálunk. Ebből az érzésből szerettünk volna minél többet átadni a közönségnek, akik ismét nekünk szorítottak és mosolyogtak. Óriási tapsvihar, ölelkezés, gratulációk, megint olyat alkottunk, amiért büszkék lehetünk magunkra.

DRÁMATÁBOR

– Drámatábor!
– Nem, nem jó!
– Sajnálak, hogy ilyen rossz véleményed van róla. Minden csupa rend és fegyelem meg kín. Így gondolod, igaz?

Na jó, legyen! Másképp úgysem megy: elmesélem, a miénk milyen volt.

Először fel kellett kutatni egy olyan helyet, ami közel van, és van egy jó nagy közösségi szobája, ami jóval nagyobb, mint egy színpad. Keresgeltünk egy darabig, majd a Csattogó-völgyben található pihenő és üdülőházakra esett a választás, ahol még kedvezményt is kapnak a trefortos csoportok.

Egy márciusi pénteken indultunk, a tanítás befejeztével, egy röpke ebédszünet után. De nem akárhogy! Betértünk egy jelenleg nevén nem nevezett étkezdébe (lévén, hogy ez nem a reklám helye), ahol rendeléskor figyelembe vették a vonatunk közeli indulását. Azonban annyira siettek a kedvünkért, hogy Marci éhen maradt. Az ő ebédjét valahogy elfelejtették, de sebjaj! A legközelebbi közértbe beugorva, néhány croissant-nal gazdagodva futottunk a vonat után. Felsőbb utasítás szerint, mindenféle hangszereinkkel együtt (dob, cintányér, szintetizátor, triangulum, gitár, fakanalak, fedők, edények, dobozok, kések, villák és nem utolsósorban egy katicás xilofon), így ez elég kimerítő rohanás volt.

Végre elindult a vonat (Boti is beért, pedig ő versmondó versenyen volt). Jaj, ne! Máris dráma! A szokásos népszámlálásnál kiderült, hogy Dave-et elhagytuk! Persze telefon épp nem volt nála, és még sorolhatnánk, mi minden akadályozta az elérését. Aztán végül ez is megoldódott!

A vonatról leszállva egy kisebb (na jó, inkább nagyobb) túra után, eléggé átfagyva megérkeztünk a szállásra. Kellemes faházak vártak minket villanyradiátorokkal. Hideg villanyradiátorokkal! De sebjaj. Indultak a próbák, addig is neveltünk, így legalább nem fáztunk. A terv bevált. Bab Berci jót veszekedett Lenbozó Lenbugózával az „L. L.” feliratú levélről, majd megint és megint és megint. A többiek meg csak nevettek, nevettek és nevettek, de nem fáztak már. Berci egyre csak hajtogatta, hogy „Madárfütyty, napsütés, édes semmittevés...”. Majd jöttek sorra a lányok, ha szépek ugyan nem is, csak öregek, banyák, rondák, ráncosak, varangyosak.

Bab Berci megérkezett a városba is, majd „a katonákkal, katonákkal, katonákkal jaja” is találkozott. Megtudta a néniktől, hogy miért rusnya minden lány, mint egy de-nevér. Közben a fiú is rátalált a lányra (aki egyébként szép volt), és egymásba szerettek.

Itt vennünk kellett egy nagy levegőt a történet folyásában, ugyanis kissé elfáradtunk. Pihenésképpen ezért Beugrót játszottunk. A zsebszövegek igen építő jellegű tartalmából több mindent megtudtunk, pl. azt, hogy Hannus tanyasi. Erre Bogi csak annyit válaszolt, hogy megártott a pacalpörkölt, a tanárnő pedig egyszerűen csak laza volt.

Majd jött „a katonák, katonák, katonák, jaja” is, és a dráma is megtörtént. A lányt elvitték, kiderült, ki a gonosz. Szaurella már el is rendelte a lány kivégzését mindenféle ordibálás közepette, majd fény derült a többi szereplő hókuszpókuszos tulajdonságára is. A sok varázslatos cselnek „a katonák, katonák, katonák, jaja” sem álltak ellen, és a lányt megmentették. A happy end még este bekövetkezett.

Reggel a ragyogó napsütésben, madárfüttyöt hallgatva, szörppel ittuk a teát, majd nagy hirtelen jöhettünk is haza.

De itt szerencsére még nem ért véget a játék, mert a fellépésig még sokat nevettünk, meg rengeteget kacagtunk a közös poénokon. Minden vicchez jutott egy idézet a darabból, hónapokig kísérte az osztály mindennapjait. Nagyon jó móka volt, mindenkinek szeretettel ajánljuk.

Gencsi Katalin

SZÚNYOGPARADICSOM

Hogy is kezdjem? Ez az osztálykirándulás sem tartozott az unalmas, megszokott kategóriába. Először is egy olyan helyre mentünk, amiről az osztály azt sem tudta, hogy hol van, kivéve persze Bozóki tanárnőt, aki a helyzet magaslatán volt, hiszen ő volt az ötletgazda. Az említett hely Veránka, egy sziget a Dunán.

Az osztály május 2-án indult felfedezni a szigetet. Az út körülbelül fél nap volt, és majdnem minden közlekedési eszközzel utaztunk, vonattal, busszal, kisbusszal és még hajóval is. Amikor már a sziget közelében jártunk, kijött elénk a szervező egy kisbusszal, de mi megoldottuk, hogy két körben elvigyenek minket a hajóhoz (a fiúk egymás ölében ültek).

A hajóút is vicces volt, mert a kabinba csak fénysebességgel lehetett bemenni, mivel elindult a szúnyogtámadás. Amikor megérkeztünk, beosztottuk a szobákat, lepakoltunk. Következett a csoportos ebéd, mindenki előkapta a kolbászt, hagymát, sajtot, kenyeret, bicskával próbáltunk szeletelni, de ezzel sem próbálkoztunk sokáig.

Este már szokásos tábori hangulat volt! Erről szólt minden nap: játék, beszélgetés, feladat, mókázás. Néhányat megemlítenék közülük: ereklézés, az osztály hagyományos játéka, torpedózás, azaz csukott szemmel kóválygás, lány foci, szőke és barna hajszín szerint, „vak, béna, néma” nevű játék és természetesen beugrózás. A játékok alatt, hogy senki ne unatkozzék, hivatalos pingpongversenyt tartottunk, páros és egyéni kategóriákban.

Esténként különböző csapatépítő feladatok voltak, valamint önismereti kérdések, például: „mi lennék, ha...”, „rajzold le magad”, „milyen vagyok?”, „amelyben szeretnék változni?”. Mindezek között a legérdekesebb egy olyan játék volt, amiben különböző szempontok szerint kellett 1 és 10 között értékelni magunkat, és az adott számhoz beállni. Így mindenki sok új dolgot tudott meg a másiktól, összességében persze az osztályról. De azért az estéink se voltak ennyire komolyak, bemutattuk a himnuszainkat, a zászlóinkat, az alkotmányunkat, közben mindenki dőlt a nevetéstől.

Egyik nap megpróbálkoztunk egy kisebb kirándulással (mert ez ugye illő, ha már osztálykiránduláson vagyunk), de szokás szerint nem sikerült, most a szűnyoginvázió miatt, így osztályunk első igazi túraélménye a nomád táborra maradt.

Sajnos, mint minden osztálykirándulás, ez is rövid volt, mert 4-én már jöttünk is haza. Hazafelé kifosztottunk egy boltot, és ismételten kiprobáltuk az összes közlekedési lehetőséget.

Sütöri Boglár, Bali Zita

TÚRA, TERMÉSZET, SÁTOR, AZAZ NOMÁDTÁBOR

Helyszín: a semmi közepe

Időtartam: 6 nap

Jelen lévők: 32 diák, 3 tanár, 6 kísérő diák

Szlogen: 6 nap távol a civilizációtól

Ebben az évben átestünk egy trefortos hagyományon, ami nem a verébavatás, hanem a nomádtábor volt. Sokan vártuk, ám sokan féltünk is tőle kicsit. Könyvet lehetne írni erről az egy hétről, de én most inkább címszavakat sorolnék fel.

Bakony, no mobil, negyven kilós csomag, sátorállítás, WC ásása, rőzsegyűjtés, nagy kajálások(!), túrák, csapatok, tájoló, térkép, tájséta, hideg, tábortűz, közös játékok, fürdés a pataokban, elázás. Rengeteg élménnyel gazdagodtunk a nomádtábor alatt.

A táborhelyünk elfoglalása után elindult a nagy rőzsegyűjtő expedíció, beszereztük egész hétre a tüzelőnek valót. Utána öt csapatba osztottak minket. Csapatok szerint túráztunk a harmadik és a negyedik napon, és minden nap másik csapat segédkezett a konyhában.

Nagyon sokat túráztunk. De ha éppen nem, akkor beszélgettünk, játszottunk, aludtunk, fürödtünk a négy fokos patakban, vagy egyszerűen csak gyűjtögettük a kul-lancsokat.

Esténként tábortűz mellett énekelgettünk és játszottunk. A tábor alatt megtanul-tunk apa, anya, nagy és a GPS-ünk nélkül tájékozódni. Profivá váltunk a térképpel és tájolóval való eligazodásban. Hozzáértésünket a tájséta alkalmával bizonyíthattuk, amikor is kettesével vagy hármasával egész nap kijelölt pontokat hajkurásztunk az er-dőben. Tehát bedobtak minket a mélyvízbe. Persze ez egy verseny is volt. Így a legjobb-bak hupikék törpikéket ábrázoló plasztik figurákat kaptak.

A tizenegyedikes diákok fantasztikus ételeket készítettek, bőséggel, úgyhogy gyo-morkorgást nem lehetett a táborban hallani. Az időjárás nagyon kedvező volt. Csak a hazaút napján esett az eső, de akkor becsülettel.

Esténként zord volt az idő, de három kabátban és négy pulcsiban már senki sem fázott annyira. Mindenki nagyon jól bírta ezt az egy hetet a természet lágy ölén, és mindenki szuperlatívuszokban beszél a „nomádról”. Erős osztályunkat még erősebbé tette, és még jobban összekovácsolta ez a hat nap.

Kassai Richárd

TOUR DE BALATON, *avagy a 9. c vérpezsdítő körútja*

Egy gyönyörű nyári reggelen az osztály egy kis részével felkerekedtünk, hogy újabb ki-hívás elé nézzünk: négy nap alatt megkerüljük biciklivel a Balatont. Mivel csak hárman voltunk lányok, akik tekertek (illetve később csak ketten, tekintve Csáthy Dóri lebetegedését), kicsit félve, ám annál nagyobb izgalommal vágunk bele ebbe a nagy kalandba.

Zánkára érve leszálltunk a vonatról, majd indult is a várva-várt pedálozás. Kö-rülbelül 5 perc után az egyik tizenegyedik osztályos kísérőnk fantasztikus akrobati-kus mutatványa következtében eltörte a kezét, így megfogytakozott a csapat. Marci csuklója sajnos eltört, ezért visszament egy vonattal Budapestre (de másnap visszajött hozzánk, gipsszel a kezén). Egyéb problémák is akadtak még a nap folyamán, de vé-gül sikerült teljesítenünk a kitűzött célt, sőt, még egy kis pancsolás is belefért az esti órákban, mielőtt beállítottunk volna Bogiék fűzfői nyaralójába.

Másnap a legnagyobb gondot a Balaton keleti partján lévő emelkedők jelentették, a legmeredekebbnél alig maradt olyan, aki fel tudott volna tekerni, így többnyire toltuk kerékpárjainkat. De megérte, hiszen nemsokára a Balcsi kellemesen hűvös vizét érez-hettük izzadó testünkön. Sőt, még egy vízibiciklit is béreltünk, de nem akármilyet, egy

hatalmas hattyúfejet formázót. A rengeteg nevetés és móka után újra nyeregbe szálltunk, s meg sem álltunk Mészáros tanár úr széplaki nyaralójáig.

Harmadik nap jól felköthettük gatyáinkat, ugyanis Széplaktól egészen Keszthelyig tekertünk, majdnem a teljes déli parton át. Napközben Robiéknaál megpihentünk Fenyvesen, itt ebédeltünk, majd folytattuk utunkat. Azt hiszem, nem meglepő, hogy amint beléptünk Lucáék keszthelyi nyaralójának kapuján, elterültünk a fűben, és jó ideig meg sem tudtunk moccanni. Mikor végre elég erőnk lett, hogy föltápászkodjunk, fölkerekedtünk, hogy megtapasztalhassuk, milyen is a keszthelyi víz. Elég hidegnek bizonyult, ám alig hogy belecsobbantunk, úgy elkezdett szakadni az eső, mintha dézsából öntötték volna. Este még „beugróztunk” egyet, bár a csapat eléggé fáradt volt, így nem sokáig rögtönöztünk.

Utolsó nap Badacsonyi gyönyörű vidékén pedáloztunk végig, ahova a tanárnő Marci fia is velünk tartott apukájával. Némi erőlködés után, egy strandra érkeztünk, ahol szinte ész nélkül vetettük bele magunkat a Balatonba. Ezt követően megtettük a még hátralévő útszakaszt, s végül a negyedik napon megérkeztünk Zánkára, körutunk kezdőpontjához.

Hazafelé boldogan gondoltunk vissza az út során szerzett sok-sok közös élményre: a heves, sikítózó pancsolásokra, a finom vacsorákra (melyeket ezúton is köszönünk Boginak, Zitának, Picurnak, Zsófinak és nem utolsó sorban Bozóki tanárnőnek, valamint segítőinek, két kisfiának), az esti programokra és még rengeteg mindenre, amivel a Mészáros tanár úr által szervezett biciklitúrán gazdagodtunk.

Nagyon jó kirándulás volt!

Már mi is elmondhatjuk magunkról, hogy körbetekertük a Balatont!

Váradi Szonja, Schusztter Eszter

10. a*Osztályfőnök: Csapodi Zoltán*

1. Bagdy Ábel	18. Kenesei Zsanett
2. Balogh Anna	19. Keszthelyi Boglárka
3. Balogh Patrícia	20. Kovács Beáta Eszter
4. Barborják Zorka	21. Labodics Viktor
5. Bárdits Éva	22. Mónus Gergely
6. Barna Dávid	23. Muzsay Boglárka
7. Boldizsár Célia	24. Nagy Nóra
8. Dankházi Ádám	25. Németh Krisztina
9. Dőry Bálint	26. Pallai Orsolya
10. Elekes Péter	27. Pápai Lőrinc
11. Fülöp Péter	28. Réti Csaba
12. Fűzik Míra	29. Steiner Luca
13. Hompot Bálint	30. Szöllősi Zsófia
14. Ignátkó Bence	31. Takács Péter
15. Juhász Dorottya	32. Tóth András Zoltán
16. Kacsó Fanni	33. Varga Boglárka Kata
17. Kassai Mercédesz	34. Zavec Zsófia

A LEGJOBB TANULÓK:

BÁRDITS ÉVA 5,00
KENESEI ZSANETT 5,00
NÉMETH KRISZTINA 5,00
PÁPAI LŐRINC 4,92
FÜLÖP PÉTER 4,85
IGNÁTKÓ BENCE 4,85
ZAVECZ ZSÓFIA 4,85

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

november	színházlátogatások (Száz éves a Nyugat, Mizantróp)
november 28.	szalagavató (táncos fellépés)
február 13.	Trefort bál (keringő nyitótánc)
február 22–26.	osztálykirándulás (Börzsöny)
április	színházlátogatás (A karnevál utolsó éjszakája)
május	színházlátogatás (A talizmán)
május 4–5.	osztálykirándulás (Vác)
június 22–26.	vitortúra (Balaton)

A TIZEDIK

Magas mércét állítottunk fel magunknak, mikor kilencedikben úgy döntöttünk, hogy engedünk Punyi király erejének. Ezt persze tanáraink – főleg az ofő – rendesen az orrunk alá is dörgölték. Szóval rendesen össze kellett szednünk magunkat...

Idén új tanerővel is bővültünk Molnár tanárnő személyében, aki igen hamar belopta magát a szívünkbe a történetivel, amelyeket azóta sem tudtunk megenni.

Az első nagyobb esemény idén is az iskolanap volt. Hatalmas pilláinkat rebegetve sem tudtuk rávenni a tanár urat, hogy kísérő nélkül mehessünk, így az én csapatom Salamon tanár úrral kiegészülve vágott neki a rengetegnek. A szokásos feladatokon kívül idén főztünk is egy jót, míg a többi osztály teniszlabdák után rohagált a métapályán.

Egyre nyüzögőbb arccal törődtünk bele, hogy közelít a félév vége, pedig tanulni is kellett volna már valamicskét. A faktok kiválasztásáról nem is beszélve. Persze voltak olyanok, akiknek egyértelmű volt, hogy melyiket válasszák, de akadtak olyanok is, akik csak az utolsó pillanatban eszméltek rá, hogy mégis inkább magyarra mennének fizika helyett.

Volt valami jó is a félévi hajtásban. Újra itt a téli túra! Idén sajnos betegség miatt ki kellett hagynom, de a többiek beszámolóí alapján most sem volt hiány hóból, fagyból és töménytelen mennyiségű baromkodásból. A legviccesebbek ezek közül talán a szakadozó sínek, meg a hőembert építő verseny abszolút győztesei voltak.

Februárban ismét megmutathattuk tánc tudásunkat a Trefort-bál keretein belül. A nyolcadikos palotás után most keringővel nyitottunk meg egy újabb eseményt. Az osztályfőnöki órákon hónapok óta tartó röhögő görcsök, továbbá a ruhák miatti délutáni civakodások után, végre értelmet nyert minden. Nem túl esztétikus összeállításban ugyan, de azért mégiscsak szépen és nagyon egyformán bekeringtük magunkat a terembe.

A művészeti napból is rendesen kivettük a részünket. Kovács tanárnő vezényletével afrikai és ázsiai öltözeteket húztunk az iskolára. Akit érdekel, keresse fel a fizika folyosójának padlóját. Itt is maradandót alkottunk.

Az érettségi szünetet ezúttal Vácott töltöttük. Megismerkedtünk a város történetével és egészével, viccesnek éppen nem mondható csapatfeladatok keretein belül. Aztán a szállásunkon – egy kollégiumban – rá kellett jönnünk, hogy hiába minden nomád tábor, egymás lábszagát akkor sem bírjuk elviselni. Azért a játszótéren egész jól első-rakoztunk.

Valljuk be, évvégére szemernyivel se lettünk komolyabbak, mint annak előtte. Így bőven maradt feladat tanárainknak, jövőre is elmondhatják majd, hogy most már az-tán tényleg komolyan kellene venni a tanulást.

Végül az évfázón még egyszer összegyűltünk, és könnyes búcsút véve egymástól, no meg az iskolától, bevetettük magunkat a nyár fergeteges kavalkádjába.

Boldizsár Célia

10. b

Osztályfőnök: Magyarné Ulrich Zsuzsanna

1. Balaskó Dávid	18. Koczor Kata
2. Bálint Eszter	19. Kolozsvári Anna
3. Bálint Orsolya	20. Kovács Vera
4. Barta Klára	21. Kricsfalusy Márk Péter
5. Benda Felicián	22. Magyar Dóra
6. Béres Roland	23. Müller Barbara
7. Deák Tibor	24. Olajos Balázs Dániel
8. Fehér Vanda Rebeka	25. Orbán Balázs
9. Főző Krisztina	26. Palotás Petra
10. Furák Fanni	27. Petri Dominik
11. Gregorics Balázs	28. Reményi Réka
12. Harsán Réka	29. Salgó Eszter
13. Hatlaczki Ádám	30. Soponyai Alexandra Bianka
14. Horváth Fábián	31. Széman Szidónia Eszter
15. Jaczkó Dániel	32. Szűcs Gergely Zoltán
16. Kádár Zita Ágnes	33. Temesi Fruzsina
17. Karsai Szófia	34. Vadászi Henrietta

A LEGJOBB TANULÓK

PALOTÁS PETRA 4,94
VADÁSZI HENRIETTA 4,94
OLAJOS BALÁZS 4,87

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

október 10–12.	osztálykirándulás (Tata)
december 20.	osztálykarácsony
február 13.	Trefort-bál: a büfé szervezése
május 2–5.	osztálykirándulás (Zánka)
június 12–16.	osztálytábor (Órimagyarósd)

OSZTÁLYBESZÁMOLÓ

A tizedikes évünket felhőtlen szabadság övezte (nem úgy, mint az azt követőt fogja...).

Kis (három taggal bővült) osztályunk élete megszokott medrében folyt: az évet az őszi osztálykirándulással nyitottuk, részt vettünk egyéb iskolai- és osztályszerzésű programokon: szalagavatón, sítáborban, sportnapon, metabajnokságok és (nem utolsó sorban, hiszen mi szerveztük) a Trefort-bálon. Mindegyiket fontosnak tartottuk, ám a legfontosabbak mégis az osztálykirándulások voltak számunkra.

TATA

A tatai pályaudvar és a „hadiszállás” közötti utat sikerült rekordidő (hozzávetőleg 5, azaz öt óra) alatt megtennünk, gyalog. Az út viszontagságait követően kiéhezve fogtunk neki a vacsoránknak, de néhány mócsingos falat után arra a megállapításra jutottunk, hogy a marha, melyet szervíroztak, túl sok piercinget hordhatott (ezzel néhány emocionális társunk szimpatizált), melynek köszönhetően szervezetünk vastartalma elérte a kritikusan magas szintet. A vacsorát követően megünnepeltük új, személyiségi zavarokkal küzdő osztálytársunk születésnapját pár agancsos kóla társaságában a helyi büfében. A kirándulás többi napját jó hangulatban töltöttük, szoros barátságot kötöttünk Kate Perry-vel és az „I kissed a girl” című számmal, mert közel százszor meghallgattuk/meghallgathattuk akaratunk ellenére. Időnk nagy részét métázással üttöttük el, kellemesen szórakozva a mozgáskoordináció teljes hiányában szenvedő osztálytársunk suta mozdulatain. Egész évben egyetlen cél lebegett a szemünk előtt, de Balázs megírtította tervünket.

Összefoglalva azt mondhatjuk, hogy most sem hazudtoltuk meg önmagunkat, sikerült egy roppant szórakoztató kirándulást összehoznunk.

ŐRIMAGYARÓSD

A magyar távolsági- és tömegközlekedés összes járművét felhasználva tettük meg a Budapest-Őrimagyarósd távolságot. Balázs itt lelt méltó ellenfelére Sztrókay Andris bácsi személyében, már ami a hajviseletet illeti. Az osztályközösség egységeségét és a jó színvonalú programokat, mint minden alkalommal Salgó Eszternek és Müller Barbinak köszönhattuk. (Persze jutalomfalatok terén még van mit tanulniuk.) A magukat hús-vér, sziklaszilárd izomzatú férfiaknak tituláló hímnemű egyedeink „ultrastreetnoggerek” módjára zsákolgattak az 1 méter 20 centis palánkon. Számháborúzásra is jutott időnk bokros teendőink (napozás, kártyázás, ismét napozás és vízi csata) között, de senki sem tudta földre küldeni Gézát, aki egymaga kerítette be Laczkit. Utolsó délután az Őrimagyarósd FC felkérésének eleget téve fiaink összecsaptak a helyi pávákkal.*

Számunkra és Ferencz Gábor tanár úr számára örömteli eseménnyel zárult a kirándulás: igen, végre sikerült... otthagytuk a métaütőt.

Ha úgy érzed, többet meg akarsz tudni osztályunk hangulatáról, személyiségeinkről, akkor csak fáradj be a büfével szembeni terembe, ugyanis az magáért beszél.

* páwa: Pólus, Árkád, Westend, Aréna. Jelentése: olyan fiatalember, aki magát attraktívnek kívánja látni, így sok időt tölt teste ápolásával az eszményi megjelenés érdekében. Kizárólag fiúkra értendő.

10. c

Osztályfőnök: Faragó Norbert

1. Ádám Sándor	19. Laky Tibor
2. Adamik Dóra	20. Lengyel Zsanett
3. Bakos Csenge	21. Mester Barnabás
4. Bodó Kinga Sára	22. Nagy Petra
5. Bognár Petra	23. Piller Emese
6. Dombi Eszter	24. Pistyán Jutka
7. Farkas Kinga Réka	25. Reményi Lilla Dorottya
8. Földes Péter	26. Sasvári Tunga
9. Gergely Kristóf	27. Sinka Gabriella
10. Gubicz Flóra Anna	28. Sipos Júlia
11. Herczeg András	29. Suba Gábor
12. Jánosi Lilla Éva	30. Szabó György
13. Juhos Fanni Hanna	31. Szabó Mihály
14. Kalocsay Noémi Petra	32. Szilágyi Krisztina
15. Karvalics Ákos	33. Szilvai Zoltán
16. Kátai Kristóf	34. Szüle Ildikó
17. Kónya Kinga	35. Tóth Bence
18. Kovács Bálint	

A LEGJOBB TANULÓK:

BODÓ KINGA SÁRA 5,00
JUHOS FANNI 5,00
SIPOS JÚLIA 4,93
KALOCSAY NOÉMI 4,73
SASVÁRI BEATRIX TUNGA 4,73

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

szeptember	osztálykirándulás (Zamárdi)
december	iskolai karácsonyi vásár lebonyolítása
március	osztálykirándulás (Nagybörzsöny)
június	erdei iskola (Gyűrűfű)
július	biciklitúra (Tisza-tó)

AZ OSZTÁLYRÓL

Idén úgy döntöttünk, hogy osztályunk tizedikes évéről az egész osztály fog beszámolni. Íme a válaszok a „Mi jut eszedbe a tizedikes évünkről?” kérdésre.

Ádám Sanyi: Társaság. Adamik Dóri: Leérettségiztem angolból. Bakos Csenge: Adventi ajándékozás. Bodó Kinga Sára: Zamárdi, erdei iskola Gyűrűfűn, francia diákcsere, sok nevetés és szórakozás, de persze tanulás is. Bognár Petra: Reggeli leckeírás, délelőtti alvás, délutáni hülyéskedés, esti bulizás, éjszakai tanulás. Dombi Eszter: Nehéz. Farkas Kinga: Borzalom. Földes Peti: Floorball. Gergely Kristóf: Utolsó könyvű évünk. Gubicz Flóra: Móka, kacagás, csak kár, hogy a harmadikon maradtunk. Herczeg András: Lusta. Jánosi Lilla: Vidd innen a potrácos mindenedet, vagy különben megsurgyézlak! Juhos Fanni: Az első év, amikor úgy mélyen tudatosult bennem, hogy leérettségizünk. Kalocsay Noémi: Cool! Karvalics Ákos: Tesióra. Kátai Kristóf: Sajt. Kónya Kinga: Legjobb. Kovács Bálint: Gyors. Laky Tibi: Milánói makaróni edámival és tartárral, kóla örölt köménnyel és spongya bobos szalvétával. Lengyel Zsanett: Zzzzz.... Mester Barnabás: Megszűnt a rágó a büfében. Nagy Petra: Jobb, mint a tizenegyedik. Piller Emese: Tiszaörvény. Pistyán Jutka: Katasztrófa. Reményi Lilla: Felemás kókuszgolyó. Sasvári Tunga: Önismereti órák. Sinka Gabi: Danke für die Mitarbeit. Sipos Juli: "Ad, született Juharfalvy Kamilla Petronella Hajnalka Augusztá részére, amiért az Európai Fenékméret-osztályozó Szakbizottság megállapítja...." az irat többi része titkosított. Suba Gábor: Semmi nem jut eszembe. Szabó Gyuri: Nulladik óra tesi forever. Szabó Misi: Földrajz ötös. Szilágyi Kriszti: Zolinak hidrogénszagú a szája. Szilvai Zoli: A legnagyobb szárnyalások és a legnagyobb csalódások éve. Szüle Ildi: Legjobb Zamárdi. Tóth Bence: Vissza akarom.

ERDEI TÁBOR

Már június előtt néhány héttel megtudtuk, hogy erdei táborunkat Gyűrűfű (egy Pécsről nem messzi, a Dél-Zselicben fekvő ökofaluban) fogjuk tölteni. Ennek roppant mód örültünk, főként, mikor Faragó tanár úr ismertette velünk a tényt, hogy az osztály (egy része) jurtában fog aludni.

Június 12-én elérkezett az indulás napja. Néhány óras utazás (és egy átszállás) után megérkeztünk a semmi közepére. A kis bakterház vidáman hirdette, hogy Cserdi-Helesfa állomásán vagyunk. Szerencsére vendéglátónk egy kisbusszal kijött csomagjainkért, nekünk így csak a kézipoggyászunkat kellett cipelni a tíz kilométeres túrán.

Még az út elején megpróbáltunk valamilyen innivalót venni egy vegyesboltban, amiről pillanatok alatt kiderült, hogy igazából kocsma. Így a számunkra legálisan fogyasztható üdítőitalhoz nem jutottunk hozzá. Megkezdtük hát a túrát, hegyen-völgyön, szántóföldön át. Egyszer csak hopp, ott voltunk. (Odafelé, csodával határos módon, nem tévedtünk el.)

Megérkezésünk után el kellett osztani, hogy ki, hol aludjon.

Na, igen.

A lányok jurtája pillanatok alatt megtelt (tízfős), míg a fiúk inkább egy maximum 4 fős szobában tömörültek hozzávetőleg kilencen. Éppen ezért a másik négy daliás ifúnak nagy élettere volt... egy tízfős jurtában.

Miután elfoglaltuk szobáinkat, illetve jurtáinkat, a háziasszony röviden mesélt Gyűrűfű történetéről, illetve szálláshelyünk alapszabályairól. Például a vécekben egy rács gátolt minket nehezebb, s nagyobb dolgaink intézésében (bár egyesek e problémát hashajtó használatával hidalták át).

Ezután körbejártuk a birtokot. Nem sokkal sétánk kezdete után nyolc darab egy hónapos golden retriever-vizsla keverék véreb támadt ránk. Ekkor leragadtunk, kutyáztunk, majd ölbe kaptuk őket és így folytattuk utunkat. Így telt az első napunk. Este elég fáradtan zuhantunk ágyba, illetve matracra...

A következő napok eseményei összefolynak, hiszen túráztunk, túráztunk, eltévedtünk, eltévedtünk (ez magában foglal egy kerítésen való többszöri átmászást is – igen, magánterületre való többszöri erőszakos behatolást)... Ezen cselekedeteket a tábor végére diplomás szinten üztük.

Szóval minden nap legyalogoltuk a napi minimum 28-32 kilométerünket... Bejártuk a fellelhető összes tanösvényt, illetve sima ösvényt, sőt, még annál is többet. Jóval többet.

Estéink is izgalmasan teltek. Volt a szokásos kvízünk, egy zenefelismerős és persze az „örökjó” színdarabos, ám most nem akármilyen darabokat kellett előadnunk: minden csoport kapott úgy tíz, csak vidéken használatos szót, amelyeket használnia kellett a darabban. A szavak pontos jelentését azonban csak a premiért követően tudta meg

mindenki. Így jókat nevettünk például akkor, amikor megtudtuk, hogy egyik főszereplőnk, Macsugula neve ostobát jelent, és így tovább...

Ezekkel a darabokkal méltón zártuk táborunkat, de természetesen van még párodolog, amit mindenféleképpen meg kell említenünk.

Ibafára tett kirándulásunk alkalmával meglátogattuk az ottani pipamúzeumot, legurultunk a templomdombon, és Bulldózert (vagyis energiaszállítót) vásároltunk.

A táborhelyünkön tönkretettünk három-négy hintából minimum kettőt, métáztunk a derékig érő „fű”-ben, és természetesen kártyáztunk (kent illetve póker), hiszen anélkül nem tábor a tábor.

Természetesen nagyon jól éreztük magunkat a táborban, mindenkinek nagy élmény volt kicsit kiszakadni a XXI. század teljesen modern, gépies világából...

Még zárásként gyorsan hozzátesszük: megtanultuk, hogyan lehet házilag napkollektort készíteni, valamint hogy biológia témazáróinkat hazafele a vonaton kaptuk ki, az átlag pedig nem volt jobb 2,8-nél.

Az egész tábor egy életre megjegyeztük, de legfőként Pierre de la Virsch Lee-t, Józsit, Szergejt, Peggy-t, Szundlit, Bambit, Pisist és Roy-t.

Gubicz Flóra, Juhos Fanni, Sinka Gabriella

11. a*Osztályfőnök: Csaba Orsolya*

1. Bagaméry Fruzsina	17. Krausz Sarah
2. Bolonyai Flóra	18. Magyar Eszter
3. Császár Zoltán	19. Misák Zsófia
4. Darvas Eszter	20. Mocsár Fruzsina
5. Durucskó Luca	21. Nagy Antal Balázs
6. Friesel Éva	22. Nguyen Khac Hoang
7. Hajimichael Ádám	23. Nyitrai Dániel
8. Hátó Réka	24. Paukovics András
9. Hevesi Ildikó	25. Simkó Kitti
10. Hompot Sebestyén	26. Sükein Alex
11. Horti Réka	27. Szabados Borbála
12. Horváth Viktória	28. Teravágimov Róbert
13. Illés Csaba	29. Várhalmy Borbála
14. Jánosi Gergely	30. Végh Tímea
15. Kollár Klára	31. Veress Dávid
16. Kovács Solt	32. Zahariev Anna

A LEGJOBB TANULÓK

BAGAMÉRY FRUzsINA 5,00
BOLONYAI FLÓRA 5,00
ZAHARIEV ANNA 5,00
DURUCSKÓ LUCA 4,91
JÁNOSI GERGELY 4,82
MOCSÁR FRUzsINA 4,82
NAGY ANTAL BALÁZS 4,82
NGUYEN KHAC HOANG 4,82

IN MEMORIAM II. A

Legifjabb 11. a (fedőnevén 2010a, becézve „mi”) 2008. szeptember 1-jén született Budapest VIII. kerületében. Apja, Trefort Ágoston, foglalkozására nézve gyakorlóiskola volt, anyja, Csaba Orsolya (sz. Csaba Orsolya) szenvedő alany. Harminckét foggal született, melyek előző életeinek hozadékai, bár folyton cserélődnek. Solt például egy évre kihullott Amerikába, de a helyére nőtt Klári. Dávid pedig levágatta a haját.

11. a hangos, élénk csecsemő volt. Elevensége miatt kapóra jöttek a faktok, de még így sem fért a bőrébe, néhány hetes koráig ezekkel játszott: hol felvett, hol leadott egyet-egyet. Amikor megunt, erőteljes anyai nyomásra jelentkezett egy csomó OKTV-re, ahol több-kevesebb sikert el is ért.

Az első hónapok az életbe való bele-, illetve visszaszokással teltek. Apai kényszerre 11. a dolgozatokat írt (az októberi biológia témazárót azóta is szeretné visszakapni), valamint elment a hegyekbe eltévedni. Utóbbi ugyan nem sikerült, de volt, hogy más útvonalon haladt, mint kellett volna, csak éppen akkor is tudta, hol jár. Novemberre pompás szalagavató bált rendezett, melyen ő maga tirolai tánccal jeleskedett, és hatalmas sikert aratott.

A tél folyamán többször el-elhagyta néhány fogát. Volt, amelyik Bécsbe kirándult, mások síelni mentek, vagy éppen keresztapák (ti. felsőoktatási intézmények) nyílt napjaira zárandokoltak, karácsonykor pedig mind a harmincketten szétszóródtak egy idő-

re. Tél vége felé a foganként lassan nagykorúvá váló 11. a készülni kezdett az apja színjátszó fesztiváljára Tasnádi István Finito című „pszeudomoliére” darabjának átíratával. Korabeli források tanúsága szerint a próbák igen remek hangulatban teltek, valamint bizonyosan tudjuk, hogy a darab a fesztiválon a második helyet szerezte meg.

Tavasszal édesapja programok széles skálájával kápráztatta el gyermekeit (például művészeti nap), melyeken 11. a is részt vett. Lelkesen virrasztott az 1000 perces kosárlabda-röplabda-labdarúgás mérkőzésein, továbbá a sportnapon is mintaszerű fogsorral jeleskedett. (Itt kell közbevetni, hogy első bölcsességfoga is kora tavasszal bújt ki, név szerint José, a Costa Rica-i. – „a szerk.”)

Élete vége felé 11. a érettségire adta a fejét. A sikeres írásbelik után pár napos szabadságra ment Komlóskára, ahol „utolsó igazi osztálytábor”-t tartott édesanyja, egy nagynénje és egy nagybátyja vezetésével.

Ezután következett a tragédia...

2009. június 17-én 11. a tragikusan fiatalon, de előre látható módon, egy végzetesnek bizonyuló évszázó következtében elhunyt. 2010a immár ötödször elment. De a halálon túli élet bizonyítására, valamint némi kikapcsolódás céljából fogai – miután sikerrel abszolvták a szóbeliket – júliusban összegyűltek Balatonfűzfőn, megülni a tort, illetve egyeztetni a majdani 12. a keresztelőjéről...

De az már egy másik évkönyv.

11. b*Osztályfőnök: Bodó Márton*

1. Abdullah Sarah	17. Máthé Virág
2. Árvai Alexandra	18. Mézes Dorottya
3. Békefi Eszter	19. Nagy Nóra
4. Csőke Anikó	20. Németh Péter
5. Czikora Hanna	21. Novák Gergely
6. Danyi Eszter	22. Paár Marcell
7. Demeter Marcell	23. Regele György
8. Fodor Mónika	24. Répás Szilvia
9. Fülöp Ádám	25. Schönek Tamás
10. Hocza Tímea	26. Schusztér Zoltán
11. Huszár Barbara	27. Sikari Dorottya
12. Imre Réka	28. Soha Péter
13. Jakab Cintia	29. Szöllősi Judit
14. Kovács Márton	30. Szunyogh András
15. Liebe Rebeka	31. Szűcs András
16. Malek Tamás	32. Varga Orsolya

A LEGJOBB TANULÓK:

LIEBE REBEKA 5,00
MÁTHÉ VIRÁG 5,00
NOVÁK GERGELY 5,00
RÉPÁS SZILVIA 5,00
NAGY NÓRA 4,90
CZIKORA HANNA 4,80

OSZTÁLYBESZÁMOLÓ

2008 szeptemberében kissé fanyalogva, de kipihenten tértünk vissza a Trefort utcába, hogy immáron az ötödik tanévünket kezdhessük meg.

Osztályunk életében, a szokásokhoz híven, fontos szerepet kapott az őszi osztály-olimpia. Szeptember 20-án (meglepően hamar) került sor erre az eseményre. Bodó tanár úr két gyermekével (Dani és Panka) töltöttünk el értékes órákat a pestszentlőrinci Halmi-erdőben. Nos, kijelenthetjük, hogy ahogy haladunk előre az évek során, úgy lesz egyre színvonalasabb ez a nemes közösségi program.

Ezt követte október 9-én a Trefort-nap, melyet szokás szerint csoportokra bontva kirándultunk végig. Kisebb-nagyobb (de idén inkább csak kisebb) zűrök közepette sikerült vennünk az akadályokat, bár a métabajnokság kötelezettsége alól ügyesen kibúj-tunk. Megemlítendő esemény még az, hogy az őszi folyamán iskolánkban új igazgatót választottak, Poros András tanár úr személyében.

Számunkra az egyik legfontosabb és általunk legnagyobb figyelemmel kísért program a szalagavató bál volt. Egyfelől a rendezvény szervezése, másfelől, hogy jövőre mi fogunk táncolni, egyszerre nyomta a vállunkat.

Kihagyhatatlan része volt félévünknek a karácsonyozás, mely kissé rendhagyó módon zajlott, mert mindenkinek egy saját produkcióval kellett tehetségét megcsillan-tania, és a többieknek kedveskednie. Voltak, akik énekeltek, voltak, akik felolvastak. Természetesen a falatozás és ajándékozás sem maradhatott el.

Tökéletesen látható, hogy programokban színes első félévünk volt, főleg Bodó tanár úrnak, hiszen megszületett harmadik gyermeke.

Ismét eltelt egy teljes tanév. Bármilyen sablonosan is hangzik, de sajnos igaz. Az évet és az idei programokat egy eseménydús osztálykirándulással zártuk, melynek keretében ellátogattunk a Petőfi Irodalmi Múzeumba, ahol beszélgetést folytattunk Háy Jánossal.

De igazi lezárásul az erdélyi túránk szolgált. Ez alatt az út alatt részünk volt mindenben. Busz, megérkezés, kiszállás, alvás, busz, kirándulás, családok, kórház, kollégium. Szóval sok-sok élményben.

Rengeteg minden történt velünk, és természetesen ismét öregebbek lettünk. De ebben nincs semmi különös, ez hasonlatos minden eddigi tanévhez.

Már csak egy van hátra, legyűrjük azt is.

11. c*Osztályfőnök: Kutrovács László*

1. Andrási Sebestyén	17. Kovács Dorina
2. Barta Andrea	18. Máder Jennifer
3. Briski Edit	19. Majoros Viktória
4. Cziráky Viktória	20. Márton Simon
5. Csáthy Barnabás	21. Mihalovits Máté
6. Darvas Angéla	22. Németh Luca
7. Deli Pete Júlia	23. Pintácsi Dániel
8. Fodor Péter	24. Prokop Susanne
9. Forgó Regina	25. Reszkető Róbert
10. Göloncsér Adrienn	26. Sebesi Tamás
11. Herceg Zoltán	27. Temesvári Orsolya
12. Idei Márton	28. Tóth Bálint
13. Kassa Eszter	29. Tóth Eszter
14. Kéri Zsófia	30. Tungli Katalin
15. Kiss Marina	31. Vigh Balázs
16. Klinger Zita	32. Zubovics Evelin

A LEGJOBB TANULÓK:

GÖLÖNCSÉR ADRIENN 5,00

KASSA ESZTER 5,00

KÉRI ZSÓFIA 5,00

PROKOP SUSANNE 5,00

TEMESVÁRI ORSOLYA 5,00

TÓTH ESZTER 5,00

ZUBOVICS EVELIN 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

november	kétnapos osztálykirándulás (Kismaros)
január	osztályprogram (Pilisszántó)
március	kétnapos osztálykirándulás (Kismaros)
május	szennyvíztisztító látogatása
május	látogatás a kalandparkban
május	látogatás az Állatkertben
június	vízparti party (Solymár)
június	osztálykirándulás (Erdély)
július	nyári tábor (Kápolnásnyék)

AZ OSZTÁLYRÓL

Mindig az első mondat a legnehezebb, ezen kell a legtöbbet gondolkodni. Azon, hogy miben és miért különbözik egyik iskolai év a másiktól. És hogy miért kell mindig mindennek megváltoznia. Évértékelő beszélgetésünkön rengeteg gondolat, érzés fogalmazódott meg mindannyiunkban.

Beszéltünk tanulásról, a tanév eseményeiről, az érzéseinkről, személyes véleményünkről. Azt hiszem, idén kissé rendhagyó beszámolóban mondom el azt, ahogy én láttam osztályom ötödik együtt töltött évét...

Szeptember, évnyitó, új tárgyak, faktok, fogadalmak. Meg Simon, most már tényleg.

Október, a szalagavatóra szánt tánccal kapcsolatos ötletek, veszekedés, kibékülés, hiszti, nevetés, iskolanap, kirándulás.

November, szalagavató próbák ofőórán, dolgozatok, felelések, Marina és én táncot tanítunk. Könyörgünk, kiabálunk, szépen nézünk, ügyeskedünk, tanulunk, alkalmazkodunk. Egymáshoz.

December, szalagavató, Evi konferál, Robi, Jenkó és Marina palotásozik, Viki és Barni keringőzik, én táncolok Veletek és a tizedikesekkel. Együtt vagyunk. És remek volt. Tényleg. Köszönöm nektek, újra. Aztán következő héten virágcsokor. Meghatottság. Aztán jön a Karácsony. Közösen. Húzás, ajándékozás. Öröm, ölelések, játék és mese matekórán, magyarfakton, éneklés, mézeskalács, szaloncukor, ajándék az ofőtől. Együtt örülünk.

„Találkozunk jövőre!” – mondjuk. Nos, igen. Az ember hajlamos tudat alatt természetesen venni minden jót, ami megadatik. Elhiszi, hogy akik körülötte vannak, mindig vele lesznek, és nem gondol igazán nagy bajokkal. Mert abból csak egyetlenegy van, és azt is csak akkor hiszi el, amikor már megtörténik.

De felfogni, elfogadni és feldolgozni még akkor sem tudja. Talán nem is lehet. Január, könnyek, temetés. Fel kell nőnünk hirtelen. De támaszkodhatunk egymásra. Megerősíti a kapcsolatunkat.

Február, félév, síszünet, „Bálint, tanulj már”, „Bubu, ne puskázz” és a többi. Ballagás szervezése. Színjátászó? Akarjátok? Igen! Trefort bál, de csak keveseknek. Kismaros. Művészeti nap.

Március, jön a tavasz, már mennénk a nyárba, elégünk van. De csinálni kell. 1000 perces játékok a hónap elején. Diákszínjátászó. Jóbarátok. Díj a legjobb imázisért. Az én tortám. Nektek. Zoli arcába, de azért biztos finom volt, hallottam ám a pletykákat.

Április, ballagás, jön az érettségi (hozzávetőleg húsz embernek, angolból és öt embernek földrajzból, kémiából), viráglopás, hajnalban indulás, a sulis díszítése. De szép lett. Jövőre mi jövőnk...

Május, érettségi, jön Erdély. Megtanuljuk a székely himnuszt. Tanulunk. Nyelv-vizsgálunk. Év végi hajtás. Sírunk. Nevetünk. Érettségi szünet. Szennyvíztisztító, állatkert, Kaland-park. Sportnap, sokadik metabajnokság.

Június, Adri vízparti partyja. Búcsú. A tanároktól. Versek. Nincs több fizika, kémia, biológia, már akinek. Aztán megyünk. Erdélybe. De az már másik krónika. Aztán hazajövünk. Évzáró. És nyár. Ennyi volt.

(Köszönet Robinak a képekért, amelyekkel visszaemlékezhettem.)

Temesvári Orsolya

A 11. c ERDÉLYBEN,

avagy hogyan forgattuk fel néhány város békés életét 2009-ben is

Az ellenőrzőm hátuljában, „a tanév rendje” címszó alatt van egy áthúzás. Egészen pontosan az utolsó pontnál ejtettem hibát. Az van odaírva: 2009. június 11-16.: Erdély. Előtte áthúzva az e és az r betűk, az erdei iskola kifejezés első két betűje. Nos igen. Idén újra rendhagyó táborozáson vehettünk részt. Külföldre, egész pontosan Erdélybe utaztunk.

Izgalommal telve lépek be egy óriási bőrönddel a Nyugati pályaudvar várójába, ahol rögtön megpillantom az osztályomat, akik lelkesen integetnek nekem, tudatva, hogy igen, jó helyen járok, nem kell aggódni...

Tehát elindulunk. Felszállunk a vonatra, kényelmesen elhelyezkedünk, Dodó női magazinjait olvassuk a fiúkkal, nevetünk, élvezzük, hogy végre tényleg vége az iskolának, legalábbis szeptemberig biztosan. Püspökladányban leszállunk, várunk, átszállunk egy másik vonatra, ami a határhoz, Biharkeresztesre visz minket, ahol már vár minket a busz, benne Zolival, a sofőrünkkel.

Első utunk Nagyváradra vezet, ahol megnézzük a főtemplomot, végigmegyünk a sétálóutcán, ami végül az Állami Színházhoz vezet minket. A röpké egy óras szabadidő alatt bevásárolunk némi vacsorát, körülnézünk még jobban a zömmel magyarul beszélő városban, majd újra a színháznál találkozunk. Utunk ezután Bánffyhunyadra vezet, ahol az éjszakai szállásunk is lesz.

Útközben felfedezzük az első igazán erdélyi jellegzetességeket, a hihetetlenül díszes, giccses, óriási bádogtetővel felszerelt palotákat, amelyeket egymással versengő roma családok építenek maguknak. Az az érdekessége ennek az egésznek, hogy a családok nem is laknak itt, hiszen a házak többsége befejezetlen állapotban van, vagyis lakhatatlan, csupán státuszszimbólumként funkcionálnak.

Szállásunk egy, a város szélén lévő házban található, amelyet a ránk jellemző módon hamar belakunk. A magunkkal hozott, összenyomódott szendvicsek képében érkező vacsora után maffiázni kezdünk, majd némi tusfürdő-kifolytatás után aludni térünk.

Másnap reggel ofőnk bársonyos hangjára és takaróleráncigálásokra ébredünk, reggeliként elfogyasztjuk a már tényleg egynapos szendvicseket, és elindulunk.

Az első állomás Kolozsvár, ahol a felállványozott főtemplomot és a Kolozsvári testvérek által készített Mátyás-szobrot tekintjük meg, illetve körbesétáljuk a „belyározt”.

Következő megállónk Torda, ahol sajnos csak a sóbányát láttuk, de ez is nagy élmény volt, főleg azért, mert a vállalkozó szellemű osztálytársaink sikeresen íz mintát vehettek a bánya plafonjának tartalmából...

A bánya után Marosvásárhelyre látogatunk, ahol egy időre megválnak Julitól, aki meglátogatta ott élő rokonait, mi pedig elmentünk ebédet vadászni magunknak. Óriási hiszti kerekedett a kajakeresésből, de végül szerencsésen jóllaktunk a kiosztott 10 lejből. Körbenézünk itt is, alaposan bejárjuk az összes fellelhető templomot és nevezetességet, majd az eső hatására szaladunk a buszhoz. Utunk Székelyszentkirályra vezet, következő szállásunkra, ahol három éjszakát töltünk. Az estét vacsorával és némi házi pálinkával nyitjuk, majd masszírozó-vonattal és esti mesével zárjuk.

Talán eddig nem esett szó róla, de most, a harmadik nap kapcsán muszáj megemlítenem a véget nem érő utazásokat a buszon, amiben iszonyatosan el lehet fáradni. Nos, velünk is ez történt, még akkor is, ha kedves sofőrünk örökzöld slágerekkel kedveskedett nekünk (csak hogy néhányat említsek: Nelly, az elefánt, Aranka, szeretlek és még sok más csodálatos dal...).

Szóval, a harmadik nap reggelén, többórás buszút és egy végtelenül hosszú 25 kilométeres szakasz leküzdése után, eljutottunk a Szent Anna-tóig.

Mielőtt az eseményekre rátérnék, szeretném vázolni az időjárási körülményeket. Kint nagyjából 9-10 °C volt, a víz pedig 13 °C volt. De ez sem tántoríthatta el osztályunk négy tagját, név szerint Vikit, Marinát, Marcit és Zolit attól, hogy bemerészkedjenek a tóba. Ja, és Jenny is halált megvető bátorságról tett tanúbizonyságot, mert beleugta egyik nagylábujját a jeges vízbe. Nos, mondanom sem kell, az osztály a partról, vacogva nézte az eseményeket...

Szerencsére megúszták – azt nem mondom, hogy szárazon, de egyben – a kalandot és folytathattunk utunkat tovább, egy hírhedt tőzegláp felé. A bátrabbak itt is megcsillogtathatták erényeiket, ugyanis néhány helyen tényleg eléggé ingott a talaj alattunk.

A láp meglátogatása után észrevettük, hogy néhány leleményes helyi fiatalember kisebbfajta turistacsalogató eszközt is felállított a helyszínen. Itt most egy óriási gumiból készült gömbre célzok, amibe két embert beleültetnek és lekötöznek, majd legurítják őket a domboldalon. Nos, több se kellett nekünk, rögtön megtámadtuk a srácokat. Persze csak jó pár menet, továbbá néhány tízlejes után szabadultak meg tőlünk.

Mi pedig a nagy pörgés után felkapaszkodtunk a buszra, meg sem álltunk Csíksomlyóig, ahol egy kálvárián mentünk végig, majd Mádéfalváig, ahol a lemészárolt székelyek emlékműve előtt énekeltük el a székely himnuszt.

Ezután elbuszoztunk a Gyilkos-tóig, ahol többen vízre szálltak, többen pedig gasztronómiai túrát tettek a kürtőskalácsot áruló bódénál. Később a „szomszédos” Békás-szorosnál álltunk meg, ennek monumentalitásában percekig csak szótlanul gyönyörködtrünk. Hamarosan aztán felszállingóztunk a buszra, újabb adag remek zeneszám kíséretében visszamentünk Székelyszentkirályra, ahol este megünnepeztük Bubu 18. születésnapját, majd hamarosan aludni tértünk, abban a hiszemben, hogy mindenkinek minden cucca megvan. De persze egyetlen osztálykirándulás sem lehet teljes valami bonyodalom nélkül. Kedves főnök ottfelejtette a letétbe helyezett személyi igazolványát a csónakbérelő háznál, de másnap, némi telefonálgatás és izgalom után sikeresen visszaszerezte...

A következő reggelen Orbán Balázs – az egyik legnagyobb székely – sírja felé vetjük az irányt, amelyhez tizenkét székelykapu vezetett fel. Minden kapu más-más tájegységről érkezett, és egy-egy fázisát mutatta a székelykapu készítésének.

Orbán Balázs sírja után meglátogattuk Tamási Áron sírját, amely az előzőhöz hasonlóan tele volt trikolor szalagokkal és koszorúkkal. Farkaslaka után pedig Korondra igyekeztünk. Shoppingolni. Áfonya pálinkát (csak úgy a bolt hátuljából, zárjegy és minden törvényesség nélkül) és ajándékokat a családnak, kerámiát, fából készült dobozokat, ékszert, egyszóval sok felesleges, de jól mutató holmit.

A bevásárlás után következett utunk második – és egyben utolsó – sóbányája Parajdon. Ez a bánya sokkal nagyobb és kiépítettebb volt, mint az előző, ami a turizmus mértékével magyarázható, ugyanis mint megtudtuk, sokan járnak ide különböző légzési problémák kezelésére.

A bányában előadtuk, hogy újra 14 évesek vagyunk, és kipróbáltuk a hintákat és a libikókát, pingpongoztunk labda és ütő nélkül (lásd Robi képei közt Zsófi „mátrixos” alakítását).

Miután szerencsésen kijutottunk a bányából, a gyors vetkőzést követően Szovátrára látogattunk, ahol egy kis séta és némi sár után eljutottunk a Medve-tóhoz, ahol hódoltunk a fagyíz és a strandolás örömeinek. Néhány óra múlva haza is értünk, majd újabb órákat vártunk vacsi után a távolabbi házban lakó lányokra... Végül elkezdtek utolsó (előtti?) évtértékelő beszélgetésünket, amely – legalábbis számomra – az egyik legemlékezetesebb marad.

Utolsó előtti nap Székelyudvarhelyen kezdtünk, ahol körbesétáltuk a várost, megnéztük a mini szoborparkot, ahol végre szembesülhettünk Csaba királyfi arcképével, néhány világháborús emlékművel, és ahol találkozhattunk rengeteg ott élő magyar emberrel.

Következő megállóink Segesvár és Gyulafehérvár voltak, ahol a sok emlékmű és templom helyett elsőként általában a legkisebb helyiséget kerestük meg. De ennek ellenére láttuk a Hunyadi síremlékeit Gyulafehérváron, gyönyörködtünk a tájban és a picit ugyan lerobbant, de figyelemfelkeltő épületekben.

Utunk este egy új helyre, Déva helyett Szászvárosba vezetett, ahol utolsó éjszakánkat töltöttük Bőjte Csaba atya alapítványi szállásán. Az itt lakó nehéz sorsú gyerekek nagy része épp otthon volt a nyári szünetre való tekintettel, de néhányal mégis találkoztunk, akik egytől egyig rettentő udvariasak és kedvesek voltak. A gyerekekkel közös foci, éneklés és a vacsora után az estét némi játékkal és mesével zártuk, majd aludni tértünk óriási plüsskutyák és Disney-figurás matricák között.

Az utolsó nap folyamán megnéztük – szigorúan csak a buszból – „magos Déva várát”, ami már elég romos állapotban volt. Utolsó állomásunk a Medve-barlang volt, ahol az iszonyú hidegen kívül rengeteg gyönyörű cseppkövel futottunk össze.

Hamar kimenekültünk a hidegből, és folytattuk utunkat hazafelé, egészen pontosan Biharkeresztesre, majd Püspökladányba, onnan pedig Budapestre, a Nyugatiba....

És most úgy folytatnám, szokás szerint, hogy „ahol a jól megszokott hajrá-hajrá 11. c!” kiáltással búcsúzunk, de mivel nem voltam ott, ugyanis leszálltam Ferihegyen, sajnos erről már nem szólhat hitelesen a krónika...

Sebaj, majd legközelebb...

12. a

Osztályfőnök: Gyertyánfy András

1. Barta Kolos	17. Langó Péter
2. Bus Nikolett	18. Léway Zsombor
3. Dékány Szilvia	19. Magyar Anna
4. Doszpod Zita	20. Magyar Miklós
5. Filep Bence	21. Maiyaleh Péter
6. Garamvölgyi Bence	22. Major Zsófia
7. Górnagy Endre	23. Örfi Erik
8. Gyökerez Attila Ádám	24. Pacsuta Dávid
9. Hercsel Flóra	25. Rétallér Andrea
10. Hetényi Dániel	26. Rosner Dániel
11. Illés Tibor	27. Siska Veronika
12. Kaposi Dorottya	28. Szász Nóra
13. Kármán Bianka	29. Virág Laura
14. Kárpáti Péter	30. Vogronics Sára
15. Könczöl Fanni	31. Walter Bálint
16. Könyves-Tóth Zsuzsa	32. Windt Tímea
	33. Zana Veronika

A LEGJOBB TANULÓK:

SISKA VERONIKA 5,00

FILEP BENCE 4,89

ROSNER DÁNIEL 4,88

SZÁSZ NÓRA 4,88

MAJOR ZSÓFIA 4,78

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

szeptember 10–13. osztálykirándulás (Kárpátalja)

október 28–29. osztálykirándulás (Börzsöny)

december 19. osztálykarácsony

május 15–17. osztálykirándulás (Szeged)

június 30. – július 5. osztálykirándulás (Dél-Erdély és Délvidék)

LAST MINUTE

2009. augusztus 31. Ha valaki nekem egy évvel ezelőtt azt mondta volna, hogy ilyen gyorsan elszáll az utolsó gimnáziumi év, akkor valószínűleg kinevetem. Hiszen mióta betettük a lábunkat hat évvel ezelőtt, azt hallottuk, hogy jön az érettségi és rettegjen mindenki. Abban minden tanárnak igaza volt, hogy jött az érettségi és rettegtünk is elég rendesen a vizsgát megelőző hónapokban, de azért azt senki nem gondolta volna, hogy ez az egész ilyen gyorsan elszáll.

Ez az év a nagyon kemény tanulásról és a saját jövőnk egyengetéséről kellett volna, hogy szóljon. Szerintem nem csak a saját osztályom, hanem az évfolyam nevében mondhatom, hogy hát, ez nem jött össze. Ehelyett összejött a három osztály rengeteg buli és közös program során. Persze az évnnyitó után, rögvest a „Milyen volt a nyár?” kérdések özönlöttek, majd jött: a „Te majd hová adod be a papírodat?”. Ha valaki olyan szerencsétlen, mint én voltam, hogy fogalma sincs, az már most kezdjen el sürgősen gondolkodni.

Az utolsó év – még a tanév elejéről nézve – elég lazának tűnik, hisz valakinek nincs húsz órája sem egy héten, hétfőn csak 11-re jár be, elmegy délután 1-kor. Ilyen szempontból persze nagyon jó, hogy az ember végzős, de más részről sajnos nem. A büfében például semmi hasznát nem vettük, hogy minden kisebb felesküdt, hogy előreengedi a nagyokat. Pedig nekünk igazán szükségünk lett volna a jó kis Béla bácsi-féle szendvicsekre, hisz aktívan gondolkodni kell azon a pár órán, amink van.

Ennek az évnek a legfőbb jellemzője, hogy az osztály a minimálisnál is kevesebb időt töltött együtt. Egyre kevesebb a közös óra, mindenki megy a faktokra. Persze a történelem óra megmaradt stabil találkozáspontnak.

Természetesen ez az év is bővelkedett osztálykirándulásokban, nem lennénk hajdani 12. a, ha nem mentünk volna mindenfelé. Valamilyen szempontból persze kitüntetett helyzetben voltunk, mint végzősök, a közös iskolai programokból ezért kihúztuk magunkat. Kellemesen, egy szeptemberi kirándulással kezdtük az évet, Kárpátalján.

Az utazás elvileg az utolsó nagy utunk lett volna, de szerencsére a tanár úr nem így gondolta. Négy napot tekeregtünk mindenfelé busszal, és persze voltak feladataink is, mint minden kiránduláson.

A második legfontosabb esemény (persze csakis az érettségi után) a szalagavató volt. Kisebb-nagyobb kavarási és szervezkedés után lett helyünk is, ruhánk is, táncstanárunk is. Szeptember első hétvégéjétől kezdve egészen november 28-ig minden szombaton játunk keringőpróbára, más időpontokban osztálytáncra, és aki még részt vett más táncban is, annak volt még más próbája is. A legjobb, ha egymás után van mind a három, szombaton... A nagy napon szépen felöltöztünk, felturbóztuk a hajunkat, arcunkra sok szín, meg kence került, lábunkra magas sarkú cipő, és belevetettük magunkat a bálozásba, utána meg persze az after-partizásba.

Mindenki megfogadta, hogy mivel a szalagavató lement, most már tanulunk. Hát, össze is jött, mondjuk. A szokásos 1000 perces kosár, iskolanap és a többi iskolaprogram idén is megrendezésre került. Természetesen ballagtunk is, köszönöm Biankának, hogy együtt mondhattuk a beszédet.

Hála ofőnknek, a szóbelik előtti hónapban, még májusban azért elmentünk három napra, Szegedre is. Mivel (majdnem) mindenki túl volt már az összes írásbelijén, elég felszabadultak voltunk, szerencsénkre fesztivál volt a városban, így soha nem unatkoztunk. Ezután következtek a konzultációk napközben, teltek-múltak a napok – rettegésben persze – és eljött a szóbeli is. Na, azon én pont gyorsan átestem, ahhoz képest, hogy arra számítottam, ott ülök egész nap... Első nap délben már kint ültünk a cukiban, ünnepeltünk páran, hogy igen, kész vagyunk. Másnap bankett és bizonyítványosztás. Kezdett tudatosulni bennünk, hogy már elég keveset leszünk együtt, de nem baj, ezzel még nem kell foglalkozni, ott lesz a hosszú „Erdély-Szerbia” utazás.

Nemsokára el is mentünk, szintén busszal, szintén nagyon jó volt. Hat nap az osztállyal. Ki gondolta volna, hogy ilyen jó lehet? Az utolsó nap, amikor robogtunk már a magyar autópályán, leesett, hogy kész, vége. Ennyi volt.

Persze, nem fogjuk egyhamar elfelejteni egymást, hat év ugyanazokkal az emberekkel. Eddigi életünk egyharmadát együtt éltük le. Meg persze ott lesz szeptember elején a dömsödi kiruccanásunk Chikán tanárnőhöz, egy tuti pont, ahol látjuk majd egymást.

Sajnos eljött az idő, amikor búcsút kell mondani egymásnak, de ez nem egyenlő azzal, hogy el is kell felejteni egymást. Mindenki másik közösségbe kerül, amelyeket majd jó lesz bemutatni a réGINEK, hogy egy hatalmas baráti társaságot alkossunk...

Hiányozni fogsz, 12. a...

Zana Veronika

12. b

Osztályfőnök: Kubicza János

1. Antoni Luca	17. Kertész Lilla Anna
2. Beák András	18. Király Orsolya
3. Cseh Petra	19. Kiss Ákos
4. Csókás Borsika	20. Lánszki Csenge
5. Demény Edina	21. Lázár Nóra
6. Faludi Zsolt	22. Lucz Balázs Zoltán
7. Farkas Antal	23. Naphegyi Szabolcs
8. Fehér Nóra	24. Pistyán Eszter
9. Forray Dorottya	25. Rác Dániel
10. Földes Barbara	26. Rajkai Tamás
11. Hangyás Orsolya	27. Ringbauer Orsolya
12. Héra Szilvia	28. Sapszon Ildikó
13. Horváth Fanni	29. Sótonyi Tamás
14. Kaliszky Péter	30. Szél Zsuzsanna
15. Kántás Eszter	31. Tegze Borbála Ágnes
16. Kazai Viktor	32. Várhalmy Balázs Bálint

A LEGJOBB TANULÓK:

TEGZE BORBÁLA 5,00

LÁNSZKI CSENGE 4,90

PISTYÁN ESZTER 4,90

LÁZÁR NÓRA 4,82

SAPSZON ILDIKÓ 4,80

SZÉL ZSUZSANNA 4,80

KALISZKY PÉTER 4,78

12. c*Osztályfőnök: Pál Gergely*

1. Bakos Csaba	17. Klein Zsófia
2. Bereczki Benedek	18. Kovács András
3. Csizmadia Dorottya	19. Kovács Veronika
4. Csöndes Dániel	20. Kötél Tamás
5. Csörögi Barna	21. Litváni Lilla
6. Danka Eszter	22. Maracskó Brigitta
7. Darvas Alexandra	23. Maros Eszter
8. Győri Bettina	24. Monori Dorottya
9. Győri Imre	25. Nyíró Márton
10. Hargita Kristóf	26. Pallai Márton
11. Hernyes Anita	27. Reiter Petra
12. Horváth Dániel	28. Süveg Eszter
13. Horváth Fruzsina	29. Szilágyi Anna
14. Káplár Eszter	30. Toldi Márk
15. Keszthelyi Kristóf	31. Váraljai Veronika
16. Kiss-Leizer Bence	32. Végh Nándor
	33. Villányi Szilvia

A LEGJOBB TANULÓK:

DANKA ESZTER 5,00

SÜVEGH ESZTER 5,00

LITVÁNI LILLA 4,88

HORVÁTH DÁNIEL 4,80

HERNYES ANITA 4,78

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

szeptember 24–27. osztálykirándulás (Kutná Hora, Prága, Telcs)
december 19. osztálykarácsony, mozi (Valami Amerika 2)

UTOLSÓ TREFORTOS ÉVÜNK

Nehezen kezdem el írni ezt a kis beszámolót, mert bár sokszor „lezártuk” már ezt a gyönyörű hat évet, ez ismét visszarepít az év végi sírós-búcsúzó korszakba. De haladjunk szépen előre...

Már év elején tudtuk, hogy ez lesz az egyik legfelejtethetlenebb évünk. Tele leszünk programokkal, bulikkal, és persze tanulással, mert miről szóljon az egész év, ha nem az érettségiről? Azt hiszem, az egész osztály nevében mondhatom, hogy egészen tavaszig derekasán háritottuk kedves, mindenre elszánt tanáraink igyekezetét, és csak passzívan voltunk hajlandók bármiféle érettségire vonatkozó beszélgetésben részt venni.

Ősszel a legfontosabb dolgunk a szalagavató bálra való készülődés volt. A ruhák kiválasztása még a legkönnyebb feladatok közé tartozott. Ki kellett találnunk, mi legyen az osztálytáncunk témája, amivel hatalmas sikert arathatunk, és lemoshatjuk a másik két osztályt a színről. Nagy vívódás árán egy filmzenés, ötletekkel teli kis egyveleg állt össze. Ehhez a zeneválasztás már kifulladásztott pár embert, a bevonuló zene kérdése viszont teljes anarchiába döntötte az osztályt. Rengetek számot hoztunk, ezek közül szavazással kiválasztottunk párat, a végére maradt a két favorit: U2 – Beautiful Day, és a nagy mumus, a Star Wars birodalmi induló. Egy pár nap múlva már kampányszerű uszítás kezdődött Darth Vader ellen. Volt, aki egyszerűen kijelentette, hogy ha ezt választja a többség, akkor inkább az „a”-sokkal vonul be. Végül győzött Bono, és az arany kiegészítő szín (ami természetesen szintén megosztotta a társaságot), de bátran állíthatom: gyerekek, mi voltunk a legszebbek!

Szeptember végén eljött az ideje az utolsó osztálykirándulásnak. A választásunk idén Prágára esett. Kíséretünk ebben az évben sem változott, idén is rendelkezésünkre állt a buszsofőrök gyöngye, Jancsi (és a fekete, bebújós, hegyes orrú bőrpapucs) és persze a leállíthatatlan, kikapcsolhatatlan, mikrofonbirtokló, műnapraforgóval csapoló idegenvezetőnk, Rózsa néni („bánye”). Már az odafele út is nagyon jó hangulatban telt, osztályfilmünk lett a Valami Amerika, közös poénunk a többi turistabuszt zaklató „muppet show”. Rengeteg szép helyet láttunk, sok érdekes dolgot megtudtunk a városról, mégis hálátlan diákok módjára legnagyobb élményünk a négyemeletes szórakozóhelyhez köthető, ahol eltáncoltuk az osztálytáncunk kezdetleges változatát, lenyűgözve ezzel az egész közönséget.

Októberben túléltek (már aki benevezett rá) az év első kellemetlen élményét, az előrehozott érettségit. Na, azért nem stresszeltünk sokáig, novemberben elérkezett (nagy nehezen, sok kavargást átélve) a szalagavató bál. A táncunk hatalmas sikert aratott, de valljuk be, a tanár úr Rocky Balboa, illetve a kissé kusza jéghegy alakítása nélkül nem lett volna ilyen ütős az előadás. A meglepetéstáncokat is túléltek, a keringő pedig mesészép volt.

Ezután kicsit megcsappant a lelkesedésünk, nem volt már olyan közös program, amire készülhettünk volna (persze találtunk alkalmat rá, hogy ne kelljen az érettségivel fájdtani a fejünket). Megvolt a szilveszteri buli, egy páran elmentünk a Trefort bálra, részt vettünk az utolsó 1000 perces programon, amin szokásunkhoz híven mindenkit lealáztunk... Nem baj, így vagyunk mi „c”-sek!

Februárban elküldték a felvételi jelentkezési lapokat, és elkezdtek gondolkodni az érettségén. Aki tudott nyelvvizsgázott, gyűjtögettük a pluszpontokat, készülgettünk a nagy megmérettetésre.

Elérkezett április vége. Az utolsó tanítási napunk kicsit letargikusra sikeredett, pláne akkor, amikor töri órán elkészönt tőlünk a mi örökös szellemi vezetőnk, majd utolsó tördőfésként lejátszotta az osztályvideónkat. Akkor elfogyasztottunk egy pár csomag zsepit...

A ballagás napja is tele volt emlékekkel, érzelmekkel, örömmel és egy kis szomorúsággal is. Mészáros tanár úr segített megtanulni egy pár klasszikus ballagási nótát, ezek mellé pedig gyakoroltunk néhány magyar slágert. A ballagás előtt a Nemzeti Múzeum előtt találkoztunk, ahol elkészítettük az utolsó osztályképünket. Nem kell mondanom, hogy ismét gyönyörűek voltunk, nem beszélve az iskolát betöltő énekhangunkról.

Azt hiszem, mindenki kitalálja, mi jön most.

Igen, az érettségi.

Nagyon szerettünk volna már túl lenni rajta, mindenki feszült volt (kis túlzással persze, de), mégiscsak ezen múlik, mi lesz velünk az elkövetkező pár évben. Megírtuk, nem részletezném, nem ez a legszebb élményeink egyike. A szóbelik előtt sort kerítettünk a szerenádokra. Vállalkozó kedvű tanáraink bevállalták, hogy a szomszédság ellenszenvét kiváltva meghallgatják a mi kis kórusunkat. Vittünk gyertyát, no meg persze magunkat. Hadd legyek olyan elfogult, hogy az ofős szerenádot emelem ki. Úgy kezdtük, hogy a ház másik oldalán, másik utcában, másik ablak alatt énekeltünk, majd miután nagy tapsot kaptunk, de nem a megfelelő embertől, megkerültük a háztömböt és elértük a célt. Az éneklés után koccintottunk és nosztalgiaztunk egy nagyot.

Az utolsó nagy program a bankett volt, a szóbeli érettségi utolsó napjának végén. Megkönnyebbülten, szabadon vágattunk át az Építész Pincéhez, ahol ettünk, ittunk, jól mulattunk (mint a népmesékben). Próbáltunk minden tanárunktól egy-egy személyes ajándékkal elbúcsúzni, megköszönni a kitartást és a sok segítséget. Kattantak a fényképezőgépek, elhangzottak a nagy ígéretek a jövővel kapcsolatban.

Így visszatekintve erre a hat évre, nem lehet szavakkal leírni, hogy mennyi élményt, szeretetet, tapasztalatot kaptunk az iskolától, még inkább egymástól. Nagyon jó kis csapat jött össze, biztos, hogy sokan boldogan fogunk visszaemlékezni a gimis évekre, és akárhányszor tehetjük, összeülünk majd egy kis anekdotázgatásra, mi, a 2003–2009 c.

Reiter Petra

AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI

A diákönkormányzat munkájáról

Diákönkormányzati képviselők: Papp Trixi, Petri-Lukács Simon (7. a), Mógor Fruzsina, Soós Blanka (7. b), Ocskay Eszter, Rekvényi Kamilla (7. c), Simon Tamara, Valovics Ágnes (8. a), Horkay Alexandra, Rajkai Krisztián (8. b), Földi Viktória, Koczor Nóra (8. c), Kéri Adrienn, Kovács Márta (9. a), Braghini Rozina, Honecz Lujza (9. b), Gencsi Katalin, Heim Ágoston (9. c), Bárdits Éva, Hompot Bálint (10. a), Balaskó Dávid, Magyar Dóra (10. b), Szilvai Zoltán, Tóth Bence (10. c), Hompot Sebestyén, Mocsár Fruzsina (11. a), Huszár Barbara, Szöllősi Judit (11. b), Darvas Angéla, Kovács Dorina (11. c), Kaposi Dorottya, Könyves-Tóth Zsuzsanna (12. a), Kazai Viktor, Lázár Nóra (12. b), Kovács Vera, Reiter Petra (12. c). A tanévben a diákönkormányzat elnöke Kovács Dorina (11. c), a diákönkormányzatot segítő tanár Ferencz Gábor tanár úr volt.

A diákönkormányzat által szervezett programok

KOMOLY ÉS FINOM

Ebben a tanévben is folytatódott a Komoly és finom rendezvénysorozat, melynek keretében a diákok előadhatják hangszeres produkcióikat, utána pedig sütizésre, teázásra kerül sor. Csapodi Csaba tanár úr, Friesel Éva (11. a) és Magyar Eszter (11. a) voltak a szervezők. Az év egyik legkülönlegesebb Komoly és finom előadása a karácsonyi volt, mely szinte egész délelőtt tartott. A diákok ugyanis a szünetekben, a folyosókon adtak elő egy-egy rövid darabot. Volt, aki fuvolázott, volt, aki hegedült, majd a rögtönzött „utcazene” után a diákok elfogyasztottak pár szem sütit. A kórus is helyet kapott a műsorban, szinte az egész lépcsőházat betöltve felálltak, és így adták elő improvizációs dalaikat a diákok és tanárok nagy örömeire. Ezen kívül a tanárok is kivették a részüket a szereplésből, hiszen az egyik szünetben ők is énekeltek a Kodály terem előtt. Egy másik különleges Komoly és finom az ART rendezvénysorozat keretein belül került megrendezésre. Ezen a három gyakorlóiskola – az Apáczai, a Radnóti és a Trefort – diákjai egyaránt résztvettek.

EZER PERCES MÉRKŐZÉSEK

Idén is megrendezésre került a diákok körében nagy népszerűségnek örvendő 1000 perces kosár, ám idén kicsit bővült a repertoár. A diákok nemcsak kosárlabdában, hanem röplabdában és fociban is összemérhették erejüket. A meccsek egyszerre három helyszínen folytak: a kis, és a nagy udvaron, továbbá a nagy teremben. Természetesen voltak tanár-diák mérkőzések, melyekre nagyon sokan voltak kíváncsiak. Végzett

diákjaink is visszajöttek egy-egy mérkőzés vezetésére, és összeálltak egy foci meccsre, hogy összemérhessék erejüket az iskola jelenlegi diákjaival. Az éjszaka folyamán idén is voltak más programok is. Az egyik közülük egy kvíz volt, melyen a tanárok és a diákok műveltségüket tesztelhették. Aztán beindult a teaház és a filmklub is, melyek remek kikapcsolódást nyújtottak a meccseken elfáradt diákoknak. A mérkőzések hajnalban értek véget, mikor mindenki fáradtan nyugtázta, hogy megint eltel egy „ezer perces”.

ART NAPOK

2008. szeptemberében a három budapesti gyakorlóiskola, az Apáczai, a Radnóti és a Trefort diákönkormányzata elhatározta, hogy megpróbálja közelebb hozni egymáshoz az ELTE-hez tartozó középiskolák diákjait, ezért 2009-től útjára indították az ART-napok rendezvénysorozatát. Ennek keretein belül mindhárom intézmény szervezett egy-egy nagyobb szabású diákprogramot saját iskolájában, melyekre fellépőként, nézőként meghívta a másik két iskola diákságát is.

Minden rendező iskola az általa rendezett program napján a másik két iskolából 20-20 fő 9-11. évfolyamos „cserediákot” fogadott. Az „iskolacsere” alkalmával mind-egyik iskola megismerhette a másik két iskola mindennapjait, tanítási óráit, szüneti zsibongását stb.

AZ ART NAPOK ELSŐ ÉVÉNEK PROGRAMJAI:

december 20.	kakaó karaoke (ismerkedési est) (Apáczai)
február 19.	iskolacsere, Komoly és finom (Trefort) iskolánként 3-4 fellépővel
április 3.	iskolacsere, az iskolai zenekarok könnyűzenei koncertjei (Apáczai) (a Trefortból az Ítélet zenekar lépett fel (Keszthelyi Kristóf 12. c; Pallai Márton 12. c; Pintácsi Dániel 11. c)
május 29.	iskolacsere, diákszínjátszó fesztivál (Radnóti) (a Trefortból a 11. a és a 9. c osztály szerepelt a fesztiválon)
június 29.	ART tábor (Apáczai, Tiszainota) (a Trefortból Kovács Dorina (11. c), Nagy Nóra (10. a) és Ignátkó Bence (10. a) vettek részt a találkozón)

Az „iskolacsere” programban résztvevő diákok: Seregi Henrietta, Ridly Tünde (9. a) Dombi András, Kakas Dóra (9. b), Csáthy Dorottya, Gencsi Katalin (9. c), Bárdits Éva, Ignátkó Bence, Németh Krisztina, Nagy Nóra (10. a), Főző Krisztina, Koczor Katalin, Olajos Balázs (10. b) Sasvári Tunga, Sinka Gabriella, Sipos Júlia (10. c), Jánosi Gergely, Hompot Sebestyén, Paukovics András (11. a), Czikora Hanna, Danyi Eszter (11. b), Kassa Eszter, Prokop Susanne, Kovács Dorina (11. c).

EGYÉB PROGRAMOK

Novemberben asztalitenisz bajnokságot rendeztünk. Eredmények: 7. osztályosok: 1. László Dániel (7. c), 2. Domszky András (7. b), 3. Gombos Krisztián (7. a), 8. osztályosok: 1. Darvas Júlia (8. b), 2. Földi Viktória (8. c), 3. Burján Máté (8. c), 9-10. osztályosok: 1. Ignátkó Bence (10. a), 2. Csepura Zsolt (9. b), 3-4. Ádám Sándor (10. c), Hompot Bálint (10. a), 11. osztályosok: 1. Csáthy Barnabás (11. c), 2-4. Hompot Sebestyén (11. a), Fülöp Ádám (11. b), Tóth Bálint (11. c). A győztesek, illetve a helyezettek képviselték iskolánkat a kerületi, budapesti versenyeken.

Tavasszal fotó-, rajz-, és grafika kiállítást szerveztünk iskolánk diákjainak műveiből. Az alkotásokat a folyósok falaira függesztettük ki, hosszú hetekig csodálhatták őket az érdeklődők. Segédkeztünk a Trefort bál, a métabajnokságok és a Gyalog Trefort túráinak szervezésében. Idén is közönségdíjat ajánlottunk fel az iskolai diákszínházi fesztiválra. Diákok dolgoztak az udvari hálók, valamint a konditerem felújításán és berendezéseinek összeállításában.

Ferencz Gábor

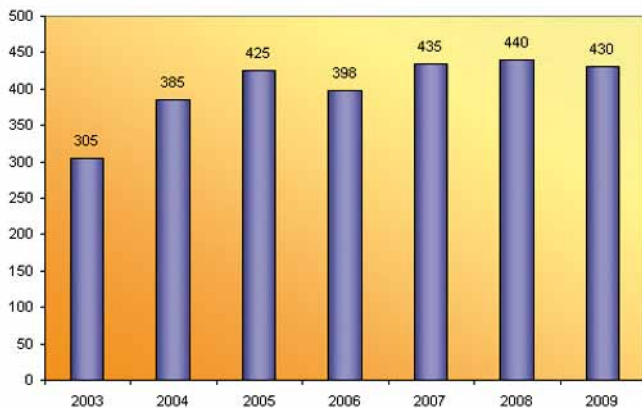

A felvételi a Trefortba

Hosszú évek után a felvételi szerkezetében jelentős változtatást kellett végrehajtanunk abból adódóan, hogy az oktatási kormányzat megtiltotta, hogy a hatosztályos gimnáziumok szóbeli vizsgát rendezzenek a jelentkezőknek.

Októberben közzétettük az iskola honlapján a felvétellel kapcsolatos tudnivalókat. A november végi igazgatói tájékoztatón mintegy kétszázötven szülő és száz hatodikos diák volt jelen az iskolában. A szülők számára a székekkel berendezett tornateremben tartottuk a tájékoztatót. A leendő felvételizők eközben hat különböző helyszínen ismerkedtek azokkal a lehetőségekkel és követelményekkel, amelyekkel a Trefortban találkozhatnak majd. Az írásbeli felvételi vizsga matematikából és magyarból 2009. január 23-án volt. Iskolánkban 160 diák írt dolgozatot ezen a napon. A hetedikes diákok segítettek a kisebbek eligazításában. Februárban az írásbeli dolgozatok eredményeit kódszámmal a honlapra is feltettük. A kijelölt februári határidőig 430 diák jelentkezett a Trefortba. A felvételin az elérhető maximális pontszámok a következők voltak: magyar írásbeli 50, matematika írásbeli 50, korábbi bizonyítványok érdemjegyei 10 pont.

A február 28-án és március elsején rendezett szombat-vasárnapi játékos ismerkedésen (előzetes bejelentkezés alapján) mintegy kétszáz diák vett részt. Március közepén az eredmények ismeretében a szülők a korábban a felvételi jelentkezési lapon megjelölt iskolák közötti rangsort módosíthatták. Áprilisban elküldtük a győri központba azt a listát, amelyen a felvételiző tanulók szerepelnek az elért eredményük szerinti sorrendben. Néhány héttel később visszakaptuk, hogy valójában kik járhatnak majd az új tanévtől az iskolánkba. Májusban a felvételi eredményéről levélben értesítettük a diákokat, majd júniusban a felvett diákokat osztályokba soroltuk. A beiratkozás június 17-én volt.

A Trefortba jelentkezők száma az elmúlt hét évben

A 2009/2010-es tanévre a következő tanulók nyertek felvételt
a három hetedik osztályba:

Balaton Gábor	Hegedűs Anita	Péczezy Petra Regina
Balkay Mira	Hegymegi Richárd	Penc Mirjam
Bándi Gyula	Horváth Csenge	Pikó Fruzsina Anna
Bartucz Luca	Huczka Lili	Pollner Nóra
Bazsa Barbara	Illés Zsófia	Prepok Marcell
Bede Fanni	Jécsai Fruzsina	Rákos Dóra
Békefi Balázs Tamás	Kaibinger Márton	Ryan Anna
Bekker Balázs Dávid	Kamarás Kitti Edit	Sárosi Ádám Gábor
Belényi Tímea	Kamarás Kristóf Zoltán	Simola Róbert János
Beleznai Kornél	Kelencz Adrienn Andrea	Sulyok Hanna
Berky Csaba Endre	Kemény Gabriella	Szakszon Flóra
Birghoffer Péter	Keresztury Erik	Szénási Júlia
Bodorics Attila	Kertai Péter	Szentaskó Tamás
Bojtár Veronika	Kis Katalin Klaudia	Szigeti Blanka
Bokor Szilvia Eszter	Kiss Rita Szilvia	Szőnyi Mihály
Bruckner Vince	Klapka Roland Alexander	Tanai Lilla
Csermendy Éva Mária	Kling Emma	Teplán Dániel
Cserne Flóra	Knopp Eszter Júlia	Terenyei Tímea Zsófia
Csonka Szilvia	Koller Domonkos	Tischler Márton Domonkos
Czinege Dóra	Lendvai Karolina Lilla	Tomasz Máté Milán
Dang Nhat Sang	McCall Júlia	Tornai Virág
Dobreff Gergely László	Medgyesi Dávid Barnabás	Tóth Fábán
Edelmayer Márton	Migács Bálint	Tóth Gergő Dániel
Farkas Tamás	Mikus Áron Ferenc	Varga Sámuel
Fazekas István	Murvai Katalin	Varju Veronika
Fülöp Réka	Nagy Marcell	Vida Tamás
Für Veronika	Nagy-Czirok Kálmán Soma	Vitéz Orsolya
Gábos Zoltán	Nagy-Czirok László Vajk	Winkler Miksa
Gecse Viktória	Nyerges Márk	Yang Shan
Gelb Eszter	Nyitray Rudolf György	Zarándy Gergely
Gyurcsányi Fanni	Oelberg Livia Emma	Zeman Gabriella
Hajnal Bálint	Palotás Márk	Zsoldos Lili
	Páncsics Zsombor	

Az iskola nemzetközi kapcsolatai

2003. szeptember – 2009. augusztus

(zárójelben az egyes programokon résztvevő trefortos diákok száma van feltüntetve)

DIÁKCSERE PROGRAMOK

2006. április	francia	Magyarország (22) (svájci dcs.)
2006. április		Franciaország (Chateau-Renault) (20)
2006. szeptember		Svájc (Genf) (22)
2009. április		Magyarország (svájci dcs.) (22)
2009. április		Franciaország (Chateau-Renault) (18)
2006. január	spanyol	Spanyolország (Madrid) (15)
2006. június		Magyarország (15)
2007. február		Spanyolország (Madrid) (12)
2007. március		Magyarország (12)
2005. március	német	Magyarország (20)
2005. június		Németország (Reinbek) (20)
2006. június		Magyarország (8)
2006. augusztus		Németország (Münster) (8)
2007. augusztus		Németország (Köln) (12)
2008. március		Magyarország (12)
2009. április		Magyarország (13)
2009. június		Németország (Köln) (13)

KÖRNYEZETVÉDELMI DIÁKCSERE PROGRAM

Iskolánk diákjai négy éven keresztül vettek részt az Umwelt baut Brücken (a Környezetvédelem hidakat épít) elnevezésű nemzetközi, újságírói gyakorlattal összekötött környezetvédelmi diákcseré programban. Cserepartnerünk a Münchenhez közeli unterschleißheimi Karl Orff Gymnasium volt. A cserehét kutatónapján egy-egy nagyszabású környezetvédelmi projekt részleteibe pillanthattak be a diákok a helyszínen. Az erről készült, a diákok által írt újságcikkek a Népszabadságban jelentek meg.

2004. október	Környezetvédelmi kutatóközpont és légkör-kutató állomás	Németország (18)
2004. október	Tápió Tájvédelmi Körzet	Magyarország (18)
2006. január	Kisüzemi biodízelgyártás	Németország (14)
2006. március	Biomassza-fűtés és napelemes energiaellátás	Magyarország (14)
2006. október	Fajvédelem a Vértessalján – Csíkvarpai láprét	Magyarország (13)
2007. május	Komlókártérvek elleni ökológiai védekezés	Németország (13)
2007. november	Metró 4 – folyamatban a budapesti metró-építés	Magyarország (20)
2008. április	Ökológiai Oktatóközpont meglátogatása (München)	Németország (20)

NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI ÖKOPARLAMENT

A Pro Europe szervezet kezdeményezésére alakult meg a Nemzetközi Ifjúsági Ökoparlament. Célja a diákok és fiatalok környezettudatának formálása, illetve a környezet iránti felelősségérzetük elmélyítése. A programban 14 ország száz csapata vesz részt. A csoportok 14-17 éves tanulókból állnak, akik egy-egy helyi környezeti problémát vizsgálnak meg, s juttatják el ezzel kapcsolatos javaslataikat különböző érdekcsoportoknak. Ennek keretében iskolánk kb. húsz diákja készített felméréseket, projekteket, és beszámolt a budapesti parlamenti üléseken 2004, 2006 és 2008 tavaszán. A program záró fóruma a nemzetközi parlamenti ülés.

2004. szeptember	24 európai ország és Kanada részvételével	Berlin (5)
2006. október	15 európai ország részvételével	Párizs (5)
2008. május	24 európai ország és Kanada részvételével	Prága (5)

COMENIUS NYELVI PROJEKT

2007. április	angol nyelven	A program célja az volt, hogy a résztvevők kézműves foglalkozásokon és előadásokon keresztül ismerjék meg jobban a török és a magyar kultúrát.	Törökország (15)
2007. június			Magyarország (15)

EURÓPAI PARLAMENT MODELL

Az Európai Parlament Modell (MEP, angolul: Model European Parliament) egy 1994-es, holland kezdeményezésű, középiskolásoknak szánt kulturális (nem politikai), nonprofit alapítvány és program, amelynek keretében a diákok az Európai Parlament működését jelenítik meg szerepjáték formában. Hazánk tíz kiválasztott iskolával – melyek egyike a Trefort – 2003 óta vesz részt a programban. Minden iskola 10-12 fővel képviseli valamelyik európai uniós tagállam álláspontját az évente megrendezett ún. nemzeti üléseken. Esetenként trefortos diákok is résztvettek a nemzetközi üléseken az alábbiak szerint.

nemzeti ülések		fogadó iskolák
2003. március	Budapest (12)	ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola
2004. április	Szolnok (12)	Varga Katalin Gimnázium
2005. március	Győr (11)	Kazinczy Ferenc Gimnázium
2006. március	Szentendre (12)	Ferences Gimnázium
2007. március	Miskolc (12)	Földes Ferenc Gimnázium
2008. március	Budapest (12)	Thomas Mann Gimnázium, Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium, ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola
2009. március	Szeged (11)	Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium
nemzetközi ülések		
2003. november	Görögország (3)	
2004. április	Luxemburg (1)	
2006. november	Szlovénia (3)	

A 2008-as nemzeti ülés után hat trefortos diák Brüsszelbe látogatott 2008 áprilisában az Európai Néppárt magyar frakciójának meghívására. A 2009-es nemzeti ülés után négy diák kapott brüsszeli meghívást.

KÜLFÖLDI NYELVTANFOLYAMOK

2004. július	angol	Anglia (London) (14)
2006. augusztus		Anglia (Hastings) (39)
2006. október		Anglia (Hastings) (20)
2007. augusztus		Anglia (Barnstaple) (15)
2008. augusztus		Anglia (Bideford) (21)
2009. augusztus		Anglia (Bideford) (15)
2004. június	német	Németország (Murau) (8)
2003. május	spanyol	Spanyolország (25)
2004. május		Spanyolország (23)
2005. május		Spanyolország (30)
2006. május		Spanyolország (23)
2007. május		Spanyolország (14)
2009. június		Spanyolország (11)
2008. március	kínai	Kína (Peking) (5)

GLOBE

NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI KÖRNYEZETI NEVELÉSI PROGRAM

A program 1994-ben indult útjára GLOBE (Global Learning and Observations to Benefit the Environment) néven, azzal a céllal, hogy növekedjék a világ tanuló ifjúságának környezeti tudatossága, ezáltal jobban megértsék a Föld egészét érintő globális problémákat, s keressék a megoldás útjait. Hazánk 1999. március 10-én csatlakozott 81. társult országgént. Az iskola 2000 óta tagja a programnak, és naponta küldünk meteorológiai mérési értékeket a nemzetközi adatbankba.

„KIOTÓ AZ OTTHONOKBAN” PROJEKT

A projektet az Európai Unió Intelligent Energy Europe programja finanszírozza. A projektben 9 ország 16 partnere vesz részt. A projekt során oktatási anyag és honlap készül. Az oktatási anyagban és a honlapon is érthető leírások, praktikus tanácsok, játékos feladatok lesznek, amelyek a kevesebb energia felhasználásra és kisebb mértékű széndioxid kibocsátásra tanítják és buzdítják a családokat és gyerekeket. Iskolánk a 2007/2008-as tanévben részt vett az oktatási anyag tanórákon történő kipróbálásában a környezettan tanár szakos hallgatók bevonásával.

A projekt keretében rendezett Ököváros Versenyben tíz európai ország diákjai vettek részt. A versenyt az iskola csapata (Jánosi Gergely, Kovács Solt, Nguyen Khac Hoang, Hajmichael Ádám) nyerte meg.

II. RÁKÓCZI FERENC FŐISKOLA, BEREKSZÁSZ

A főiskola tanár szakos hallgatói 2006 óta minden évben egy nap időtartamban órákat látogatnak és elemeznek. Iskolánk négy tanára 2004 óta rendszeresen tart foglalkozásokat a főiskolán a Kárpátaljai Nyári Kölcsey Pedagógusakadémia programjainak keretében.

EURÓPAI INNOVATÍV ISKOLAHÁLÓZAT

Tizenkilenc ország négyszáz iskolájának ez a nemzetközi hálózata az információs és kommunikációs technológiák (ICT) alkalmazásának katalizátora. Az innováció az egyik fő értéként jelenik meg az oktatásban. Az alkalmazott módszerek, eszközök szemléltető és gyakorlati példákkal szolgálnak más iskolák számára.

KIRÁNDULÁSOK, TÚRÁK

- A felsőbb éves osztályok rendszeresen kirándulnak a határon túli magyar vidékekre: Erdélybe, időnként a Felvidékre, illetve Kárpátaljára is.
- Minden évben a testnevelők iskolai sítábort szerveznek Ausztriába.
- Minden évben december elején a némettanárok egynapos bécsi utazást szerveznek a németül tanulók számára.
- Az elmúlt években több osztály vett részt a Fertő-tó körüli biciklitúrán.
- 2004 áprilisában egyhetes olaszországi utazáson vehettek részt a latinul tanulók
- 2005 szeptemberében a franciául tanulók egy csoportja Párizs nevezetességeivel ismerkedhetett meg egy ötnapos utazás keretében.
- 2006 júniusában ötnapos római tanulmányúton vett részt a 9. a osztály.
- 2006 októberében a latinul tanuló tizenegyedikesek és tizenkettődikesek voltak egy hatnapos párizsi városnézésen.

KÓRUS

2007 decemberében az iskola kórusa (kb. ötven fővel) Salzburgban töltött három napot, és adott ott koncerteket.

EGYES DIÁKOK ISKOLAI EREDETŰ KÜLFÖLDI UTAZÁSAI

- 2004 májusában Tamás Dénes (11. a) a tízfős magyar küldöttség tagjaként résztvett az arpinoi (Olaszország) nemzetközi Cicero versenyen .
- 2005 júliusában Iván Szonja (12. c), a francia OKTV 10. helyezettje jutalomból Franciaországban töltött egy hetet.
- 2005 októberében négy diák és két tanár egy a British Council által szervezett berlini konferencián vett részt Berlinben (Animating Literature).
- 2007 júliusában Kéri Annamária (11. b) az ötfős küldöttség tagjaként Magyarországot képviselte a Dél-Koreában rendezett Ifjú Fizikusok Nemzetközi Versenyén.
- 2007 júliusában Hrincu Linda (12. b), a francia OKTV 6. helyezettje jutalomból Franciaországban tölthetett egy hetet.
- 2008 májusában Prokop Susanne (10. c) az ötfős magyar küldöttség tagjaként Horvátországban résztvett az Ifjú Fizikusok Nemzetközi Versenyén.
- 2008 szeptemberében Holányi Péter és Takács Hajna (9. b) egy nemzetközi természettudományos pályázaton történő eredményes szereplésük következtében Brüsszelben tarthattak egy prezentációt minikutatásaikról.
- 2009 májusában Kéri Zsófia (11. c) a tízfős magyar küldöttség tagjaként résztvett az arpinoi (Olaszország) nemzetközi Cicero versenyen .
- 2009 júliusában Prokop Susanne (11. c), mint az ötfős magyar küldöttség tagja Kínában résztvett az Ifjú Fizikusok Nemzetközi Versenyén.

Az iskola számítógépparkja

Gyalog Trefort

Az idei tanévben Ferencz Gábor tanár úr kezdeményezésére és szervezésében elindult iskolánkban a Gyalog Trefort elnevezésű túramozgalom, melynek az a célja, hogy egymásra találjanak mindazon diákok és tanárok, akik szeretnek kirándulni, túrázni hazai tájainkon. A Gyalog Trefort keretében a tanév során havonta egy túra szerepelt a programban, ezenkívül nyáron volt egy hatnapos túratábor. A résztvevők az évközi túrákkal arra készültek, hogy a nyári táborban teljesíteni tudják az országos kéktúra kisebb-nagyobb szakaszait. A tervek szerint a Gyalog Trefort négy-hat év alatt bejárna a magyarországi kéktúra kb. 1100 kilométeres teljes hosszát. A Gyalog Trefort szervezői pontosan nyilvántartják a túrákon résztvevők névsorát, és az általuk megtett kilométereket is. Nem ez a mozgalom lényege, ez csak jó kis játékra ad alkalmat. Az eddigi és a jövőbeli túrákról szinte minden megtalálható a Gyalog Trefort honlapján, melyet Mészáros Péter tanár úr készített. A logót Kovács Gabriella tanárnő tervezte, a túrákon Faragó Norbert tanár úr sült-főzött az éhes kirándulóknak.

RÉSZLETES PROGRAM

időpont	helyszín	táv (km)	idő (óra)	lépés (darab)	kalória (kcal)	létszám (fő)
2008. okt. 23.	Visegrádi-hg.	19	6,5	28100	2600	9
2008. nov. 16.	Gerecse	18	5	26600	2300	17
2008. dec. 6.	Börzsöny	13	5,5	19500	1935	11
2009. febr. 14.	Pilis	14	6	26500	2450	16
2009. márc. 14.	Vértess	24	8,5	34720	3880	12
2009. ápr. 25.	Budai-hg.	26	8,5	36000	3420	14
2009. máj. 16–17.	Börzsöny (kék túra)	41	13,5	54130	6570	15
2009. júl. 15–20.	Zemplén (kék túra)	116	41	160100	20390	9
összesen		271	94,5	385650	43545	(39 fő)

A TÚRÁZÓK ÁLTAL A TANÉV SORÁN MEGTETT KILOMÉTEREK SZÁMA

Ferencz Gábor tanár úr	271	Herczeg András (10. c)	41
Szabó György (10. c)	271	Kovács Bálint (10. c)	41
Tóth Bence (10. c)	253	Müller Barbara (10. b)	41
Faragó Norbert tanár úr	252	Kovács Dorina (11. c)	40
Ádám Sándor (10. c)	228	Márton Simon (11. c)	36
Barborják Zorka (10. a)	215	Pintácsi Dániel (11. c)	36
Orbán Balázs (10. b)	185	Bakos Csenge (10. c)	33
Kéri Adrienn (9. a)	135	Krasser Petra tanárnő	31
Kovács Márta (9. a)	95	Bárdi Bálint (9. c)	26
Mészáros Péter tanár úr	79	Nagy Antal (11. a)	26
Csáthy Barnabás (11. c)	62	Boronkai Zsófia	24
Eiben Ingeborg tanárnő	55	Horváth Fábián (10. b)	22
Farkas Kinga (10. c)	55	Tornyai József (8. a)	19
Benedek Zsuzsanna	50	Balaskó Dávid (10. b)	18
Olajos Balázs (10. b)	50	Nagy Ambrus	18
Uhrinyi Péter	50	Nagy Kristóf	18
Szél Zsuzsa	45	Nikolics Noémi tanárnő	18
Peterdi János (8. a)	44	Fodor Bence	14
Nagy Berta	42	Madarász Melinda	14
Nagy Gábor	42		

Honlap

Az iskolai honlap szerkezete a tanév végén

Bal oldali menüsor

Nyitólap
Bemutakozás
Iskola
Elérhetőség
Igazgatóság
Dokumentumok
Szerv. és műk. szabályzat
Pedagógiai program
Házirend
Dök SZMSZ
Tűz- és bombariadó terv
A könyvtár működése
Alapítvány
Trefort Alapítvány
Alapítvány adószáma
Támogatási lehetőségek
Alapító okirat
Pályázati adatlap
Kuratórium
Kolos Alapítvány, Kolos Dávid Emlékdíj
Alaprajzok
DSD vizsgaközpont
Innovatív iskolahálózat
Tanáraink
Tanáraink
Tanári órarend
Fénykép a tantestületről
Diákság
Tanulók
Osztályok
Osztályhonlapok
8. c, 10. b, 11. a, 11. c, 12. a
Diákönkormányzat
Pszichológiai tanácsadás
Programok
Versenyeredmények
2003-tól 2009-ig
Iskolapszichológus
Szülőknak
Tanároknak
Külföldi kapcsolatok
Diákcsere programok
Nyelvtanulás külföldön
Utazások

Felvételi
Az iskoláról
Az írásbeli
A szóbeli
Értékelés
Nyílt nap
Felvételi feladatok
Előkészítő
Jogszabályok
Érettségi
Tudnivalók
Pontszámítás 2008-tól
Magyar
Történelem
Matematika
Fizika
Informatika
Testnevelés
Tanárképzés
A gyakorlótanításról
Iskolánk vezetőtanárainak
Külső vezetőtanároknak
Igazolólapp letöltése
Ütemterv letöltése
Ütemterv nyelvszakosoknak
Ütemterv környezetszakosoknak
Szakdolgozat követelmények
Regisztráció vizsgatanításra
Minősítésséma letöltése
Évkönyvek
2003/2004-től 2007/2008-ig
Média
Fotóalbumok
Iskolaújság
Tantárgyak
(17 tantárgy külön-külön)
Könyvtár
Admin
Új könyvek
Keresés
Iskolatörténet
Közel múlt
Események, beszámolók
2003-tól 2009-ig
Kereső 2003-2009
Iskolaszervezet
Az iskola névváltozásai
Trefort Ágoston
Egykori igazgatók

Diákok
Összes egykori diákunk
Ismertert vált régi diákjaink
Kitüntetett diákok
OKTV 1-10.
Tanárok
Összes egykori tanár
Ismertert vált régi tanárok
Kitüntetett tanárok
Visszaemlékezések
1900-1908, diák
1911-1919, diák
1914-1922, diák
1925-1937, tanár
1934 t.j., 1946-1949 tanár
1936-1950, tanár
1940-1948, diák
1952-1959, igazgató
1980-1984, diák
Archív fényképek
Tanári csoportképek
Érettségi tablók
Osztályok
Dokumentumok
Egyéb képek

Jobb oldali menüsor

Névnapi köszöntő
Eseménynaptár
Levelezőlista
Trefort mail
ELTE mail
Innovatív iskolahálózat
Ökoiskola
Trés Fort
Órarend
Gyalog Trefort
Kínai nyelv az iskolánkban
TrefortUtca
Treff Érettségi felkészítő
Repeta matek
Hasznos oldalak
Trefort.net
Ajándéktárgyak

Kosáry Domokos emléktáblájának felavatása

Dr. Kosáry Domokos történész, az MTA egykori elnöke, az ELTE díszdoktora, a Trefort utcai Mintagimnázium egykori diákjának (1923-1931) az épület bejáratánál elhelyezett emléktábláját halála után egy évvel, 2008. november 21-én méltó megemlékezés keretében leplezte le az ELTE rektora, dr. Hudecz Ferenc, és iskolánk megbízott igazgatója, Schróth Ágnes. A rektor úr ünnepi beszédében összefoglalta a történész-professzor életművét, dr. Glatz Ferenc pedig – aki Kosáryt követte az MTA elnöki székében – személyes élményeit osztotta meg a vendégekkel a vele eltöltött évekről. Az ünnepségen részt vett többek között a Kosáry család több tagja, Dezső Tamás, az ELTE BTK dékánja, Borsodi Csaba, az ELTE BTK Történeti Intézetének igazgatója és Szabó Gábor szobrászművész, a portrédombormű alkotója. Az ünnepség után dr. Kalmár János egyetemi docens tartott emlékelőadást az iskola diákjai számára.

Kosáry Domokos Selmecbányán, a mai Szlovákia területén született 1913-ban. A trianoni béke után a család Budapestre költözött, mert az apa nem volt hajlandó felesküdni a csehszlovák államra. „Ne beszéljünk róla, de mindig gondolunk rá” – tanácsolta Trianon kapcsán 90. születésnapján Kosáry Domokos. Latin-történelem szakon végzett a Pázmányon (ez a mai ELTE jogelődje). Diploma után az Eötvös Kollégium tanára lett. Létrehozta, és évekig igazgatta a Teleki Pál Intézetet, amit ma Történettudományi Intézetnek neveznek. Első komoly munkája Görgey Artúrról szól, ebben bebizonyította, hogy a szabadságharc hadvezére nem volt áruló. Jó kapcsolata volt a harmincas évek falukutató mozgalmával is. A harmincas évek közepén Franciaországban töltött egy évet magyar állami ösztöndíjjal, 1938-ban pedig Londonban tanult.

1941-ben Teleki Pál miniszterelnök titkos diplomáciai megbízást adott neki. Kosáry az USA fontos politikusait járta végig a magyar kormányfő titkos üzenetével: eszerint amíg Teleki vezeti a kormányt, addig Magyarország nem lép be a háborúba. Az amerikaiak visszaüzentek, hogy ők viszont be fognak avatkozni, várhatóan Európában is. Kosáry híreinek nem hitt a korabeli politikai elit, Magyarország belépett a háborúba, Teleki pedig öngyilkos lett. A háború után Hóman Bálint volt kultuszminiszter mellett tanúskodott. A népbíróság a történeoszt végül háborús bűnösneként elítélte.

1949-ben politikai okokból kirakták az egyetemről. Félreállítására éveiben írta meg háromkötetes munkáját Bevezetés a magyar történelem forrásaiba és irodalmába címmel. Ez a könyv a mai napig az egyik legfontosabb kézikönyve a magyar történettudománynak. 1956-ban elnöke lett a Magyar Történészek Forradalmi Bizottságának. Kosáry tagja volt Nagy Imre szűkebb baráti körének. Úgy volt, hogy a forradalom győzelme után ENSZ-nagykövetnek nevezik ki. A forradalom viszont elbukott, és Kosáryt négy év börtönre ítélték. A börtönben írta Széchenyi Döblingben című könyvét, amit 1981-ben sikerült csak kiadnia. 1960-tól a Pest Megyei Levéltárban, utána pedig az MTA-ban dolgozott. 1990-ben az MTA elnökévé választották, hat évig töltötte be ezt a posztot. 2007. november 15-én hunyt el.

Távirat 2008/09-ről

Röviden az iskola kórusának egy évéről

Ami történt...

időpont	hely	alkalom és műsor
szeptember 27.	Szent Imre templom	esküvő
november 15–16.	bent a Trefortban	kórustábor
november 21.	Trefort, bejárat	Kosáry-emléktábla avatása
december 12.	ELTE Jogi Kar aula	„Népek karácsonya” koncert
december 20.	Trefort lépcsőház	Komoly és finom extra, 11:47-kor Wanabaracka, 48-kor start, 55-kor forte, 58-kor vége
február19	Kodály-terem	ART- rendezvény: Komoly és finom
március 7–8.	Dunakeszi	kórustábor for Ramirez
március 28.	Kodály-terem	művészeti nap – Afrika-projekt
április 25–26.	Eger	gyakorlóiskolák kórustalálkozója
június 9.	iskolaudvar	éjjeli K+F koncert
június 23–25.	Balatonszéplak	nyári rilex tábor

„EGYMONDATOK” AZ ÉVRŐL

- Jó, és jó is lesz! Très Fort, jeeee!
- Folyosón énekelt „Van-e barackfa”
- Tetszett a tavalyi év, jó darabokat tanultunk, a kórustáborok viccesek voltak.
Az éjszakai koncert volt a legjobb.
- Sárgarépa bodzaszörpbe mártva.
- Jó volt Eger!
- A kedvencem az Oliver!
- Tök menő volt! Eger volt a legjobb, sajnos a nyári táborban nem voltam.
- Hústalan napok, vega vagyok.
- Très Fort. Très bon. Très joli.
- Hattyú lálálá.
- Egy feladatod lesz itt, egy feladatod, hogy velünk jóban légy!
- Nagyon szeretem ezt a kórust, meg a dalokat, amiket tanulunk.
- Los infernos.
- Éjszakai éneklés és improk a lépcsőházban.

- Jó volt, amikor a tanár úr nem oltotta le a lámpát, bár megígérte, hogy visszajön öt perc múlva, csak elfelejtette, és senkinek nem volt kedve kimászni fél óráig az ágyból, hogy leoltsa...
- Nagyon tetszett az éjszakai koncert, és az egész Ramirez mise. A kórustáborok voltak a legjobbak.
- Sunnyogás közben totem.
- Jó volt nagyon. „Fő feladatod: légy vig!”

NÉVSOR

Szoprán: Stark Livia, Gergely Noémi, Magyar Márta, Szabó Dea, Zanathy-Pintér Anna, Sipos Ágota, Paál Orsolya, Ridly Tünde, Friesel Éva, Magyar Eszter, Zahariev Anna, Danyi Eszter, Forgó Regina

Alt: Palchuber Enikő, Szatmári Eszter, Horváth Lilla, Rekvényi Kamilla, Turóczy Fanni, Valovics Ágnes, Beleznai Csenge, Fehér Mária, Földi Viktória, Gerszi Dóra, Hetessy Gabriella, Perjés Fanni, Honecz Lujza, Magyar Ágnes, Tóth Hanga, Schusztter Eszter, Váradi Szonja, Bárdits Éva, Boldizsár Célia, Bakos Csenge, Horti Réka, Liebe Rebeka, Nagy Nóra, Németh Luca

Tenor: Mályinkó Lóránt, Sow Ábrahám, Császár Tamás, László Dániel, Takács Levente, Meszerics András, Kiss Márton, Veress László, Sükein Alex, Veress Dávid, Pintácsi Dániel

Basszus: Császár Attila, Trombitás Péter, Heim Ágoston, Irmalós Bence, Kiss-Leizer Márton, Váraljai László, Herceg Zoltán, Márton Simon

p. s.: „Très Fort szeret, énekeld tehát.”

kórusvezetők: Halas Dóra és Mészáros Péter

Czirák Viktória (1991–2009)

Czirák Viktória (11. c) 2009. január 2-ára virradó éjszaka tragikus hirtelenséggel elhunyt.

Csak egy pillanat. Ennyin múltott talán az egész. Ha akkor és ott visszafordul és folytatja az eddig megkezdett utat. Ha nem dönt így, ha talán újra végiggondolja. Ha a lehetőséget választja, amit valami felsőbb hatalom helyezett a kezébe. De Ő másképp döntött. Boldogságot remélt. Vagy talán szabadságot? Nem tudjuk.

Rengeteg kérdés merült fel. De a miérték és a hogyanok megválaszolatlanul maradtak. Csak Ő értheti, csak Ő tudhatja. Döbbenetet és szomorúságot, értetlenséget és őrjítő fájdalmat, ürességet hagyott maga után. Csöndet.

Utolsó emlékem róla, amikor az osztálykarácsony végén, búcsúzkodáskor a nyakamba borult és a fülembe súgta, vigyázzak magamra, pihenjek sokat, mert már igazán megérdemlem. Hálásan és nevetve viszonoztam a fülig érő mosolyt. Előtte sokat beszéltünk erről, a karácsonyról, az ünneplésről, a terveiről és az én terveimről, aggódva kérdezte, hogy mi lesz velem érettségi után.

Foglalkozott velünk. Mindannyiunkkal. Lehet, hogy ez az adott pillanatban elsikkadt, de most már tudom, hogy tényleg szeretett minket, fontosak voltunk neki.

Vicu volt az, aki karácsony előtt az utolsó nap egy-egy névre szóló szaloncukrot helyezett a padunkra. Ő volt az, aki elviselt maga mellett a fizikaórán majd' négy évig, Ő volt az, aki megköszönte, ha segítettem, Ő volt az, aki megvizgasztalt, ha sírtam.

Rendkívüli lány volt. Szerettem, és a barátomnak mondhattam Őt. Mint sokan mások is. Nem volt olyan ember, akivel rossz lett volna a viszonya. Szerettük. Még akkor is, amikor dolgoztatírás közben majdnem felborította a padot, amin írt.

Így volt Ő teljes. És tökéletes. Egész.

Azt hiszem, így marad Ő meg nekünk. Fiatalnak, gondtalannak, mosolyogva. Örökre.

Temesvári Orsolya (11. c)

MŰVEK

Műfordítás

A francia műfordító verseny győztes fordítása Kazai Viktortól (12. b)

J. M. G. Le Clézio (Irodalmi Nobel-díj, 2008): *La ronde et autres faits divers* (Gallimard, 1982)

**Ô VOLEUR, VOLEUR, QUELLE
VIE EST LA TIENNE ?
(EXTRAIT)**

Tu aimes cette vie ?

Non, au début je n'aimais pas ça du tout, mais maintenant, qu'est-ce que je peux faire ?

Tu sors toutes les nuits ?

Ça dépend. Ça dépend des endroits. Il y a des quartiers où il n'y a personne pendant l'été, d'autres où c'est pendant l'hiver. Quelquefois je reste longtemps sans, enfin, sans sortir, il faut que j'attende, parce que je sais que je risque de me faire prendre. Mais quelquefois on a besoin d'argent à la maison, pour les vêtements, pour les médicaments. Ou bien il faut payer le loyer, l'électricité. Il faut que je me débrouille. Je cherche les morts.

Les morts ?

Oui, tu comprends, tu lis le journal, et quand tu vois quelqu'un qui est mort, un riche, tu sais que le jour de l'enterrement tu vas pouvoir visiter sa maison.

**Ó, TE TOLVAJ, TE TOLVAJ, MI-
FÉLE ÉLET A TIED?
(RÉSZLET)**

Szereted ezt az életet?

Nem, eleinte egyáltalán nem szerettem, de most mit tudok tenni?

Minden éjjel elmész?

Attól függ. A helytől függ. Vannak negyedek, ahol egy lélek sincs nyáron, más hol ez télen van így. Van, hogy sokáig maradok, anélkül, hogy elmennék, várnom kell, mert tudom, azt kockáztatom, hogy elkapnak. De néha szükség van otthon pénzre, hogy ruhákat meg gyógyszereket vegyünk. Vagy pedig ki kell fizetni az albérleti díjat, a villanyszámlát. Kénytelen vagyok feltalálni magam. Halottakat keresek.

Halottakat?

Igen, tudod, hogy van ez, olvasod az újságot, egyszer csak meglátsz valakit, aki elhunyt, valami gazdagot, tudod, hogy a temetés napján elmehetsz a házához.

C'est comme ça que tu fais en général ?

Ça dépend, il n'y a pas de règles. Il y a des coups que je ne fais que la nuit, quand c'est dans des quartiers éloignés, parce que je sais que je serai tranquille. Quelquefois je peux faire ça le jour, vers une heure de l'après-midi. En général, je ne veux pas faire ça le jour, j'attends la nuit, même le petit matin, tu sais, vers trois-quatre heures, c'est le meilleur moment, parce qu'il n'y a plus personne dans les rues, même les flics dorment à cette heure-là. Mais je n'entre jamais dans une maison quand il y a quelqu'un.

Comment sais-tu qu'il n'y a personne ?

Ça se voit tout de suite, c'est vrai, quand tu as l'habitude. La poussière devant la porte, ou les feuilles mortes, ou bien les journaux empilés sur les boîtes aux lettres.

Tu entres par la porte ?

Quand c'est facile, oui, je force la serrure, ou bien je me sers d'une fausse clé. Si ça résiste, j'essaie de passer par une fenêtre. Je casse un carreau, avec une ventouse, et je passe par la fenêtre. Je mets toujours des gants pour ne pas laisser de traces, et puis pour ne pas me blesser.

Et les alarmes ?

Si c'est compliqué, je laisse tomber. Mais en général, c'est des trucs simples, tu les vois du premier coup d'oeil, tu n'as qu'à couper les fils.

Általában így csinálod?

Attól függ, nincsenek szabályok. Van úgy, hogy csak éjjel csinálom, amikor távoli negyedekbe megyek, mert tudom, hogy nem fognak megzavarni. Néha nappal is meg tudom csinálni, olyan délután egy óra fele. Általában nem szeretem nappal csinálni, megvárom az éjjelt vagy a kora hajnalt, tudod, olyan három-négy óra tájt, ez a legjobb időpont, mert ilyenkor az utcák kihaltak, ilyenkor még a zsaruk is alszanak. De sosem megyek be olyan házba, ahol van valaki.

Honnan tudod, hogy nincs bent senki?

Azt azonnal látni lehet, de tényleg, ha hozzá vagy szokva. Az ajtó előtti por vagy a lehullott levelek, vagy a leveles láda tetején halomban álló újságok.

Az ajtón mész be?

Ha könnyen megy, akkor igen, feltöröm a zárat vagy mesterkulcsot használok. Ha nem enged, megpróbálom az ablakon keresztül. Betöröm az egyik ablaküveget egy tapadókoronggal, s megpróbálom az ablakon keresztül bemenni. Mindig kesztyűt húzok, hogy ne hagyjak nyomokat, s hogy ne sérüljek meg.

És a riasztók?

Ha bonyolult, hagyom az egészet. De általában ezek elég egyszerű dolgok, az első pillanatban észre veszed őket, csak a drótokat kell átvágnod.

Qu'est-ce que tu emportes, de préférence ?

Tu sais, quand tu entres, comme ça, dans une maison que tu ne connais pas, tu ne sais pas ce que tu vas trouver. Tu dois faire vite, c'est tout, pour le cas où quelqu'un t'aurait repéré. Alors tu prends ce qui se vend bien et sans problèmes, les télévisions, les chaînes stéréo, les appareils ménagers, ou alors l'argenterie, les bibelots, à condition qu'ils ne soient pas trop encombrants, les tableaux, les vases, les statues.

Les bijoux ?

Non, pas souvent. D'ailleurs quand les gens s'en vont, ils ne laissent pas leurs bijoux derrière eux. Les bouteilles de vin, aussi, c'est intéressant, ça se vend bien. Et puis les gens ne font pas très attention à leurs caves, ils ne mettent pas de serrures de sûreté, ils ne surveillent pas tellement ce qui se passe. Ensuite, il faut tout charger, très vite, et puis partir. Heureusement que j'ai une voiture, sans quoi je ne pourrai pas faire ça. Ou alors il faudrait que je fasse partie d'une bande, que je devienne un vrai gangster, quoi. Mais ça ne me plairait pas, parce qu'eux je crois qu'ils font ça par plaisir plus que par besoin, ils veulent s'enrichir, ils cherchent le maximum, faire le gros coup, tandis que moi je fais ça pour vivre, pour que ma femme et les gosses aient de quoi manger, des vêtements, pour que mes gosses aient une éducation, un métier.

Si je retrouvais demain du travail, je m'arrêteraient tout de suite de voler, je

Mire utazol leginkább?

Tudod, amikor csak úgy belépsz egy házba, amit nem ismersz, nem tudod, mit fogsz találni. Gyorsan kell cselekedned, ennyi az egész, arra az esetre, ha valaki észrevett volna. Szóval azt viszed el, ami szem előtt van, és nem okoz problémát, televíziókat, hifi berendezéseket, háztartási készülékeket, vagy az ezüstneműt, csecsebecséket, abban az esetben, ha nem túl nagyok és nehezek, a képeket, vázákat, szobrokat.

Az ékszereket?

Nem, nem gyakran. Először is, amikor az emberek elmennek, nem hagyják szem előtt az ékszereiket. Érdekes módon, a borosüvegeket is könnyű elvinni. Ráadásul az emberek nem fordítanak túl sok figyelmet a pincéjükre, nem tesznek rá lakatot, nem igazán követik, hogy mi történik velük. Ezért nagyon gyorsan össze kell szedni mindent, és aztán lelépni. Szerencsére van egy autóm, ami nélkül nem tudnám ezt csinálni. Vagy be kéne lépnem egy bandába, hogy igazi gengszter legyek, vagy mi. De ez nekem nem tetszene, mert úgy vélem, hogy ők ezt inkább szórakozásból csinálják, mintsem szükségből, meg akarnak gazdagodni, a maximumot keresik, a nagy fogást, mialatt én ezt a megélhetésért csinálom, hogy a feleségemnek és a gyerekeimnek legyen mit enniük, mit felvenniük, hogy a gyerekeim tanulhassanak, és legyen egy rendes szakmájuk. Ha holnap találnék munkát, azon nyomban felhagynék a lo-

pourrais de nouveau rentrer chez moi tranquillement, le soir, je m'allongerais sur le lit avant le dîner, je regarderais les taches d'ombre sur le plafond, sans penser à rien, sans penser à l'avenir, sans avoir peur de rien.

Maintenant, j'ai l'impression que ma vie est vide, qu'il n'y a rien derrière tout ça, comme un décor. Les maisons, les gens, les voitures, j'ai l'impression que tout est faux et truqué, qu'un jour on va me dire, tout ça est de la comédie, ça n'appartient à personne. Alors, pour ne pas penser à cela, l'après-midi, je sors dans la rue, et je commence à marcher au hasard, marcher, marcher, au soleil ou sous la pluie, et je me sens un étranger, comme si j'arrivais juste par le train et que je ne connaissais personne dans la ville, personne.

Et tes amis ?

Oh, tu sais, les amis, quand tu as des problèmes, quand ils savent que tu as perdu ton travail et que tu n'as plus d'argent, au début ils sont bien gentils, mais après ils ont peur que tu ne viennes leur demander de l'argent, alors... Tu ne fais pas très attention, et un jour tu t'aperçois que tu ne vois plus personne, que tu ne connais plus personne... Vraiment comme si tu étais un étranger, et que tu venais de débarquer du train.

pással, ismét nyugodtan térhetnék haza, esténként leheverednék az ágyra vacsora előtt, az árnyékfoszlányokat bámulnám a plafonon, anélkül, hogy bármire is gondolnék, anélkül, hogy a jövőre gondolnék, hogy bármitől is félnék. Most úgy érzem, hogy az életem üres, hogy mindezek mögött nincs semmi, mint egy díszlet. A házak, az emberek, az autók, az az érzésem, hogy minden hamis, és mű, hogy egy nap majd valaki azt mondja nekem, hogy ez az egész csak egy komédia, ami nem tartozik senkihez. Azért, hogy ne gondoljak erre, délutánonként kimegyek az utcára, s elindulok valamerre, megyek, megyek, napsütésben vagy esőben, és közben idegennek érzem magam, mintha csak most érkeztem volna vonattal, s nem ismernék senkit a városban.

És a barátaid?

Ó, tudod, a barátok eleinte nagyon kedvesek, amikor problémád van, mikor tudják, hogy elvesztetted a munkádat, s nincs semmi pénzed, de aztán attól tartanak, hogy pénzt kérsz tőlük, így... Nem figyelsz oda eléggé, s egy nap azon kapod magad, hogy többé nem találkozol senkivel, többé nem ismersz senkit... Valóban, mintha idegen lennél, s most szálltál volna le a vonatról.

Antarktisz

Harc a senki földjéért

Süvegh Eszter (12. c) dolgozata társadalomismeret tantárgyból

A „hatodik kontinens” említése zord, hó és jég borította tájakat, fagyoskodó pingvintömegeket és elképzelhetetlen negatív hőmérsékleti rekordokat (az eddig mért leghidegebb a Földön: Vosztok kutatóközpont, $-89,2^{\circ}\text{C}$) idéz fel a legtöbb emberben. Ez érthető is, hiszen a legdélebbi földrész éghajlatához nem sok állat-, és még kevesebb növényfaj volt képes alkalmazkodni, így első ránézésre semmi figyelemre méltóbb nem bújik meg sivár sziklasivatagaiban és jégmezőin, mint néhány zuzmó és kutatóállomás. Ám véleményem szerint a Déli-sark érdekessége

éppen abban áll, hogy hiányzik róla valami, ami más kontinenseken megvan, ez pedig az állandó lakosság és bármiféle állam. Az Antarktisz a „senki földje”, az utolsó terület bolygónkon, melyet az ember még nem vont teljesen uralma alá.

RÖVIDEN A FELFEDEZÉSÉRŐL

A Déli-sark volt az utolsóként felfedezett földrész, amelyet James Cook kapitány közelített meg legkorábban 1773-ban első európaiként átlépve a Déli-sarkkört, ő azonban még csak jéghegyekről számolhatott be. A partokat Fabian von Bellinghausen látta meg a Vosztok nevű hajóról, aki egy 1819-es orosz expedíció tagjaként érkezett. Ezt követően a sarkvidéket megszálló számtalan vadász a kipusztulás szélére sodorta az itt élő medvefókákat (ez volt a „fókabőr-láz”). Tudományos kutató először 1895. február 17-én lépett a szárazföldre a norvég biológus, Carsten Eggeberg Borchgrevink személyében, vágyát, hogy eljusson a Déli-sarkig, később egy honfitársa teljesítette.

A következő nagy kihívás a déli pólus elérése lett. Earnest Shackleton sikertelen kísérletét követően (1908, a cél előtt 180 ki-

lométerrel kénytelen volt visszafordulni), és miután Peary meghódította az Északi-sarkot (1909), veszélyes versenyfutás kezdődött. A norvég Roald Amundsen és a brit

Robert Falcon Scott 1911 végén „rajtolt” egymástól 800 kilométerre, előbbi kutyaszánon utazva, utóbbi csupán emberi erővel tervezte véghezvinni a hatalmas tettet. Végül 1911. december 14-én Amundsen diadalmaskodott, és Scott nemcsak hogy egy teljes hónappal lemaradva futott be, de útjukon visszafelé egy hóvihárban életét vesztette társaival együtt.

Magyar szervezésű expedíció elsőként 2003-ban indult a jeges kontinensre, hogy tudományos kutatómunkát folytassanak, valamint egy ismeretterjesztő filmet forgassanak a világ másik részén, Budapesttől 14000 kilométerre.

AZ ANTARKTISZ SZERZŐDÉS

A Nemzetközi Geofizikai Év apropóján 1956-1958-tól elkezdődött az Antarktisz tervszerű felderítése, sorra épültek a kutatóállomások. 1959. december 1-jén megszületett a Déli-sarkvidék helyzetét szabályozó nemzetközi megegyezés, mely 1961. június 23-án lépett életbe. A szerződést tizenkét olyan állam írta alá, melyek aktívan tevékenykedtek itt az elmúlt két évben, és érdekeltek voltak antarktiszi területek szerzésében; Nagy-Britannia, Franciaország, a Szovjetunió, az Egyesült Államok, Japán, valamint Belgium és Norvégia, a déli félteke országai, melyek az Antarktiszt közrefogják: Argentína, Chile, Ausztrália, Új-Zéland és a Dél-afrikai Köztársaság. Jelenleg 46 állam tagja a szerződésnek, melyek közül 18 csupán megfigyelő státusszal rendelkezik (ilyen hazánk is 1984 óta).

A megállapodás úgy kívánta biztosítani a békét, hogy rögzítette a földrész semlegességét, megtiltott mindenféle katonai tevékenységet, hadi létesítmények telepítését, ezen kívül nem engedélyezte kísérleti atomrobbantások végrehajtását, sem bármilyen hulladék lerakását (különös tekintettel a nukleáris hulladéokra). Katonai személyzet jelenlétét kizárólag tudományos kutatómunka vagy más békés tevékenység céljából hagyta jóvá.

Továbbra is fontos maradt, hogy a tudományos kutatásban minden ország szabadon részt vehessen, sőt, szorgalmazták a minél szorosabb együttműködést, az eredmények egymással való megosztását. Az állomásokra nyaranta több mint 4000 biológus, fizikus, meteorológus és egyéb kutató érkezik, hogy többek között a helyi élővilágon és éghajlaton kívül a jégbe fagyott meteoritokat, lemeztektonikai mozgásokat, vagy éppen az űrből érkező háttérsugárzást vizsgálják. Érdekesség, hogy itt található a legnagyobb neutrínódetektor a Földön (IceCube névre hallgat, két kilométer mélyen található a felszín alatt), bár építése még folyik.

AZ EMBER, ÉS AMI VELE JÁR

Az eredeti egyezmény a környezet védelméről nem rendelkezett átfogóan, ezért 1991-ben elfogadásra került a szerződés Környezetvédelmi Protokollja, amely 1998-ban lépett életbe. Ez a dokumentum elvileg 50 évre (vagyis 2048-ig) biztosít „védeltséget” az Antarktisznak az emberi beavatkozás, az érintetlen természetes környezet károsítása ellen. Azonban ha az ember valahol megjelenik, bármennyire is elővigyázatos, szintén (szinte szükségszerűen) feltűnik a hulladék, szennyvíz, sőt, más élőlények, organizmusok is utazhatnak vele vagy rajta potyautasként.

Hasonló a helyzet az Újvilág felfedezéséhez.

Akkor az amerikai indiánok bizonyos részben azért is tizedelődtek meg, mert olyan betegségek kórokozói támadták meg őket, melyekkel azelőtt nem találkozhattak, mert az európai konkvisztádorok hurcolták be azokat (a folyamat persze ellentétes irányban is igaz volt). A kutatók ugyanígy behurcolhatnak ruhájukon magvakat, spórákat vagy rovartojásokat a Déli-sarkra. A tudósok aggódnak, hogy az ezekből kifejlődő növények és állatok elnyomhatják, vagy akár kipusztíthatják az őshonos fajokat, még mielőtt sikerülne azokat dokumentálniuk. A kutatóállomások lakóit kötelezhetik ruhájuk és az élelmiszer-szállítmány megtisztítására, ám ez jóval nehezebben megy a nem is olyan kis számú turista esetében, akik az Antarktiszt felfedezéséért nem kevés pénzt hajlandóak kiadni.

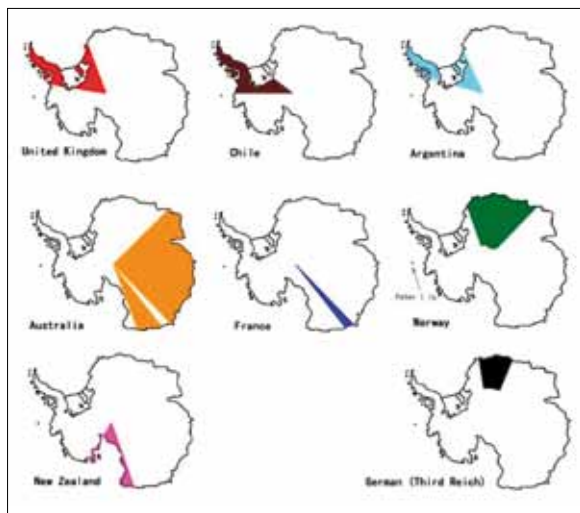
Az ismeretlen, érintetlen helyek mindig is vonzották a megfelelő anyagi háttérrel rendelkező, kalandvágyó utazókat. Az első milliomos turisták mostanra már jártak az űrben is, de aki nem akar ilyen messzire menni, annak valószínűleg egy dél-amerikai körutazással egybekötött sarkkutató expedíció is megfelel (igazán „pénztárca-kímélő” ajánlat, 600-700 ezer forintból kijön a hajóút). Ahogy a grafikonok is mutatják, ugyan nem a legkedveltebb látványosságok egyike, de a turisták száma folyamatosan növekszik a Déli-sarkon.

Ezen kívül, mivel a környezeti problémák globális hatással bírnak, közvetett módon is befolyással rendelkezünk egy területre. Itt alakult ki az 1973-ban elsőként felfedezett, legnagyobb „ózonlyuk”. Az ózonréteg elvékonyodása a nagymértékű freon/CFC-kibocsátásra vezethető vissza. Szintén bebizonyosodott (éppen az antarktiszi jégbe zárt gázok vizsgálatával), hogy az üvegházhatás legfőbb okozói, a széndioxid és a metán az utóbbi 800 ezer évben soha nem fordultak elő ekkora koncentrációban a légkörben. Ez azt jelenti, hogy valóban az ember az oka az üvegházhatás fokozódásának.

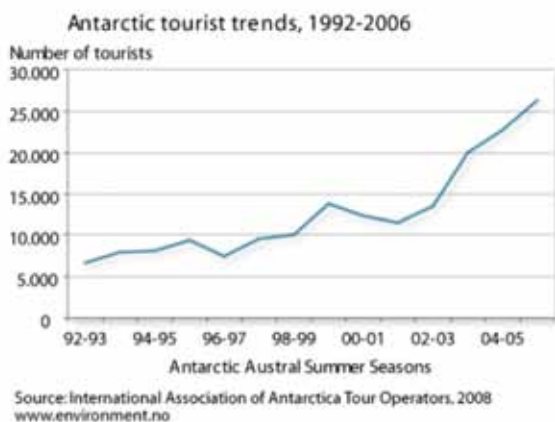
KILÁTÁSOK A JÖVŐBEN

A Környezetvédelmi Protokoll a kontinensen megtiltja bármilyen ásványkincs bányászatát, de még az utánuk való kutatást is. Ám azt így is tudni lehet, ha nem is pontosan, hogy hatalmas lehetőségek rejtőzhetnek a feltáratlan földrésztartalékaiban. Óriási széntelepek, valamint urán és gyémánt bújnak meg a jégpáncél alatt, és ismeretlen mennyiségű kőolajvagyonnal is rendelkezhet az Antarktis. Ezek után végképp nem meglepőek a területi követelések, melyekkel Nagy-Britannia, Norvégia,

Új-Zéland, Argentína, Chile, Ausztrália és Franciaország éltek már 1959 előtt. Ezen hivatalos követelések mellett akadnak mások is, ám az Antarktisz Szerződés elvileg minden ilyen igényt befagyasztott. Harminc éves érvényességének lejártá óta (1991) nem sikerült a szerződést megújítani vagy meghosszabbítani, pontosan a nagyhatalmi érdekellentétek miatt.

Végül pedig akad még egy kincse ennek a kontinensnek, ami elsőre talán olyan nyilvánvaló, hogy nem is gondolnánk rá: ez pedig a jég. Ugyanis itt található a néhol 4000 méter vastag jégpáncélba zárva a Föld édesvíz-készletének 70 (!) %-a. Ki tudja, meddig állhat még fenn a megállapodás, amely a Déli-sarkvidéket védi, mikor rúgja fel egy erősebb vagy éppen egy kétségbeesett ország? Nagyon könnyen előfordulhat, hogy nemcsak az erőforrásokért, hanem ugyanúgy a megmaradt tiszta ivóvízért is háborúkat folytatnak majd a jövő államai a Földnek ezen az egyelőre békés pontján.

ISKOLATÖRTÉNETI EMLÉKEK

Bartal Antal igazgató búcsúja az iskolától

*Bartal Antal (1830–1910) 1872-től, az iskola alapításától kezdve tizennyolc éven keresztül volt a gyakorlóiskola igazgatója. Az ELTE levéltárában a mai napig őrzik azt a levelet, amelyet hatvanéves korában, 1890-ben, nyugdíjba vonulása alkalmából írt a tantestületnek.**

IGEN SZERETETT ÉS NAGYRA BECSÜLT TANÁRTÁRSAIM!

Consumatum est.**

Vérző szívvel válok ki abból a körből, melylyel az iskolai élet gondjait meg örömeit 18 teljes éven át megosztottam.

Ezt az áldozatot meg kellett hoznom, mivel érezni kezdtem me tantae moli iam haud parem esse.*** Hogy mit tettem szeretett intézetem érdekében és mi voltam számára, azt azok ítélik meg legjobban, kik velem naponta érintkeztek és velem együtt fáradhatatlanul buzgólkodtak.

Ez ünnepélyes, való, perczben arra készített szívem: hogy forró köszönetet mondjak szeretett Tanártársaimnak irányomban számtalanszor tanúsított jó akaratukért, támogatásukért és gyengeségeim iránt mutatott elnézésükért; hogy jövő munkálkodásukhoz jó kedvet, erőt, egészséget, barátságos összetartást, kölcsönös bizalmat és ebből kifolyólag szeretett intézetem minél nagyobb felvirágzását, számomra pedig kedves, életem még hátralévő napjait felvidító barátságuk folytatását kívánjam.

Isten Önökkel

Kelt Harasztiban 1890 augusztus hó 28-án

Az igen szeretett és nagyrabecsült Tanártársaimnak

őszinte barátja
Bartal Antal

* A szövegben meghagytuk az eredeti helyesírást.

** Bevégeztetett.

*** Ekkora feladatnak már nem felelek meg.

Végén szeretett és nagyra becsült
Tanártársaim!

omatum est.

Vérző szívvel válok ki abból a körből,
melylyel az iskolai élet gondjait meg-
örömi 18 telpes éven át megosztot-
tam.

Ezt az áldozatot meg kellett hoznom,
mivel én is kezdtem me tantae mol-
iam hand parem esse.

Hogy mit tettem szeretett intézetem-
érdekeiben és mi voltam számára,
azt azok ítélik meg legjobban,
kik velem naponta érintkeztek és
velem együtt fáradhatlanul buzgöl-
kodtak.

Ez ünnepélyes, való, perzben arra készített
szívem: hogy forró Köszönetet mondjak
szeretett Tanártársaimnak irányomban
számtalanszor tanúsított jó akarásukért,
támogatásukért és gyengeségeim iránt
mutatott elnézésükért; hogy jövő mun-
kálkodásukhoz jó kedvet, erőt, egészsé-
get, barátságos ösztönzést, kölcsö-
nös bizalmat és ebből kifolyólag
szeretett intézetem minél nagyobb
felvirágzását, számomra pedig

Toncsi néni visszaemlékezései

Szemkeő Gáspárné (1921–), akit akkor is és azóta is diákjai csak Toncsi néninek szólítottak, illetve szólítanak, 1951-től 1979-ig tanított iskolánkban. Különösen szép emlékek kötnek az 1955-ben végzett leányosztályhoz, amelynek egykori tanulóival még most is évente többször összejönnek. 2009-ben a következő gondolatokat vetette papírra.

Szeretettel üdvözlöm kedves kollegáimat és régi diákjainkat. Mindegyikük biztosan őriz a szívében olyan emléket a Trefortról, mely ma is örömmel tölti el, vagy büszkén emlegeti.

Kérem a mai diákokat is, hogy legyenek büszkék a Trefort múltjára, jelenére, és mi, akik régen tanítottunk, örülünk, hogy sok régi diákunk szívében vannak olyan felejthetetlen emlékek, melyekből kölcsönösen hálás emlékezés lesz. 1951-ben jómagam három „Trefort” épület tanára lettem, mert az újjáépítés során hol a Lónyaiban, hol itt, a Trefortban, hol az épület bővítése miatt a Cházár utcai gyakorlóiskolában volt az otthonunk. Mégis zökkenőmentesen ment a tanítás és a tanárjelöltekkel való foglalkozás, és diákjaink itt is, ott is otthon érezték magukat. A Lónyaiban még a falak is művészeti örömet, lelkesedést árasztottak, a gyerekekből pedig öntudat, épülő magabiztosság áradt. („Mi még így is tudunk jó diákok lenni.”) 1953-ban a Trefortban még csak fiúosztályok voltak, de mire a harmadik gyermekem születése után visszamentem tanítani, egy huszonöt leányból álló leányosztálynak lettem az osztályfőnöke. Ennek már 56 éve, de még ma is rendszeresen találkozunk, összefárunk. Úgy látszik, örökre a szívembe zártam őket. A Trefortban a fiúk és lányok közül sokan lettek kiemelkedően szorgalmas, jó modorú, emberséges lelkületű diákok. Köszönik tanáraiknak a sokrétű, kiemelkedő tudást, munkabírást és tanítást. Annak idején volt, hogy egy-egy vezetőtanár 10-12 tanárjelöltet kapott, és az órák előkészítése nagyszerű, szinte színházba illő óra-összeállítás lett, mert a jelöltek olyan gondosan készültek saját tanárukkal a megbeszélt óráikra, mintha mind főszereplők lennének egy nagyszerű színdarabban.

Mikor a Trefortban kezdtem tanítani, mellette még négy évig segítettem (biciklin közlekedve) három, felnőtt dolgozók számára létesített gimnáziumban. Szép és hasznos emlékek gyűltek össze bennem. Akkor még két kicsi gyermekem és szüleim, no meg áldott jó férjem segítsége és tanítványaim fejlődése erőben tartottak. Mind a diákjaink, mind a tanárjelöltek és csaknem minden vezetőtanár mintaszzerűen alkalmazkodtak az új helyzetekhez. Magabiztosabbak, öntudatosak, segítőkészek lettek. A folyosókon általában csoportos megbeszéléseken tervezték munkájukat, álmaikat. A régi jó barátok ma is örömmel találkoznak egymással és tanáraikkal. A friss, okos, törekvő tanulók – a dicséreten kívül – nagyobb tudás megszerzésére törekedtek. A tanárjelöltek pedig még kirándulásokra is szívesen jöttek velünk. Az iskola akkori igazgatója kemény, de megértő ember volt. Ha hozzáküldtünk valakit, segített neki, és közben a tanuló fejlődő egyéniségéhez, jobb előmeneteléhez és magatartásához adott

okos tanácsokat. Mind színesebb lett iskolánk belső világa a szakkörök fejlődésével, az önmagukra is büszke diákok egyre jobb magatartásával, és a folyosói magatartásukból is sugárzott a jövő reménysége. A tanulókat néha segíteni kellett, hogy az elvárt és az elérhető dolgokat tartsák szem előtt. A diákjaink nem csak jól és szívesen tanultak, megszerették a szépet is, műveltségük sok tanár szívét melengette. A bajban ők is gyorsan segítettek, de általában a gyengén tanulók között azért maradt néhány huncut, sőt kemény feddésre szoruló diák.

A jó gyerekanyagot szó szerint hangolni kellett néha, hogy ne ejtsenek csorbát a Trefort hírnevén. A tanárok sokszor pótolták a szülőt, az otthoni nevelést, így segítettek a család nehéz percein és a diákok gondjain. Évről évre javult a helyzet, észrevették a szülők is, hogy mindenki jó szándékkal tanít, fegyelmez, dicsér. Így lett mindig otthonosabb, értékesebb az iskola, mind a tanárok, mind a diákok számára is. Őszintén mondom, örülnék, ha a hét dédunokámat ide küldhetném tanulni, hogy jól nevelt, őszinte szívvel jóra törekvő, nagyszerű trefortos diákok legyenek.

Szemkeő Gáspárné

Az ötvenes években iskolánk néhány évig Apáczai Csere János nevét viselte

Az iskolaszervezet rövid történeti áttekintése

Az iskolaszervezet rövid történeti áttekintése												
a tanulók életkora	7 év	8 év	9 év	10 év	11 év	12 év	13 év	14 év	15 év	16 év	17 év	18 év
1872–1952					nyolcosztályos gimnázium							
					I. o.	II. o.	III. o.	IV. o.	V. o.	VI. o.	VII. o.	VIII. o.
	általános iskola											
	alsó tagozat				felső tagozat							
1945–1952					5. o.	6. o.	7. o	8. o.				
1955–1995												
1955–1976	1. o.	2. o.	3. o.	4. o.								
1949–1999									négyosztályos gimnázium			
									I. o.	II. o.	III. o.	IV. o
1994-től							hatosztályos gimnázium					
							7. o.	8. o.	9. o.	10. o.	11. o	12. o.

Az osztályok nemek szerinti alakulása			
1872–1951	fiúosztályok	1964–1973	leányosztályok és koeduált osztályok
1951–1955	fiú- és leányosztályok	1973-tól	koedukált osztályok
1955–1964	leányosztályok		

Az osztályok számának alakulása							
1872/1873	2	1950/1951	9	1963/1964	22	1976–1986	20
1873/1874	2	1951/1952	10	1964/1965	22	1986/1987	19
1874/1875	3	1952/1953	8	1965/1966	22	1987/1988	18
1875/1876	3	1953/1954	8	1966/1967	21	1988/1989	17
1876–1907	4	1954/1955	8	1967/1968	21	1989/1990	16
1907/1908	5	1955/1956	12	1968/1969	20	1990/1991	16
1908/1909	5	1956/1957	17	1969/1970	20	1991/1992	16
1909/1910	6	1957/1958	22	1970/1971	22	1992/1993	16
1910/1911	6	1958/1959	26	1971/1972	22	1993/1994	16
1911/1912	7	1959/1960	25	1972/1973	23	1994/1995	17
1912/1913	7	1960/1961	25	1973/1974	22	1995-től	18
1913–1949	8	1961/1962	24	1974/1975	21		
1949/1950	9	1962/1963	23	1975/1976	21		

Részletek egy iskolatörténeti OKTV dolgozatról

Czéh Judit, 1965-ben érettségizett egykori diákunk az 1964/65-ös tanévben történelem OKTV dolgozatának témájául az iskola történetét választotta. A 23 oldalas pályamunka részletes áttekintést ad a gyakorlóiskola első kilencven évéről, szóhasználat, mondandója sok helyen tükrözi a hatvanas évek Magyarországának kommunista ideológiáját. Czéh Juditnak ezúton is köszönjük, hogy 2009-ben rendelkezésünkre bocsátotta gimnazista korában írt dolgozatát. Ebből olvashatunk itt részleteket.

1872. október 7-én megkezdődött a tanítás. A tanári kar élére Bartal Antal (1872-1890) igazgató került, de a gyakorlóiskolának valójában csak egyetlen rendes tanára volt Kármán Mór személyében. A tantestület többi tagja akkor még valamely más iskola rendes tanára volt, s csak óráira jött be a gyakorlóiskolába. Így a szervezőmunka hatalmas feladatát Bartal Antal és Kármán Mór végezte. A Szervezeti Szabályzat meghatározza a gyakorlóiskola hatáskörét, és nagy vonásokban utasításokat adott működésére vonatkozóan is. Az iskola különálló gimnáziumi intézet (fiúk számára) állami és nyilvános jelleggel. Négy osztályból áll: I., III., V., VII., a következő évben II., IV., VI., VIII. osztályokkal. Osztálylétszám maximum húsz volt.

Az első tanév tehát 1872. október 7-én kezdődött. A Hatvani (ma: Kossuth Lajos) utca egyik bérházában kaptak a tankerülettől két szobát, amelyben falitáblán és szivacson kívül szinte semmi más nem volt. Az 1872/73. tanévben első és harmadik osztály indult 17 ill. 8 tanulóval. Az 1873/74. tanévben egy előkészítő osztállyal bővült a II. és IV. osztály. 1875/76-ban 3 (+1 előkészítő) osztály működött, végül az 1876/77. tanévtől állt fenn a váltakozó négy osztályos rendszer. A tulajdonképpeni tanítás a délelőtti órákban zajlott le. Délután rajz, torna, tudományos kirándulás kötötte le a fiúkat. Az úgynevezett tájékoztató vizsgákat karácsony, húsvét és az évi szünidők előtt tartották. Céljuk nem az osztályzatok megállapítása, hanem a módszerek felülvizsgálata volt: megfelelő eredményt produkáltak-e tanulók? A tanári kar jelenlétében intéztek kérdéseket az osztályhoz, figyelték, hogy valamelyik tanuló hányszor és hogyan szól hozzá. A vizsgák után hozhattak határozatot az egész iskola állapotáról: a tanárjelöltek működéséről, valamint az egyes tanulókról, akiknek szüleit kétszer levélben, az év végén pedig bizonyítványban értesítették fiaik előmeneteléről. 1878-ban volt az első érettségi.

Az iskola megalakulásától kezdve állandó elhelyezkedési nehézségekkel küzdött. A Hatvani utcából hamarosan a Hal-piacra költözött, majd 1880 őszén az Egyetemi Könyvtár hátsó, Reáltanoda utcai részében, a nélkülözhető I.-II. emeleti helyiségeket

foglalta el. 1881-ben ismét költözködött: a Kerepesi bazár melletti bérház II. emeletén kapott helyet (Kerepesi, ma: Rákóczi út 8.). Az 1885/86. évi Értesítőben Bartal Antal örömmel számol be arról, hogy „a törvényhozástól megnyerte a felhatalmazást, hogy iskolánk számára egy alkalmas, különálló épületet emeltessen.” A Trefort utca 8. szám alatt épült új iskolát 1887. október 2-án avatták fel. Ez az ünnep egybeesett az iskola fennállásának 15 éves jubileumával. Ebből az alkalomból sokat foglalkoztak az újságok is a „mintagimnáziummal”. A Hon, a Pesti Napló, a Fővárosi Napok, a Budapesti Hírlap, a Pesti Hírlap, a Politisches Volksblatt, a Nemzet, az Egyetértés, a Neues Politisches Volksblatt, a Budapest, a Budapesti Újság, a Neues Pester Journal, sőt a Selezsbányai Híradó hasábjain is „A Magyar Királyi Tanárképző Intézet Gyakorló Főgimnáziuma”-ról olvashattak.

Dr. Waldapfel János nevéhez fűződik a szülői értekezletek megteremtése. A tanárok és szülők közötti kapcsolat problémája élénk visszhangot váltott ki. A szülői értekezlet elvét nagyon sokan támadták, különösen a vidéki tanárok. Azonban az ellenvélemények nem voltak elég meggyőzőek. Az 1901. február 19-én kelt 11428. sz. rendelet értelmében hozzáfoghattak a szülői értekezletek gyakorlati megvalósításához. Az ellenpárt érveit nem csak elméleti síkon, hanem az 1901. március 25-én tartott első magyarországi középiskolai szülői értekezlet sikerével is hamarosan megcáfollhatták. Ez ismét a gyakorlóiskola, Waldapfel János dicsősége. Hosszú évek óta felvetődtek a gyakorlóiskola életében ugyanazok a problémák: az országos tanárszükség következtében nem tudták megakadályozni a tanárjelöltek távozását a gyakorlóév közben, és a Trefort utcai iskola épülethez még mindig nem csatolhattak tornatermet. Az 1905/06. tanévben azonban arról számolhat be az igazgató, Badics Ferenc (1898-1914), hogy az eddigi általános tanárszükséggel ellentétben a fiatalság nagy számban tódul a tanári pályára, amely már meghaladja a szükségletet. Ezért megszigorították a felvételi vizsgákat is.

A tornatermi problémát rendezni a minisztérium az 1904/05-ös tanévben 130.000 koronát, 1905/06-ban még 70.000 koronát ajánlott fel. Ezáltal lehetővé vált volna tehát az új tornacsarnok, rajzterem és még néhány nélkülözhetetlen helyiség felépítése. 1906. október 3-án gr. Apponyi Albert, vallás-és közoktatásügyi miniszter látogatást tett a gyakorlóiskolában. E látogatás eredményeként döntöttek úgy, hogy az iskola egészén változtatni kell, hogy a jövőben teljes nyolcosztályos gimnáziummá épülhessen ki.

A gyönyörű, modern tornacsarnokban igazi otthonra talált a szer- és svéd torna, a vívás. Különösen vívásban régi hagyományoknak hódoltak már a gyakorlóiskolában. Szinte az első esztendőktől kezdve állandó edzőjük volt a fiúknak. 1908-tól már nem csak

tör-, hanem kardvívást is tanulhattak. A sokoldalú testnevelést szer- és svédturnán kívül játékkirándulásokkal, katonai céllövő gyakorlatokkal egészítették ki. Minden tanév végén nagyszabású sportversenyeken mérték fel az elért eredményeket.

A már új épületszárnnyal bővült gyakorlóiskola még újabb helyiségekre tartott igényt. A VKM 1911. június 30-án a 72400. sz. rendeletében jóváhagyta, hogy az Erzsébet Népakadémia tulajdonába átment szomszéd nőiskola udvari részén a kertre nyíló helyiségeket kibérelje. Így lehetővé vált a gimnázium hatodik osztályának megnyitása, annál is inkább, mert a tantestület létszáma tovább növekedett. Az 1907/08. tanévben kezdődött meg a gimnázium valamennyi osztályának kiépítése, amely az 1913/14-es tanévben fejeződött be. Negyven esztendő munka gyümölcse mindez. Áldozatos és eredményes munka volt, hiszen az iskola kezdettől fogva magas fokon tett eleget kitűzött feladatának: a) a pedagógiai elmélkedésnek legyen műhelye, b) alakítson mintaszerű iskolai életet.

1914-ben az iskola melletti bérházat katonai célokra foglalták le, így le kellett mondani a bérelt helyiségekről. Maga az iskolaépület – a szertárak kivételével – kaszárnya lett. Egész éven át 600-850 ember lakott a tantermekben. Ezért az 1914/15. tanévben idegen falak között tanítottak és tanultak. 1914. szeptemberétől október elejéig a bölcsészkar termeiben (a régi műegyetem épületében) az egyetemi órarendhez igazodva hol délelőtt, hol délután volt a tanítás. Október 16-án azonban megkezdődtek az állandó előadások. Az iskola ekkor a VIII. ker. Horánszky (ma: Makarenkó**) utcai községi főreáliskola helyiségeibe költözött át. Tanítási idő: délután háromtól este fél nyolcig. Így nem volt testgyakorlat sem, sőt az egészségtan, a szépírás, görögpótló és a rajz órák is elmaradtak. Az iskola szellemi élete szinte teljesen megbénult. A tantestület 4 tartalékos tiszt tagja vonult be. A 15 tanárjelölt közül december végére 2, az év végére csupán 1 maradt. 1915. augusztus 15-én a katonaság végleg eltávozott az iskola épületéből, azonban a szertárak kivételével minden tönkrement. Több hetes munkával sikerült csak használható állapotba hozni a tantermeket, de a szomszédos bérhelyiségekben nem lehetett tanulni. Végül szeptember 20-án megkezdődhetett a tanítás. Ismét délelőtt 8-tól 1-ig. Megindul az önképzőkori élet, rajz órákat tartanak. Egészbe véve sokoldalúbb, élénkebb munka folyik a háború előtti évekhez viszonyítva.

Az 1919/20. tanév csak szeptember közepén kezdődhetett meg, mert az iskola épületében tartózkodó katonaság augusztus végére vonult ki. „Ez időben kellett a tanácskormány idején készült iskolai bizonyítványokat és névkönyveket újjakkal kicserélnünk. Ekkor tartottuk meg a tanács-kormány által eltörölt júniusi érettségi vizsgálatokat is.

* Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium (a szerk.)

** Ma, azaz a dolgozat keletkezésének évében, 1965-ben. (a szerk.)

Másrészt mint a múlt kísértetei állandó izgalmat keltettek a tanári karban s az ifjúság kebelében elrendelt igazoló eljárások, melyek a tanács-kormány uralma alatt tanúsított magaviseletre vonatkoztak.” Az ezt követő hónapok sem hoztak megfelelő nyugalmat a tanuláshoz. A súlyos tüzelőanyag hiány következtében november 4-től márciusig egy tantermet fűtöttek, s így a VII. és VIII. osztály egymást váltva járt be az iskolába, míg a többi csak hetenként kétszer. Sőt az a veszély is fenyegetett, hogy az épületet elveszik a képviselők a békedelegáció számára. Ilyen körülmények között a 300 tanuló közül is elég sok lemorzsolódott.

Az 1924. évi XXVII. tc. nagyon fontos döntést hozott: iskolánkat a gyakorlati tanárképzés hivatalos szervévé avatta. Ezáltal megszüntette fakultatív jellegét: minden tanárjelölt számára kötelező itt tölteni a gyakorlóévet, mert „a tanár vizsgálati szabályzat a pedagógiai vizsgálatra bocsátás feltételei közé iktatja a módszeres készség és az ezen alapuló tanítási készség igazolását.”

A tanárjelöltek kiképzése a miniszter 525-5/18-1929 sz. rendelete alapján történt: a gyakorlóiskolában töltött első két hétben hospitáltak a szakmájukbeli és egyéb órákon. Ezután a szaktanár vezetésével lehetőleg egy alsó, és egy felső osztályba jártak hospitálni előzőleg és utólag alaposan megbeszélve az órák menetét. A tanítandó tárgyakból írásbeli óratervet készítettek, végül 4-8 hetet tanítottak a szaktanár felügyeletével. Heti 2 (összesen 72) óra teoretikumon kellett résztvenniük, amelynek célja az elvszerű iskolai gyakorlat elméleti megvilágítása volt. A két háború közötti időszak lehetőséget adott az iskola szellemi életének fejlődésére. Az Eötvös József önképzőkör már 4 szakosztállyal működött: a) irodalmi szakkör, b) matematika-fizika (fényképészeti alosztály), c) gyorsírókör, d) Juventus kör, amelyben a Juventus c. latin nyelvű folyóirat cikkeit fordították és magyarázták. A Mária-kongregáció cserkész csapata mellet protestáns cserkészcsapat is alakult, amely a Bethlen nevet vette fel. Megalakították az Öreg Cserkészek Munkaközösségét (ÖCSÉM) és a Cserkész Mamák Társaságát (CSEMETE).

Az 1943/44-es tanév csak novemberben kezdődött és április elsején már be kellett fejezni, így az öt hónapra rövidített tanévben csak lényegesen megcsonkított tananyagot dolgozhattak fel. A tanulók levante oktatása került előtérbe. A legfontosabb azonban a légoltalom kérdése volt. Bár az 1944/45. tanévben még fokozták a készséget, az október 4-én megkezdett tanítást 29-én meg kellett szakítani. 1945. január 16-án szabaddította fel a Vörös Hadsereg az iskola övezetét. Február 13-án felszabadult Budapest. Már március 5-6-án jelentkeztek a tanulók. Hamarosan az épület rendbehozásához láttak. Az iskola 15 belövést kapott. 300 m² palafedés elpusztult, a tornaterem meny-

nyezetén 6, a lépcsőházon 2 hatalmas lyuk tátongott. A II. emelet beázott, falak dőltek le. A bentlakó, és a Madách Imre Gimnázium kilakoltatott (és átmenetileg itt lakó) személyzete segítségével az épületet sikerült olyan állapotba hozni, hogy március 12-én megkezdődhetett a tanítás, egyelőre hetenként 1-1 fél nap két turnusban 2-2 osztály 3-4 negyven perces órát kapott. Március végén megalakult az iskola bizottság, amely jelentős segítséget nyújtott a helyreállításban. Április 2-án már a Budán lakó tanárok is be tudtak jönni óráikra. Április 20-tól pedig mind a 8 osztály teljes óraszámában dolgozhatott, alkalmazkodva ahhoz, hogy csupán 4 tanterem állt rendelkezésükre. Május 14-én költöztek vissza a Madách Gimnázium kilakoltatottjai, s ez újabb 4 tanterem felszabadulását jelentette. Így május 16-tól kezdve a megszokott ütemben, 50 perces órákkal dolgozhattak a gyakorlóiskolában. Nagyon nehéz esztendő volt. A tanári kar tagjai közül is sokan elmentek, s nem tértek vissza. 57 tanárjelölt volt, de ténylegesen 35 gyakorolt. 287 tanuló közül csak 219 fejezhette be a tanévet. Szomorú statisztika.

1949/50-ben vette fel a VIII. ker. Állami Gyakorló Általános Gimnázium nevet a gyakorlóiskola. 1950-ben azonban megszűnt gyakorló jellege, mert a tanügyi kormányzat úgy vélekedett, hogy a tanárképzésben nincs szükség gyakorlóiskolára, hanem a tanárjelöltek valamelyik iskola kinevezett tanára mellett megszerezhetik a kellő gyakorlatot. Ekkor a miniszteri rendelet Budapest VIII. ker. Apáczai Csere János Általános Gimnáziumra változtatta az iskola nevét. Ugyancsak ebben az évben történt, hogy a bölcsészkar igénybe vette a Trefort utcai épületet. Ezért kellett a IX. ker. Lónyai (ma: Szamuely) utca 4/c szám alatti általános iskola épületébe költözködni. Itt az 1951/52-es tanévben – fiú- és lányosztályokkal – az általános gimnázium szerepét töltötte be iskolánk.

Az 1952/53. tanévben természetesen nagyon sok tanárjelölt volt. Képzésük azonban kezdetleges formába esett vissza. Ebben az évben csak olyan jelöltek voltak, akik az itt eltöltött 3 hét alatt nem hospitáltak, hanem azonnal tanítani kezdtek. Egy tanárnak 10-12 jelölttel kellett foglalkozni, így munkájukat nem ellenőrizhette olyan alaposan. Tehát a múlt eredményeihez viszonyítva a tanárképzés színvonala süllyedt ebben az esztendőben. 1953. nyarán a gyakorlóiskola visszatért régi otthonába. A visszatérés Szabó Mihály tanár úr „Obsidio trefortiana” c. versében énekelte meg („Obsidio Sigetiana”). A gimnáziumot most a 8 régi fiú osztályból és a nagyobb részt a Fazekas és az Eötvös Gimnázium diákjaiból alakított négy leány osztályból szervezték meg.

1955. szeptemberében az iskola szervezetében újabb döntő változás következett be. A gimnázium fiú osztályait elköltöztették. A Szentkirályi utcai általános leány iskola tanulóiból és a gyakorlóiskola négy gimnáziumi leány osztályából megszervezték a ti-

zenkét évfolyamos iskolát: I-VIII. általános iskolai és I-IV. gimnáziumi osztályokkal. Az 1962/63. tanév a 90 éves évforduló jegyében telt el. 1872. október 7-én kezdődött meg a tanítás a gyakorló gimnáziumban. 1887. októberében (75 éve) nyitotta meg először kapuit a Trefort utcai iskolaépület. Lázás izgalommal készülődünk tehát a kettős jubileumra. 1962. október 7-én az iskola szellemét idéztük – az iskolarádió műsorában –, aki megjelenve elbeszélgetett a mai diákokkal. Így emlékeztünk meg az első tanítási napról. Ezt a hangjátékot később átvette a Magyar Rádió is a 90 éves iskolával kapcsolatos riportjába. A Népszabadság, a Köznevelés, a Pedagógusok Lapja is megemlékezett jubileumi ünnepünkről. 1962. december elsején tartottuk ünnepélyünket az Egyetemi Színpadon. Ez az évforduló nagyon sok látogatót vonzott. Azok között voltam, akik a legöregebb „diákokat” fogadhattuk és kísérhettük fel a díszterembe. Komolyan megható volt látni azt az örömet, amellyel eljöttek, ahogyan kérdéseket tettek fel nekünk, és amint volt osztálytársak felfedezték egymást a barázdák árca mögött. És ez a hangulat hatotta át az egész ünnepélyt. Az iskola, és névadója iránti tiszteletet, szeretetet Ságvári Endre édesanyja érezhette legtökéletesebben. Az ünnepi ülés után, a jelenlegi diákok adtunk műsort vendégeinknek, akik ez után meglátogatták a 75 esztendősk iskola épületet, végigjárták a jól ismert termeket, s megtekinthették az ez alkalomra készült kiállítást a régi dokumentációkból és fényképekből. Ez a kiállítás az elmúlt 90 esztendőt idézte. Ma már fontos dokumentum minden apróság, amelyet az „öregdiákok” felidéztek emlékezetükben. Hol van már az a 25 kisdiaák, akik (1872-ben) az első tanítási napon félve megjelentek? Ebben a tanévben 726 növendéke volt a gyakorlóiskolának.

A hatékony kommunista nevelés az iskola egyik legfontosabb feladata. Az ifjúsági szervezetek munkáját egyrészt a KISZ KB-nak az irányelvei, másrészt az iskola 12 évfolyamos jellege határozza meg, amely lehetővé teszi a fokozatos, módszereiben egymásra épülő mozgalmi munka kialakítását az alapjaiban helyes szocialista nevelést. Már az első osztályban elkezdődik a legkisebbek előkészítése a kisdobos életre. A második osztályosok játékos kisdobos-foglalkozásainak rendszeressége, céltudatossága, megszünteti a kisdobos fogadalomtétel kampányszerűségét. Az úttörővé avatott negyedikes pajtások és az ötödikesek találkozása pedig tompítja azt az átmenetet, amelyet az első felső tagozatos és úttörő év jelent. Az úttörőcsapatnak 331 tagja van. Az úttörő élet középpontjában az V. – VII. osztályosok számára a próba anyaggal való ismerkedés és a próbák állnak. A VIII. osztályos jó mozgalmi munkát végzőket már ez évben KISZ taggá avatva, az úttörő és KISZ élet folyamatosságát, egymásra épülését biztosítják. Az iskola KISZ-szervezetébe 257 tanuló tartozik. Lényegét az Ifjúság a Szocializmusért Mozgalomban való részvétel jelenti. A szervezet munkája a tanulók életének szinte minden pontjára kiterjed; érdekes, tartalmas programját szórakozással téve még változatosabbá, amelyek koronája a nyári tábor. Érettségi szünet: kirán-

dulások, azaz komoly tanulás. Ballagás: az utolsó izgalmas napok. Érettségi. Évzáró ünnepély, amely lezárja az 1962/63-as tanévet. Tanár és diák számot vet önmagával, mást és mást tehetnének mérlegre, de mindkettőjük munkáját, eredményes munkáját a tanulmányi eredmények illusztrálják.

1963/64. tanévben idegen falak között – az Abonyi utcai Radnóti Miklós Gyakorló Iskolában, testvériskolánkban – tanulunk. Szívesen látott vendégek vagyunk, de a délutáni tanítás igen nagy feladatot ró tanárra, diákra – tanárjelöltre egyaránt. Bénítóan hat az egész iskola életére, de a pillanatnyi nehézségek mögött emelkedik már a jövő ígérete. Ugyanis: ebben az évben megkezdték a Trefort utcai iskolaépület átépítését, amelyet anyagilag az egyetem tett lehetővé. A több millió forintos keret biztosítja az iskola korszerű átalakítását. Már készen áll az új, harmadik emelet, s megváltoztatták az emeletek beosztását, így a régi helyiségek is tágasabbak, levegősebbek lettek. Korszerű oktatást, nevelést biztosító helyiségeket csatoltak a meglévő tantermek, előadók mellé.

Új, fiatal épületbe lépnek be majd az új diákok. A következő évtől kezdve az általános iskola és a gimnázium első osztályaiban megkezdik a koedukációt. Egyes osztályokat profilíroznak: német – francia tagozat bevezetésével. És ez már a jövő. Itt kezdődik majd az iskola történetének új fejezete.

Ballagás 1958-ban a Múzeum-kert mellett

Nyári táborok a nyolcvanas években

1983 és 1984 Fadd, 1985 Kincsesbánya, 1986 Szögliget, 1987 Királykút. Öt olyan tábor, amelyekre sok egykori diák úgy gondol vissza, mint fiatalkorának legnagyobb, legmeghatározóbb élményeire. Azóta sem voltak ilyen hosszú időtartamú és ilyen nagy létszámú nyári táborok.

1982-ben a Trefort utcai gyakorlóiskolába került egy huszonnyolc éves magyar szakos tanár, dr. Gremesperger László. Már azon az őszön elkezdte szervezni a későbbi nyári táborot azon minták alapján, amelyeket az előző iskolájában látott, tanult. Az előkészítő munkában többen mellé álltak, így hamar kialakult egy hat-nyolcfős tanári csoport, amely rendszeresen tartott megbeszéléseket a tábor pedagógiai céljairól és ezek gyakorlati megvalósíthatóságáról. Az elképzelés tavaszra véglegessé vált, és egy Fadd község melletti erdő nyáron helyet adott az első tábornak, amelyben mintegy negyven diák vett részt. A következő években ezt még négy követte. A forma és a tartalom közben sokat változott, fejlődött, ahogy az irányító tanárok egyre több tapasztalatra tettek szert, és ahogy maguk a diákok is egyre nagyobb felelősséggel tudtak a tábor szervezésében, sőt vezetésében részt vállalni. Gremesperger tanár úr öt éven keresztül fáradhatatlanul szervezte, irányította a táborokat. 1987-től négy évig külföldön dolgozott, visszajövele után pedig különböző okok miatt már nem sikerült feléleszteni az egykori táboros hagyományokat. Öt kérdeztük emlékeiről.

– A tábor alapvető célja az volt, hogy a Trefortba járó diákok viszonylag magas szintű intellektuális adottságait kiegészítsük, megerősítsük olyan képességekkel, értékekkel, amelyek elengedhetetlenül szükségesek ahhoz, hogy személyiségükben alkalmasak legyenek a majdani, igazi értelmiségi létre. Azt akartuk, hogy a felnőtté válással se veszítsék el azokat a gyermek-, ill. kamaszkorból eredő személyiségvonásokat, amelyek a kiegyensúlyozott élethez szükségesek.* Az volt a célunk, hogy minden tervezett, és aztán megvalósult tábori tevékenységnek legyen valamilyen pozitív személyiségformáló hatása. Az volt a szemünk előtt, hogy ezek a diákok később nemcsak értelmiségiek lesznek, de – talán nem jelentéktelen hányaduk – a vezető értelmiségi réteghez fog tartozni. Ezért kerültük az öncélú, olcsó szórakozást nyújtó programokat.

A 12-14 napos tábor egy háromnapos portyával kezdődött, ami azt jelentette, hogy a helyszínt négy csoportban (ezek voltak a brigádok – ez ma már kissé szokatlan kifejezés) négy különböző útvonalon közelítették meg a diákok, miközben jó néhány feladatot meg kellett oldaniuk. Próbatétel, kaland, izgalom volt már önmagában az

* Mindezt sokkal plasztikusabban megírta tanulmányában egyik volt táboros, Fodor János az Eötvös Kollégium Kikötő c. folyóiratában *Bontás* címmel. Kikötő 4. 1991. p. 41-48.

is, hogy a gyerekek nem tudták előre, hogy milyen útvonalon fognak haladni ebben a három napban. Csak a budapesti indulás helyszínét és időpontját kapta előre kézhez mindenki, és a pályaudvaron derült ki, hogy vonattal, majd busszal és gyalog merre kell menni, és mit kell közben csinálni. A portya nagyon komoly gyalogtúrákat is jelentett. A különböző helyeken a szállásokat persze előre lefoglaltuk, de volt olyan is, hogy az éjszakai elszállásolást is a brigádoknak maguknak kellett megoldaniuk. A gyerekek így már eleve valamiféle összetartozás érzéssel érkeztek meg a táborba. Mindközben négy-öt diákkal és néhány tanárral felépítettük a tábort egy erdőben egy forrás mellett.

– Milyen volt a tábor szervezeti felépítése?

– A szervezeti alapegység a brigád volt. Összetételét még a tanév során táboros tanárokkal többféle pedagógiai megfontolás alapján mi határoztuk meg. Az alapelv az volt, hogy ne baráti körökből, osztálytársakból álljon, vagyis olyan emberek kerüljenek egy társaságba, akik kénytelenek egymással megismerkedni, kooperálni, adott esetben toleranciát tanúsítani, önzetlen segítségnyújtást adni. Ugyanakkor egy új társaságban mindenki megszabadulhat az esetleg őt körülvevő sztereotípiáktól, és ez kreatív erőket szabadíthat fel benne. A két hét alatt ez a szervezeti forma néhány alkalomra átrendeződött. Ezek voltak az úgynevezett „körök”. Ezek érdeklődési köröket jelentettek, ezekre nem mi, tanárok osztottuk be a diákokat, és nem helyben, spontán alakultak ezek a csoportok, hanem még a tanév során alakítottuk őket ki, hiszen ezekre fel kellett készülni, és a spontaneitásból adódó várható létszámbeli aránytalanságokat is ki kellett küszöbölni. Ezeket a köröket általában egy-egy tanár vezette. Pl. a következő körök működtek nagyon színvonalasan: színjátszás, filmkészítés és -forgatás, fotózás, grafológia, csillagászat, zene, néprajz. Az itt készült alkotásokat össze általában bemutattuk az egész iskolának is. A főzés, mosogatás is kisebbfajta átrendeződési lehetőséget jelentett, hiszen ezeket a négy-öt fős társaságokat is különböző brigádtagokból állítottuk össze.

– Mi volt a tanárok szerepe?

– A portyán minden csoporttal volt egy tanár is, de kevesebb irányító szereppel, mint egy klasszikus osztálykiránduláson. A programokon is jelen volt többnyire brigádonként egy-egy tanár, de nem vezetőként. Összesen egyébként nyolc-kilenc tanárra volt szükség a táborban, de amikor igen nagy számú diáknak tettük lehetővé a részvételt (hetven főnek), akkor a tanárok száma is meg kellett, hogy emelkedjen. A tábort irányító szervezet a tábortanács volt, amely takarodó után tanácskozott, értékelte a napot, a brigádok teljesítményét speciális tábori pénzzel honorálta, és tisztázta a másnapi teendőket. Tagjai a brigádvezetők (ők diákok), az aznapi és másnapi ügyeletes tanár és a táborvezető voltak. Ez az összetétel, és a tábor szervezetének, életének sok más eleme a táborok során folyamatosan formálódott. A koncepciónk lényege az volt, hogy a viszonylag erős tanári irányítást az évek előre haladtával a teljes önkormányzás,

önszerveződés váltsa fel. Ezt a negyedik, ötödik táborra sikerült is elérnünk. Kialakult a diákoknak egy olyan köre, amely teljes mértékig elsajátította a tábor szervezésének, irányításának képességét, tagjai képesek voltak átvenni gyakorlatilag minden tanári feladatot. (Ők később, már egyetemistaként önállóan is szerveztek különféle táborokat.) A tábori önkormányzatiság és demokrácia igénye pl. abban nyilvánult meg, hogy a diákok időről-időre spontán „puccs”-ot hajtottak végre, és egy-egy napra úgymond átvették a hatalmat, vagy pl. egy idő után kikövetelték, hogy a tábortanácsn csak azok a tanárok vehessenek részt, akik aznap, ill. másnap „szolgálatban” voltak. Emlékszem, ez utóbbi kérdés egyszer egy késő éjszakába nyúló, nagyon kemény vitában dőlt el.

– Fellépés, határozottság, felelősségérzet, vagy éppen lázadás, szabadságvágy – mindez gyakran együtt jelenik meg a kamasz csoportokban, főképpen hosszú ideig tartó, jellemet próbára tevő tevékenységekben.

– Senki, se diák, se tanár nem takargathatta, hogy milyen ember. Élethelyzetek sokaságát élték meg a diákok, melyeken keresztül önismeretük ugrásszerű fejlődésen mehetett keresztül, és amelyek társas kapcsolataikra is rendkívül jótékony hatással voltak. A táborért, egymásért, a programokért érzett felelősségérzetet spontán módon növelte az is, hogy a tábor a teljes önellátáson alapult. Magunk építettük fel a kéthetes létezéshez szükséges valamennyi „létesítményt”: lakósátrakat, ebédlőt, konyhát, stb. A tábor minden lakójának többször is alkalma nyílt részt venni a főzésben, mosogatásban, favágásban stb., tehát olyan tevékenységekben, amelyekben fejlesztik gyakorlati érzéküket (sokan életükben ekkor mosogattak először). Arról is meg voltunk győződve, hogy ezek a nélkülözhetetlen gyakorlati feladatok juttatják sok esetben ahhoz a felfedezészerű élményhez a gyerekeket, hogy egymást kiszolgálni öröm.

– Hogy ment egy nap? Volt-e napirend? Milyen programok voltak?

– A tábor szigorú működési rendjével és jól felépített szervezeti formájával azt igyekeztünk beláthatóvá tenni, hogy minden tevékenység eredményes elvégzéséhez meg kell találni az optimális feltételeket. Egy-egy tábori nap rendkívül intenzív igénybevételt jelentett mindenki számára. Reggel héttől este tízig mindössze két óra szabadidő volt. Egy délelőtti és egy délutáni „nagy” és egy esti „kis” programból állt egy nap. Minden program a tevékenység indítására szolgáló „kezdő kör”-ből indul. A négy brigád négy különböző mini-forгатókönyvet kapott, tisztáztuk a játékszabályokat, majd mindenki elvonult a tábor környékén kialakított (eldugott) „brigád-tanyára”, hogy mintegy két óra alatt felkészüljenek a bemutatóra. A program második része mindig a bemutatás, a közkinccsé tétel volt. A diákok szinte az első nap után rájöttek, hogy nem lehet akármivel előállni, óriási versengés alakult ki, s ennek következtében hihetetlenül igényes produkciók születtek. A nap második, délutáni programja is hasonlóan zajlott. Például minden brigád kapott megfelelő mennyiségű agyagot, hogy mintázzák meg a jövő állatkertjét, majd a bemutatáskor fűzzenek a látottakhoz „szakszerű” biológiai

magyarázatot. Csak címszavakban néhány további program: totemkészítés, várépítés, képzőművészeti alkotások az erdő anyagaiból, a jövő iskolája, az ideális lakókörnyezet koncepciójának kialakítása, „vastüdő”, különféle drámajátékokkal kapcsolatos programok, színjátás, cirkusz, bábozás. Az esti program, amelyet „meditáció”-nak hívtunk, általában spontán beszélgetést jelentett egy olyan problémafelvető gondolat, ötlet alapján, amelyet bárki meghirdethetett nap közben, és egy cetlire kitűzhette valamelyik sátorra. Mindenki szabadon dönthetett abban, hogy melyik meditációra megy el.

– Voltak-e olyan személyes élményeid, amelyek még ma is gyakran eszedbe jutnak, ha visszagondolsz erre az ötször két hétre, illetve a mindegyiket megelőző több hónapos előkészítő munkára?

– Az egyik legemlékezetesebb eset a negyedik táborban történt. Egy rossz mozdulat következtében annyira meghúzódott a hátam, hogy szinte mozogni sem tudtam, és folyamatosan erős fájdalmaim voltak. A gyerekek szinte belesápadtak, amikor az orvos azt tanácsolta, hogy menjek haza. Azt gondoltam, hogy – ha szerencsétlen okból eredően is –, de most majd kiderül, hogy az évekkel ezelőtt megfogalmazott, és az imént már említett célt elértük-e: képesek lesznek-e a diákok az önirányításra. Kérleltek, hogy maradjak, semmit nem kell csinálnom, ők majd megoldanak helyettem mindent, csak maradjak. Valóban: rendkívül rövid idő alatt gyönyörűeket produkáltak, és maximálisan uralták a helyzetet. Jó volt látni azt is, ahogy a kisebb diákok elfogadták a nagyobbak irányító szerepét. Nagyon emlékezetesek maradtak továbbá azok a helyzetek, amelyekben a közösség összetartó ereje spontán módon és igen erősen megnyilvánult. Olyan kis rituálékra gondolok, amelyek az emberi összetartozás, az egymásra utaltság érzéseiből, a másik jelenléte felett érzett örömből eredtek, és több tucat kamasz gyereket pl. vezényszó nélküli közös mozgásra, közös ritmusra indítottak. Ezeket csak a hosszú ideig tartó és rendkívül intenzív együttlét váltja, válthatta ki a diákokból.

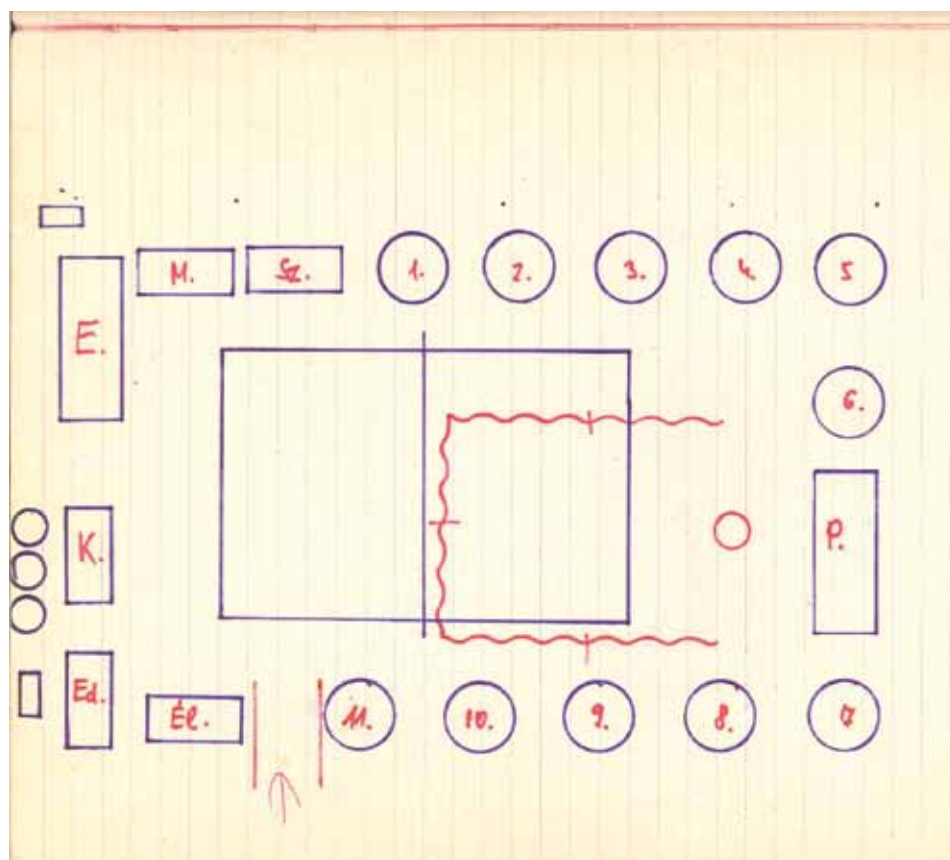
– Ha ennyire erősen hatott a diákokra a tábor élménye, akkor ennek valahogy a tanév elején, vagy esetleg később is érezhetőnek kellett lenni.

– Az iskolában szinte kézzel tapintható volt egyfajta „táboros öntudat” a táborban résztvevő diákok között nemcsak a tanév elején, hanem folyamatosan a tanév során. Vigyáznunk is kellett, hogy ennek ne legyen negatív vetülete. A tábor egyik pedagógiai szerepe – hogy az értelmiségi létre nevelés érdekében erősítsük a diákokban az önszervező képességeket – szintén megjelent rejtett módon a táborosok iskolai életében. Így aztán elhangzott velünk szemben néha az leegyszerűsítő, a táborot az iskolával szembeállító kritika, hogy mi „táborot akarunk csinálni az iskolából”. Ezt soha nem fogadtuk el. Idővel felmerült az igény, hogy legyen téli tábor is – mintegy a nyári meghosszabbításaként, annak folytatásaként, de leginkább abból eredően, hogy ne kelljen egy teljes évet várni a következő táborig. Ezek csak néhány naposak voltak. A második félév elejétől aztán már készülődtünk a következőre, néha csak a tanárok, később – mikor erre a

diákok egy része már alkalmassá vált – a diákokkal együtt tartottuk a tervező megbeszéléseket. Óriási volt a vágy egyesekben, hogy újra ott legyenek a táborban. Nem túlzás, ha azt mondjuk, hogy sokak számára tizenéves koruk legfontosabb élményévé vált a tábor. Öt év alatt a diákok személyiségfejlődésére tett hatásában talán több is kijött belőle, mint amennyit az elején álmodtunk. Ezt annak alapján mondhatom, amit hosszú évekkel később láttam az egykori táborosokon, illetve amit ők egyetemistaként, diplomásként, családot alapító férfiként, és családayaként meséltek. Érdekes megnézni, hogy most, huszonöt év elteltével kiből mi lett, kinek hogy alakult az élete. Nagyon érdekes ezt egybevetni azzal, hogy kamaszként kinek milyen szerepe volt, ki milyen szerepet vállalt, vagy éppen nem vállalt a táborokban.

– Köszönjük szépen.

Mohay Péter

A tábor alaprajza egy korabeli füzetlapon

AZ ISKOLA ALAPRAJZA

III. em. 5. 9.a	III. em. 6. 8.b	III. em. 7. 11.c	III. em. 8. 7.c	III. em. 9. 10.c	III. em. 10. Biológia terem	Biológia labor	Biológia szertár
III. em. 4. 7.b	Biológia tanári						
Kémia szertár	Fiú WC		Lépcső	Földrajz tanári	Leány WC		
Kémia terem	Kémia tanári						
	Kémia						
	Kémia labor						

HARMADIK EMELET

II. em. 6. 12. c	II. em. 7. Német tanári	II. em. 8. 9. b	Kodály terem	II. em. 10. 7. a	II. em. 11. 11. b	Test- nev. tanári	Tornaterem
II. em. 5. 11. a							
			Lépcső	„C” nyelvi terem	Leány WC		
II. em. 4. 8. c							
	Fiú WC						
	Angol tanári						
	D nyelvi terem						

MÁSODIK EMELET

I. em. 6. 12. a	I. em. 7. Rajz, ének terem	I. em. 8. Rajz, ének tanári	I. em. 9. 12. b	I. em. 10. 8. a	I. em. 11. 9. c	I. em. 12. Szám. techn. I.	I. em. 13. Fizika terem	Fizika labor
I. em. 5. 10. b								
I. em. 4. 10. a								
Fiú WC			Lépcső	„A” nyelvi terem		Leány WC	Fizika tanári	Fizika szertár
Büfé								
Tört. tanári								
„B” nyelvi terem								

ELSŐ EMELET

Igazgató	Nagy tanári	Felvételi előkészítő	Bejárat	Matematika tanári	II. nyelv tanári	Psichó.	Testnevelés tanári	Könyvtár
Titkárság								
Ig. helyettes								
Másoló	tanári WC						Orvosi szoba	Személyzet
Ig. helyettes	Gazdasági							
Szám. techn. II.	Tanári konyha							
	Magyar tanári							

FÖLDSZINT

